ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ.

மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற

திருமழிசை யாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருச்சந்தவிருத்தம்.

இஃது

பரமகாருணிகரான

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்,

அரும்பதவிளக்கத்துடனும்

ஸ்ரீமந்வாதூலகுல திலகரான

திருமழிசை அண்ணுவப்பங்கார் ஸ்வாமி

அருளிச்செய்த ப்ரதிபத வ்யாக்யாநத்துடனும்

ஸபாபண்டிதர்களான

ஸ்ரீமான் டி.நரஸிம்ஹாசார்யர் இளையபில்லை

வித்வான் வெங்கடாசார்யராலும்

ஸ்ரீமான்.டி.நரஸிம்ஹாசார்யர் திருவேங்கடாசார்யராலும்

நன்முகப் பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபக ஸைபையாரால்

பராய்ந்த திருவல்லிகேணி திருநெடுந்தெரு-வது ஸம்ஸ்தாநமான

ஆந்த ஸம்வத்ஸரத்தில்

காஞ்சிபுரம்.

ஸ்ரீ நிவாஸ அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிட்டு ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டது.

(1—2—1915)

விஜயதசமி

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:.

வைஷ்ணவ க்ரந்தமுத்ராபக ஸபை (லிமிடெட்).

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிப்ஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்			1	10	0
பாஸதாதி தனிப்ஸ்லோகம்	,,	,,	0	3	0
ராமசரமஸ்லோகம்	,,	,,	0	1	6
த்வஷ்டரஸ்லோக டிப்பணி	,,	,,	0	2	6
யதிதர்மஸமுச்சயம்			0	9	0
முதல் திருவந்தாதி	,,	,, அரும்பதப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	9	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	,,	,,	0	6	0
மூன்றும் திருவந்தாதி	,,	,,	0	6	0
நான்முகன் திருவந்தாதி	,,	,,	0	7	0
திருவிருத்தம்	,,	அரும்பதப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்	1	14	0
திருவாசிரியம்	,,	,,	0	3	0
பெரிய திருவந்தாதி	,,	,, ப்ரதிபதஸஹிதம்	0	7	0
திருவெழுகூற்றிருக்கை	,,	,,	0	3	0
சிறியதிருமடல்	,,	,,	0	5	0
பெரிய திருமடல்	,,	,,	0	5	0
திருக்குறுந்தாண்டகம்	,,	,,	0	3	0
திருநெடுந்தாண்டகம்	,,	,,	1	0	0
திருப்பல்லாண்டு	,,	,,	0	8	0
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்		,,	0	8	0
பராசரவிரசிதட்ட டமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்			0	7	0
ஷ்ண்மததர்பணி			0	1	6
பெரியதிருமொழி க-முதல்-கக, பத்துக்கள்			8	0	0
பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸவ்யாக்யாநம்			5	6	6
தி[illegible]க்யாநம்			1	6	0

இப்படிக்கு,

ர ர. திருவேங்கடத்தானப்பா,

காரியதர்சி, தருதிகாரி,

எ. 31, வெங்கடாசலமுதலி வீதி,

சென்னை.

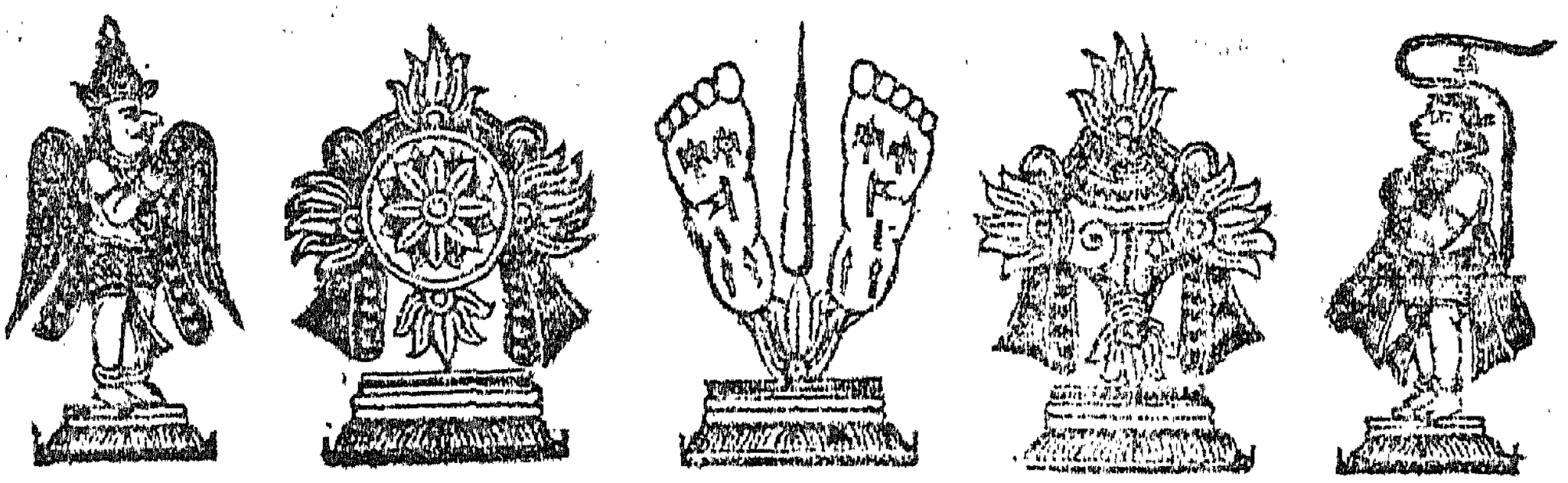

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த திருச்சந்த விருத்தத்தின்

தனியன்கள்.

——[o]——

மூ.—தருச்சந்தப் பொழில்தழுவு தாரணியின் துயர்தீரத்
திருச்சந்தவிருத்தஞ் செய்திருமழிசைப்பரன் வருமூர்
கருச்சந்தும் காரகிலும் சுமந்துகொந்து மணிகாறும்
திருச்சக்கத் துடன்மருவு திருமழிசையணம்பதியே. (க)

பிள்ளைலோகஞ்சீய ரருளிச்செய்த

வ்யாக்யானம்.

அவதாரிகை.—(தருச்சந்தப்பொழில்) இதில்-திருச்சந்தவிருத்தஞ்செய்தருளின திருமழிசைப்பிரான் அவதாரஸ்தலமான "*திருமழிசை வளம்பதியும் ஒருதேசமே!" என்று அதிலே ஆழங்காற்படும்படி சொல்லுகிறது.

வ்யாக்;—(தருச்சந்தப்பொழில்தழுவு தாரணியின் துயர்தீர) தரு-கல்பதரு. ச்சந்த-சந்தரம். * சந்தரப்பூமலர்சோலைபிறை. இரண்டு சோலையாலும் சூழப்பட்ட. தாரணி-பூமி. பொழில் தழுவி யிருக்கிற பூமியிலுள்ளாரான மநுஷ்யர் துர்க்கமந்தீர. அவர் கள் படவுள்ளவையடைய நசிந்திருக்கிற துர்க்கமந்தீர. அவர்கள்தான் போக்ய போகோபகரணமோகத்தாலங்களோ விருந்திபடவுள்ளவிழு தாயாய்த் தருப்பது. அதுக்கு மேலில(க)"அறியார் சமயமாயபொய்த் தார்பயிற்றுந் தெரியார் சிலபேட்டார்" என்றிறே அவர்கள் அப்ய பேரணத்தாராய் அகற்கப்படுகிறது.

(க) சு-திருவ-சு.

மூ.—உலகுமழிசையு முள்ளுணர்ந்துதம்மில்
புலவர்புகழ்க்கோலால்தூக்க—உலகுதன்னை
வைத்திடுத்த பக்கத்தும் மாநீர்மழிசையே
வைத்திடுத்த பக்கம் வலிது. (உ)

அவற்றை நிவர்த்திப்பித்து ஸத்வருத்த ராக்குகைக்காக வாய்த்து - "திருச்சந்த விருத்தம்" என்கிற திவ்யப்ரபந்தம் செய்தருளிற்று. அதிலே(க) "புண்டரீகபாதபுண்ணியகீர்த்தி நம்செவி மடுத்துண்டு நும் மூறுவினைத்துயருள் நீங்கியுய்ம்மினே" என்றும், (உ) "நன்மாலை வாழ்த்தி வாழ்மினே" என்றும் - பகவத் பாகவதத்தையும், தேவதாந்தராஜ்ஞாநாஜ்ஞாநபக்திகளை, * காணில் * குந்தம் * வண்டு * போதுகளிலே ஸாவ்யக்தமாக தர்ஶிப்பித் துந்திருத்தியருளிற்று. (திருச்சந்தவிருத்தம்)ச(உ)ந்தோரூபமான வ்ருத்தமென்றபடி. "கவித்துறை, விருத்தம், வெண்பா" என்றுப் போலே சொல்லக்கடவதிறே. ஏவம்வித ப்ரபந்த நிர்மாணகர ராய்த் திருமழிசைக்கு நாதரான ஆழ்வாரவதரித்த ஊரிருக்கும்படி.

(கருச்சந்தும்காரகிலுடங்கமழ்) ஆகாத்தில் சந்தாக(ம)ருக்களா லும் பரிமளிதமாய், (கோங்குமணாகாலும்) கோங்கென்கிற வ்ருக்ஷத் திலுடைய புஷ்பபரிமளத்தையுமுடைத்தாய் எல்லாவற்றிலும் மிக்க பரிமளத்தை யுடைத்தாகையாலே * வேரிமாறாதபூமேலிருப் பாளாய், ஶ்ரீ என்ன திருநாமத்தை யுடையளான பெரியபிராட்டி யாருடன் பொருந்தி யிருக்கும் திருமழிசை. (வளம்பதியே) இந்த விபூதியிலே இவதாரு தேசமே!. கோங்கு என்ன-பரிமளமாக வுமாம். வளம்-அழகும், ஸம்பத்தும். ஆழ்வாராலே ஊரும் உத் தேஶ்யமாயிருக்கிறது. (க)

அவ;—(உலகுமழிசையும்) இதில் திருமழிசை-"மஹநீஸார கேஷேத்ரம்" என்னும் மஹாத்ம்யத்தையச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(உலகுமழிசையும்) லோகங்களையும் விலக்ஷணமான திருமழிசையையும். (உள்ளுணர்ந்து) மாஹாத்ம்யங்களை யுள்ளபடியே ஸிலே மநநம்பண்ணி. (தம்மில் புலவர்) பார்க்கவாதி மஹர்ஷி

களான மஹாகவிகள். (புகழ்க்கோலால்தூக்க) இவற்றின்புகழை யென்னுதல்; புகழ்க்கோலாலேயென்னுதல். தூக்க-துலைப்படித் திநிறுக்க. (உலகுதன்னை வைத்தெடுத்தபக்கத்தும்) லோகத்தை வைத்தெடுத்த துலையைக்காட்டிலும். (மாநீர்மழிசையே வைத் தெடுத்தபக்கம்வலிது) மிக்க ஜலஸம்ருத்தியையுடைய மஹீஸார கேஷித்ரத்தை வைத்தெடுத்த துலையே அதுலமாயிருக்கது. அகஸ் த்ய துர்வாஸாதிகளிருந்தபக்கம்போலே ஆழ்வாரவதரணஹேது வானதேசமும் தாழ்ந்துகாட்டிற்றிறே.

ஜகந்நாதனிறே அங்கே நித்யஸந்நிதிபண்ணுவது. (க)"ஹி ஹயெதஜமஹாயஜ விஷ்ணுஞ்ஜிஷ்ணுஞ் ஸநாதநந்ந - ஸிந்தயேத்ஸஜ கந்நாதம் விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும் ஸநாதநம்" என்றிறே தத்யாக பாராய் அங்குள்ளதேபோதநரிருப்பது; அத்தாலே வைத்தெடுத்த பக்கம் வலிதாய்த்து. (க) "யாதூராதி்மிதாஸுவாஹீ — தாத்ரா தலிதாலகுமஹீ" என்னக்கடவதிறே. (மாநீர்மழிசை) தீர்த் தம் திருமண்ணுண்டானஸ்தலம். (உ) "மழசாடுகண்டூர் மருந்து" என்னக்கடவதிறே. *பத்தியான பாசனமான பக்திஸாராவதரண த்துக்கு அநுகுணமாயிருக்குந் தேசமென்று அத்திவ்யதேசவை பவம் சொல்லிற்றாய்த்து. (ங) "தாலயாஜ மவெநாவி நஸ்ஹம் நவாநஹ்வழி ஹமவத்ஜீவஸ்ஹூவு ஜதுராநாம் கிரிதாபிஷேக- துலயாமலவேநாபி நஸ்வர்க்கம் நபுநர்ப்பவம் / பகவத்ஸங்கிஸங்கஸ் யமர்த்தியாநாம்கிமுதாபிஷேக" என்றிறேததீயவைபவ மிருப்பது.

திருச்சந்த விருத்தத்தனியன்கள் வ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

பிள்ளைலோகம்ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(க) திரு-ச-வி-தனி. (உ) திரு-ச-வி-தனி.

திருச்சந்தவிருத்தத்திற்கு
பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த
வ்யாக்யாநாயதாரிகை.

வ்யா;- ஆழ்வார் திருமழிசைப்பிராணகிறார் க்ருஷ்ணவதாரம் போலேயாய்த்துப்பிறந்தபடியும் வளர்ந்தபடியும்;- யதுகுலத்திலே பிறந்து கோபகுலத்திலே வளர்ந்தாப்போலே, ருஷிபுத்ரராய்ப்பிறந்து தாழ்ந்தகுலத்திலேயாய்த்து வளர்ந்தது. க்ருஷ்ணனுப் யதுகுலத்திலே பிறந்தாப்போலே அங்கேவளர்ந்தருளினனகில் ராமாவதாரத் தோபாதியா மிதனனையென்று பார்த்தருளி, இடையரும் இடைச்சிகளும் பசுக்களும், "நம்மிலே யொருத்தன்" என்னும்படி தாழ்ந்தார்க்கு முகம்கொடுக்கைக்காகவாய்த்து கோபஸஜாதீயனுய் வளர்ந்தருளினிற்று; அப்படியே ஆழ்வாரும் பகவதபிப்ராயத்தாலே தாழ்ந்தார்க்கு முகம்கொடுக்கைக்காகத் தாழ்ந்தகுலத்திலே வளர்ந்தருளினராய்த்து.

இவ்வாழ்வாருக்கு ஸர்வேச்வரன் நிர்ஹேதுகமாக *மயர்வறமதிநலமருளி, தன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும், தத்தாப்ரயமான ஜ்ஞானபக்த்யாதி கல்யாணகுணங்களையும், உபயத்துக்கும் ப்ரகாரகமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், அதுக்கலங்காரமான கிரீடாதிபூஷணவர்க்கத்தையும், அதுதோடு விகல்பிக்கலாம்படியான சங்கசக்ராதிதிவ்யாயுதங்களையும், இதடங்கக் காட்டிலுமிந்த நிலாவாகாமேஅநுபவிக்கிற லக்ஷ்மீப்ரப்ருதிமஹிஷீவர்க்கத்தையும், அச்சேர்த்தியே தங்களுக்கு தாரகாதிகளாக வுடையரான பரிஜநவர்க்கத்தையும், இப்போகத்துக்கு வர்த்தகமான பரமபதத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து ப்ரக்ருதிபுருஷாதீதமகமான லீலாவிபூதியிலுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிலயஹாரங்களிலீலையாகவுடையயிருக்கிறபடியையுங் காட்டிக்கொடுத்து, இப்படி உபயவிபூதிநாதனான எம்பெருமான் தன்பெருமையைக்காட்டிக் கொடுக்கையாலே பகவதநுபவைகபோகராய், (க) "நாவெஜநமஸ்மராமிகிம ஸீரஷ்டிமோபஜநம்ஸ்மரந்திதம் ஸரீரம்" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரகோஷத்தை அநுஸந்திக்க இடமில்லாதபடி ஈச்வரன் தம்மை அநுபவிக்கையாலே மார்க்கண்டேயாதிகளைப்போலே சிரகாலம் ஸம்ஸாரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவிவர், "ப்ராப்தமுமாய் ஸுலபமுமான இவ்விஷயத்தை ஸம்ஸாரிகளிழக்கைக்கு ஹேதுவென்?" என்று அவர்கள்பக்கலிலே கண்வைத்தார்.

தாம்பகவத்விஷயத்தில் ப்ரவணராயிருக்கிறப்போலே ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்களாலேபிறந்த அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநங்களாலே (க) "யொஸ்ய ஹ்ரூாணம் விஷ்யாகிவசவர்த்ந - யோப்ரஹ்மாணம் விததாதிபூர்வம்" என்றும், (உ) "யஸ்மிகோடிஷ ஹவ்ரூாணி விஷ்ணௌஜாயுவஜூஹ்வதி: । வாநமிஷ்ட்ர மொகூயாத்ருகுமவாதிதிஸ்ஹஸ்ரஜி - யுககோடிஸஹஸ்ராணிவிஷ்ணுமாராத்யபத்மபூர்புருஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம்ப்ராப்தவாநிதிஸ்ஹஸ்ரும்" என்றும் (ங) "வெஷாவிஜவொரஜம்யகஷ்ஸவெஷாவிவொரஜம்யதந்த்ர - வேதாமேபரமம்சகஷ்ஸர் வேதாமேபரமம்தபம்" என்றும் (ச) "ஜ ஹாஜவஷ்ஸவஷ்விஜயெஜஹாதா - மஹாந்தேவஸ்ஸர்வமேதமஹாத்மா" என்றும் குருபாதகாதிகளாலும் கேஷத்ரஜ்ஞாத்யாஸம்ப்ரதிபந்நரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகள்பக்கலிலே, (ஞ) "வநகவஸவாஸ்ருஜ்: ஏகஏவருத்ர:" (ஸ) "ஹிரண்ய ஹஷ்வஜவத்தாதிஹர - ஏநிரண்யகர்ப்பஸ்ஸமவர்த்ததாக்ரே" என்று இத்யாதிப்ரஸம்ஸா வாக்யங்களாலும் தாமஸபுராணங்களாலும் பரத்வ புத்தியைப்பண்ணி, சேதநர் பகவத்விமுகராய் அநர்த்தப்படுகிற படியைக்கண்டு பராநர்த்தம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே தீர்த்தோஷ ப்ரமாணங்களாலும் ஸம்யங்ந்யாயங்களாலும் பாஹ்யகுத்ருஷ்டி நிரஸநபூர்வகமாக பகவத் பரத்வத்தை உபதேசித்தவிடத்திலும் அவர்கள் அபிமுகீகரியாமையாலே,

நாம் இவர்களைப்போலன்றியே "ஜகத்காரணபூதநாய் பரமபத நிலயநாய ஸர்வேஸ்வரனே ப்ராப்யன்" என்று அவன் ப்ரஸாதத்தாலே அறியப்பெற்றோம், இனி இவனை ஆஸ்ரயிக்குமிடத்தில் பரவ்யூஹங்கள் தேஹவிப்ரக்ருஷ்டத்வத்தாலே அஸ்மதாதிகளுக்கு ஆஸ்ரயணீயமாகமாட்டாது; அவதாரங்கள் காலவிப்ரக்ருஷ்டதையாலே ஆஸ்ரயணீயங்களாகமாட்டாது; இரண்டுக்கும் தாரஸ்தாநபாக்யஹீநர்க்கும் இழக்கவேண்டாதபடி அர்ச்சகபராதீநராய் ஸர்வாபராதஸஹராய் ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதராய் அவதரித்த அர்ச்சாவதாரத்தின் நீர்மையை அநுஸந்தித்து ஆகிஞ்சந்யத்தை அதிகாரமாக்கி, ப்ரபத்தியை அதிகாரவிசேஷணமாக்கி, பகவத்க்ருபையே நிரபேக்ஷோபாயமென்று அத்யவஸித்து அவநேயாப்ரயித்து அவன் க்ருபைபண்ணி முகங்காட்ட இவ்விஷயத்தை லபிக்கப்பெற்றேனென்று தமக்குப்பிறந்தலாபத்தைச்சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ,

பரமகாருணிகரான

திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த

திருச்சந்த விருத்தம்.

ழூ.—பூநிலாபவைந்துமாய்ப் புனற்கணின்ற நான்குமாய்த்
தீநிலாயழூன்றுமாய்ச்சிறந்த காலிரண்டுமாய்
மீநிலாயதோன்றுமாகி வேறுவேறுதன்மையாய்
நீநிலாயவண்ணநின்னையார் நினைக்கவல்லரே (க)

திருமழிசைப்பிரான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமத்வாதூல குலதிலகரான

பழீசை அண்ணவப்பங்கார் ஸ்வாமி அருளிச்செய்த

பிரதிபத வ்யாக்யாநம்.

முதற்பாட்டு;—(பூநிலாய வித்யாதி)

லாயவைந்துமாய் பூமியிலே வர்த்திக்கிறபடி
தாதிகுணங்களைந்துமாய்

புனல்கண்நின்ற நான்குமாய் அப்பிலே வர்த்திக்கிறபடி
தஸ்பர்ச ரூபரஸங்களுமாய் (புனல்-ஜலம்)

லாய மூன்றுமாய் தேஜஸ்ஸிலே வர்த்திக்கிற படி
தஸ்பர்சரூபங்களுமாய் (தீ-தேஜஸ்ஸு)

பலிஷ்டமான வாயுவிலே வர்த்திக்கிற படி
தஸ்பர்சங்களாய், (சிறப்பு—பலம், கால்-வாயு)

ல வர்த்திக்கிற படி குணமொன்றுமாய் (மீதென்று-இங்கே ஏற்றுக்கைதுபுடைய வாகாபதக்கைச்சொல்லுகிறது; பூநி

என்று ப்ருதிவீகுணம்கந்தமாயிருக்க, ஸப்தாதிகளுக்கும் அதுக்கு குணமாகச் சொல்லுவானென்னென்னில்;(க)“ஸுவோஷிஹிமர்-ஊ ணைவுர்ஹநுலயம-தாரு-தொதுமொ-ஸப்தாதிபிர்க்கு ணர் ப்ரஹ்மந் ஸம்யுதாந்யுத்தரோத்தரை:” என்கிறபடியே காரணகுணாநுவ்ருத்தியாலே ஸப்தஸ்பர்ஸரூபரஸகந்தங்களையுங்கூட்டிச்சொல்லுகிறது. (புனர்கணின்ற நான்குமாய்) அப்பிலேவர்த்திக்கிற ஸப்தஸ்பர்ஸரூபரஸங்களுமாய். (உ) “ஸம்ஹவந்நி திதோம் ஹாம்ஸி ரஸாயாரணிதாநித-ஸம்பவந்தித தோம்பாம்ஸிரஸாதாராணிதாநிது” என்கிறபடியே தத்குணம் ரஸமாயிருக்க, அதிலும் காரணகுணாநுவ்ருத்தியாலே ஸப்தஸ்பர்ஸரூபங்களையும் கூட்டிச்சொல்லுகிறது. (மீகிலாயமொன்றுமாய்) (ங) “ஜ்யோதி ரூதத்வை தெவாயொஹ்யத்ரவம் மாணஉயுதெ-ஜ்யோதிருத்பத்யதேதவா யோஸ்தத்ரூபம் குண உச்யதே ” என்கிறபடியே அக்நிகுணமான ரூபத்தோடே ஸப்தஸ்பர்ஸங்களைக்கூட்டி‘மூன்றுமாய்’என்றி—

(நிறந்தகாவிரண்டுமாய்) ஸ்வஸஞ்சாரத்தாலே சேதநர்க்குஆதாரமான பலத்தையுடைய வாயுவினுடைய குணமிரண்டுமாய். (ச) “வைவாநு ஹமவாநுவாய-ஸ்வஸ்வுஸுபம்-ர்.ம-வைணாதிதம் - பலவாந் பகவாந்வாயுஸ் தஸ்யஸ்பர்ஸோகுணமதம் ” என்கிறபடியே வாயுகுணமானஸ்பர்ஸத்தோடே ஆகாசகுணமானஸப்தத்தையுங் கூட்டிச்சொல்லுகிறது. (மீகிலாயமொன்றுமாகி) மீதிலேவர்த்திக்கிற ஸப்தகுணமொன்றுமாய். (ஞ) “ஸுகாரம்ஸ்வைரகாணி - ஆகாசம்சப்தலக்ஷணம்” என்கிறபடியே ஆகாசகுணமொன்றையும் சொல்லுகிறது. உக்தமான † பூதபஞ்சகங்களுக்குங் காரணமான வேற்றத்தாலும் ஸ்வஸ்வவிரிக்தங்களுக்கு அவகாசப்ரதாநம் பண்ணுமேற்றத்தாலும் “மீது” என்று - ஆகாசத்தைச்சொல்லுகிறது. அண்டகாரணம் ப்ருதிவ்யாதிகளாயிருக்க ஸப்தாதிகுணங்களோடே ஈஸ்வரனை கைமாநாதிகரிக்கிறது - ப்ருதிவ்யாதிகளோடாதி

அரு;—மூதற்பாட்டில். காரணகுணாநுவ்ருத்தியாலே—பூமியும் மற்ற நாலு பூதங்களும் காரணமாகையாலே அந்த நாலு பூதங்களுடைய குணங்களும் கார்யமான பூமியிலே வர்த்திக்குமென்றபடி.

---

† குணபூதங்களுக்கு. (க) வி-பு-க-உ-ஞ. (உ) வி-பு-க-உ-ஸ. (ங) வி-பு-க-உ-ஸ. (ச) வி-பு-க-உ-ங. (ஞ) வி-பு-க-உ-ங,

தக்குணங்களும்ஸ்வாதீநமாயிருக்கையாலே. ப்ருதிவ்யாதிகளோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே பரீரத்மபாவ ஸம்பந்தநிபந்தநம்; குணங்களோடுஸாமாநாதிகரண்யம் அவற்றிலுண்டாயஸக்தாதிகள்ஸ்வாதீநமாயிருக்கையாலே. அண்டத்துக்கு மஹதஹங்காரங்களும் காரணமாயிருக்க பூதங்களோக்தையுஞ் சொல்லுவானென்னென்னில்; (க) "தவ்யாஹ வநதவ்யாதிநகூகாஸ்ஸஹ்ரிதிஃ - தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூதஃ" என்கிற ப்ருதிச்சாயையாலே யருளிச்செய்கிறார். (உ) "ஹ்ருதிஹ்யேஷ ஆத்மா — பூதேப்ய்யோத்ண்டம்" என்கிற ருஷிகள் சொல்லுகிறது பஞ்சீகரணத்தாலே; ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரஸ்திதிவிஷ்டை ப்ரஹ்மமேகாரணமாகையாலே அசிதந்தர்ப்பூதமான புருஷஸமஷ்டியையும் திணக்கிறது. இவ்வளவாக ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்டி சொல்லிற்றாய்த்து.

(வேறுவேறு தன்மையாய்) அண்டாந்தர்வர்த்திகளாய்ப் ஒன்றுக்கொன்று விலக்ஷணமான தேவாதிபதார்த்தங்களுக்கும் ஆத்மாவாய்; ஆத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபம்எகரூபமாயிருக்க "வேறு வேறு" என்கிறது கர்மந்தால்வந்த தேவாத்யுபாதி பேதங்களைப்பற்ற. (நீலாய வண்ணம்) சிதசிச்சரீரியான நீ காரியகாரணவர்க்கத்திலே நிற்கிற ப்ரகாரம். அதாகிறது - அசித்தாகமான பரிணமமென்ன, சேதநாகதமான அஜ்ஞாநதர்க்காதிகளென்ன; இவை உன்பக்கல் ஸ்பர்ஸியாதபடி நிற்கை. (நின்னை) சிதசித்விசிஷ்டனுக்கொண்டு ஜகதுபாதாநகாரணமான வுன்னை. (ஆர்நினைக்கவல்லர்) நினைக்கவல்லாரார். பரமாணுக்களை உபாதாநகாரணமென்னும் வைசேஷிகர் நினைக்கமாட்டார்; ப்ரதாநமே உபாதாநகாரணம், சிதசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஜகத்நிர்வாஹமென்னும் ஸாங்க்யர் நினைக்கமாட்டார்; நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு பேதஞ்சொல்லும் பாஸுபர் நினைக்கமாட்டார்; சிதசித்ப்ரவர்தகத்வத்ரயங்களும் ப்ரஹ்மபரிணமமென்னும் பேதாபேதங்கள் நினைக்கமாட்டார்; நிர்விசேஷஸ்வயம்ப்ரகாசங்கள் அபாரமார்த்தமென்னும் மாயாவாதிகள் நினைக்கமாட்டார்; வேதாந்த ப்ரமேயம் கைப்பட்டாரொருயிய ஆர் நினைக்கவல்லர் என்கிறார். (க)

(ஸத்தாதிகள்) குணங்களுடைய ஸத்தாதிப்ரவ்ருத்திகள். (க)

(க) தை-ஆ-க- (உ) வி-பு-க-

மூ.—ஆறுமாறுமாறுமா யோரைந்து மைந்துமைந்துமாய்
ஏறுசீரிரண்டு மூன்று மேழுமாறு மெட்டுமாய்
வேறுவேறுஞானமாகி மெய்யிரேறு பொய்யுமாய்
ஊறுமூடோடாசையாயவைந்து மாயவாயமாயனே. (உ)

இரண்டாம்பாட்டு (ஆறுமாறு மித்யாதி).

அத்யயநாதிஷட்கர்மங்களும்,

ஆறும் கர்மாநுஷ்டாநயோக்ய வஸந்தாதிஷ
ளாறும்.

ஆறும் அநுஷ்டேயமான ஆக்நேயாதியாகஷ
ட்கமும்(மூதலிரண்டு ஸாமாநாதி கரண்
யம் நிர்வாஹ்ய நிர்வாஹகபாவ நிபந்த
நம். மற்றை ஸாமாநாதிகரண்யம் ஆரா
த்யாராதக பாவநிபந்தநம்.)

(ஓரைந்து மைந்து மைந்துமாய்)

ஓரைந்தும் ப்ரதாநங்களான தேவயஜ்ஞபித்ருயஜ்ஞ
பூதயஜ்ஞமநுஷ்யயஜ்ஞப்ரஹ்மயஜ்ஞாத்
மக பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களாய்,

ஐந்தும் பஞ்சாஹாதி ஸ்வரூபனாய், (இரண்டும்
ஆராத்யாராதகபாவநிபந்தநம்).

ஐந்துமாய் கார்ஹபத்யாஹவநீய தக்ஷிணாக்நிகளும்,
ஸப்ப்யா Z வஸத்யங்களாகிறவிரண்டு
மாக வைந்துமாய், (இங்கேசரீராத்மபா
வநிபந்தநம்.)

ஏறு அதிசயித்திருக்கிற

சீர் ஸம்பத்தையுடைய

இரண்டும் ஜ்ஞாநவிரக்திகளாகிற விரண்டுமாய்,

மூன்றும் உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநபலமான ஐச்வர்
யகைவல்ய பகவத்ப்ராப்திகளாகிறமூன்
றுமாய்; அன்றிக்கே - ஜ்ஞாநவைராக்ய
ஸாத்ய்மான பராபக்திபர ஜ்ஞாநபரம
பக்திகளாகிற மூன்றுமாய்,

ஏழும் விவேகாதிஸப்தகமாய்,
ஆறும் ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகளாகிற வாறுமாய்,
எட்டுமாய் சேதநகதாZ பஹுதபாப்மத்வாதிகுணவ்ரீ
டகமாய், (இவையைந்தும்-நிர்வாஹ்ய
நிர்வாஹகபாவநிபந்தநஸாமாநாதிகரண்
யங்கள்)
வேறு பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளென்ன,
வேறுஞானம் பாஹ்யாகமங்களென்ன, இவற்றுக்கேப்ர
வர்த்தகனாய், (இதுவும் பூர்வவத் ஸாமா
நாதிகரண்யம்)
மெய்யிலேறு முமுக்ஷுக்களுக்குமெய்யனைகையோடே
பொய்யனாய் ப்ரயோஜநாந்தரபரரான க்ஷுத்ரர்களுக்
குப்ரயோஜநங்களைக் கொடுத்துத்தான்
அகலவிருக்கையாலே அஸத்கல்பனாய்,
ஈனரூபு ஸ்பர்ஶாதிதோஷயுக்தனான
ஓசையாய் ஶப்தாதிவிஷயங்களாகிறவைத்துமாய்,
ஆயமாயனே கோபஸஜாதீயனாய் அவதரித்தவாஶ்சர்ய
பூதனே! ஸ்வார்த்த ரூபனும்.

காரணபூதனான வுன்னுடைய ஸ்ருஷ்டரான சேதநர்க்குக் கர்மயோகம் முதலாகப்பரமபக்திபர்யந்தமான பகவத் ஸமாராதநத்துக்கும் ஸகலபாப்ரயத்நத்துக்கும் அந்தப் பரமபக்தியுக்தர்க்கு ஸர்வவிதபோக்யமாகைக்கும் க்ருஷ்ணனாய் வந்து ரக்ஷிக்கு முன்னுடைய நீர்மை யார்க்கவல்லாரென்று தாத்பர்யம். (உ)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு(க) "ஸஹயஜ்ஞைஃப்ரஜாஸ்ருஷ்ட்வா" என்கிறபடியே - காரணபூதனான வுன்னுடைய ஸ்ருஷ்டரான சேதநர்க்கு கர்மயோகம் முதலாக பரமபக்திபர்யந்தமான பகவத்ஸமாராதநத்துக்கும் ஸகலபாப்ரயத்நமாகைக்கும் அந்தப் பரமபக்தியுக்தர்க்கு ஸர்வவிதபோக்யமா

(க) இது

கஉ திருச்சந்த விருத்தம் உ-பா, ஆறுமாறும், வ்யாக்யானம்.

னைகக்குமாம் க்ருஷ்ணனுப் வந்து ராகூதிக்குறும் உன்னுடைய நீர்மையை *யார் நினைக்கவல்லரென்கிறார்.

வ்யா.— (ஆறுமாறுமாறுமாய்) அத்யயநாதி ஷட்கர்மங்களும், அத்யயநத்தால் ஜ்ஞாதவ்யமான சர்மாநுஷ்டானாகத்வயோக்யமான வஸந்ததிருத்துக்களாறும், அநுஷ்டேயமான ஆக்நேயாதிஷட்யாகங்களும். இதுஸர்வகர்மங்களுக்கும் மூபலக்ஷணம். இவை ஆறென்று இவற்றிலேட ஈச்வரனுஸமாராதிக்கிறதுச்சொல்லுகிறது அத்யயநாதிகளிலே, (க) "ஊஹாவைஷியோமம்தே-தாமி புத்தியோகந்தம்" என்கிறபடியேசேதநரைமூட்டியும்அவற்றுக்கேகாந்தங்களான காலங்களுக்கு நிர்வாஹகனையும், அநுஷ்டேயகர்மங்களுக்கு ஆராத்யனுபிருக்கையாலே ஸமாராதிக்கிறதுச் சொல்லுகிறது. (ஓரைந்து மைந்துமைந்துமாய்) கீழ்ச்சொன்ன க்ரமத்துக்கு அதிகாரஸம்பத்துக்குடலாய் ப்ரதாநமான பஞ்சமஹாயஜ்ஞத்துக்கும் பஞ்சாஹ்நிக்கும் ஆராத்யனுப் பஞ்சாக்நிக்கும் அந்தராத்மாவாயிருக்குமவன், பஞ்சமஹாயஜ்ஞமாகிறது — தேவயஜ்ஞம் பித்ருயஜ்ஞம் பூதயஜ்ஞம் மநுஷ்யயஜ்ஞம் ப்ரஹ்மயஜ்ஞம்" என்கிறவை. பஞ்சாஹ்நிகளாவன — கார்ஹபத்யாஹவநீய தக்ஷிணாக்நிகளும் ஸப்யாவஸத்யங்களும்.

(எறுசீரிரண்டும்) (உ) "யதிஹ்நோவாஏதேதந்நாஹ்நி — தர்மேணபாபமபநுதந்தி" என்னும்படியே — விஹிதகர்மாநுஷ்டாநத்தாலே போகஹேதுவிரோதி பாபம்போலுல் இவன்பக்கலிலே பிறக்கும் உபாஸகருடபகவத்ப்ராப்திரூபமும் தத்கார்யமான இதரவிஷயவைராக்யமும் என்கிற இரண்டு குணமும். * மாற்பால் மனஞ்சுழிப்ப, மங்கையர்தோள் னைகுவிதைகையும். (மூன்றும்) உபாஸகருடமான ஐஸ்வர்ய கைவல்ய பகவத்ப்ராப்திகள். அன்றிக்கே, ஜ்ஞாநனை ராக்ய ஸாத்யமான பராபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகள் மூன்றும். (எழும்) உத்தமனைகர்மயோகாதி பரபக்தி பர்யந்தமான வளவு

(க)-கீ-க0-க0 (உ)-தை-நா-எக

திருச்சந்த விருத்தம் உ-பா, ஆறுமாறும், வ்யாக்யாநம். கங

களைப்பிர்ப்பிக்கக்கடவதோர ஸர்மல்யத்துக்கடியான விவேகாதி
னைப்தசழும். அதாகிறது— விவேசுவிஷோகாலூஷகிரியா கவூர
ணாநவஸாஷாநுஷ்டாநஷீல் - விவேகவிமோகாப்யாஸ க்ரியாகல்யா
ணை கவஸாதாநுக் தர்ஷங்கள். அதாகிறது - மஹாஸர்மல்ய ஹே
துவான விவேகாதி நியமனப்தக யுக்தமாய், க்ரியாபாப்தவாச்யமா
ன விஷ்ணுகர்மாநுஷ்டாநத்தாலே உபாஸநநிஷ்பத்தியைச் சொல்
லுகிறது. (ஆறும்) உக்தபக்தி வர்த்த(ஊ)கமாய் ஸ்வயம் ப்ராப்ய
மானஜ்ஞாந பலஸ்வர்யவிர்யபாக்தி தேஜஸ்ஸுக்களாறும். (எட்டு
மாய்)* அபஹதபாப்மத்வாதி குணஷ்டகமுமாய். (க) "வெ(வ)நாரெ
வெணாஹி நிஷூவுதெ - ஸ்வேநரூபேணநிஷ்பத்யதே" என்கிற
படியே இது ப்ராப்யாந்தர்க்கதமிறே.

(வேறுவேறுஞானமாகி) நிர்மலாந்தஃ காணரல்லாத பாக்யஹீ
நர்க்கும் பாஹ்யருத்ருஷ்டி ஸம்ருதிகளுக்கும் ப்ரவர்த்தகனாய்.
(மெய்யிலேதிபொய்யுமாய்) கீழ்ச்சொன்னமுமுக்ஷுக்களுக்கு மெய்
யனாய், ப்ரயோஜநாந்தரபரரான கூஷுத்ரர்க்கு ப்ரயோஜநங்களைக்
கொடுத்து, தான் அதல நிற்கையாலே பொய்யனாய். (ஊழிமுதலா
னைசயாய வைந்துமாய) பரமபக்தியுக்தராயிருப்பார்க்கு ஸர்வவித
போக்யமுமானவன். "ஊழிமுதலானை" என்று-ப்ரபந்நாதிகளைந்துக்
கும் உபலக்ஷணம் (உ) "உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர்" என்றும், (ஊ)
"சேலேய்கண்ணியருங் பெருஞ்செல்வமும்" என்னக்கடவதிறே.
(ஆபமாயனே) கோபஸ்ஜாதியனாய்வந்தவதரித்த ஆஸ்சர்யபூதனே.
அதாவது-தான் நின்றநிலையிலேநின்று ஆஸ்ரிதர்க்கு உபகரிக்கையன்
றிக்கே, திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை ஸம்ஸாரிஸஜாதியமாக்கிவந்து
தரித்து உபாஸகர்க்கு ஸுலபாஸ்ரயமாய், விதேதராய பரிக்ரஹம்
பண்ணினார்க்கு விஷயாந்தரங்களில்நின்றும் மீட்டுத்தானேபோக்ய
முமாய், *காணவாராமியன்றென்று கண்ணும்வாயும் துவர்த்திருக்
கும் பரபக்தியுக்தர்க்கு ஸர்வவித போக்யமுமானவனென்னை.
அவதாரந்தான் * மாதுபரித்ராணத்துக்கும் தர்மஸம்ஸ்தாபநத்
துக்கு மாகவிறே. .... (உ)

(க)-சாந்தோ-அ-கஉ-உ (க) தி-வாய்-சு-எ-க (ஈ) தி-வாய்-நி-க-அ

மூ.—ஐந்துமைந்துமைந்து மாகியல்லவற்றுளாயுமாய்
ஐந்துமூன்றுமெமான்றுமாகி நின்றவாதிதேவனே!
யந ன
றைந்துமைந்துமாய நின்னையாவர்காணவல்லரே.

மூன்றும்பாட்டு (ஐந்துமைந்து மித்யாதி)

ஐந்தும்	ஆகாஶாதிபூதங்களைந்தும்
ஐந்தும்	ஜ்ஞானேந்த்ரியங்களைந்தும்
ஐந்தும்	கர்மேந்த்ரியங்களைந்தும்
ஐந்தும்	தன்மாத்ரைகளைந்தும்
மூன்றும்	பரக்ருதிமஹதஹங்காரங்களாகிற மூன்றும்
ஒன்றும்	மநஸ்ஸும்
அல்லவற்றுளாயுமாய்	பூர்வோக்தாசேதநமல்லாத சேதநர்க்கு அந்தர்யாமியாய், (அற்றுநிரர்த்தகாவ்யயம்)

(நின்றவாதிதேவனே)

நின்ற	ப்ரளயத்திலே நின்ற
ஆதி	காரணபூதனான
தேவனே	லீலாவிலாஸனே!
ஐந்தும்	அப்ராக்ருதபஞ்சபக்திகளுக்கும்
ஐந்தும்	ஜ்ஞானேந்த்ரியங்களைந்துக்கும்
ஐந்துமாய்	கர்மேந்த்ரியங்களைந்துக்கும் நிர்வாஹகனுப்,

அந்தரத்து	பரமவ்யோமமான பரமபதத்திலே
அணைந்து	பொருந்தி
நின்று	நின்று
ஐந்தும்	ஶப்தாதிபோக்யங்களைந்தும்
ஐந்தும்	போகஸ்தாந மென்னவும் போகோபகரணமென்னவும்* வைகுந்தத்தமரரும் முனிவருமென்ன இரண்டுகோடியும், முக்குருமென்ன அஞ்சுகோடியுமாய், (நின்ற)

திருச்சந்தவிருத்தம், கூ-பா, ஐக்தமைந்தும்-வ்யாக்யாகம், கூறு

நின்னை உன்னை
யாவர் ஆர்
காணவல்லரே அறிகைக்குஸமர்த்தர்;

உன்க்ருபையாலே நீகாட்டாநான்வருத்தமறக்கண்டாப்போலே ஸ்வஸ்மாமர்த்த்யத்தால் காணவல்லாரில்லை யென்று தாத்பர்யம். "ஐந்து மைந்து மைந்துமாகி ஐந்து மூன்று மொன்றுமாகி அல்லவற்றுளாயுமாய் நின்ற வாதிதேவனே! ஐந்து மைந்துமைந்துமாகி ஐந்து மைந்துமாகி நின்று அக்ரத்தணைந்து நின்ற நின்னை யாவர்காணவல்லரே" என்றந்வயம். (கூ)

அவ;—மூன்றும்பாட்டு. முதற்பாட்டிற் சொன்ன ஜகத்காரணத்வ ப்ரயுக்தமான லீலாவிபூதியோகமென்ன, இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன உபாயத்துக்கு(ஷ)பலமானநித்யவிபூதியோகமென்ன ஆக இந்த உபய விபூதியோகத்தை நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே தேவரீர்காட்ட வருத்தமற நான் கண்டாப்போலே வேறுஸ்வஸாமர்த்யத்தால் காணவல்லாரில்லை யென்கிறார்.

வயா. (ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி) ஆகாசாதி பூதங்களைந்தும் ஸ்ரோத்ராதி ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும், வாகாதி கர்மேந்த்ரியங்களைந்துமாகி. (ஐந்து மூன்றும்) ஆகாசாதிபூதங்களைந்துக்கும் காரணமான தந்மாத்ரைகளைந்தும், ஒன்றுக்கொன்று காரணமான அஹங்காரமென்ன, மஹாவென்னஸ்ரீவத்ஸ மூலப்ரக்ருதியென்ன இவை மூன்றும். (ஒன்றுமாகி) (க) "ஆநவை-மாநவை" என்கிறபடியே-உக்தமான ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் பந்த ஹேதுவாகைக்கும்மோக்ஷஹேதுவாகைக்கும்ஹேதுவான மாஸ்ஸுமாய். (அல்லவற்றுளாயுமாய்) இப்படி சதுர்விம்ஸதியாக விபக்தமான ப்ரக்ருதியிலே ஸம்ஸரிஷ்டரானஜீவாத்மாக்களுக்கு அந்தர்யாமியாய். (அல்லவற்றுள்) அநித்ய வ்ருத்தரான சேதநர்பக்கலிலே. (நின்றவாதிதேவனே. ஸ்தூலசூக்ஷ்மவிஸிஷ்டனாய் நின்றாப்போலே, இவை அழிந்தகாலத்திலும். ஸ்ரீவத்ஸ சிதசித்விஸிஷ்டனாய்க்கொண்டு நின்ற காரணபூதனானவனே. (ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி) இதுக்குக்கீழே லீலாவிபூதி யோகத்தைக்காட்டித் தந்தபடியைச் சொன்னாய்,

கசு திருச்சந்தவிருத்தம் சு-பா, மூன்றுமுப்பது வ்யாக்யாநம்.

மூ.—மூன்றுமேடொளைந்துமைந்துமாய்
மூன்றுமூர்த்தியாகி மூன்றுமூன்றுமூன்றுமாய்
தோன்றுசோதிமூன்றுமாய்த் துளக்கமில்விளக்கமாய்
என்றுணெவியுள்புகுந்தெகன்கொலோவெம்மீசனே. (சு)

மேல் திவ்யமங்கள விக்ரஹநிஷ்டையும் நித்யவிபூதியோகத்நிஷ்டையும் காட்டித்தந்தபடியைச்சொல்லுகிறார். அப்ராக்ருதமாய் பஞ்சஶக்தி மயமான திவ்யவிக்ரஹத்நிஷ்டையும், கதாஶ்ரயமான ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும் கர்மேந்த்ரியங்களைந்து மென்கிற இவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாய். இத்தால் திவ்ய விக்ரஹயோகஞ்சொல்லிற்று.

(அந்தரத்தணைந்துநின்று ஐந்துமைந்துமாய) ஶப்தாதிபோகயங்களைந்தும், போக(விஹாம)ஸ்தாநமன்ன, போகோபகரணமென்ன "வைகுந்தத்தமாரும்முலிவரும்" என்ற இரண்டுகோடியும், முக்குருமென்ற அஞ்சுகோடியுமாய். (அந்தரத் தணைந்துநின்று) (க) "வாஜிவைஶ்வாஜி - பரமவ்யோம." என்றும, "வாஶாகாஶ-பரமாகாஶம்." என்றும் ஶ்ருதிப்ரஸித்தமான பரமபதத்திலே பொருந்தினின்று. இப்படி உபயவிபூதியுக்தனை (நின்னையாவர் காணவல்லரோ) ஸ்வஸாமர்த்தயத்தால் காணவல்லாரார். மநுஷ்யரிற் காட்டிலும் ஜ்ஞாநாதிகரென்ன தேவர்கள் காணரோ; உபயபாவநாநிஷ்டரென்ன ப்ரஹ்மாதிகள் காணரோ; ப்ரஹ்மபாவநாநிஷ்டரென்ன ஸநகாதிகள் காணரோ. .... (கூ).

காலாம்பாட்டு (மூன்று முப்பதித்யாதி).

மூன்றுமுமுப்பது — மூப்பத்து மூன்று ஹல்லுகுறும்

மூன்றுமூர்த்தியாகி — த்ரயீரூபமான ரூபத்ரயத்நிஷ்டையுடையனாய்,

மூன்றும்பாட்டு வ்யதிஷஜ்ஜநவ்ருத்தி — (பஞ்சஶக்தி) "வாஜிவைஶ்வாஜி-பரமாகாஶாதி" என்கிறவை. (போகோபகரணம்) சக்ராதிகள்.

திருச்சந்தவிருத்தம் சு-பா, மூன்றுமுப்பது, வ்யாக்யாநம். கள

[மூன்று மூன்று மூன்று மூன்றுமாய்நா லு மூன்று பன்
னிரண்டாய், திருத்வாத ஸாக்ஷரத்
தக்கு ப்ரதிபாத்யனுய், [(இங்கேவாச்ய
வாசகத்வநிபந்தநம்).

தோன்று சோதிமூன்று }	மூன்று தோன்று சோதியாயென்று கூட்டுவது.
மூன்றிலே	அக்ஷரத்ரயாத்மகமான ப்ரணவத்திலே
தோன்று	ப்ரதிபாத்யமான
சோதியாய்	ஜ்யோதிர்மயனுய்,
	(யத்வா)
மூன்றிலே	மூன்று வேதங்களிலே
தோன்று	தோன்றுகிற
சோதியாய்	ப்ரணவாத்மகஜ்யோதிஃப்ரதிபாத்யனுய்
துளக்கம்	சலநம்
இல்	இல்லாமலிருக்கிற
விளக்கமாய்	ப்ரகாஶகமான அகாரவாச்யனுய்,

"எம்மீசனென்றுணவியுள்புகுந்ததென் மகாலோ"
என்று கூட்டுவது.

எம்	நமக்கு
ஈசனே	நிருபாதிகநியந்தாவான ஶேவதியான வனே !
என்றன்	என்னுடைய
ஆவியுள்	மநஸ்ஸினுள்ளே
புகுந்தது	புகுந்து உன்னை உள்ளபடி ப்ரகாஶிப்பி

ன்னெகொலோ . என்னீர்மைதேயா ? (சு)

அவ;—[காலாம்பாட்டு. ஜ்ஞாபகங்களானவேதங்களையும்மந்த்ர ரஹஸ்யங்களையும் தேவரீருண்டாக்கி வைத்துச்செய்தேதயும் அவ்வ ழியாலே யறிந்து உபாஸியாதேயிருக்க, தீதேயவந்து என்னுடை ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தவிது என்ன நீர்மையென்கிறார்.

கஅ திருச்சந்தவிருத்தம், சு-பா. மூன்றுமுப்பது, வ்யாக்யாநம்.

வ்யா. (மூன்று முப்பதாறிலேடொடாரைந்து மைந்து மைந்து மாய்) ஸகல் வேதங்களுக்கு மடியான ஐம்பத்துநாலு அக்ஷரத்துக்கும் நிர்வாஹகனுய், (மூன்றுமுப்பது) ககாராதி ஹகாராந்த மானஹல்லுக்களான மூப்பத்து மூன்று அக்ஷரமும். (ஆறிலேடொடாரைந்துமைந்தும்) அச்சுக்களான பதினுறு அக்ஷரமும். (ஐந்து மாய்) இரண்டிலும் அநுபாத்தமான ளகாராதிகள் அஞ்சக்ஷர முமாய். (மூன்றுமூர்த்தியாகி) வேதாத்மாவானமூன்றுரூபத்தையு முடையையாய். அக்ஷரங்கள்ஜ்ஞாநஹேதுவாவது-வேதஶரீரமாலி லிறை. (மூன்றுமூன்று மூன்றுமூன்றுமாய்) அந்தவேததாத்பர்ய மான திருத்வாதஶாக்ஷர ப்ரதிபாத்யனுய்.

(தோன்றுசோதிமூன்றுமாய்) மூன்றிலே தோன்றுகிறசோதி யாய். (க) "ஓஜ்ஞாலொலமவாநிஷ்ணு—ஃ—ஓங்காரோபகவான்விஷ்ணுஃ" என்கிறபடியே - அக்ஷரத்ரயாத்மகமான ப்ரணவ ப்ரதி பாத்யனுய், (துளக்கமில்விளக்கமாய்) ஸகலவேதகாரணமான ப்ர ணவத்தனக்குங் காரணமாய். தனக்கொரு காரணமில்லாமையா லே, சலநமின்றிக்கே யிருக்கிற அகாரஶப்தவாச்யனுய். (என் றெனுவியுள்புகுந்ததென்கொலோ) இவ்வழியாலே நானறிந்து உபாஸிக்கைக்கு விஷயபூதனுனகையன்றிக்கே, நீயே என்காரிய த்தை உனக்கு ப(ஹ)ரமாக எறிட்டுக்கொண்டு என்மநஸ்ஸி லே புகுந்து என்னை உள்ளபடி ப்ரகாசிப்பித்தவிது என்னுசீர்மை. (எம்மீசனே) ப்ரகாசிப்பித்தப்ரகாரமென்னென்னில்; நீ சேஷியாய் நான் சேஷபூதனுயிருக்கிற இம்முறையையுணர்த்தினு யென்னுதல். இப்படி எனக்குப்ரகாசிப்பிக்கும்படி இழவுபேறுகள் தன்னதாம் படி ஸம்பந்தத்தையுடையவனென்னுதல். .... (சு)

நாலாம்பாட்டு. அகாரம்முதலானவைக்கு அச்சுசென்றுபெயர். (வேதாத் மாவான) வேதசரீரமான. மூன்றுரூபமாவது-தீழ் "ஹல்" என்றும் "அச்சு" என்றும், இரண்டுமென்றியிலே யிருக்கிற ளகாராதியுமாகிற மூன்றுரூபத்தை யுமென்றபடி. அக்ஷரங்கள் வேதஶரீரமாக வேண்டுவானென்னென்னவருளிச் செய்கிறார் (அக்ஷரங்களித்யாதி.)

மூ.—நின்றியங்கு மொன்றலா வுருக்கடோ றுமாவியாய்
ஒன்றியுள்கலந்துநின்ற நின்னதன்மையின்னதென்று
என்றும் யார்க்கு மெண்ணிறந்தவாதியாய் நின்னுந்திவாய்
அன்றுநான்முகன்பயந்த வாதிதேவனல்லையே. (நு)

அஞ்சாம்பாட்டு (நின்றியங்குமித்யாதி)

நின்று ஸ்த்ாவரமாய்
இயங்கும் ஜங்கமமாய்
ஒன்றலா ஸ்வோஜ்ஜீவ நோபாயோகியன்றியிலே
யிருக்கிற (அன்றிக்கே)
ஒன்றலா ஏகஸ்திதமன்றியிலேயிருக்கிற
உருக்கடோறும் ஸரீரங்கள் தோறும்
ஆவியாய் ஆத்மாவாய்,
ஒன்றி பொருந்தி
உள்கலந்து பரிஸமாப்யவர்த்திக்கிற
நின்ன உன்னுடைய
தன்மை ஸ்வபாவம்
இன்னதென்று ஏவம்விதமென்று
என்றும் காலத்ரயத்திலும்
யார்க்கும் எப்படிப்பட்டஜ்ஞாநிகளுக்கும்
எண்ணிறந்த சிந்தாவிஷயமன்றியிலே யிருக்கிற
தியாய் ப்ரதிதிவ்யவஹாரங்களிலேப்ரதாநனை
வனே

(நீ)

ப்ரளயகாலத்திலே
நான்முன் சதுர்முகனை
பயந்த பெற்ற
ஆதி ஜகத்காரணனென
தேவனல்லையே லீலாஸீலனன்றோ?" "நின்னையாவர்காண
வல்லரே" என்று அநுஸந்தித்துக்கொ
ள்வது. (நூ)

அவ;—ஐந்தாம்பாட்டு. நம்மையுள்ளபடி அறிவிக்கவற்றான வேதங்களும் மந்த்ரரஹஸ்யங்களும் முண்டாயிருக்க, "யாவர்காணவல்லரே" என்பானென்னில்; அந்தர்யாமித்வத்தாலும் ஜகதேககாரணத்வத்தாலும் ஸகலாதாரனையிருக்கிற ஸ்வபாவத்தைத் திரளவறியுமித்தனையொழிய, தேவரீர்காட்ட நான் கண்டாப்போலே ஏவம்விதனென்று ஒருவர்க்கு மறியவொண்ணாதென்கிறார்.

வ்யா.—(நின்றியங்குமொன்றலா வுருக்கள்தோறும்) ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமாய், தந்தாமுடைய உஜ்ஜீவந ப்ரகாரங்களில் ஒன்றுக்கு முறுப்பன்றிக்கேயிருக்கிற ஸகல ஸரீரங்கள்தோறும். ஒருபடிப்பட்டிராத ஸரீரங்களென்றுமாம். (ஆவியாயொன்றியுள் கலந்துநின்ற) ஆத்மாவாய், எதிர்த்தலையில் ஹேயதையைப் பாராதேபொருந்தி, ஸமாப்ய - புகுந்து, ஏகத்ரவ்ய மென்னும்படி கலந்துநிற்கிற. (நின்னதன்மை) உன்னுடைய ஸ்வபாவம். அதாகிறதுதத்க(உ)தோஷங்கள்தட்டாதேயிருக்கையும்விபுவானதான் இவற்றிலே ஸமாப்யவ்யாபிக்கையுமாகிற இவ்வாஸ்சர்யம். (இன்னதென்று) ஏவம்விதமென்று. த்ருஷ்டாந்த முகத்தாலே உபபந்நமென்று.

(என்றும்யார்க்கும்)வர்த்தமானகாலத்தோடு பவிஷ்யத்காலத்தோடு வாசியற அதிஸயிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும். (எண்ணிறந்த) மநோரதத்துக்கும் அவ்வருகாய்நின்ற. (ஆதியாய்) ப்ரதிதிவ்யவதாரங்களிலே வந்தால் ப்ரதாநனேவனே. ஸாகூதாத்கரிக்கும்போது, (க) "நிற்கின்றதெல்லாம் நெடுமால்" என்கிறபடியே ‡ விலக்ஷணமான தேவரீர் ப்ரதாநராய்சேதநாசேதநங்கள் விசேஷணமாத்ரமாயிருக்கையும், வ்யவதாரத்தில் வந்தால், (உ) "வதவாரவாயுஜ-தஜ-வசஸாம்வாச்யமுத்தமம்" என்கிறபடியே ஸப்தவாச்யங்களில் ப்ரதாநனாய் நிற்கையும்.

அஞ்சாம்பாட்டு. (ஸமாப்ய) விபுவானஸ்வரூப மெல்லாவற்றோடும் வ்யாபிக்கை. உபபந்நமாகாதிருக்கை பூரிப்பது. சொல்லக்கூடாதிருக்கையென்றபடி. ப்ரதிதிவ்யவதாரங்களேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸாகூதாத்கரிக்கும் போதித்யாதி). இப்பாட்டுக்கு "யாவர்காணவல்லர்" என்று கீழ்ப்பாட்டோடே க்ரியை.

---

‡ (பா) ஸரீரியான (க) திருவா- (உ) ஜிதந்தா-க-

ச்சந்த விருத்தம், சு-பா. நாகமேந்து வ்யாக்யாநம். உஞ்

மூ.—நாகமேந்துமேருவெற்பை நாகமேந்துமண்ணினை
நாகமேந்துமாகமாக மாகமேந்துவார்புனல்
மாகமேந்துமங்குல் தீயோர்வாயுவவ்வுகமைந்துகாத்து
ஏகமேந்திநின்றநீர்மை நின்கணேயியன்றதே. (சு)

(நின்னுந்திவாயன்று நான்முகன்பயந்த வாதிதேவனல்லையே) இது கிடக்க, ஜகதேககாரணனுய் நிற்கிறநிலைதான் ஒருவர்க்குமறிய நிலமோ. * ஒன்றுந்தேவில்படியே தேவாதி ஸகல பதார்த்தங்களும் அழிந்து கிடந்தவன்று உன்னுடைய திருநாபிகமலத்திலே, (க) "யோவை ஹ்ரூணம் விஜயாதிவை ஹ்ரூ - யோப்ரஹ்மாணம் விததாதிபூர்வம்" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்த ஜகதேக காரணனல்லையோ. திருநாபிகமலோத்பத்தியைப் பார்த்தால்ப்ராக்ருதமென்னவொண்ணுது, க்ஷேத்ரஜ்ஞனை ப்ரஹ்மாவுக்கு† உத்பாதகமாகையாலே அப்ராக்ருதமென்னவொண்ணுது, இவ்வாஸ்சர்யத்தை ஏவம்விதமென்று கர்மவஸ்யராய் பரிமிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளறியவேவா. .... (ரு)

ஆரும்பாட்டு;— (நாகமேந்தித்யாதி)

நாகம	ஸவாகத்தை
ஏந்து	தரிக்கிற
மேரு	மேருவென்கிற
வெற்பை	பர்வதத்தை
நாகம்	திக்கஜங்களாலே
ஏந்து	தரிக்கப்பட்ட

(அன்றிக்கே)

நாகம்	திருவநந்தாழ்வாணுலே
ஏந்து	தரிக்கப்பட்ட
மண்ணினை	பூமியை
நாகம்	ஸுகத்தாலே, ("கம்" என்று - ஸுக மாய், "அகம்" என்று - துஃக்கமாய், "நாகம்" என்று - ஸுகமென்றுய், ஸுகத்தாலென்றபடி.)

† (பா) உபாதாந. (க) ஸ்வேதா

எந்து — தேங்காநின்றுள்ள; நிர்ப்பரமாயிராநின்றுள்ள

மாக — மஹாகாஸமான பரமபத மென்ன,

("சும்" என்று - ஆகாசம்.)

(அன்றிக்கே, நாகமேந்துமாக வென்று ஸம்புத்தியாய்)

நாகம் — திருவநந்தாழ்வானுலே

ஏந்தும் — தரிக்கப்பட்ட

ஆக — திருமேனியையுடையவனே யென்றர்த்த

முமாம்;

(மாகமாக மேந்துவார் புனல்)

மாசு — பரமபதமென்ன

மாகம் — ஆகாஸத்தாலே

ஏந்து — தரிக்கப்பட்ட

வார் — ப்ரவாஹஸ்வரூபமான

புனல் — கங்கை யென்ன, இவையும்,

(மாகமேந்து மங்குல்)

மாகம் — ஆகாஸத்தாலே

ஏந்து — தரிக்கப்பட்ட

மங்குல் — மேகமென்ன,

(தியோர்)

ஓர்தி — வைஸ்வாநராக்நியும்

வாயுவைந்து — பஞ்சவ்ருத்திப்ராணன்களையும்

அமைந்து — ரக்ஷணதர்மத்திலே சமைந்து

காத்து — ரக்ஷித்து

("வாயுவைந்துமைந்துகாற்று" என்றுபாடமானபோது

தஸ்தாவிபக்தமான வாயு வென்றர்த்தம்).

ஏகம் — ஒருவஸ்து

ஏந்தி — தரித்து

நின்ற — வர்த்திக்கிற

நீர்மை — ஸ்வபாவம்

நின்கணே — உன்பக்கலிலே

இயன்றதே வர்த்திக்கிறதே யென்னுதல்; வளர்கிறதே யென்னுதல். இங்கேயும் "யாவர் காணவல்லரோ" என்றநுஷங்கம். "நாகமேந்துமாகத்துடையவனே" என்று தொடங்கி அன்வயம். (சு)

அவ;—ஆரும்பாட்டு. ஸகலாந்தர்யாமித்வத்தால் வந்த ஸகலாதாரத்வம் சொல்லிற்றாய்நின்றது கீழ்; லோகத்திலே யொன்றுக் கொன்று தாரகமாயும் தார்யமாயும் போருகிறதில்லையோவென்று பகவதபிப்ராயமாக, அந்தப்பதார்த்தங்களுக்கும் தேவரீரே தாரகரென்று வேதாந்த ப்ரஸித்தமான இவ்வர்த்தம் தேவரீர் பக்கலில் வ்யவஸ்திதமன்றோ, இஸ்ஸர்வாதாரத்வமும் ஸ்வஸாமர்த்யத்தாலே வேறொருவர்க்கும் காணமுடியாதென்கிறார்.

வ்யா.—(நாகமேந்து மேருவெற்பை) ஸ்வர்க்கத்தைத்தரிக்கிற மேருவாகிற பர்வதத்தை. மேருவுக்குஸ்வர்க்காதாரத்வம் மேருஸிகரத்தில் தேஜோத்வாரத்தாலே. (நாகமேந்துமண்ணினை) திக்கஜங்களாலே தரிக்கப்படுகிற பூமியென்னுதல். பாதாளகதனையிருந்துள்ள திருவநந்தாழ்வானாலே தரிக்கப்படுகிற பூமியென்னுதல், (நாகமேந்துமாகம்) துஃக்கந்தாஹிதமான ஸுகத்தாலே பூர்ணமான பரமவ்யோமம். "ஏந்தல்" என்று - தேங்கலாய், ஆநந்தநிர்ப்பரமான தேசமென்கை. "நாகம்" என்று- துஃக்சுகந்தாஹிதமான ஸுகத்துக்கு வாசகமானபடி யெங்ஙனேயென்னில்; கம்-ஸுகம், அகம்-துஃக்கம், நாகம் - துஃக்காஹிதமித்யர்த்தஃ. "நாகமேந்தும் ஆக" என்று-ஸம்புத்தியாய், திருவநந்தாழ்வானாலே தரிக்கப்பட்டதிருமேனியை யுடையவனே. இத்தால்-கீழ்ச்சொன்னதா(ய)ரகபதார்த்தங்களும் பகவதாஹிதுஃக்திசுமாய்க்கொண்டு தரிக்கின்றனவென்றதாய்த்து. (மாகமாகமேந்துவார்புனல்) பரமபதமென்ன ஆகாசத்தாலே தரிக்கப்படுகிறப்ரவாஹரூபமான கங்கையென்ன, இவையும்.

ஆரும்பாட்டு. (பதார்த்தங்களுக்கும்) ஒன்றுக்கொன்று தாரகமான எல்லாப் பதார்த்தங்களுக்கும் ஸர்வேஸ்வரனே தாரகனென்றபடி. (இத்தால்) என்றது-பரமவ்யோமத்துக்கு அவன்தானே தாரகனென்னுமிடம்தோற்ற வேறோர்தாரகமாக இட்டுச்சொல்லாதே கேவலம் "மாகம்" என்றதனால் கீழ்

உ.சு திருச்சந்த விருத்தம், எ-பா ஈகமேந்து வ்யாக்யானம்

மூ.—ஒன் றிரண்டுமூர்த்தியாய் உறக்கமோடுணர்ச்சியாய்
ஒன் றிரண்டுகாலமாகி வேலைநாலடாயிரண்டுமாய்
ஒன் றிரண்டுதீயுமாகி ஆயனையமாயனே
ஒன் றிரண்டுகண்ணினாலு முன்னையேத்தவல்லனே. (எ)

(மாகமேந்துமங்குல்) ஆகாசம் தரிக்கிற மேகத்தையும் (தீயார்வாயுவைவந்தமைந்துகாத்து) வைப்வாகாக்கினியையும். பஞ்சவ்ருத்தி ப்ராணன்களையும்ரக்ஷணார்மத்திலே சமைந்துநின்று ரக்ஷித்து. ''ஓர்வாயுமைந்துமைந்து காற்று'' என்று பாடமானமேபாது - தசதாவிபக்தமான வாயுவைச் சொல்லுகிறது.(க)''ஹெவொஉயஷ்வாமாவஸ்நிவ்ருத்திः- மேம்காதயஸ்ஸாகர ஸங்நிவ்ருத்திः'' இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிறபடியே நிராலம்பமான ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற ஸகலபதார்த்தமும்ஈச்வர ஸங்கல்பத்தாலே ஸஞ்சரிக்கிறதென்று சொல்லிற்றாய்த்து. (உ) ''யயோராஸ்ரிதோநித்ய-யதாகாஸ்ஸ்தித்தோநித்யம்'' இத்யாதி.(ஏகமேகத்தின்றநீர்மை) ஒருவஸ்துவே தரிக்கிறதென்று ப்ருதிசொல்லுகிற ஸ்வபாவம். (நின்கணையியன்றதே) தேவரீர் பக்கலிலே வர்த்திக்கிறது. இயத்தல் - நடத்தலும், வளர்த்தலும். ''யாவர்காணவல்லார்'' என்று கீழோடே அந்வயம். இஸ்ஸர்வாதாரத்வத்தைத் தேவரீர் காட்டநான் கண்டாப்போலே வேறுகாணவல்லாரார் என்கிறார். .... (சு)

ஏழாம்பாட்டு;—(ஒன்றிரண்டு மூர்த்தியித்யாதி)

ஒன்றிரண்டு மூர்த்தியாய்	ப்ரதாநமான வொருமூர்த்தியென்ன, அப்தாநர்களான ப்ரஹ்மருத்ராத்மக மான விரண்டு மூர்த்தியென்ன, இவை யுடையவனாய்,
உறக்கமோடு உணர்ச்சியாய்	ஜ்ஞாநமாகிற நித்தையோடு ஜ்ஞாநமாய், நிர்வாஹகனென்றபடி;

தாரகங்களாகச் சொன்ன மேருவும் ஸுஷும்நையும் ஈச்வரனாலே கொடுக்கப்பட்ட ஸக்தியையுடைத்தாய்க் கொண்டு தரிக்கின்றனவென்றபடி. (அக்நி) ஜாடராக்நி, யோகஸாஸ்த்ரத்திலே அவன தீகமென்றதுக்குப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (யதாகாஸேத்யாதி).

ச்சந்தவிருத்தம் எ-பா, ஒன்றிரண்டு வ்யாக்யாநம். உநீ:

ஒன்றிரண்டு காலமாகி வேலை நூலமாயிணய் ஒன்றிரண்டு தீயுமாகி ஆயனுய மாயனே ஒன்றிரண்டு கண்ணிணுணும் } ஜ்ஞாநாத்யகுணனைத்ரிதேந்த்ரணும் உன்னை எத்த வல்லனே — ஸத்யஜ்ஞாதீயனுயவதரித்த ஆஸ்சர்யபூதனே! உன்படி ஸ்தோத்ரம்பண்ண ஸமர்த்தனே? (எ)

அவ.—ஏழாம்பாட்டு. நாம் ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமானபின்பு பரிச்சேதித்து அறியமாட்டாதொழிகிறது ஜ்ஞாந ஶக்திகளுக்குக் குறையன்றே, "யாவர்காணவல்லரே" என்கிறதென்னென்ன; தேவரீர் இதரஸஜாதீயராய் அவதரித்து ரக்ஷிக்கிறபடியை ஜ்ஞாநத்தாலும் ஶக்தியாலும் அதிகரைகப்ரஸிதனை ருத்ரனுமறியுமாட்டானென்கிறார்.

வ்யா.—(ஒன்றிரண்டு மூர்த்தியாய்) ப்ரதாநமான ஒருமூர்த்தியும் அப்ரதாநமான இரண்டு மூர்த்தியுமாய். ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை ஶரீரமாகக்கொண்டு அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனுய், திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைக இதரஸஜாதீயமாக்கிக் கொண்டவதரித்து ப்ரயோஜநாந்தர பரரோடு முழுகாதொழுக்கமேலோடு வாசியற ஸர்வ நிர்வாஹகனுய், (உறக்கமோடுணர்ச்சியாய்) ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களுக்கு நிர்வாஹகனுய். (க) சுஷாஜ்ஞாயயாஸுஷ்டிः-அஸாதிமாயயாஸுப்திः" எனுகிறபடியே உறங்குவார் கணக்காய் விழுகையாலே, உறக்கத்தை-அஜ்ஞாநமென்கிறது. இத்தால் - மூன்றுப்வஸாத்மா திஷ்டிதமென்றும், அநேகாத்மா திஷ்டிதமென்றும், அந்தர்யாம்யம் ஸமஷ்டியென்றும் அஜ்ஞாநத்துக்கும், "மத்யஸ்தன்ரக்ஷகன் ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ரக்ஷ்யபூதர்" என்கிறயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநத்துக்கும் நிர்வாஹகனையென்னை.

உசு திருச்சந்தவிருத்தம் எ-பா, ஒன்றிரண்டு வ்யாக்யாகம்.

(ஒன்றிரண்டுகாலமாகி) ஜ்ஞாகஹேதுவான லத்வோத்பகாலத்துக்கும், அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநங்களுக்கு ஹேதுவான சஜ்ஜல்பமோத்பத்திக்காலத்துக்கும், நிர்வாஹகனாய், "ஸ்ரோதாயம் ஜ்ஞாநஜநகமுசிதம் | கலௌஜநபதஸ்ய விஷயே - த்ரேதாயாம்ஜ்ஞாநமுச்யதே | கலௌஜநத்பதிம்விஷ்ணும்" என்னக்கடவதிறே. (வேலைநிலமாயிருப்பதாய்) கடல்சூழ்ந்தபூமிக்கு நிர்வாஹகனாய்.யதாஜ்ஞாநம் பிறந்தவர்களுக்கு ஆவாஸஸ்தாநமான கர்மபூமிக்குநிர்வாஹகனாய், "ஸயஜ்ஞாநவதிஸ்தாம் த்வீபஸ்யாகரஸம்வ்ருதிம்" என்கிறபடியே - ஸவமவர்ஷமான ஜம்பூத்வீபத்தில் கர்மபூமியான பாரதவர்ஷம் கடல்சூழ்ந்திறே பிருப்பது. (ஒன்றிரண்டுநீயுமாகி) ப்ரதாகமான ஆஹவநீயத்துக்கும்தத்தங்கமான கார்ஹபத்ய தக்ஷிணாக்நிகளுக்கும் நிர்வாஹகனாய். "ஸப்தாநாமக்நிஜிஹ்வாநாம் கர்மணாம்பாவநாத்ம்ருதாம் | ஸப்தலோகஸமுத்பத்திஹேதுத்வாச்ச - கர்மஸம்ஸ்துதாபராத்ம்ருதாயஸம்பவாம்" என்னக்கடவதிறே.

ஏழாம்பாட்டு. ஆவாஸஸ்தாநமாவது-ஜ்ஞாநம்பிறந்தவனுக்கு கர்மாநுஷ்டாநம் இந்தபூமியிலொழியக்கூடாதையாலே அதுக்கு யோக்யமான பூமியென்றபடி.

ஜம்பூத்வீப மெல்லாவற்றையுமண்டிறே. கடல்சூழ்ந்தது. பாரதவர்ஷமாத்ரத்தைச் சூழவல்லியே யென்னவருளிச்செய்கிறார், என்கிறபடியேயிதுபாகி) பாரதவர்ஷத்துக்கு உத்தரமாக மேலொருதரமெதாடங்கி எல்லை ஸமுத்ரமளவாக ஸசரர்கல்லிறே கனென்றுப்ரஸித்தி மாகையாலே பாரதவர்ஷத்தையும் தனியேகடல் சூழ்ந்ததென்றபடி. காலுகடலுக்கும் கனகானஜம்பூத்வீபத்தில் கவர்ஷமாவது - மஹாமேருவுக்கு ஆஸந்நமாகச்சுற்றுமொருவர்ஷம், அதுக்கு

திருச்சந்தவிருத்தம் அ-ய்ா, ஆதியான வ்யாக்யாநம். உள்

மூ.—ஆதியானவானவர்க்கு மண்டமோயவப்புறத்து
யோனவானவர்க்கு மாதியானவாதிரீ;
யோனயானவாணரந்த காலநீயுரைத்தி
ஆதியானகாலநின்னையாவர் காணவல்லரீர. (அ)

(ஒன்றிரண்டு கண்ணினை னும்) ஸக்திஸ-ி சகுமான ஒருகண்ணையும் இதரஸஜாதீயமான இரண்டுகண்ணையுமுடைய ருத்ரனும். (உன்னை யேத்தவல்லனே) (க) "ஸ்ரீவாகஜஜ்ஞாநஜ்ஞாநிவேத" - ஈச்வராத்ஜ் ஞாநமங்விச்சேத்" என்கிறஜ்ஞாநாதிக்யத்தையும் லலாடநேத்ரனென் கிறஸக்த்யாதிக்யத்தையு முடையனென்னை ஸர்வநிர்வாஹகனென வுன்னை உள்ளபடி அறிந்தேதித்தஸக்தனை. ஆகமமுகத்தாலே தன் னையேத்தவல்லா னித்தனைபோக்கி உன்னையேத்தவல்லனை. ஸத் வோத்தரணனபோது தானறிந்த அம்ஸத்தைப் பிறர்க்கு உபதேசி க்கு மித்தனைபோக்கி உன்னை உள்ளபடி அறிந்தேத்தவல்லனை[எ]

எட்டாம்பாட்டு (ஆதியானவித்யர்தி)

ஆதியான ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி கர்த்தாக்களான
வானவர்க்கும் ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கும்
அண்டமாய் அண்டஸப்தவாச்யமான லீலாவிபூதிக்கு
அப்புறத்து அப்பால்பட்டபரமபதத்தில்வர்த்திக்
ஆதியான ஜகத்காரணபூதர்களான
வானவர்க்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும்
(அன்றிக்கே)
ஆதியான பூர்வரான் வென்றுமாம்;
ஆதியான நிர்வாஹகனை
ஆதி ப்ரதாந பூதன்
நீ
யோன் ஜகத்ஸ்ருஷ்டாக்களான்
வான லோகத்வலோகங்களுக்கு

வடக்காக மூன்றும் தெற்காகமூன்றும், கிழக்கே ஒன்றும், மேற்கே ஒன்றும் ஆகமஹாமேருவைச்சுற்றும் ஒன்பதுவர்ஷமாய் எல்லாவற்றுக்கும்கிழக்கானவர் ஷம்பாரதவர்ஷமென்று பேர். இதுதான் நவகண்டமாய், அதில் எட்டுகண்ட மும் போகபூமியாய், ஒன்பதாம்கண்டமான பரதகண்டம் கர்மபூமியாயிருக் குமென்றபடி "ஆலநிழற்கீழ்" என்று பிறருக்கு உபதேசித்தானே யென்னவ ருளிச் செய்கிறார் (ஸத்வோத்தரணன போதித்யாதி). (எ)

வாணர்	அத்த்யக்ஷரான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய
அந்தகால	அவ்வவகாலத்துக்கு நியாமகனுய்
நீ :புரைத்தி	நீ யருளிச்செய்தாய்;
ஆதியானகால	ப்ரளயகாலத்துக்கு நிர்வாஹகனான
நின்னை	உன்னை
யாவர்காண	காணவல்லார்யாவரென்று கூட்டு
வல்லரே	வது. (அ)

அவ:— எட்டாம்பாட்டு. உபயவிபூதியிலுண்டான ஸகல்ப தார்த்தங்களினுடையு ஸத்தாதிகளும், கார்யகாரணபாவஸ்த்த மான லீலாவிபூதிக்கு நிர்வாஹகமானகாலதத்வமும்ஸ்வாதீநமாம் படி நிற்கிறவுன்னை, ருத்ரனேயோ பரிச்சேதிக்கமாட்டாதான், உபயவிபூதியிலும் பரிச்சேதிக்க வல்லாரில்லையென்கிறார்.

வ்யா: (ஆதியானவானவர்க்கும்) ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதி ஸம் ஹாரங்களுக்கு கர்த்தாக்களானதேவதைகளுக்கும், ப்ரஹ்மா, தக்ஷ ப்ராஜாபதிகள், ஸப்தரிஷிகள், ஆதித்யர்களாகிற இவர்கள்ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாக்கள்; இந்த்ரன் சதுர்த்தபாமநுக்களாகிற விவர்கள் ஸ்த்திதி கர்த்தாக்கள்; ருத்ரன் அக்நி யமன்முதலான இவர்கள் ஸம் ஹாரகர்த்தாக்கள். "ஆதி" என்றுகர்த்தாவைச்சொல்லுகிறது. (அண்டமாயவப்புறத்துஆதியானவானவர்க்கும்)† அண்டபாப்தவா க்யமான லீலாவிபூதிக்கு அப்புறத்தில் பரமபதத்தில் வர்த்திக்கிற ஜகத்காரண பூதரான நித்யஸூரிகளுக்கும், அஸ்த்ரபூஷணந்யா யக்ரமத்தாலே நித்யஸூரிகளை ஜகத்துக்குக்காரண பூதராகச் சொல்லக்கடவதிறே.

அதவா, (க) யதோவாஇமாநிபூதாநிஜாயந்தே யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தி தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத்ப்ரஹ்மேதவாஃ" என்றும் (உ) "யதோவாஇமாநிபூதாநிஜாயந்தே யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தி தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத்ப்ரஹ்மேதவாஃ" என்றும் சொல்லுகிற ஆதிதேவர்களென்றுமாம். (ஆதியானவாதிரீ) இப்படி உபயவிபூதியிலும் ப்ரதாநரான விவர்களுடையு ஸத்தாதிகளுக்கு ஹேதுவான ப்ரதாநன் நீ.

(ஆதியானவானவாணரந்தகாலநீயுரைத்தி) இனிமேல் ஜகத்துக்கு நிர்வாஹகமான காலதத்வமும் தேவரீரிட்ட வழக்கென்கிறது.

† (பா) லீலாவிபூதிக்கப் புரத்தில் அண்ட சப்தவாச்யமான

திருச்சந்தவிருத்தம் கூ-ம், காதுலாவு வ்யாக்யானம். உசூ

மூ;—காதுலாவுகொன்றைமாலை தன்னுசெஞ்சடைச்சிவன்
நீதியால் வணங்குபாத நின்மலாநிலாயசீர்
வேதவாணர்கீதவேள்வி நீதியாணகேள்வியார்
நீதிபால் வணங்குகின்ற நீர்மைமின்†கணின்றதே. (கூ)

ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்தர்க்களாய்ப்ரஹ்மாதிகளுடையபதங்களுடைய அவனவன காலத்துக்கு நியாமகனும். "நீஉரைத்தி" என்கிறது- (ங) "ஸஹ ஹஸ்ரயுகபர்யந்தமஹர்யத் ப்ரஹ்மணோவிதுஃ-ராத்ரிம்-ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்தாம் தேஹோராத்ரவிதோஜனாஃ" என்றித்யாதிகளிலே நியருளிச் செய்திருக்கையாலே. (ஆதியானகாலநின்னை) கார்யரூபமான ஜகத்தையுடைய ஸக்த்யவஸ்தப்ரளயபோலேவுள்ளேநமாய், (சு) "ஸ்ருஷ்டி-வஹாரஸ்ருஷ்டி - ஸ்தேதவேளாம்யேதமக்ரே" என்கிறபடியே ஆதிகாலத்துக்கு நிர்வாஹகனான வுன்னை, (யாவர்காணவல்லரே) தந்தாம் ஸத்தாதிகள் தேவரீரிட்ட வழக்காயிருந்த பின்பு தேவரீரைப் பரிச்சேதிக்க வல்லாருண்டோ. .... (அ)

ஒன்பதாம்பாட்டு (காதுலாவித்யாதி)

காது	கேஸரங்களாலே
உலாவு	மிகைத்திருக்கிற
கொன்றை மாலை	கொன்றைப்பூவின்மாலையென்ன,
துன்று	நெருங்கி
செம்	சிவந்த
சடை	ஜடையென்ன(இவற்றையுடைய)
சிவன்	ருத்ரன்
நீதியால்	மேற்தாக்தவிதியாலே
வணங்கு	ஆஸ்ரயிக்கப்பட்ட
பாத	திருவடிகளையுடையவனே!
நின்மலா	நிர்மலனே!

எட்டாம்பாட்டு. (ப்ரக்த்யவஸ்தப்ரளை) பொழிசெடுன தண்ல்போலேயிருக்கை. அதாவது - கார்யாவஸ்தையில் ஜ்வாலாக்நிபோலேயும் காரணாவஸ்தையில் ஜ்வாலையடங்கியிருக்கிற அங்காராவஸ்தைபோலேயும் சேதநாசேதநங்களைத் தனக்குள் அடக்கிவைகாண்டிருக்கை. (அ)

† (பா) கணேயியன்றதே.

நிலாய — வர்த்தியாநின்றுள்ள
சீர் — அமாநித்வாதிகுணங்களையுடைய
(அன்றிக்கே வேதத்துக்கு விசேஷணமாய், சின்
ன்று - அபௌருஷேயத்வாதி குணங்களென்னுதல், ப்ர
திபாத்ய கல்யாண குணங்களையாதல் உடைய வ்
னென்றுமாம்)
வேதவாணர் — வேதநிர்வாஹகரானவைதிகாக்ரேஸரர்
கீர்த — ஸாமகாநப்ரசுரமான
வேய்ங்குழ — யாகங்களுக்கு ழியான
நீதியான — வேதோக்தப்ரகாரமான
கேழ்வியார் — ச்ரவணதிசூலையுடையவர்
நீதியால் — வேதோக்தப்ரகாரத்தாலே
வணங்குகின்ற — உபாஸிக்கிற
நீர்மை — உபாஸ்யதாஸ்வபாவம்
நின்கண்நின்ற — (எகாரம்பிரிநிலையாய், நின்கணேநின்றதென்
றே — ன்றுய்,) உன் பக்கலிலே வர்த்திக்
கிறது. (கூ)

அவ;—என்பதாம்பாட்டு. இப்படி அபரிச்சேத்ய வைபவ
கையாலே ப்ரயோஜநாந்தரபரரில் அக்ரகண்யரான ருத்ரனும்,
வைதிகாக்ரேஸரராய் அநந்ய ப்ரயோஜநரான ஸாத்விக ஜநங்களும்
உன்னையே யாச்ரயிக்கையாலே ஸர்வ ஸமாச்ரயணீயனும் நீயே
யென்கிறார்.

வ்யா. (தாதுலாவித்யாதி) தாதுமிக்க கொன்றைமாலையை
ன்ன, நெருங்கிச் சிவந்த ஜடையென்ன, இவற்றையுடைய ருத்ரன்,
கொன்றைமாலையைச் சொல்லுகையாலே-போக (ஹோம) ப்ரதாந
னென்றும், தீக்கதபாவாகையாலேசெறிந்து, ஸ்நாநபாநாவ்யத்
தாலேசிவந்திருக்கிற ஜடையையுடையனுகையாலே, அந்தபோகம்
தான்லாதித்துலபித்தலென்றும்சொல்லுகிறது. இத்தால்-போகமே
புருஷார்த்தம், அதுதான் ஈச்வரனே ஆச்ரயித்தே பெறவேணுமெ
ன்கை. (நீதியால் வணங்குபாத) தேவரீரை ஜ்ஞாவச்ய விரிவிட
ராக ஆச்ரயிக்கச்சொல்லுகிற வேதோக்த ப்ரகாரத்தாலே அவன்
உபாஸிக்கிற திருவடிகளையுடையவனே. (நின்மலா) ப்ரயோஜந
க்தரங்களை அபேக்ஷிக்கிறது, "ஈச்வரோஹம்"என்றிருக்கிற தர்ச

மாநி ஆஸ்ரயிக்கிறான்" என்று இத்தோஷங்களை நினையாதே, "நம்பக்கலிலே ஸாபேக்ஷணுப்வர்த்தான்" என்கிறகுணத்தையே நினைத்து அநந்ய ப்ரயோஜநருக்கு முகங்கொடுக்குமாபோல முகங்கொடுக்கும் ஸுத்திரியாகத்தை யுடையவனே. இப்படி விஷயீகரித்து அவனுக்குக்கொடுத்த ஐஸ்வர்யமேமதன்னில், (க) "ஜஹாஜ்ஜவஸ்வ வஜ்ஜியஜஹாதீ ஹுகூபாதீநம் ஜ்ஜவஜ்ஜவோ வைஜ்ஜிவ-மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதே மஹாத்மா ஹுகூத்வாத்மாகம் தேவதே வோ பபூவ" என்கிறபடியே தேவதேவதத்வத்தைக் கொடுத்தவனே. இது ப்ரயோஜநாந்தர பரரெல்லார்க்கு முபலக்ஷணம். (நிலாயசீர்) வர்த்திக்கிறகுணங்கள். அதாகிறது-ஜ்ஞாநஸாதநங்களான அமாநித்வாதயாத்ம குணங்களாலும், உபாஸநங்களான ஸமதமாதிகுணங்களாலும் ஸம்பந்நராயிருக்கை. அங்ஙனன்றியே, "நிலாயசீர் வேதம்" என்று வேதவிசேஷணமாய் - நித்யத்வாபௌருஷேயத்வ நித்தோஷத்வங்களாலே காரணதோஷ பாதகப்ரத்யயாத்வாதிதோஷரஹித கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லிற்றாகவுமாம்.

(வேதவாணர்) வேதங்களுக்குநிர்வாஹகரென்னலாம்படி வேதார்த்தத்தைக்கரைகண்டவர். (கீதவேள்வி) அந்தவேதார்த்தாநுஷ்டாநமாய், ஸாமகாநப்ரதாநமான யாகங்களிலே ப்ரவ்ருத்தரானவர்கள். அதாவது - ஆத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞாந பூர்வகமாக த்ரிவிதபரித்யாகயுக்தராய், பகவத்ஸமர்ராதந புத்தியாலே அநுஷ்டிக்கும்யஜ்ஞங்கள். (நீதியானகேள்வியார்) உத்தமான வேதார்த்த தாதபர்யமைப்படுகைக்கும் தத்கார்யமான கர்மயோகாத்யநுஷ்டாநங்களுக்குமடியான கேள்வியையுடையவர்கள். நீதியானகேள்வியாராகிறது- (உ) "பரீக்ஷ்யலோகாந் - பரீக்ஷ்யலோகாந்" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே நிர்வேதாபத்திபிறந்து ப்ரஹ்மநிஷ்டனான ஆசார்யன் பக்கலிலே உபஸந்நராய், (ங) "தத்விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸகுருமேவாபிகச்சேத் - ஸமித்பாணி" என்கிறபடியே ப்ரணவ மஹாவாக்யங்களைப்ப

ஆரு;—ஒன்பதாம் பாட்டு. (த்ரிவிதபரித்யாகம்) பலஸங்கல்பகர்த்தருத்வத்யாகம் 'யஜ்-ஞதாந = லோகஸங்க்ரஹகரீகர்மாதி) - கர்மஸந்யாஸலக்ஷணத்யாக' என்றும், 'யஜ்ஞதிய-சிந்தய" எனகிறதாதுவாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தாலேவர்த்தி(ஜி-ர்) க்கப்பட்ட லோகங்களை யென்கிறபடி. (நிர்வேதாவ்ருத்தி) தூக்கம் பலகாலாநுவர்த்திக்கை, ... (கூ)

மூ:—தன்னுளே திரைத்தெழுந் தரங்கவெண்டடங்கடல்
தன்னுளே திரைத்தெழுந் தடங்குகின்ற தன்மைபோல்
நின்னுளே பிறந்திறந்து நிற்பவும் திரிபவும்
நின்னுளே படங்குகின்ற நீண்டநின் கணின்றதே. (கூ)

ண்ணுகை. (நீதியால் வணங்குகின்ற நீர்மை) (ச) "நிஜியூாஹிதவ்ஃ - நிதித்யாஸிதவ்யஃ" என்கிறபடியே-கர்மாங்கமான அநவரதபாவனை பண்ணுகைக்கு உபாஸ்யனைப் நிற்கிற ஸ்வபாவம்.(நின்கணின்றதே) உன்பக்கலிலே வர்த்திக்கிறதத்தனை. அவதாரணத்தாலே - மேலுள ஆஸ்ரயணீயரில்லை யென்கை. (கூ)

பத்தாம்பாட்டு (தன்னுளேவித்யாதி).

	தன்னிலே
திரைத்து	கிளர்ந்து
எழும்	ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள
தரங்க	அலைகளையுடைய
வெண்	ஆபாஸ்வரஸ்வபாவமான
தடம்	ப்ரதேசத்தையுடைய
கடல்	ஸமுத்ரமானது
தன்னுளே	தன்னிலே
திரைத்து	கிளர்ந்து
எழுந்து	ஸஞ்சரித்து
அடங்குகின்ற	உபஸம்ஹரிக்கிற
தன்மைபோல்	ஸ்வபாவம்போல்
நின்னுள்ளே	உன்ஸ்வரூபத்துக்குள்ளே
பிறந்து	உத்பந்நமாய்,
இறந்து	விநாஶியாய்ப்போருகிற
நிற்பவும்	ஸ்திதாவரமென்ன,
திரிபவும்	ஜங்கமமென்ன, எதெதாக் மகமான ஸகல
	ப்ரபஞ்சமென்றபடி;
	(நின்னுளே அடங்குகின்ற)
நின்னுளே	உன்பக்கலிலே
அடங்குகின்ற	உபஸம்ஹரிக்கிற

திருச்சந்தவிருத்தம், கo-பா, தன்னுரைவ்யாக்யானம். ஈடு

நீர்மை ஸ்வபாவம்
நின்கண் உன்பக்கலிலே
நின்றதே வர்த்திக்கிறதே.

முதற்பாட்டிலே உபக்ராந்தமான ஜகதுபாதானத்வத்தைப் பத்தாம்பாட்டிலே உபஸம்ஹரித்துத்தலைக்கட்டினராயிற்று. (கo)

அவ;—பத்தாம்பாட்டு. ஸர்வஸமாப்ரயணீயத்வத்தால்வந்த உபாஸ்யத்வமே யன்றிக்கே,(க)"காரணஞ்-யெப்யஃ - காரணத்துத்தேயஃ" என்கிறபடியே ஜகதுபாதான காரணவஸ்துவே ஸமாப்ரணீயமென்று சொல்லுகிற காரணத்வ ப்ரயுக்தமான ஆ ப்ரயணீயத்வமும் தேவரீருடையதென்று த்ருஷ்டாந்த ஸஹிதமான உபாதான காரணத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(தன்னுளே திரைத்தெழும் தரங்கவெண்தடங்கடலின்) த்ருஷ்டாந்தத்திலே அர்த்தத்தை ஸங்கோசித்து தார்ஷ்டாந்திகத்திலே அதிதேசிக்கிறார். "தன்னுளே" என்கிறவித்தால் - ஸாரீரபூத சேதநாசேதநங்களும், ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களும், ஸ்வரூபாந்தர்ப்பூதமென்கை. (திரைத்தெழும் தரங்கம்) நிஸ்தரங்கஜலதியானது வாயுவாலே கிளர்ந்தெழுந்து எங்குமொக்க ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள திரைகளையுடைத்தாகை. தார்ஷ்டாந்திகத்தில்வாயுஸ்தாநீய பகவத்ஸங்கல்பமடியாக ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே பிறந்த குணக்ஷோபம். (வெண்தடங்கடல்) ஸஞ்சாரியான தரையையும் அஸஞ்சாரியான வெண்மையையு முடைத்தான இடமுடையகடல். இது, மேலே "நிற்பவும்திரிபவும்" என்கிறதற்குத் த்ருஷ்டாந்தம்.

(தன்னுளேதிரைத்தெழுந்தடங்குகின்ற தன்மைபோல்) வாயுஸஞ்சாரத்தாலே பரம்பின திரைகள் மற்றைப்படியில்லாதின்றிலேயொன்றுதிரைத்தெழுந்து உபஸம்ஹரிக்கிறாற்போலே. இத்தால் ஏகத்ரவ்ய பரிணாமத்தைச் சொல்லுகிறதன்று, கீழ்ப் பாட்டிலே

அருo—பத்தாம்பாட்டு. (அதிதேசஸங்கை) எறிதிரை. (தரங்கம்) அலை. வெண்மை ஏகரூபமாகையாலே (அஸஞ்சாரி) என்றது. (மற்றைப்படி) என்றது - முன்புபோலே அப்பம் சலிக்கையன்றிக்கே திரைபோல் தரையாகக்கிளர்ந்துஸம்ருத்தமாகை. (த்ரவ்யபரிணாமத்தை) என்றது - ஸாங்க்யர் சொல்லுகிற பரிணாமத்தைச் சொல்லுகிற தென்றபடி. சிதசித்விசிஷ்டவஸ்துவுக்கு ஏகத்ரவ்யமான ஸமுதாரத்தைச் சொல்லலாமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார்

(க) அதவர்பரிணை.

உபாஸகம் சொல்லிற்றாய், இப்பாட்டிலே உபாஸ்யமான ஜகதுபா தாநகாரணத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது - ஸர்வஸ்மாதிகமித் விபரிஷ்ட ப்ரஹ்மமே காரணம், ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயாதிகளுக்கு விசிஷ்டப்ரஹ்மமே காரணமென்று வேதாந்த ப்ரஸித்தமான அர்த்தம். இது வந்தாலேயறிவதன்னில்; (க) "நகூ-ர்காவிஹாமாகூ - நகர்மாவிபாகம்" என்கிற ஸ்ருதியாலே. (உ) "ஸதேவ-ஸோம்ய" என்கிற அவிபாக (ஸாம)ஸ்ருதியாலே அக்காலத்தில்சேதநாசேதநரில்லாமையாலே கர்மயில்லையென்று பூர்வபக்ஷித்து, (ங) "ஜகாஜஹ ஜாவஜாவீஸ நீஸாள-ஜஹாஜஹெளத்வாவஜாவீஸநீஸாள" (ச) "நிதாநிதாநாத் - நித்யோநித்யாநாம்" என்று சேதநாசேதநர்களுக்கும் தத்கர்மப்ரவாஹத்துக்கும் அநாதித்வ முண்டாலையாலே அது அர்த்தமன்றென்று நிஷேதித்து, காமரூப விபாகாபாவத்தாலே, "ஸதேவ" என்கிற அவதாரணம் உபபந்நமென்றதிறே. திருஷ்டாந்தம் ஏகத்ரவ்யமுகத்தாலே சொன்னரிவதேயன்று, (ஞ) "யயாவெஹாவிஜ்ஞாதம்பவ்ருத்பிண்டே ந - யதாஸௌம்யைகம்ருத்பிண்டம்" என்று உபநிஷத்து; (ஸ) "கடக முகுடகுண்டலாத்யவஸ்தாஸு - கடக மகுடகுண்டி காதிபேதேஷு" என்று ஸ்ரீபராசரபகவான்,

இத்தை தார்ஷ்டாந்திகத்திலே அதி தேசிக்கிறார். (நின்னுளே பிறந்திறந்து நிற்பவும் திரிபவும்) உன் ஸ்வரூபத்துக்குளேளே உத்பத்தியும் விநாசமுமாய்ப் போருகிறஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமானலகலபதார்த்தமும். (நின்னுளேயடங்குகின்றநீர்மை) ப்ராக்ருதாப ஸம்ஹார வேளையிலே, (எ) "தஜ்ஜலாஷாந் - தமஸி" என்கிறபடியே - தேஜோரீர்பக்கலிலே அடங்குகின்ற இந்த ஸ்வபாவம். (நின்கண்நின்றறாத) தேஜோரீர் பக்கலிலே யுள்ளதென்று இவ்வுபாதாநகாரணத்வம் வ்யக்த்யங்த்ரத்தில் இல்லையென்னைமுதலியபாட்டிற்சொன்ன உபாதாநகாரணத்வத்தைதப்பத்தாமிட்டாட்டிலே திருஷ்டாந்த ஸைதில்யமாகுமிச்சொல்லி முடித்தாராயிற்றிட்டது. (கo)

(திருஷ்டாந்தமித்யாதி). வயக்த்யங்த்ரமான தும் ப்ரதாந பரிணாமம் முதலான வற்றில் நில்லாதென்றபடி. ... ... (கo)

(க) ப்ரஹ்மஸம்-உ-க-ஞ. (உ) சாந்தோ-ஸு-உ-க. (ங) ம்ருத்-க-க.
(ச) ம்ருத்-ஸு-கங. (ஞ) சாந்தோ-கு-க-ச. (ஸ) வி-பு-
(எ) ஸுபால-உ.

மூ.—சொல்லிலுற்றொடர்ச்சிநீ சொலப்படும் பொருளுநீ
சொல்லிலுற்சொலப்படாது தோன்றுகின்ற சோதி நீ
சொல்லிலுற்படைக்கநீ படைக்கவந்து தோன்றினுர்
சொல்லிலுற்சுருங்கநின் குணங்கள்சொல்லவல்லரே. (ககக)

பதினேராம்பாட்டு (சொல்லிலுலித்யாதி)

சொல்லிலுல் வேதத்தாலே ஸித்தமான புருஷார்த்தத்திலே

தொடர்ச்சி உறவு, ருசியென்றபடி.

நீ; (நிர்வாஹகன் நீ யென்று ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கர்த்தம்).

சொலப்படும் ப்ருதிவ்யாதிகளிலே ஆஸ்ரயணீயராகத் தோன்றுகிற

பொருளும் பதார்த்தமானதேவதைகளுக்கு ஆத்மா

சொல்லிலுல் வேதத்தாலே

சொலப்படாது } பரிச்சேதித்துச் சொல்லப்படாதென்று

தோன்றுகின்ற "அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாதம் விஜாநதாம்" இத்யாதிகளிலே தோன்றுகின்ற

சோதி பரஞ்ஜ்யோதிஸ் ஸப்தவாச்யன்

நீ நீ;

சொல்லிலுல் "தமேவமாத்மாநம் ப்ரஹிணோதி-தஸ்மைதாம் ப்ரஹிணுதி" என்று நீ கொடுத்த வேதத்தாலே

படைக்க ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுவராக

நீ நீ

படைக்க "ப்ரஹ்மாணம் விதயாதி - ப்ரஹ்மாணம் விததாதி" என்று ஸ்ருஷ்டிக்க,

வந்து தோன்றினுர் } உன் நாபீகமலத்தில் வந்து தோன்றின ப்ரஹ்மாமுதலான பேர்கள்

திருச்சந்தவிருத்தம் ககபா, சொல்லினல், வ்யாக்யானம்.

சொல்லினல் ஒரோப்ரயோஜநங்களாலே
சுருங்க ஸங்க்ஷேபண
நின் உன்னுடைய
குணங்கள் ப்ரத்யஸாதகாதி குணங்களை
சொல்லவல் லீரே } பேசவும் ஸமர்த்தரோ? (கக)

அவ;—பதிநேராம்பாட்டு.(க)"நவஹ்வாவஹீவவனவகேவலஃ" நனந்தசாணச்சிவனவகேவலஃ"(உ)"ஹிரண்யகர்பஸ்ஸமவர்த்ததாக்ரே"என்றுப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்காரணத்வஞ் சொல்லுகிறதில்லையோவென்ன;உன்னுலேஸ்ருஷ்டராய் உன்பெருமையை ஒரோப்ரயோஜநங்களிலேபேசக்கூடமருமன்றிக்கேயிருக்கிற விவர்கள் ஆஸ்ரயணீயராக ப்ரஸங்கமென்? கீழ்சொன்னகாரணவாக்யமும் ‡(அவ்வஸ்துவைப்பற்ற)அந்யபரமென்கிறார்.

வ்யா;—(சொல்லினல் தொடர்ச்சி நீ) ஸப்தத்தாலே ஸித்தமான புருஷார்த்தத்திலே இழிந்தார்க்கு அதிலே உறவுபிறப்பிப்பாயும் நீ. தொடர்-உறவு. அதாவது-ப்ரத்யக்ஷவிஷயமானஸப்தாதிகளே புருஷார்த்தமென்றிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளை யொழிய வேதாந்தமுகத்தாலே வேதைகஸமதிகம்யமான வஸ்துவையறிந்து அவ்வஸ்துவைப்பெற ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு உபக்ரமதசையிலே ருசி ஜநகன் நீ; ப்ரஹ்மாதிகள் ப்ராப்தரான ஜநகரல்லாமையாலே ருசிஜநகருமல்லர். (சொல்லப்படும் பொருளும் நீ) ஸ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளில் ஆஸ்ரயணீயராய்த்தோற்றுகிறதேவதைகளுக்கு ஆத்மாவும் நீ. "வாநரஃகவஷஜ்ஜீ - ஏகமேகவதந்த்யக்நிம்"(ங) "யதி-வைஹ்ரா ஸ்ரோயதீ வஃவ்ருஷ்டிமஜநந்தி - சதுர்ஹோதாரோ யத்ரணம்பதம் கச்சந்தி" (ச)"யெயஜந்தி-யெயஜந்தி" (சொல்லினல் சொலப்படாதது தோன்றுகின்ற சோதநீ) வேதத்தால் பரிச்சேதிக்கப்படாதென்று தோன்றுகிற தேஜஸ்ஸுத்தவாச்யன் நீ. (ஞ) "யதோவாயவோ நிவர்தந்தெ - யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே".

பதிநேராம் பாட்டு. (அந்யபரம் ப்ரஹ்மஸ்வரூபபரம். (ஸப்தம்) வேதஸ்வரூபம். (ஜநகரல்லாமை) யதாவானகாரண பூதரல்லாமை. ப்ரஹ்மாவேதத்தைக்

(க) (உ) யஜு-ச கா-க. (ங) ஆண ங.
(ச) நீ- (ஞ) ஸை-ஆ- ‡ குண்டலிதமதிகம்.

திருச்சக்கரவிருத்தம் கடைபார; உலகுதன்னை, வ்யாக்யானம். கடை

மு.—உலகுதன்னை நீபடைத்தி யுள்ளொடுக்கிவைத்தி மீண்
டுலகுதன்னுள்ளேபிறத்தி யொருட்தையல்லை, ஆல்
உலகுநின்னேடொன்றி நிற்கவேறுநிற்றி, ஆதலால்
உலகு நின்னையுள்ள சூழல் யாவருள்ளவல்லரே. (கஉ)

(க)"சுவிஜ்ஞாதம்விஜாநதாம்-அவிஜ்ஞாதம்விஜாநதாம்" (க)"யஸ்ய
ஸ்யாத்மவபுஸ்தி - யஸ்யாமதம் தஸ்யமதம்" (உ) "பரம்ஜ்யோதி
ரூபஸம்பத்ய - பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய" (ங)"நாராயணபர
மொஜ்யோதிஃ - நாராயணபரோ ஜ்யோதிஃ" இத்யாதிகளிலே உன்
ஸ்வரூபாதிகள் அபரிச்சிந்நங்களென்றும் பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ரூபத்வா
ச்யன் நீயென்றும் சொல்லப்படா நின்றதிறே.

(சொல்லினல்படைக்க) (ச) "யொவிவெ வெதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை - யோவைவேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை" நீ கொடுத்த வேதத்தைத்ருஷ்டியாகக்கொண்டு ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுவாராக. (ஞ) "ஸஹ-ப்ரஜாஹிவ்வா ஹாக - ஸபூரிதிவ்யாஹரத்". (நீ படைக்கவந்து தோன்றினர்) (ச) "யொஸ்ய ஹ்மாணம் விதததிபூர்வம்" என்கிறபடியே - நீ ஸ்ருஷ்டிக்க உன்திருநாபீ கமலத்திலே வந்துதோன்றின ப்ரஹ்மா முதலான தேவர்கள். (சொல்லிறற் சுருங்க நின்குணங்கள் சொல்லவல்லரே) உன் குணங்களையறிந்து பரக்கப்பேசமாட்டாமையன்றியே, ஒரோ ப்ரயோஜநங்களிலே ஸங்கோசமின்றியே உன் குணங்களைப் பேசமாட்டார். பரத்வஸுலபதகமான குணங்கள், ஜகத்காரணத்வஸுலபதகமானகுணங்கள், ஆஸ்ரிதரக்ஷகமான குணங்கள் இவற்றிலே ஒரோகோடியைக் கரைகாணமாட்டார்கள். (கக)

பன்னிரண்டாம்பாட்டு (உலகிக்யாதி).

உலகுதன்னை நீ படைத்தி — லோகத்தை நீ ஸ்ருஷ்டியாநின்றி;

கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்குமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸபூரிதிவ்யாஹரத்) என்று. ... ... (கஉ)

(க) கோ-உ-ங. (உ) சாந்தோ-அ-கஉ-உ. (உ) தை-ந-கக.
(ச) ச்வேதா-உ-கஅ. (ஞ) யஜு-அஷ்ட.

கூத்து திருச்சந்த விருத்தம் கூ-பா, உலகுதன்னை, வ்யாக்யானம்

உள்	யிற்றிலே
ஒடுக்கி	ஸங்குசிப்பித்து
வைத்து	வையாநின்றி;
மீண்டு	சாரணத்வப்ரயுக்த வைபவத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனாய், (அன்றிக்கே)
மீண்டு	திரியப்பண்ணுமென்னுமாம்;
உலகுதன்னுளே	லோகத்துக்குள்ளே
பிறத்தி	அவதரியாநின்றாய்;
ஓரிடத்தையவ்வியல்	ஒருஸ்தலத்தை யுடையவனென்று நிர்ணயிக்கவொண்ணாதவனாகையாலே
உலகு	ப்ரபஞ்சமானது
நின்றேடு	ஸரீரியான வுன்றேடு
ஒன்றி	ஸரீரீபூ(லு)ய
நிற்க	வர்த்திக்க
வேறு	ஸுபாஸ்ரயமாகைக்கு அஸாதாரணவிக்ரஹயுக்தனாய்க்கொண்டு
நிற்றி	வ்யாவ்ருத்தராயிராநின்றி;
ஆகலால்	ஒருவகையாலும் பரிச்சேதிக்க வொண்ணுமையாலே
உலகு	லோகத்திலே
சூழலுள்ள	ஆச்சர்யமான படிகளையுடைய
நின்னை	உன்னை
யாவர்	யார்
உள்ள	அறிய
வல்லரே	ஸக்தர். (கூ)

அவ;—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. ஜகத்காரணபூதனாய் ஸ்ருஷ்ட்யாதி முகத்தாலே நின்றுரகஸ்யிக்குமளவேயன்றியே, அஸாதாரண விக்ரஹயுக்தனாய் அவதரித்துரகஸ்யிக்கும் உன்படியை லோகத்தில் ஆர் நிரூபிக்கவல்லரென்கிறார்.

வ்யா. (உலகுதன்னை நீ படைத்து) அசிந்த்ய உபகரணமாகக்கொண்டு ப்ரக்ருத ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணினாய், ப்ரஹ்மாதிகளை தேவதாந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு லோகபதாத்தங்களையும் ஸ்ருஷ்

திருச்சந்தவிருத்தம், கஉ-பா, உலகுதன்னை, வ்யாக்யானம். கஉ

டியாநிற்றி. (உள்ளொடுக்கிவைத்தி) நித்ய நைமித்திகாதி ப்ரளயா
பரூக்களிலே நாமரூபங்களையிழந்த பதார்த்தங்களை உன் திரு
வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷியாநிற்றி. இத்தால் - ஸகல பதார்த்த
ஸ்ருஷ்டிக்கும் கர்த்தாவாய் ஸகல ஸம்ஹாரங்களிலும் ரக்ஷகனு
மாயிருக்கிறான், அடியிலே, (க) "வைஹாவுழ - பஹாஸ்யாம்"
என்கிற ஜகதுபாதாநகாரண பூதனென்றதாய்த்து. (மீண்டுலகுதன்
னுளே பிறத்தி) ஜகதேக காரணத்வத்தால் வந்த வைபவத்தினின்
றும் மீட்டு உன்னுலே ஸ்ருஷ்டமான இவ்வுலகத்திலே சில கேஷித்
ராஜ்ஜர்க்குப்புத்ரனுப் வந்தவதரியாநிற்றி. (மீண்டு) அதுபோராமே
திரியட்டு மென்றுமாம். ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் ஜகனனை நீ
உன்னுலே ஸ்ருஜ்யனு யிருப்பானொரு கேஷத்ரஜ்ஞனை ஜகனுக்கிக்
கொண்டு ஜநிப்பதே. ப்ரளயாபத்திலே ஸகல பதார்த்தங்களையும்
உன் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்த நீ ஒரு ஸத்ரீவயிற்றிலே
கர்ப்பபூதனுவதே! (உ) "வீர்தூகூ ஒய்யாஹயெஹாநம் யூதம்
யெநாவிலஜமகூ - ப்ரீத்யாத்வம் நாரயெஹாநம் த்ருதம்யேநாகி
லம்ஜகத்" என்னக் கடவதிறே.

(ஒரிடத்தையல்லையால்) ஒரு ஸ்தலத்தாயென்று நிர்ணயிக்க
வொண்ணுதவனுகையாலே ஒருகோடியிலே சேர்த்தறியப்போகிற
தில்லை; அதாகிறது - †(உபாதான)காரணத்வத்திலே புறம்பில்லா
மையாலே கார்யமென்ன வொண்ணுது, அவதாரத்தில் ஸஜாதீயபா
வத்தில் புறம்பில்லாமையாலே காரணமென்ன வொண்ணுது, இது
என்னபடி யென்கிறார். (உலகுநின்னுதரத்தான் றிநிற்கவேறுநிற்றி) ஜ
கத்து உனக்கு ஸரீரமாகையாலே உன்னைப்பிரியாதேநிற்க, அவை
காரண விக்ரஹயுக்தனுய்க்கொண்டு வ்யாவ்ருத்தனுயிருத்தி. அதா
கிறது - விழுகாலை காலத்திலே ஆத்மாவாய்நின்று ஸத்தையை
நோக்கியும், அபிமுகீகரித்தவன்று ஸ்வாபாஸ்ரயணைக்கு அவை
காரண விக்ரஹயுக்தனையுமிருக்குமென்னை. (ஆதலால்) ஒருவகை
யாலும் பரிச்சேதிக்கறியவொண்ணுமையாலே. (உலகுதின்னையுள்
ளசூழல்யாவருள்ளவல்லரே) ஆஸ்சர்யமானபடிகளையுடைய வுன்னை
லௌகிகபுருஷர்களில் அறியவல்லவரார். சூழல்—சூழ்ச்சி.. (கஉ)

அரு. பன்னிரண்டாம் பாட்டு. (மீண்டு)காரணத்வத்தில்நின்றும் மீண்
டென்னுதல், காரணமானதுக்குமேலே யென்னுதல். (ஸ்த்ரீவயிற்றிலே)
என்றதுக்கு ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரீத்யாத்வமித்யாதி). சூழலுள்ள
தின்னை - உலகில்-யாவருள்ளவல்லரென்றபடி. சூழ்ச்சி-வ்யாபாரம். (கஉ)

(க) ஐத-ஆ- (உ) வி-பு-நி-உ.-உக. †

மூ.—இன்னையென்று சொல்லலாவதில்லை யாதுமிட்டிடைடப்
பின்னைகேள்வனென்பருன் பிணக்குணர்ந்த பெற்றியோர்
பின்னையாயகோலமோடு பேருமூருமாதியும்
நின்னையார்நினைக்கவல்லர் நீர்மையால் நினைக்கிலே. (சுரு)

பதின்மூன்றாம்பாட்டு. (இன்னையென்றித்யாதி).

இன்னை என்று அநுஷ்டுப்வபாவாதி கோடியில் ஏவம்
விதனென்று

சொல்லலாவது சொல்லத்தக்கது
யாதுமில்லை ஒன்றுமில்லை;
இட்டு கோரிய
இடை யத்தியத்தையுடைய
(யத்வா - 'யாதுமிட்டு" என்று கூட்டி)
யாதும அல்லாத ஸுபாஸ்ரயங்களையடைய
இட்டு விட்டு
இடை கோபஸ்ஜாதியையாய் வந்தவதரித்த
பின்னை நீளாதேவியான
கேள்வனென்பர் - வல்லபனென்று சொல்லுவர்கள்;
உன்பிணக்கு உன்னுடைய அவதாராகாமசேஷ்டிதவிஷ
யமானஆஸ்ரிதாஸ்ரிதர்களுடைய
விவாதத்தை
உணர்ந்த அறிந்த
பெற்றியோர் பண்டிதர்கள்
பின்னை இதரஸ்ஜாதியனையவதரித்து நிற்கச்செ
ய்தே
ஆய இதரவிலக்ஷணமான
கோலமோடு விக்ரஹத்தோடு
பேருரும் திருநாமங்களென்ன,
ஊருரும் அவதரித்ததேசப்ராபாவமென்ன,
ஆதியும் அவ்வவதார விக்ரஹத்துக்குநிதாரமெ
ன்ன, இவற்றையுடையவன்னை,

(யத்வா)
பின்னை அவதாரஸமாப்தியில்

ச்சந்தவிருத்தம் கந-பா, இன்னையென்று வ்யாக்யாநம், சத

ஆய விப்ரமஸ்த்தலமான
கோலமோடு வ்யூஹவிக்ரஹங்களோடு கூடிய
பேரும் அக் குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகங்க
ளான திருநாமங்களென்ன,
ஊரும் அவ்வ்யூஹஸ்த்தலங்களான ஆமோதா
திகளென்ன,
ஆதியும் இவற்றுக்கடியான பரத்வமென்ன; இவ
ற்றையுடைய
நின்னை உன்னை
("நீர்மையால் நினைக்கிலல்லது ஆர் நினைக்கவல்லர்" என்
று கூட்டி)
நீர்மையால் உன்னௌலப்ய்யத்தாலே
நினைக்கிலல்லது அறியுமத்தனையொழிய
யார் ஆர்
நினைக்கவல்லர் ஸ்வஸாமர்த்த்யத்தாலே அறியப்பத்தர்,
("அல்லது" என்று அத்த்யாஹார
ப்பதம்) (கந)

அவ;—பதின்மூன்றும்பாட்டு. இவ்வவதாரரஹஸ்யம் ஒருவர்க்
கறியவொண்ணுதே வென்னில்; கோ(மா)பஸஜாதீயனுய்வந்தவ
தரித்த நீ காட்டித்தர உன்னைவிட்டுஸ்வாம்யம் காணுமென்றாழிய ஸ்வ
யமர்த்த்யத்தாலே காணமுடியாதென்கிறார்.

வ்யா;—(இன்னையென்று சொல்லலாவ தில்லையாதும்) அவ
தரித்து நிற்கிறநிலையில் அஜஹதஸ்வபாவங்களென்ன, லௌலப்ப்யா
திகளென்ன, இவற்றிலே ஒரு கோடியாலே உன்னைப் பரிச்சேதிக்
கப்புக்கால் எவம் விதனென்றுசொல்லலாவதொன்றுமில்லை. (இட்
டடைப்பின்னை கேள்வனென்பர்) (க) "தவ்யீராஃபொரிஜாநம்கி
யாநிழ் – தஸ்யதீராபரிஜாநந்தியாநிம்" என்கிறபடியே அவ
தாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமுடையவர்களுக்கும் "மிதுநமேஷ்யாயணீயம்" எ
ன்று ஸஜாதீயரிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனையுன்னை உபதேசிப்பா
ர்களன். கோதானை இடையயுடையரப்பின்னைப்பிராட்டிக்குவல்லபை
னென்று சொல்லுவர்கள். "யாதுமிட்டு" என்றுகீழோடே கூட்டினை

அருத. பதின்மூன்றும்பாட்டு. (யாதும்) என்றும். "இட்டு" என்றது-
இட்டளமாய், அத்தால்-ஸங்கோசமாய், (கோரி து) என்கிறதுயாதுமிட்டு - அட

(க) ஆரண்யம்-112.

(i

ஊஉ திருச்சந்தவிருத்தம் கஉ-பா, இன்னையென்று வ்யாக்யாகம்.

போது, ஸுபாஸ்ரயத்தைதேயாதுகிற ப்ரகரணங்களில்*அங்குஷ்ட்டமாத்ரமென்றும்(க) "கூஹ்ரு-ய-ர்வகஷீவஜ்ரவ-ய-ள அக்நிர்மூர்த்தா சக்ஷுஷீசந்த்ரஸ-ர்யௌள" என்கிறபடியே த்ரைலோக்ய ஸரீரனென்றும் சொல்லுகிற ஸுபாஸ்ரயங்களை யடங்கவிட்டு, (உ) "ஜ-ஷ்ரவெ வஜ-ந-ஷீ-மநுஷ்யத்வேசமாநஷீ" என்று கோ(மி.ஸா) பஸஜாதீயனுய் வந்தவரித்த நீளாவல்லபனை ஸுபாஸ்ரய மென்பர்கள். (உன்பிணக்குணர்ந்த பெற்றியோர்) உன் நிமித்தமாக ஆஸ்ரிதர்க்கும் அநாஸ்ரிதர்க்குமுண்டானவிவாதத்தை அநுஸந்தித்திருக்கும்பண்டிதர்கள். அதாகிறது-(கூ) "பேருமோராயிரம் பிறபலவுடையவெம்பெருமான்" என்றுரைத்து ஆஸ்ரிதருடையவறிவு; "பேருமோருருவமுமுளதில்லை" என்றுரைத்து அநாஸ்ரிதருடைய வறிவு. இவ்விவாதத்துக்கடி யீ யென்றறியுமவர்கள்.

(பின்னையாயகோலமோடு பேருலகுமாநியும் நின்னை) இதர ஸஜாதீயனுய்வந்தவதரித்து நிற்கச்செய்தே ஸர்வ விஸஜாதீயமான வைலக்ஷண்யத்தையுடைய விக்ரஹமென்ன, அவதாரத்தில் குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமானதிருநாமங்களென்ன, அவதரித்தசேஷ ப்ரபாவமென்ன, அவ்விக்ரஹத்துக்குநிதாநமென்ன, இவற்றையுடையனுனவுன்னை; அதவா, அவதாரஸமாப்தியில்விஸ்ரமஸ்தலமான வ்யூஹ விக்ரஹங்களென்ன, தத்தத்குண சேஷ்டித வாசகங்களான திருநாமங்களென்ன, ஆமோதாதிவ்யூஹ†ஸ்வபாவங்களென்ன, இவற்றுக்கடியானபரத்வமென்ன, இவற்றையுடையவுன்னை யென்றுமாம். (நீர்மையால் நினைக்கிலல்லது ஆர்நினைக்கவல்லார்) உன்னுடைய நீர்

ங்கஇட்டு, வேதங்களிலே சொல்லுகிறப்ரகாரங்களில் எல்லாப்ரகாரங்களையுமிட்டுச்சொன்னலும் இப்படிப்பட்டவனென்று சொல்லலாவதில்லை -சொல்லப்போகாதென்றபடி. இடை - இடைக்குலமாதல்; நீயென்றறிகையாவது - ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களைக் கர்மாநுகுணமாகக் கொடுத்துவிவாதத்தைப்பண்ணுகிறவன்நீயென்று அறியுமவர்களென்றபடி.

பிள்ளையாயகோலம் - இதரவ்யாவ்ருத்தமான விக்ரஹமென்னுதல்; மநுஷ்யத்வத்துக்கு அவரமாயிருக்கிற திர்யகாதிகளென்னுதல். "என்றுமாம்" என்று - தாம் சொன்ன ஜபிக்கும்பொருள் - திர்யகாதிக ளென்று சொன்ன இரண்டாமர்த்தம். ... ... (கூ)

(க) மூண்ட்-உ-க-ஸ. (உ) வி-ட்டு-க-கூ-கஸ-ரு. (கூ) தி-வாய்-க-கூ-ஸ.
(ஸ) (ரு) † (பா) ஸ்த்தாநங்களென்ன.

நிருச்சந்தவிருத்தம் கசு-பா, தூய்மையோகம் வ்யாக்யாநம். சாங

மூ.—தூய்மையோகமாயினுய் தூழாயலங்கல் மாலையாய்!
ஆமையாகியாழ்கடற்றுயின்ற வாதிதேவ
நாமதேயமின்னதென்ன வல்லமல்லவாகிலும்
சாமவேதகீதனைய சக்கரபாணியல்லியே. (கசு)

மையாலே நீ அறிவிக்க அறியுமத்தனையொழிய வேறு அறியவல்லாராரர். அதாகிறது - (க) "வஹ-நிவெவுதீதாநி - பஹ-நி மேவ்யதீதாநி" என்று தொடங்கி, (உ) "ஜநுகூ-வமெஜிவுழு - ஜங் மகர்மசுமேதிவ்யம்" என்றுநீ அறிவித்தாப்போலே அறிவிக்க வரியுமித்தனை. (கஉ)

பதிணன்காம்பாட்டு. (தூய்மையிதியாதி)

தூய்மை ஸம்ஸாரிஸ-த்தியினுடைய
யோகமாயினுய் யோகநிர்வாஹகனேவனே!
தூழாயலங்கல் திருத்தூழாயிதழ்கனுடைய
மாலையாய் மாலையையுடையவனே!
ஆமையாகி கூர்மரூபியாய்
கம்பீரமான
கடல் ஸமுத்ரத்திலே
கண்வளர்ந்; — —
காரணபூதனை
தேவ அந்தகாரணத்வத்தைத்யோதிப்பிக்கிறவனே;(தி-வ-கீ-பா-உ-தி- திரு-க்ரீடாத்யுதியிறே)
ஆதியென்று பா(ஹா)வப்ரதாநமாய், ஆதித்வத்தை — காரணத்வத்தை யென்றுகவுமாம்;
நின் கூர்மரூபியான தேவருடைய
நாமதேயம் திருநாமங்களுக்கு வாச்யங்களான குணசேஷ்டிதங்களை [லுகைக்கு
இன்னதென்ன ஏவம்விதமென்று பரிச்சேதித்துச் சொல்
வல்லம் ஸாமர்த்யத்தையுடையோம்
அல்லவாகிலும் அன்றாகிலும், (நான் அஸமர்த்தனாகிலுமென்றபடி.

(க) கீதை-சா-கு. (உ) கீ-சா-கூ.

சாமவேத சாந்தோக்யத்திலே
கீதையை ப்ரதிபாதிதனை
சக்கரபாணி } த்ருதராங்க சக்ரனை ஆதித்யாந்தர்வர்
யல்லியே } த்தியன்றே. (கசு)

அவ;—பதினன்காம்பாட்டில் நம்மவதாரரஹஸ்யம்தீரலிங்கபடி யென்னென்னில்; ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்காக தீர்யக்ஸ்ஜாதியளைப் வந்தவதரித்த உன்குணங்களைப்பரிச்சேதித்தறிய மாட்டேனேயாகி லும், அவ்வடிவழகு வேதைகஸமதிகம்யமென் றறிந்தேதனென்கிறார்.

வ்யா. (தூய்மையோகமாயினுய்) அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே அஸுத்தனைஸம்ஸாரிக்குஉன்க்ருபையாலேஅசித்ஸம்ஸர்க்கத்தை யறுத்துநித்யஸூரிகளோடேசேர்த்து உன்னை அநுபவிப்பிக்கவல்ல ஸுத்தியோகத்தை யுடையவனே! ஸம்ஸாரி ஸுத்தியோகத்துக்கு நிர்வாஹகனனவனே. இத்தால்-ஸம்ஸாரோத்தரணத்துக்கு உபா யமும் நீயேயென்கை. ஹேயப்ரத்யநீகனனவனே யிறே சேதநர் க்கு ஸம்ஸாரமாகிற அசுத்தியைப் போக்கவல்லான். (தூயாயலங் கல்மார்பா) ஸர்வேச்வரத்வ சிஹ்நமான திருத்துழாய் மாலையா லே அலங்க்ருதனனவனே. திருத்துழாய் காதத்வசிஹ்நமானையா லும், போக்யத்வ சிஹ்நமானையாலும், ப்ராப்யபூதனும் நீயேயென் கை, (ஆனையாகி) ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காக அம் ருதமதநத்துக்கு அநுகூலமான கூர்ம வேஷத்தைக் கொண்டு, (ஆழ்கடல் துயின்ற) அகாதமான கடலிலே மந்தரம் அமிழ்ந்தாத படி உன்முதுகிலே அது நின்றுசூழலக்கண்வளர்ந்தருளினவனே! (க) "கூர்மரூபேணயத்வயா கார்யமேதத்" கரிஷ்யதி விஷயம்ஹரிः - யதீ ரோதமத்யேத்வயாவத் கூர்மரூபீஸ்வயம்ஹரிः" என்னக்கடவதிறே. (ஆதிதேவ) ஜகத்துக்கு நீயே காரணபூதனென்னுமிடத்தை ப்ரகா சிப்பித்தவனே. ப்ரயோஜநாந்தரபரரென்று பாராதே அவர்களா பத்துக்கு உன்னையழிய மாறி உதவுகையாகிறவிது உத்தாதகனுக்க ல்லது கூடுமோவென்கை.

(நின்னுமதேய மின்னதென்ன வல்லமல்லவாகிலும்) கூர்ம ரூபியானதேவரீருடைய குணசேஷ்டிதங்களை எல்லம்விதமென் றபரி ச்சேதித்துச் சொல்லமாட்டேனேயாகிலும், "நின்னுமதேயம்" என்று

அரு;—பதினலாம்பாட்டில். "நாமதேயம்" என்றுல் குணசேஷ்டிதங் களைக்காட்டுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (நின்நாமதேய மித்யாதி). அதி ரமணீயம் - கீதத்துக்கு போக்யமானவிக்ரஹ மென்றபடி. ... (கசு)

(க) வி-ப-

திருச்சந்தவிருத்தம் கரு-பா, அங்கமாறும் வ்யாக்யாகம். சரி

மூ.—அங்கமாறுவேத நான்குமாகி நின்றவற்றுளே
தங்குகின்றதன்மையாய் தடங்கடற்பணத்தலைச்
செங்கணரவணைக்கிடந்த செல்வமல்குசீரிணைப்
சங்கவண்ணமன்னமேனி சார்ங்கபாணியல்லியே. (சரி)

வாச்யமான குணசேஷ்டிதங்களோத் தத்வாசகமான சப்தத்தாலே லக்ஷிக்கிறது{சாமவேதகீதனையசக்கரபாணியல்லியே)? அழிவுக்கிட்டகூர்ம விக்ரஹம்சாந்தோக்யஸித்தமாய்,கையும்திருவாழியுமான அதிரமணீயமான ஹிரண்மயவிக்ரஹமென்றறிந்தேன். (த) "யஷோவாஷிதெஹிரண்யஃபாராவிஷோ உப்யுதெ ஃயஷோந்தராதித்யேஹிரண்மயஃபுருஷோத்ருப்யதே" என்றும், (உ) "ஷ்விதப்ஜ ஜணஷ யுவதீஃநாராயணஃ+யுதமஷஜவகரஃ-ஸவித்ரு மண்டலமத்யவர்த்தீநாராயணஃ-த்ருதமஷங்கசக்ரஃ" என்றும்சொல்லக்கடவதிறே. (சசி)

பதினைந்தாம்பாட்டு. (அங்கமித்யாதி).

அங்கம் — ஸீக்ஷாத்யங்கங்களினுடைய
ஆறும் — ஷட்கமென்ன,
வேதநான்கும் — அங்கியான வேதசதுஷ்டயமென்ன, இவற்றுக்கு
ஆகிநின்று — நிர்வாஹகனாய் நின்று
அவற்றுளே — அந்த ஸாங்கமான வேதங்களினுள்ளே (அன்றிக்கே)
அங்கமாறும் — ஸீக்ஷாத்யங்கஷட்கமென்ன,
வேதநான்கும் — அங்கியான வேதசதுஷ்டயமென்ன, இவற்றுக்கு நிர்வாஹகனே!
"ஆகி நின்றவற்றுள்" என்று கூட்டி-
ஆகி — நிர்த்தோஷப்ரமாணமாய்
நின்றவற்றுளே வர்த்திக்கிற அந்த வேதங்களினுள்ளே
தங்குகின்ற — ப்ரமேயமாய் வர்த்திக்கிற [டையவனே!
தன்மையாய் — ஸத்யத்வஜ்ஞாநத்வாதி ஸ்வபாவங்களோடு
கூடும் — இசைந்தான

ஃ) சாந்தோ-க-சு-சு- (உ)

கடல	க்ஷீரஸமுத்ரத்தி
பண	ப(ஹ)ணங்களையுடைய
தலை	அக்ர(ம்ர)த்திலே யிருக்கிற
தெடம்	
கண்	திருக்கண்களையுடையவனை
நாகணை	திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே
கிடந்த	கண்வளர்ந்தருளுகிற
மல்கு	நிரவதிகமான
செல்வம்	ஐச்வர்யமென்ன
சீர்	கல்யாணகுணங்களென்ன, இவற்றையுடையவனே!
சங்க	சங்கத்தினுடைய
வண்ணமன்ன	வர்ணம்போலே யிருக்கிற
மேனி	திருமேனியை யுடைத்தாய்
சார்ங்கபாணி	பின்பு கூத்திய குலத்திலே அவதரித்து
யல்லையே	ஸ்ரீஸார்ங்கத்தைத்தரித்தவன்னல்லையோ;

"இப்படிப்பட்ட வுன்னுடைய நீர்மையைப் பரிச்சேதித்தறியவல்லாராரார்" என்று வாக்ய சேஷம். (கரு)

அவ;—பதினைந்தாம்பாட்டு. வேதைகஸமதிகம்யமான ஸ்வபாவத்தையுடைய நீ ஆஸ்ரிதாநுக்ரஹார்த்தமாக அவதாரகந்தமான திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளி, அது பரதசையென்னும்படி அங்கு நின்றும் ஆஸ்ரிதரூபகந்த ரூபத்தையே உனக்குரூபமாகக்கொண்டு வந்தவதரித்த உன்னுடைய நீர்மையை ஒருத்தரால் பரிச்சேதிக்கப்போமோ வென்கிறார்.

வ்யா. (அங்கமாறுவேதாநான்குமாகிநின்று) ஸ்ரீகூர்மாத்யங்களாறும், அங்கியான வேதங்கள் நாலுமாகிற இவற்றுக்குப்ரவர்த்தகனுய்நின்று. (அவற்றுளேதங்குகின்ற தன்மையாய) ஸாங்கமான வேதங்களினுள்ளே ப்ரமேயமாய்வர்த்திக்கிற ஸ்வபாவங்களையுடையவனே! "ஆகிநின்றவற்றுளே" என்று நிர்த்தோஷப்ரமாணமாய்நின்றவற்றுளென்னவுமாம். வேதப்ரதிபாத்ய

அரு;—பதினைந்தாம்பாட்டு. ஸ்ரீசிக்ஷை, வ்யாகரணம், நிருக்தம், சந்தஸ்ஸு, ஜ்யோதிஷம், கல்பஸூத்ரமாகிற அங்கங்களாறும். ... (கரு)

திருச்சந்தவிருத்தம் கரு-பா, அங்கமாறும், வ்யாக்யாநம். சள

களாவன - (க) "வஸ்து₂ஜ்ஞாநழ - ஸத்யம்ஜ்ஞாநம்" இத்யாதிகளிற் சொன்ன ஸர்வாதிகத்வமென்ன, (உ) "யஷ்ஷவ₂ஜ்ஞஷ்ஷவ₂விஷ - யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" இத்யாதிகளிற்சொன்ன கல்யாணகுணங்களென்ன, (ஙூ)"வ்ரீவ்ரு நாராயணஃ ஷ்யு தஃ ஷ்வ்யாப்யநாராயணஃ ஸ்த்திதஃ" இத்யாதிகளிற்சொன்ன உபயவிபூதிநாதத்வமென்ன,(ச) "ரஹாராஜ நம்வாஸஃ - மாஹாராஜநம்வாஸஃ" இத்யாதிகளிற்சொன்ன விக்ரஹயோகமென்ன, (ஞ) "யஷநஷோஜாராழிதூஹிரண்ஷ யஃவ₂ரு₂ஷஃ - யஷோஷாந்தராதித்யே ஹிரண்மயஃபுருஷஃ" இத்யாதிகளிற்சொன்ன அவதாரங்களென்ன, (ஸ) "தஷிஷ்ணோஃவரஃவழ - தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம்" இத்யாதிகளிற் சொன்ன நித்யவிபூதியோகமென்ன இவை.

(தடங்கடலித்யாதி) வேதைக ஸமதிகம்யமாய் ஸ்வபாவங்க ளுக்கேட்டே போகாதபடி திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளி நிணங்களை ப்ரகாசிப்பித்தவனே!; இடமுடைத்தான கடலிலே யுடைய ஸ்பர்ஶத்தாலே விகஸிதமான பணத்தின் தலையிலே மதுபாநமத்தரைப்போலே சிவந்த திருக்கண்களையுடையனை திரு வநந்தாழ்வாணுகிற படுக்கையிலேகண்வளர்ந்தருளி, நிரவதிகமான ஐஸ்வர்யத்தையும் கல்யாணகுணங்களையுமுடையவனே.(சங்கவண் ணமன்னமேனியித்யாதி) கூரார்ணவஶாயித்வம் பரதசையென்னு ம்படி அங்குநின்றுமக்ருதயுகத்திலேசேதார்விரும்புகைக்காகசங்க கம்போலே யிருக்கிற திருமேனியையுடையையாய்த்திருவவதரித் து, அதுக்குமேலே த்ரேதாயுகத்திலே, ஆர்ரிதவிரோதிகளான ராவணதிகண்டகரை நிரஸிக்கைக்கு க்ஷத்ரியகுலத்திலே வந்தவத ரித்து ஶ்ரீ ஶார்ங்கத்தைத்திருக்கையிலே தரித்தவனல்லையோ? இப் படி உண்டையடைய காளமேகநிபஸ்யாமமான திருநிறத்தையழியமா றியும்,(எ)" கூடாதம்ஶாந-ஷஂஶிதெநு-ஆத்மாநம் மாநுஷம்மந்யே" என்றுபரத்வத்தையழியமாறியும் ரக்ஷித்தவன் னுடைய நீர்மையை ப்பரிச்சேதிக்கவல்லாரார்என்று வாக்யசேஷம். ... (கரு)

(க) ஸ்த-ஆ . (உ)முண்ட-க-க-கூ. (ஙூ) ஸ்த-ஙா-கக.
(ச) ப்ருஹ்ம-ச-ஙூ-கூ. (ஞ) சாந்தோ-க-கூ-கூ. (ஸ) ஸாம-உத்தர-
(எ) ரா-யு-கஉ0-கக.

மூ.—தலைக்கணத்துகட்குழம்பு சாதிசோதி தோற்றமாய்
நிலைக்கணங்கள்காணவந்து நிற்றியேலும்நீடிருந்
தலைக்கணங்கள்சொற்பொருட் கருத்தினல் நினைக்வொணு
மலைக்கணங்கள்போலுணர்த்தும் மாட்சிநின்றன்மாட்சியே.

பதினெழும்பாட்டு (தலைக்கணமித்யாதி)

தலைக்கணம் ப்ரதமமான தேஹகணமென்ன,
துகள் க்ஷுத்ரமானஸ்தாவரமென்ன,
சூழம்புசாதி மிஸ்ர யோநிகளான மநுஷ்யதிர்யக்குக்
களென்ன, இவற்றிலே
சோதி அப்ராக்ருதஜ்யோதிர்மயவிக்ரஹத்தோடே
தோற்றமாய் அவதரித்து
நிலைக்கணங்கள் ஸ்தாவரங்கள்
காணவந்து அநுபவிக்கும்படி வந்து
நிற்றியேலும் நின்றாலும்
நீடு நித்யமாய்
இரும் விஸ்தீர்ணமான
கலை வேதவேதாங்கங்களுடைய
கணங்கள் ஸமூஹங்கள், (அபிதாநவ்ருத்தியென்ன)
சொல்பொருள் பதார்த்தத்வமென்ன,
கருத்து தாத்பர்யவ்ருத்தியென்ன, இவற்றாலே
நினைக்கொணு நினைக்கவொண்ணாது; (ஆனையாலே)
மலைக்கணங்க ள்போல் } பர்வத ஸமூஹங்கள்போலே அதிபத்
யமாய், அபரிச்சிந்நமான
நின்தன்மாட்சி உன்னுடைய அவதார லீலாகுணசேஷ்டிதங்கள்
யென் றுணர்த்தும் } வைலக்ஷண்யமென்றறிவிக்கப்படும், பரிச்
சேதிக்கப்படுமதன்று. (கசு)

அவ;— பதினெழும்பாட்டு. திருப்பாற்கடலிலே நின்றும்
தேவமநுஷ்யாதிகளிலே அவதரித்து ரக்ஷிக்குமளவன்றிக்கே,
ஸர்வாதாரபூதனாய்க்கொண்டு ப்ரமாணகணங்கள் பரிச்சேதிக்க
மாட்டாதபடியிறே உன்னுடைய அவதாரலீலாகுணசேஷ்டிதங்கள்
திருப்பதென்கிறார்.

வ்யா;—(தலைக்கணத் தநுகட்குழம்புசாதி) மீதவகணமமன்ன, க்ஷுத்ரகணமென்ன, நடுவுண்டான மநுஷ்ய திர்யக்குக்களென்ன, என்று சொல்லுகிற சதுர்வித ஶரீரங்களிலே. (குழம்புசாதி) மீதவகணம் புண்யயோநியாய், ஸ்த்தாவரங்கள் பாபயோநியாய், மநுஷ்யதிர்யக்குக் களிரண்டும் புண்யபாப மிஶ்ரயோநிகளாகை யாலே "குழம்புசாதி" என்கிறது. திர்யக்குக்களுக்கு மிஶ்ரயோநித்வம் ஆஹாரநித்ராதிகளாலே மநுஷ்யஸாம்ய மூண்டாகை யாலே. க்ஷுத்ரகணமென்று - ஸ்த்தாவரத்துக்கு உபலக்ஷணம். (துகள்) குற்றமும், புழுதியும். (சோதிதோற்றமாய்) (க) "வாயுஜ்யோதிரூபலம்பத்ய" - பரஞ்ஜ்யோதிரூபலம்பத்ய" என்கிற அப்ராக்ருத திவ்யஸம்ஸ்த்தாநத்தை சதுர்விதஜாதிகளிலும் ஸஜாதீயமாக்கியவதரித்து. ஸ்த்தாவரஜாதியிலும் குப்ஜாம்ரமாய் அவதரித்தானிறே. (நிலைக்கணங்கள் காணவந்து நிற்றியேலும்) மீதவாதிகளேயன்றியே ஸ்த்தாவரங்களும் உன்னை அநுபவிக்கும்படி வந்துநின்றாலும். அதாவது - உன்னை ஸ்பர்ஶித்தவாயு அவற்றைஸ்பர்ஶிக்கஸ்தாவரத்வமேறுதுவானபாபம்போமென்கை.

(நீழிருங்கலையித்யாதி) நீ இப்படி தாழநின்றாலும் ப்ரமாணங்கள் உன்னுடைய அவதாரலாவபவத்தை நெஞ்சாலும் பரிச்சேதிக்கமாட்டாது. (நீழிருங்கலைக்கணங்கள்) ஸ்வரூபேணவும் ப்ரவாஹரூபேணவும் நித்யமாய்ப் பரப்புடைத்தாயிருந்துள்ள சதுர்த்தஶவித்யாஸ்த்தாநங்களும். "கலி" என்று-வேதமும், அங்கமும். (உ) "ஈஜூராமிவதிஷொவெஷாஃ - அங்காநிசதுரோவேதாஂ" இத்யாதியாலே சதுர்த்தஶவித்யாஸ்த்தலங்கள் சொல்லப்பட்டதிறே. (சொல்பொருள் கருத்திரை நினைக்கொணை) அபிதா(தியா)வ்ருத்தியாலும் தாத்பர்யவ்ருத்தியாலும் ஒரோ அவதாரத்தை நெஞ்சாலும்பரிச்சேதிக்க மாட்டாமையாலே. (மலைக்கணங்களித்யாதி) பர்வதஸமூஹங்கள்போலே அமேத்யமாய் அபரிச்சிந்நமான உன்னுடைய அவதாரகுண சரித்ரங்களென்றவற்றிலே அறிவிக்கப்படும் வைலக்ஷண்யம் உன்னைவிலக்ஷண்யம். (மாட்சி - அழகு. ... (கசு)

அரு;—பதிணாறம்பாட்டில்.(ங) "வாயிலிகூஃபகூஷிஜுமதீழ்-வாசிகைஞ பகூஷிம்ருகதாம்" என்று திர்யக்குக்கள் பாபயோநியாயிருக்க, புண்யம் கலசினபடி எப்படியென்னவருளிச்செய்கிறார் (திர்யக்குக்களுக்கித்யாதி)' வ்ருத்தியென்று - எல்லாஸம்பந்தங்களையும் சொல்லும். அபிதாவ்ருத்தி யென்று-வாச்யவாசக ஸம்பந்தம். சப்தார்த்தங்களுக்குண்டான தாத்பர்ய வ்ருத்தியாவது - லக்ஷணைரூபஸம்பந்தம். (கசு)

(க) சாந்தோ-அ-கஉ.-உ. (உ) அமரகோ- (ங) மநு.

மூ.—ஏகமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்தி நாலுமூர்த்திநன்மைசேர்
போகமூர்த்திபுண்ணியத்தின்மூர்த்தியெண்ணில்மூர்த்தியாய்
நாகமூர்த்திசயநமாய் நலங்கடற் கிடந்தமேல்
ஆகமூர்த்தியாயவண்ணமென் னெகாலமாதிமேவினை. (கள)

பதினேழாம்பாட்டு. (ஏகமூர்த்தியித்யாதி).

ஏகமூர்த்தி	பரமாஸுதேவ விக்ரஹனுய்,
மூன்றுமூர்த்தி	ஸங்கர்ஷணதி வ்யூஹத்ரய ரூபமான மூன்று மூர்த்திகளையுடையனுய்,
நாலுமூர்த்தி	பரமவஸ்த்ததயும் வ்யூஹங்களோடே கூட்டி நாலு மூர்த்தியாய்
நாலுமூர்த்தி	ப்ரதாநபுருஷாவ்யக்தகாலங்களாகிறமூர்த்திசதுஷ்டயயுக்தனுயென்றுகவுமாம்.
நன்மைசேர்	அநுக்ரஹ ப்ராசுர்யமாகிற நன்மையோடுகூடினை
போக	போக்யமாயிருக்கிற
மூர்த்தி	விபவமூர்த்தியையுடையவனுய், (அன்றிக்கே)
நன்மை	ஆமுஷ்மிகத்தில் நித்யாநுபவமாகிறநன்மையோடே
சேர்.	கூடியிருக்கிற
போக	ஐஹிகபோக்யமாயிருக்கிறவென்றுமாம்;
புண்ணியத்தின்	பாக்யாதிகருடைய ஸுக்ருதபரிபாகத்தின்பலமான
மூர்த்தி	அந்த விபவமூர்த்தியையுடைத்தாய்,
எண்ணில்	ஸங்க்யாஸுசிந்யமான
மூர்த்தியாய்	அந்த விபவஸஜாதீயமான மூர்த்திகளையுடையனுய்,

(நாகமூர்த்தியித்யாதி)

"நலங்கடலிலே நாகமூர்த்திசயநமாய்க்கிடந்து" என்றுகூட்டுவது. [யுடைய

நலம் ப்ராவயாவதிகாவஸ்த்தாநமாகிற நன்மை

திருச்சந்த விருத்தம் கள-பா, எகமூர்த்தி வ்யாக்யாநம். திரு

கடல்	கூதீர்ர்ர்
நாக	திருவநந்தாழ்வாணுடைய
மூர்த்தி	திருமேனியாகிற
சயநமாய்	ஸய்யையையுடையயுணர்ய்
கிடந்து	கண்வளர்ந்தருளி
மேல்	ததநந்தரம்
ஆக	ஆஸ்ரிதருகந்தத்ரவ்யமாகிற
மூர்த்தியாய்	அர்ச்சாவதாரமாய் அவதரித்த
வண்ணம்	ஸ்வபாவம்,
என்கொல்	என்னையிருக்கிறது.
ஆதிதேவனே	காரணபூதனான ஸேஷியானவனே. (கள)

அவ;—பதினேழாம்பாட்டு. பரமபதநிலையணையிருந்து நித்ய விபூதியை நிர்வஹித்தும், வ்யூஹம் முதலாகஸ்தாவராபர்யந்தமாக அவதரித்து லீலாவிபூதியை நிர்வஹித்தும் போருகிற வினவேயா ரொன்றே ப்ரமாணகணங்களால் பரிச்சேதிக்க வொண்ணுதிருக்க அதுக்கு மேலே அர்ச்சாவதாரஸௌலப்யத்தாலே ஆஸ்ரிதருடைய இச் சாதிநைய்க் தன்னுகியமித்த இஸ்ஸ்வபாவமென்னையிருக்கிறதே தா வென்று அதிலே விதக்தராகிறார்.

வ்யா.—(எகமூர்த்தி) (க) "வாஸுதேவோவிஸ்வரூபோ மஹாவிஷ்ணுர்" வாஸுதேவோவிஸ்வ பூர்ணச்" என்கிறபடியே ஜ்ஞாநாதிஷாட்குண்யபூர்ணனாய், நிஸ்தரங்க ஜலதிபோலேபரமபதத்திலே எழுந்தருளியிருந்து நித்ய ஸித்தருடம் முக்தருடம் அநுபவிக்கவிருக்கிற அக்விதீயமான மூர்த்தியையுடையையாய். (மூன்று மூர்த்தி) அந்தஷாட்குணங்களிலே இவ்விரண்டுகுணங்களை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுவைக்காகலங்கர்ஷணத்தி ருபத்தாலே மூன்று மூர்த்தியாய், (நாலுமூர்த்தி) பரவ்யூஹத்தையும் வ்யூஹங்களோடேயண்ணலாம்படி பரார்த்தமாயிருக்கையாலே அத்தையுங்கூட்டி "நாலுமூர்த்தி" என்கிறது. அதுவா, வ்யூஹகார்யமான ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்கு உபயோகமாயிருக்கிற ப்ரதாந புருஷ அவ்யக்தகாலங்களை ஸரீரமாகவுடையனாயிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

(நன்மைமேசர் போகமூர்த்தி) அநுக்ரஹப்ராசுர்யமாகிற நன்மையையுடைத்தாய் ஸம்ஸாரிகளுக்கு போகயோக்யமான மூர்த்தி. அநுக்ரஹ ப்ராசுர்யமாவது - ஸ்வாஸாதாரணமாய் அப்ராக்ருதமான விக்ரஹத்தை, தேவாதி ஜாதியாமாத்மாக்கொண்டு ஸம்ஸாரிகளுக்கு சகஷுர்விஷயமாம்படி பண்ணுகை. அதாவது, ஆழ்விகத்தில் நித்யாநுபவத்தோடே சேரும் தன்மையையுடைத்தாய் ஐஹிகத்தில் போக(மோக்ஷ)யோக்யமாயிருக்கும்மூர்த்தியே பண்ணவுமாம். (புண்ணியத்தின்மூர்த்தி) அதுதான் பாக்யாதிகருடைய புண்யவிபாகத்திலேபவிப்பதாயிருக்கை. (க)"பரிதராணாயஸாயூ-நாம் - பரித்ராணாய ஸாதூநாம்" என்று - பரமபக்தி யுக்தர்க்கு ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாய், ஸித்தஸாதந பரிக்ரஹயுக்தர்க்கு ஸாரண்யமாயும் உபாஸகர்க்கு ஸாபாஸ்ரயமாயுமிறயிருப்பது. (உ)"போ-ஷீம்தநு-ஜாஸ்ரீதம் । வோ-மோவஜ்ஜாநகம் - மாநுஷீம் தநுமாஸ்ரிதம் । பரம்பாவமஜாநந்த:" என்று பாக்யஹீநராய் அவதாரத்துக்கு இழவாளராகச்சொல்லா நின்றதிறே. (எண்ணில் மூர்த்தியாய்) இப்படி அஸங்க்யாதமான விபவஸாஜாதிய விக்ரஹத்தையுடையயாய். (ங)"பஹு-யாவிஜாயதே-பஹு-தாவிஜாயதே" என்று ஸ்ருதி; (ச)"பஹு-தி-நி பஹு-தி-நி" என்று ஸ்வவாக்யம்; (ஞ) "சண்மம்பலபல" என்று அபியுக்தர்வாக்யம்.

(நாகமூர்த்தி யித்யாதி) இப்படி அளங்க்யாதமான அவதாரங்களைப் பண்ணினவிடத்திலும் தன் திருவுள்ளத்துக்கேறு ஸம்ஸாரிகள் தன்னைவந்துகிட்டாமையாலே உபேக்ஷித்துப்பரமபதத்திலே போகப்ராப்தமாயிருக்க, ரக்ஷணத்தில் கணையாலே திருப்பாற்கடலிலே சேர்ந்தகீர்மையைச் சொல்லுகிறது. (நலங்கடலிலாகத மூர்த்தி ஸயாகமாய்க்கிடந்து). அவதாரஸ்தலங்களிலே போலேயிலாதவாறியின்றிக்கே ப்ரளயாவதியாக விருப்பிக் கண்வளர்ந்தருளுகையாலே "நலங்கடல்" என்கிறது. திருவநந்தாழ்வான் திருமேனி

அரு;—பதினேழாமபாட்டு. சேரும்தன்மை சேர்க்குமென்றபடி. இவனை அநுபவத்தோடே சேர்க்கும் ஸ்வபாவத்தையுடைத்தாய். அவதாரம் உபாயமும் உபேயமுமாயிருக்கு மென்றபடி. ஆகமூர்த்தி - மூர்த்தியாக. (கஎ)

(க) கீ-சு-அ. (உ) கீ-கூ-கக. (ங) யஜு-ஆரண்-ங.
(ச) கீ-சு-ஞ. (ஞ) தி-வாய்-கூ-கo-க.

திருச்சந்தவிருத்தம் சுவாமிபரஹித்தியாய், வியாக்யானம். நி

மூ.—விடத்தவாயொராயிர மிராயிரங்கண்வெங்கழல்
விடத்துவீள்விலாத போகமிக்குசோதி தொடுத்துமேல்விதானமாய பௌவநீரரவணைப்
படுத்தபாயில்பள்ளிகொள்வதன்றுகாண்மதீயலவன்னரணே.

யாகிற படுக்கையிலே கண்வளர்ந்தருளி. (மேலாகழுர்த்தி யாயவண்ணமிருக்கொல்) அதற்குமேலே ஆஸ்ரிதர் தேவர்க்கு விக்ரஹமாக நினைத்த த்ரவ்யத்திலே ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தில் பண்ணும் விருப்பத்தைப்பண்ணுகிற இஸ்ஸ்வபாவம் என்னு யிருக்கிறது. (க) "ஸ்ரீ தம்ஹஜூஷ நரயழ - ஸ்ம நுதம்மைந்கல்பதாமு யம்" என்றும் (நி) "யெபமாதோவ்ரவ்ய - யோதாமாம் ப்ர பத்யந்தே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - ஆஸ்ரிதர் உனக்கு விக் ரஹமாக நினைத்த த்ரவ்பத்தையிறே ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத் தோபாதிவிரும்புவது. (ஆதிதேவனே) ஜகத்துக்கெல்லாம் காரண பூதனான நீ கார்யபூதனுபிருப்பாரைந சேதநனுடைய இச்சாதீந மாக உன்னைப்பண்ணுவதேயன்று கருத்து. இவ்விருப்பத்துக்கு அடியுடையவனையாலேயென்று மேலதுவாகவுடாம். (கள)

பதினெட்டாம்பாட்டு (விடத்திதயாதி).

விடத்து	விஷத்தையுடைத்தான
வாயொராயி ரம்	ஆயிர வாயையுடைய
இராயிரங்கண்	இரண்டாயிரம் கண்களாலே
வெந்து	க்ரூரமான
அழல்	விஷாக்நியை
	புறப்படவிட்டு
	பகவத்விஸ்லேஷம்
	இல்லாத
போக	போகத்தையுடைய
	[போகம்—
மிக்க	அதிகமான
சோதி	தேஜஸ்ஸையுடைய

(க) வி-பு-தி-கள-சு. (உ) தி-சு-கக.

இச திருச்சந்தவிருத்தம் சஅ பா, விடத்தவாய், வ்யாக்யாகம்.

(தொக்கசிரித்யாதி)

"விதாகமாய்மேல் தொக்கசீர்தொடுத்து" என்றகூட்

டுவது;

விதாகமாய்	வீதாகாத்மகமான ப(வ)ணங்கருடை ய
மேல்	உபரிப்ரதேசத்திலே
தொக்க	திரளாயிருக்கிற
சீர்	அழகை
தொடுத்து	க்ரதி(யி)த்து

(பௌவநீர்த்யாதி)

"பௌவநீர்படுத்தஅரவணைப்பாயில்" என்றகூட்டுவது

பௌவநீர்	யமுநாஜலத்திலே
படுத்த	படுக்கப்பட்ட
அரவணை	திருவநந்தாழ்வானாகிற
பாயில்	படுக்கையிலே
பள்ளிகொள்வது	கண்வளர்ந்தருளுகிற விது
என்கொல்	என்னே?
மேலை	யமுநாஜலம்போலிருக்கிற
வண்ணனே	வர்ணத்தையுடையவனே! (கஅ)

அவ;—பதினெட்டாம்பாட்டு..."காசுமூர்த்திபாயகம்" என்றும் "தடங்கடல்பணைத்தலை" "சங்கணைகணைக்கிடந்த" என்றும் அவதாரகந்தமானகூர்மாப்திபாயகம் ப்ரஸ்துதமானவாறே திருவுள்ளம்பற்றி கேதாழ்ந்து,(க) "சுயம்பிகாசாநாரஸிம்ஹமாகை – அர்த்திதாமாநுகேஷமேலாகே" என்கிறபடியே அவதாரங்களிலுண்டான அர்த்தித்வமன்றிக்கே யிருக்க விலக்ருஷ்ணாகாரத்திலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற தேவரீருடைய வாசியை ஆறிந்து ஆஸ்ரயித்துக்காரியங்கொள்ளவென்கிறார்.

வ்யா;—(விடத்தவாயொராயிரம்) விஷத்தைக உமிழ்தலின்றுள்ள ஆயிரம் வாயையுடையவனே. (இராயிரங்கண் வெங்கழல் விடுத்து) இரண்டாயிரங்கண்ணுதலும் வெவ்விய அழல்லப்புறப்படவிட்டு, பகவத்ருபவமேயாத்ரையாயிருக்கிற திருவநந்தாழ்வானுக்கு கோரஷகார்யமான இந்தக்கொளர்ய முண்டாவதென்னென்னில்; அஞ்

(க) ரஹ-ஆயோ-க-வ.

திருச்சந்த விருத்தம் கஅ-பா, விடத்தவாய், வ்யாக்யாநம். நிறை ப்ரக்ருதிகள் ஸஞ்சரிக்கிற தேசத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிற விவ ணுக்கு ஆராலேயென்னவருகிறதேதாவென்னும் மதிஸாங்கையாலேவந் தது. அநுபவம் ராககார்யமானவோபாதி ப்ரதிகூலஸ்தலத்திலே த்வேஷமும் ராககார்யமிறே. இத்தால் - துஷ்ப்ரக்ருதிகளுக்குக் கணிசிக்கவொண்ணாதபடி திருவநந்தாழ்வானாலே ஸுரக்ஷிதனாய்க் கண்வளர்ந்தருளப்பெற்றேனென்று க்ருப்தராகிறார். (வீவ்விலாத் போகம்) ஈஸ்வரன் அணைத்தால் ஒருவகையாலும் பிரியமில்லாண் ணாதிருவுடம்பையுடையனாய்; (க)"ஸுநஸஹோமிநி-அகந்தபோகி நி" என்றுதிருவநந்தாழ்வானுடைய திருமேனியை "ஸோமழி-போக ம்" என்னக்கடவதிறே. இத்தால் - ஆத்மகுணங்களாலே ரக்ஷகனா னப்போலே ரூபகுணங்களாலே போக்யபூதனானபடியைச் சொல் லுகிறது. (மிக்கசோதி) இப்படிகிஞ்சித்கார பூதனாய்க்கொண்டு உன்னை அநுபவிக்கையாலேவந்த நிரவதிகதேஜஸ்ஸையுடையனாய். (தொக்கசீர்தொடுத்து மேல்விதாநமாய்). விதாநமான பண ங்கள் பலவற்றிலே யுண்டான மிக்க வழக்கைத்தொடுத்து. தொ க்கு-திரட்சி. சீர் - அழகு. இத்தால்--ஸ்பர்ஸத்தால் வந்த அநு பவமேயன்றிக்கே, தர்ஸநீயமாய் நாநாவர்ணமான பணங்களினழ கைச் சேர்த்தநுபவித்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிற படியைச் சொல்லுகிறது. (பௌவநீராராவணைப் படுத்-சுபாயில்) கடல் நீரில் அது உறுத்தாமைக்குப் படுத்த திருவநந்தாழ்வானுகிற படுக்கை யிலே. (பள்ளிகொள்வதென்கொல்) கண்வளர்ந்தருளுகிறவிது வென்னே. தங்களாபத்துக்கு உதவுகைக்கு ப்ரஹ்மாதிகள் அர்த் திக்கத்தான் செய்தருளினிற்கிறே. (வேலைவண்ணனே) வெள்ளைக்கட லிலே ஒரு நீலக்கடல் சாய்ந்தாப்போலே தேவரீருடைய பரபாக (ஹாம)ரஸத்தைச்சிலர் அறிந்து அநுபவிக்கைக்காகச்செய்தருளினி ற்கிறே. இப்பாட்டில் - திருவநந்தாழ்வானேட்டை யநுபவத்தைச் சொல்லிற்று, - அடிமைசெய்வாரில்லாமையன்று, ஸம்ஸாரிகளினழ வைப்பார்த்து, பரார்த்தமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற தென்று ன்றுகைக்காக.

(கஅ)

(க) ஸ்தோ-ர-ஙக.

மூ.—புள்ளதாகிவேதநான்கு மோதிணையதன்றியும்
புள்ளின்வாய்பிளந்து புட்கொடிப்பிடித்த பின்னரும்
புள்ளையூர்தியாதலால தென்கொல் மின்கொள்மேமியாய்
புள்ளின்மெய்ப்பகைக்கடல் கிடத்தல்காதலித்ததே. (௧௯)

பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (புள்ளதாகியித்யாதி).

இப்பாட்டில் வாக்யத்வயம்; அதிலே "புள்ளின் வாய் பிளந்து அதன்றியும் புட்கொடிப்பிடித்தபின்னரும் புள் ளையூர்தி மின்கொள் மேமியாய், ஆதலால் புள்ளதாகிவே தநான்கு மோதிணைப்" என்று ப்ரதமவாக்யம்; அநந்தரம் "கடல் புள்ளின்பகை மெய்க்காதலித்துக்கிடத்தல் அ தென்கொல்" என்றுத்தரீயவாக்யம்.

புள்ளின்	பகாஸுரனுகிற பக்ஷியினுடைய
வாய்	மூக்கை
பிளந்து	பே(ஹ)தித்து
அதன்றியும்	அவ்வளவன்றிக்கே
புள்	பெரிய திருவடியை
கொடி	த்வஜத்திலே
பிடித்தபின்	பிடித்தவளவன்றிக்கே
அரும்	அந்யஸாலபணை
புள்ளை	திருவகுத்தாய்த்வாஹனை
உளர்தி	வாஹநமாக நடத்தாநின்றாய்,
மின்	தேஜஸ்ஸை
கொள்	ஸ்வீகரியாநின்ற
மேமியாய்	திருவாழியாழ்வாஹனயுடையவனே!
ஆதலால்	இப்படிநிருபாதிகரக்ஷகனைகயாலே
புள்ளதாகி	ஹம்ஸாவதாரத்தைப்பண்ணி
வேதநான்கும்	நாலுவேதத்தையும்.
ஓதினாய்	உபதேசித்தாய்;
கடல்	திருப்பாற்கடலிலே
புள்ளின்	பெரியதிருவடிக்கு
பகைமெய்	ஸஹஜமாத்ருவாய்த்
	வந்தாழ்வான்மேலே

காதலித்து அவர்களை அஞ்யோந்யாநுரக்தராக்கி அடிமைசெய்யும்படி பண்ணிக்கொண்டு
கிடக்கல் } கண்வளர்ந்தருளுகிறவதுவன்றோ? (௪௯)
அதன்கொல் }

அவ;—பத்தாண்டுகாம்பாட்டு. அர்த்தித்வ நிரபேக்ஷமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவிது என்ன நீர்மையென்றார் கீழ்; இங்கு, பன்னிண ஜகத்ரக்ஷணங்களைக்கண்டு, (க) "நஹிவாலநவாஜ்ஞ-ஹ்ரு திதவஸவிவ-ஹ்ஸாம ஹரிந்தி - நஹிபாலநவாமர்க்கயம்ருதேஸர்வேஷ்வரம்ஹரிம்" என்கிறபடியே பாலநகர்மத்துக்கு வேறு ஸஹாயமில்லாமையாலும், ஜகத்து தேஹரீர்க்ஷ அநந்யார்ஹஸ்வாமிகையாலே ரக்ஷிக்குமிடத்தில் அர்த்தித்வம் மிகையாகையாலும், வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற தித்தனையென்று அந்த ரக்ஷணங்களைப்பேசி, ஸாமாந்யத்ருஷ்டியால் ஸஹஜஸஹ்ருக்களாய்த்தோற்றுகிற பெரியதிருவடியும் திருவநந்தாழ்வானும் எகண்ட்டராய் தேவர்க்குப் பரியும்படியாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவிது என்ன ஆச்சர்யமென்கிறார்.

வ்யா.—(புள்ளதாகி வேதநான்குமோதினை) வேதத்தினுடைய அபௌருஷேயத்வஸித்திக்காக ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தை திவ்யக்ஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு ஹம்ஸாவதாரத்தைப்பண்ணி, தத்வஹிதங்களுக்கு ஜ்ஞாபகமான சதுர்வேதங்களையும் ஜகத்தில் அஜ்ஞாநாந்தகாரமெல்லாம் நீங்கும்படி யருளிச்செய்தாய். (உ) "ஆதநவ்ருத்தீவிவகாரஸ்ருஷ்டிகா உஷாதி - மாதம்ப்ரதீபமிவகாருணீகோததாதி" என்னக்கடவதிறே. (அதன்றியும்) ஸஹஜஸத்ருவான அஜ்ஞாநத்தைப் போக்கினதற்குமேலே, (புள்ளின்வாய்பிளந்து) பகாஸுரன் வாயைக் கிழித்து, இத்தால் - ப்ரமாண ஜ்ஞாநத்தாலே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப்போக்கினைப்போலே, பகாஸுரனை நிரஸித்து ப்ரமேயபூதனை தன்னேற்றத்தை, ஆஸ்ரிதர்க்கு ப்ராணப்ரதிஷ்டை பண்ணினாப்படியைச்சொல்லிற்று. (புட்கொடிப்பிடித்தபின்னருளும் புள்ளூர்தி) தன்பக்கலிலே ஆச்ரயங்களவத்து காரியங்கொள்ளுமப்படி பெரியதிருவடியை ரக்ஷணதர்மத்துக்கு த்வஜமாகப்பிடித்து, அவ்வளவுமன்றிக்கே, ஆஸ்ரிதரிருந்த விடங்களிலேவந்து உதவுகைக்கு அவனே வாஹநமாகக்கொண்டு கடத்தா

(க) வி-பு-க-உ௨-உ௪. (உ)

மூ.—கூசமொன்றுமின்றி மாசுணம்படுத்து வேலைநீர்
பேசநின்றதே தவர்வந்து பாடமுன்கிடந்ததும்
பாசநின்றநீரில்வாழு மாமையான கேசவா
ஏசவன்று நீ கிடந்தவாறு கூறு தேறமே. (உ0)

(மின்கொள்மேனியாய்) திருநிறக்கருப்பைக்கொடையாய் மின்னுகின்ற திருவாழியையுடையவனே! இக்கால் - ரக்ஷகத்வமே நிரூபகமென்று தோற்றும்படி *கைகழலா மேனியாளையிருக்கிற படியைச் சொல்லிற்று. (ஆகலால்) நிரூபாதிகரக்ஷகனைகையாலே "புள்ளதாகி வேதநான்கு மோதினாய்" என்று கீழோடே அந்வயம். "அதென்கொல்" என்கிறவிது பாட்டின் முடிவிலே அந்வயம்; (புள்ளின்மெய்ப்படைகைக் கடல்கிடத்தல் காதலித்தது - என்கொல்) ராமாவதாரத்திலே பார்த்தால் திருவடிக்குஸுஹ்ருத்தாய் வெண்ணலாயிருக்கிற திருவநந்தாழ்வான்மேலே திருப்பாற்கடலிலே இருவருங்கூடவிரும்பி அடிமை செய்யும்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவிது என்கொலோ. ராவணவதத்திலே புத்தி பண்ணியிருக்கும்ஸம்ஸாரத்திலே இருவரையும் ஏகாகண்ட்டராக்கி அடிமைகொண்டவிது, தேவரீருடைய ஸர்வாபேக்ஷித்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காகவோவென்று கருத்து. அநாதியாய் அநவதிகாதிசயமான விரும்பிப்போக்கு சேதநனை, ஸுஷ்டைகரஸமான நித்யஸூரிகளோடே ஒரு கோவையாக்குவது இப்ப்ரபந்தியிறே, ... (உஉ)

இருபதாம்பாட்டு (கூசமொன்றுமின்றி)

கூசம் "ஆராலென் வருகிறதே" என்று
கூசம்
ஒன்றுமின்றி ஒன்றுமில்லாமல்
மாசுணம்படுத் திருவநந்தாழ்வானை விரித்து
து
வேலைநீர் ஸமுத்ரஜலம்
பேச கோஷிக்க,
(அன்றிக்கே)

அரு.—பத்தொன்பதாம்பாட்டு. "கடலிலே காதலித்துக் கிடத்தல் என்கொல்" என்றந்வயம். (உஉ)

ச்சந்தவிருத்தம் ஊ-டா, கூசமொன்றும் வ்யாச்யாகும். நிகழ

("வேலைநீர்மாசுணம்படுத்து" என்றுகூட்டி "பேதுறின்ற"
என்றுகூட்டுவது)

பேச ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகைக்காக
நின்ற வ்யவஸ்திதரான,

("நீர்பேச" என்கிற பூர்வாக்ய பதத்திலே)

நின்ற ஜகத் ரக்ஷணத்திலே வ்யவஸ்திதராய
தேவர் ப்ரஹ்மாதிகள்
வந்து ஊர்த்வலோகங்களில் நின்றுமுள்வந்து
பாட ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படி
மூண் ஸ்ருஷ்டிகாலத்துடங்கி
கிடந்ததும் கண்வளர்ந்தருளுகிற ப்ரகாரமும்
பாச பாசங்கள்
றின்ற நிற்கிற
நீரில் ஸமுத்ர ஜலத்திலே
வாழும் ஹ்ருஷ்டஜனை

(அன்றிக்கே)

பாசம் ப்ரேமம்
நின்ற நிற்கிற
நீரில் ஸமுத்ர ஜலத்திலென்னவுமாம்.
வாழும் ஹ்ருஷ்டஜனை
ஆணையான கூர்மவராஹாதியவதரித்த
கேசவா ப்ரஹ்மருத்ரோத்பாதகனே!
ஏச உன்படி அறியாதாரேசும்படி,
அன்று தேவதைகள் ஸாபேக்ஷராய்நின்றவன்று
நீகிடந்தவாறு நீ, மந்தரம்முதுகிலே சுழலக்கண்வளர்ந்
தருளுகிற ப்ரகாரத்தை
தேற தெரியும்படி
கூறு அருளிச்செய்யவேணும்.

"கூசமொன்றுமின்றிகூறு" என்று கூட்டவுமாம்

கூசமொன்று அதிகாரிவிரோதத்தால்வந்த கூசமேதுமில்
மின்றி லாமல்
கூறு அருளிச்செய்யவேணும். (உ0)

அவ;—இருபதாம்பாட்டு. ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்ம மாதிகளைத்தத் திருப்பாற்கடலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற இம்மேனமைதானே நீர்மைக்கெல்லைநிலமாயிராநின்றது; அம்ருதமதநவேளையில் மந்தரதாரணார்த்தமாக ஆமையான நீர்மைதானே மேன்மைக்கு எல்லைநிலமாயிராநின்றது, இவைகளைப்பிரித்து என்னெஞ்சிலே படவருளிச்செய்ய வேணுமென்கிறார்.

வ்யா;—(கூசமென்னும்பின்றி)மாப்ரகுஹலரான அஸுரராக்ஷஸர் பெருஞ்சாரிக்கிறதேதசம், ஆராய்ந்து பயன்வருகிறதேதான் என்னும் ஒரு கூசமின்றியே யென்னுதல்; பிராட்டிமாருக்கும் அடுத்துப் பார்க்கப்படுகிறதெய்தாரமானவடிவு தேவப்ரக்ருதிகள் விஷயீகரிக்கும்படிக்கு விஷயமாகிறதீதாவென்னுமேவகாரம் கூசாதே யென்னுதல், அதாவது "கூசமென்னும்பின்றி-கூறுதேறமேவும்" என்று அந்வயித்து, தன்படிகளைச் சொல்லுகைக்கு அதிகாரிகளில்லையென்னும் அதிகாரவிரஹமறிந்து கூசாதேயென்றுமாம். அதாவது - மேன்மையையச் சொல்லி தேவப்ரயோஜநமென்னும் அகலுதல்; நீர்மையைச் சொல்லிக் காற்கடைக்கொண்டாகலுதலென்னுகை. (மாசுணம்படுத்து) நீருறுத்தாமே திருவநந்தாழ்வானை விரித்து. (வேலைநீர்பேச) ஸ்வஸங்கிதாநத்தாலே வந்த ப்ரீதியாலே கடல்நீர் கோஷியாநிற்க. (நின்றுமேதவர்) ஜகத்ரக்ஷணை தர்மத்திலே வ்யவஸ்தாபகராய் நின்ற ப்ரஹ்மாதிகள். பேசநின்றமேதவரென்றுமாம். (க)"பேசநின்றசிவன்" என்னக்கடவதிறே., (வந்துபாட)ஊர்த்வலோகங்களில் நின்றும் வந்துதந்தாழுலைடைய அபிமதஸித்திக்காக ப்ரீதிப்ரேரிதராயேத்த. (ழுன்கிடந்ததும்) ஸருஷ்டிகாலமேமுதலாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவிதுவும்; ஸ்ருதிகோஷத்தோடும், ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்மிருதிதர்கத்தோடு, அந்ய ப்ரயோஜநரான ஸ்வேதத்வீபவாஸிகளுடைய ஸ்மிருதிதர்கத்தோடு வாசியற முகங்கொடுத்து நிற்கிறவிது என்ன ஸ்ரீயென்னுமது கருத்து.

(பாசநின்ற நீர்ஸ்வாழுமாமையானகேசவா) ஸ்ருத்ரமதகலேவோளையில வருணபாசங்களை யுடைத்தான கடலிலே முதுகிலே மந்தர

அ ந.—இருபதாம்பாட்டு. ஆமையாயிருக்கச்செய்தேயும் "கேசவா" என்னலையாம்ப (ப்ரயோஜநாந்தரபரமாக) என்கிறது. "மாசுணம்" பெரும்பாம்பு. "பேசநின்ற" ப்ரயோஜநாந்தரபரமாகப் பேசநின்ற. கடல்வருணனுக்கு இருப்பிடமாலையாம்ப அவதூலமையுடைய ஆயுதத்தையுடைத்தாயிருக்கை. பாசம்-ஆயுதம். ப்ரஹ்மாதிகளை ஸ்ருஷ்டிக்கும்போது பலவாக்கிடக்கிற மேன்மையிலே ஆழ்ந்தவனை ஸ்ருஷ்டிக்கையாகிற நீர்மைக்கு மேட்பட்டிருக்கையாலே கடல்வண்ணனாய நீர்மை ப்ரகாசிக்கிறது.

மூ.—அரங்கனே தரங்கநீர் கலங்கவன் றுருண் டுசூழ்
மரங்கள்சேய மாநிலங்குலுங்க மாசுணா ருசுவாய்ப்
பொருங்கரீகளைடுந்தி பாது தின றகூரமரன்மசய்தார்
குரங்கையாருகந்த வெல்லை கூடுமேசுறவேறினே.

ரம் சூழுகிற விது ஸ்வப்பதேபாஜ்யமாக நினைத்துக்கூர்மஸ்வரூபியாய
னவனே! "பாசநின்றநீர்" என்று-பரமபதத்திற்காட்டில் ப்ரேமஸ்வ
தலமான கடலிலேயன்னவுமாம். கேசவாவென்றது-ப்ரஹ்மாதிக
ள்சரணம்புகுர, தத்ரக்ஷணார்த்தமாக கூர்மஸ்வரூபியாயலை அ
வ்வளவாலும்ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு உத்பாதகனானேயன்மைய அழி
யாதிருக்கிறபடி. (ஏசவன் றுநீ கிடந்தவா று) தேவமநுஷ்யதிர்யக்ஸ்தா
தேகூராய் நின்றவன் று ஸர்வாதிகனானநீ, உன் படியறியாதார் "ஓ
ணையாரனை!" என்றுஉன் னுடையாரேயசும்படி, மந்தரம்முதலிலே
நின்றுசுழலக் கண்வளர்ந்தருளின ப்ரகாரம். (கூடுமேதகுமே). தொ
யும்படி யெனக்கருளிச் செய்யவேணும். ஆனமயான நிர்மையிலே
ஸர்வாதிகத்வமும் ப்ரகாசியாநின்றது, ப்ரஹ்மாதிசேஷத்தக் கண்
வளர்ந்தருளுகிற விடத்திலே நிர்மைப்ரகாசியா நின்றது. இவற்
றைப் பிரித்துத்தெரிய வருளிச்செய்யவேணுமென்று கருத்து (உரை)

இருபத்தோராம்பாட்டு (அரங்கனிர்யாதி)

"அரங்கனே" என்கிறவிடம்தேபாதகம் வாக்யாந்தரத்தையை
யோடே கூட்டுவது.

தரங்க	அலைகளையுடைத்தான
நீர்	ஸமுத்ரமான து
கலங்க	கலங்கப்(ஐ)மாக
குன்று	மந்தர பர்வதத்தை
சூழ்	சூழ்ந்த
மரங்கள்	வ்ருக்ஷங்கள்
தேய	வாலொடு மெங்கட்டாகத்தாலே உலைய
மா	மஹாத்தான
நிலம்	பூஷ்கரத்வீபபூமி
குலுங்க	அலைய

(மாசுணையர்யாதி)

"திருந்துமாசுணம்சுலாயிப்" என்றுகூட்டி,

நெருங்க	நெருங்கும்படி
மாகூணம்	வாஸுகிபை
கூலாய்	சுலாவி; சுற்றியென்றபடி;
நீகளைடந்தோ	நீயும்ருகமதநம் பண்ணோபாதே

தி

"அன்று" என்றுப்ரதமபாதஸ்தத்தை இங்கேகூட்டுவது.

அன்று	தர்வாஸுப்ரபாபத்திலேலங்ஷ்டஸ்ரீகரா
	னேகவலைதகள்னைகவாங்கினிற்றவன்று.
நின்றசுரர்	நின்றதேவர்கள்
என்செய்தார்	மந்தராத்ரிஷ்டோதகவாதிகளிலே எந்த
	னைதச் செய்தார்;
குரங்கை	வாநரங்களை
ஆருகந்த	ஜயபரீலரென்றுநாரித்த
என்னை	என்னையனை
அரங்கனே	திருவரங்கத்தாய்!
இது	இத்தை
வேறு	விபரிக்ஷ்ய
தேற	அறியும்படி
கூறு	அநுஸந்தித்செய்யவேணும். (உக)

அவ;—இருபத்தோராம்பாட்டு, ஸமுத்ரமதநவேளையில் ஆமை யான நீர்மைக்குமேலே ஸகல வ்யாபாரங்களையும் தேவரீரே மேற் தருளி, "தேவர்கள் கடல் கடைந்தார்கள்" என்று தேவர்கள் தலை யிலே யேறிட்டுக்கொண்டாடினபடி, ராவணனை தேவரே அழியச் செய்து முதலிகள் தலையிலே விஜயத்தைதேயேறிட்டுக்கொண்டாடி னபோலேயிருந்ததே யென்று இவ்வாஸ்ரித பக்ஷபாதத்தை வெறு கத்தெரியவநுஸந்தித்செய்யவேணுமென்கிறார். ஸம்பந்தம் ஸாவஸா தாரணமா யிருக்க இதொருபக்ஷபாதமிருந்தபடி யென்னென்று விஸ்மிதராகிறார்.

வ்யா.—"அரங்கனே" என்கிறவிது விபரிக்ஷ்யமாகையால் க்ரி யையோடே அந்வயிக்கக்கடவது.(தரங்கநீர்கலக்க) (க)"சமுத்ரமே

அரு;—இருபத்தோராம்பாட்டில். (ஸர்வஸாதாரணம்) தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கு மொத்திருக்கை. நெருங்கக் கட்டிக் கடைகையாலே வாஸு

(க) ஸ-யு-கக-டீகை. † வ்யாக்யாநாநுஸாரம்.

யொஜிஹாஉயிஃ - அப்ரமேயாமதேஹாதிஃ" என்கிறபடியே அத்யகாதமான கடலாகையாலே கண்ணயறுபவிக்க விழிக்காலைக் கரையிலே † யேறிட வல்லதிரைக்கிளர்த்தியையுடைத்தான ‖ கடல் குளப்படிபோலே கலங்க. / (அன்று) ஸகலதிசைகளிலுமுள்ள தார்வாஸ்ஸ்தாபத்தாலே நஷ்டஸ்ரீகராய்த் தங்களிஸ்வர்யத்தைக்குறித்து ஸைபார்த்து நின்றவன்று. (குன்றுசூழ்மரங்களேதைய) மந்தரத்தைச்சூழ்ந்த மரங்கள் வாஸுகியுடல்பட்டுத்தேய, (மாநிலங்குலுங்க) ஸமுத்ர கோஷத்திலுண்டைய அதிசயத்தாலே அத்தேசத்தே சேர்ந்த புஷ்கரத்வீபங்களாகிற மஹாப்ருத்விகுலுங்க, (மாசுணம் சுலாய்நெருங்க)[நெருங்க-மாசுணஞ்சுலாய்] வாஸுகியை நெருங்கச்சுற்றி. சுலாய்—சுலாவி, சுற்றியென்றபடி; / ஸ்வதேஜஸ்ஸாலே உபப்ரும்ஹிதமானபடியாலே கூசாதே மந்தரத்திலே வாஸுகியை நெருங்கச்சுற்றி.(க)"ஜஹாரஉராயிஷ்டாநம் ஸ்ரஷ்டிதாஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரதிஷ்டாநம் ப்ரமேதாபூக்" என்று மந்தரத்துக்கு அதிஷ்டாநமும் காணையென்றும்,(உ)"திதிஜஸ்ரஸமாஜாநம் தயாவ்யாபிதவாங்ப்ரபுஃ" என்று வாஸுகிக்கு ப(வெ)லகாணும் காணையென்றும்சொல்லிக்கடவதிறே.

(நீகடைந்தபோது)(ங) "திதாஜயிதஸ்ஸாஸுரஸ்ஸாஃ-தேதாமதிதமாரப்தாஃ." என்று-தேவர்களுக்கு ஆரம்பமாத்ரமேயாய், (ச) "ஆபிரஹ்மதாளாலகடல்கடைந்தான்" என்கிறபடியே அக்கடலே தேவரீரேகடைந்தபோது(நின்றசூரரென்செய்தார்) அதிபலபராக்ரமரான தேவர்களும் அஸுரர்களும் செய்ததென்? அம்ருதமதனமாத்ரத்தை தேவர்கள்பக்கலிலே யேறிட்டுக்கொண்டாடுகைக்கு அவர்கள்செய்த கார்யமென்? கூர்மரூபியாய் மந்தராத்ரிக்கு அதிஷ்டாநமாஸ்ரயித்தளவேயன்றோ; (ஞ) "உவர்ஆகராணவாநுவிஸ்ருஷ்டவிஷஜ்வாலாவிஷ்வக்வேணகபாலவஃ - உபர்யாக்ராந்தவாங்ஸ்ருஷ்டபாலம் ப்ருஹதகருவேணகபாலவஃ" என்றுமந்தரம் சலியாதபடி நோக்கினரன்றோ; தேஜஸ்

க்கு ஸாக்தியுண்டோவென்ன வருளிச்செயகிறார் ‖ ஸ்வதேஜஸ்ஸாலே யித்யாதி). / (உபப்ரும்ஹிதம்) பெருக்கப்படிகை. / நின்றசூரர் - பராக்ரமமாதல்,

---

(க) வி-பு-க-கூ-அ. (உ) வி-பு-க-கூ-கூ. (ங) வி-பு க-கூ-அ.
(ச) தி-மஹா-ரு-எ-ச. (ஞ) வி-பு-க-கூ-கo. † (பா) எறட-வல்ல.

மூ.—பண்டுமின் றுமேலுமாயோர் பாலனாகி ஞாலமேழும்
உண்டுமண்டியாலிலைத் துயின்றவாதிதேவனே!
வண்டுகிண்டுகண்டுழாயலங்கலாய்! கலந்தசீர்ப்
புண்டரீகபாலை சேருமார்ப! பூமிநாதனே, (உஉ)

ஸாலேவாஸுகிக்குபலகராலர்கோளா;ப(ஹ)லபோ(ஹா)க்காக்க ளாய் நின்றவிதுவேறதுவாக அவர்களிடைபுகுந்தாக்கலுறு மாக்கினை வித்தனையன்றே.(க)''ஏவஞாநயவிதநவுஸுகாஜுகதிநிதந -தேவதாகவயத்தோந ப்ரஸுதாம்ருதமந்தரே''என்று அம்ருதமதந வ்யாபாரம் அஸுராக்குமொத்திருக்க அவர்களிடைக்லே ஸு(ஹாமி) பாகிகளாக்கி தேவர்களை அம்ருதபாகிகளாக்கின விதவும் அதற்கு மேலேயொரு பக்ஷபாதமிறே. ப்ரயோஜநாந்தர பரனென்றுபாராதே தேவர்கள்பக்கல் பக்ஷபாதத்துக்கடி, (உ) ''ஸரணகூடி நஸ்வாஹா - ஸரணம் த்வாமநுப்ராப்தாஃ'' என்று ஸரணமென்றவி தவேயிறே.

(குரங்கையாளுகந்தவெங்கை) கீழ்ச்சொன்ன பக்ஷபாதத்தாற் ருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறது. ராவணனை தேவரீரே யழியச் செய்து, ப்ரதிபக்ஷத்தை யென்று தந்தார்களாக ஸ்ரீவாநரவீரர் களை ஆதரித்தாப்போலே.''எந்தை'' என்று-நித்யஸூரிகளை அடிமை கொள்ளுமேற்றத்தை யுடையனாய்வைத்து,''தீர்ப்பக்குக்கள்'' என் றிதுழாதே தஅடிமைகொண்டவிந்தைதக்கம்போடறுகினைத் திருக்கை யாலேயென்னுதனே யென்கிறார். (அரங்கனே- கூறுதே தறிவெறிதே) ''ஸர்வரன் ஒருவனுளன்'' என்று அறியாத ஸம்ஸாரத்திலே இவ் வாஶ்ரிதபக்ஷபாதத்தைப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக அர்த்தியாய் வந்து கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேவரீர் இத்தை விசேஷித்துத் தெரியவருளிச் செய்யவேணும். கீழ் - வ்யூஹத்திலும் விபவத்தி லும் சொன்னபக்ஷபாதங்கள் காணலாவது பெரியபெருமாள் பக்க லிலே யென்று கருத்து. ... ... (உக)

இருபத்திரண்டாம்பாட்டு (பண்டுமிக்யாதி)

பண்டும் ஸ்ருஷ்டேஃ பூர்வகாலமென்ன,
இன்றும் ஸ்ருஷ்டிகாலமென்ன,

ஶரராதல். (அதுக்குமேலே) தான் கடைந்து அவர்கள்மேலே எறிட் டதுக்குமேலே.

(க) வ்-பு-த-கூ-கசக. (உ) வ்-பு-த-கூ-

மேலும்	ப்ரளயகாலமென்ன, (இவற்றிலே)
ஆய	ரக்ஷகனானவனே!
ஓர்	அத்விதீயமான
பாலனாகி	ஶிஶுவாய்,
ஞாலமேழும்	பூலோகப்ரப்ருதி ஸப்தலோகங்களையும்
	"மண்டியுண்டு" என்றுகூட்டுவது.
மண்டி	விரும்பி
உண்டு	அமுதுசெய்து
	வடதளத்திலே
	கண்வளர்ந்தருளின
	காரணவஸ்துவான
தேவனே	ப்ரகாஶகனே!
வண்டு	ப்ர(ஶ)மரங்கள்
கிண்டு	கிளரும்; பறக்குமென்றபடி;
தண்	ப்ரமஹரமான
துழாயலங்கலாய்	திருத்துழாய் மாலையுடையவனே!
கலந்த	நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாய்
சீர்	கல்யாணகுணங்களையுடையளாய்,
புண்டரீக	தாமரைப்பூவை ஜந்மபூமியாகவுடையவ
	ளாய்.
பாவை	நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடையளான
	பிராட்டி
சேரும்	நித்யவாஸம் பண்ணுகின்ற
மார்வ	திருமார்பையுடையவனே
பூமிநாதனே	ஶ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு நாதனானவனே!

"இப்படிப்பட்ட தேவர்க்கு ஆஶ்ரிதவத்ஸலரென்னுமிது ஓரேற்றமோ" என்று வாக்யஶேஷம். (உஉ)

அ.—இருபத்திரண்டாம்பாட்டு. ப்ரளயாபத்திலே வராஹ யாதியெல்லாரையும், வடதளஶாயியாய் ஸர்வஶக்தித்வந்தோற்ற சிறிய திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்த தேவரீருக்கு "ஆஶ்ரித விஷயத்தில் வத்ஸலர்" என்னுமிது ஓரேற்றமோ வென்கிறது.

வ்யா;— (பண்டுமின் றுமேலுமாய்) "பண்டு" என்கிறது— ஸ்ருஷ்டேஃ பூர்வகாலத்தை; "இன்று" என்கிறது-ஸ்ருஷ்டி-காலத்தை; "மேல்" என்கிறது—ப்ரளயவேளையை. (க) "யஸ்ய ஹொரெஜூஃ ஜுஹ்வதி ஸூர்யே - ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" என்கிறபடியே நாமரூபங்களை இழந்து அசித்விசேஷிதமாய் போக்ய(வ்ய)தயாபந்நமான ஸகலபதார்த்தங்களையும், (உ) "தேவைகீலு வதி - தமஏகீபவதி" என்கிறபடியே தன் பக்கலிலே ஏறிட்டு நோக்கியும்; ஸ்ருஷ்டிவேளையில் கர்மாநுரூபமாகஸ்ருஷ்டித்தும், தத்தநுரூபமாக ரக்ஷித்தும், ப்ரளயங்கொள்ளுமளவில் வயிற்றிலே வைத்துநோக்கியும் போருமவளுகையாலே. "ஆய்" என்றது-ஆகையாலே யென்று ஹேதுகர்ப்பமாய்க்கிடக்கிறது. (ஓர்பாலுறுகி) அத்விதீயமான முக்த்த ஸிசுவாய். (ஞாலமேழு முண்டுமண்டி-) ஸகலலோகங்களையும் தன்பேறுகவிரும்பியமுதுசெய்து. நியவயிற்றிலே ஸகலலோகங்களையுமடக்கின அக(வ)டிதக(வ)டாஸாமர்த்த்யத்தால்தேவரீருடைய ஐஸ்வரமானஶக்தியைப்ரகாசிப்பித்தபடியிறேயிது. (ஆலிலைத்துயின்ற வாதிதேவனே) ஒருபவளனை ஆலிலையிலே ஜகத்காரணவஸ்துவென்று தோற்றும்படி கண்வளர்ந்தருளினவனே.

(வண்டுகின்ற தண்டுழாயலங்கலாய்) இப்படி ப்ரளயார்ணவத்திலே பரிவரொருவரின்றிக்கே தனியே கண்வளர்ந்தருளுகிறவன் ஸர்வாதிகன் கிடீரென்கிறது இப்பாட்டில் ஸுஷ்டம். செவ்வியாலே வண்டுகள் புக்குப்பருகும் ஸ்ரமஹரமான திருத்துழாய்மாலையையுடையவனே; கிண்டல்—கிளர்தலும், கிழித்தலும். இத்தால்-ஆதிராஜ்யஸூசகமான திருத்துழாய்மாலையையுடையவனென்கை.

(கலந்தசீர்ப்புண்டரீகப்பாலைவேசருமார்ப) ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களையாகையாலே நித்யஸம்ஸ்லேஷஸ்வபாவையாய், காமனைப்பூவை ஜந்மபூமியாக வுடையளாய், நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய பிராட்டி, (ங) "அகலகில்லேனிறையும்" என்று அவள் ஆசங்கிக்கும்படி ருமார்பையுடையவனே. (பூமிநாதனே.) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு நாதனானவனே. இத்தால் - (ச) "ஹீஶ்ஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" என்கிறபடியே ஸ்ரீபூமிநாதனை எற்றத்தையுடையவனென்கை. இப்படி ஸர்வாதிகன் கிடீர், ப்ரளய

(க) சாந்தோ-சு-உ-க (உ) ஸுபால-உ (ங) தை-வாய்-சு-க0-க0 (ச) யஜு-வா-ரு-ங

திருச்சந்தவிருத்தம் உக-பா, வானிறத்து வ்யாக்யாநம். கூள

மூ.—வானிறத்தோர் சீயமாய்வஹ்ந்த வாளெயிற்றவன்
ஊனிறத்துகிர்த்தல மழுத்திணையுலாயசீர்
நால்நிறத்தவேதநாவர் கல்லயோகிணல் வணங்கு
பால்நிறக்கடற்கிடந்த பற்பநாபனல்லயே. (உக)

ர்ணவத்திலே ஒருவரில்லாதாரைப்போலே தனியே கண்வளர்ந்த
ருளுகிறுனென்கை. .... (உஉ)

இருபத்துமூன்றும்பாட்டு (வானிறத்திதியாதி)

வானிறத்து வெளுத்தநிறத்தையுடைய
ஓர் விலக்ஷணமான
(அன்றியே)
ஓர் போக்யதையிலே அத்விதீயமான
சீயமாய் ஸிம்ஹஸ்ஜாதீயனையவதரித்து,
†வளர்ந்த வளராநின்றுள்ள
வாள் ஒளியையுடைய
எயிற்றவன் பற்களையுடைத்தானஹிரண்யனுடைய
ஊனிறத்து ஸரீரத்தின்மர்மத்திலே
உகிர்த்தலம் நகங்களுடையப்ரதேசத்தை
அழுத்தினை அழுத்தினவனே!
உலாய ஸர்வலோகப்ரஸித்தமான
சீர் ப்ராமாண்யத்தையுடைத்தாய்,
நால் சதுர்விதமான
நிறம் உதாத்தா z நுதாத்தஸ்வரிதப்ரசயரூப
மான மேனியையுடைத்தான
வேதம் வேதங்களை
நாவர் நாக்கிலேயுடைத்தானவைதிகாக்ரேஸரர்
கல்ல கன்றுயிருக்கிற
யோகிணல் பக்தியுபாயத்தாலே, (அன்றிக்கே) விலக்ஷணமானப்ரபத்த்யுபாயத்தாலே யென்னுமாம்,
வணங்கு ஆஸ்ரயியாகிற்கிற
பால் கஷீரத்தினுடைய

---

† மூலாநநுகுணம்.

நிற வர்ணத்தையுடைத்தான
கடல் ஸமுத்ரத்திலே
கிடந்த கண்வளர்ந்தருளுகிற
பற்பநாபன் பத்மநாபன்
அல்லலே அன்றே ?

"இப்படிப்பட்ட வுன்னுடைய அகழ்தகடாஸாமர்த்தியத்தையார் பரிச்சேதிக்கவல்லார்" என்று வாக்யசேஷம். (உஉ)

அ.—இருபத்து மூன்றும்பாட்டு. ப்ரளயாபத்ஸகனைக்கு வடதளஸாயியான அகழ்தகடாஸாமர்த்தியத்தளவன்றியே தேவரீருடைய அஸாதாரண விக்ரஹத்தை, (க) "நாவாயுத்தநாம் கூகூவாஸிபவாயுத்தநாம் தியா - நாஸ்யார்த்ததும் க்ருத் வாஸிம்ஹஸ்யார்த்ததுமந்தா" என்கிறபடியே ஏகதேசத்தை மநுஷ்யஸஜாதீயமாக்கியும் ஏகதேசத்தை திர்யக்ஸஜாதீயமாக்கியும் இப்படி யோநித்வயத்தை ஏகவிக்ரஹமாக்கி, அர்த்தித்வ நிரபேக்ஷமாகப்பிதாவாலேபுத்ரனுக்குப்பிறந்த ஆபத்தை தேவர்பொறுக்க மாட்டாமையாலே தாணிலே தோற்றின அகழ்தகடாஸாமர்த்தியத்தை அநுஸந்தித்து, இத்தையாவர் பரிச்சேதித்து அறியவல்லாரென்கிறார்.

வ்யா:—(வானிறத்தோர் சீயமாய்) புருஷோத்தமன் தன்னை அழியமாறி ஹிம்ஹஸஜாதியனைப்போலே ஸ்வாபாவிகமான நிறத்தையும் மாறுவதே பென்கிறார். வால்நிறம்—வெளுத்தநிறம். (ஓர்சீயமாய்) (உ) "வஹ்நயாவிஜாயதே - பஹ்நதாவிஜாயதே" என்றும், (ங) "வஹ்நிநீ - பஹ்நிநி" என்றும் சொல்லுகிற அஸங்க்யாதமான அவதாரங்களிலே இங்ஙனிருப்பதொன்றில்லாமையாலே அத்விதீயமென்கிறார். (ச) "அழகியான்றனே" என்கிறபடியே போக்யதையில் அத்விதீயத்வத்தைச் சொல்லவுமாம். சீயம்-சிங்கம். (வளைந்தவாளெயிற்றவன்) வளைந்தஒளியையுடைத்தான எயிற்றையுடைய ஹிரண்யன். இத்தால் - வாபலத்திலே அத்யர்ப்பவியாத ஔஜ்வல்யமான புஜபலத்தைச் சொன்னபடி. (உவன்நிறத்து உகிர்த்தலமழுத்தினைப்) ஶரீரத்தில் மர்மத்திலே நிருவுகளை அழுத்தினவனே. "உகிர்த்தலமழுத்தினை" என்றது, அவன்வரத்திலே

(க) ப்ரஹ்மபு-கூஉ-கூக (உ) யஜு-ஆர-ங (ங) ஹி-கா-நி (ச) சு-திருவ-உஉ.

மூ;—கங்கைநீர்பயந்தபாத பங்கயத் தெம்மண்ணலே
அங்கையாழிசங்குதண்டு வில்லும் வாளுமேந்திணைப்
சிங்கமாயதேவதேவ தேனுலாவுமென்மலர்
மங்கைமன்னிவாழுமார்ப வாழ்மேனிமாயனே. (உச)

அந்தர்ப்பவியாத வ(ய)தஸாதநத்தாலே அநாயாஸேந அழித்தபடி சொல்லிற்றாகிறது. (உலாயசீர் நால்நிறத்த வேதநாவர்) ஸர்வலோகப்ரஸித்தமான ப்ராமாண்யத்தை யுடைத்தாய், உதாத்தாநுதாத்த ஸ்வரிதப்ரசயரூபமான நாலுவகைப்பட்ட ஸ்வரத்தையுடையவேதத்தை நாவிலேயுடையவர்கள். நிறம் - மேனி. இதால்-அநுமாநாதிகளாலே தத்வநிர்ணயிக்குமவர்களன்றியே, வைதிகர் ஆஸ்ரயிக்குமவனென்கை.

(நல்லயோகிலுல்வணங்கு) பக்தியோகத்தாலே ஆஸ்ரயிக்குமவர்களென்னுதல். விலக்ஷணமான ப்ரபத்தியாலே ஆஸ்ரயிக்குமவர்களென்னுதல். யோகு - யோகம் - உபாயம். (பால்நிறக்கடல் கிடந்த பற்பநாபனல்லையே) தேவரீர் திருமேனிக்குப் பரபாக(ம)ரூபமான திருநிறத்தையுடைத்தான கடலிலேஜகத்துக்கு உத்பாதகனென்று தோற்றும் வடிவோடே கண்வளர்ந்தருளுகிறபற்பநாபனல்லையோ. "நல்லயோகிலுல்" என்கையாலே - வாக்யார்த்த ஜ்ஞாநமென்ன, கர்மஜ்ஞாந ஸமுச்சயமென்ன, இவற்றை மோக்ஷஸாதநமென்கிற குத்ருஷ்டிகளில் வைதிகருக்குண்டானை வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. "உலாயசீர்" என்று அதிகாரிவிசேஷணமாகவுமாம். "உலாயசீர் - பற்பநாடன்" என்று அந்வயிக்கவுமாம். அப்போது, (க) "விஷ்டஃ - விதிதஃ" என்கிறபடியே கல்யாணகுணயுக்தனென்கிறது. (உக)

இருபத்துநாலாம்பாட்டு. (கங்கையித்யாதி).

கங்கைநீர் பயந்த பாதபங்கயத்து எம் அண்ணல் — கங்காதீர்த்தத்தை உண்டாக்கின பங்கஜம்போலே போக்யமான திருவடிகளையுடைய நம்முடைய நாயனே;

(க) ரா-ஸு-உக-உ0.

அம்	அழகிதான
கை	திருக்கைகளிலே
ஆழி	திருவாழியாழ்வானென்ன,
சங்கு	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமென்ன,
	கௌமோதகியென்ன,
வில்லும்	ஸ்ரீஸார்ங்கமென்ன,
வாளும்	நந்தகமென்ன, (இவற்றை)
ஏந்திணாய்	தரித்தவனே!
சிங்கமாய	நரஸிம்ஹரூபியாயவதரித்த
தேவதேவ	நித்யஸூரிநிர்வாஹகனே!
தேன்	ப்ரமரங்கள்
உலாவு	ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள
மெல்	ஸுகுமாரமான
மலர்	தாமரைப்பூவை ஜந்மபூமியாகவுடைய
மங்கை	பெரியபிராட்டியார்
மன்னி	நித்யவாஸம்பண்ணி
வாழும்	அநுபவிக்கும்
மார்ப	திருமார்பையுடையவனே!
ஆழி	ஸமுத்ரம்போலே ப்ரமநிரமான
மேனி	திருமேனியையுடைய
மாயனே	ஆஸ்சர்யபூதனே!. இங்கே "நித்யஸூரிகள் பெரிய பிராட்டியாரல்லது வேறு உன்னைப்பரிச்சேதிக்கவல்லார்ஹர்" என்றவாக்ய போஷகம். (உரை)

அவ;—இருபத்தாலாம்பாட்டு. பரமபாவநனுமாய் நிரதியபோக்யனுமாய், போக்தாக்களைக் காத்தூட்டவல்ல பரிகரத்தையுமுடைய தேவரீர், ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்கு அநுகூலமாக திவ்யவிக்ரஹத்தை அழியமாறிவந்து தோற்றின இவ்வேற்றத்தை நித்யஸூரிகளறிதல், பிராட்டியறிதலொழிய வேறறியவல்லாரா ரென்று பின்னையும் அந்த நரஸிம்ஹவ்ருத்தாந்தத்திலே ஈடுபடுகிறார்.

வ்யா,—(கங்கைகரீபயந்த பாதபங்கயத்தெம்மண்ணலே) குரு பாதகனை ருத்ரனுக்கும் மோக்ஷத்தையப்பிறப்பிக்கும் அக்கங்கைக்

கும் உத்பாதகனுய், ஸுத்தியுக்தர்க்கு நிரதிஸயபோக்யமானதிரு வடிகளையுடைய வென்னுதனே ! * அபராதாநாமாலயரான ஸம்ஸாரிகளுக்குப் பாவநமாய்அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரதோஷ ரான நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் நிரதிஸயபோக்யமான திருவ டிகளை யுடையவனென்னை. இப்போது "அண்ணல்" என்று — இவ்வர்த்தத்தைத்தமக்கு நிர்ஹேதுகமாக ப்ரகாசிப்பித்த உப சாரஸ்ம்ருதியாலே என்னுதனே யென்கிறார். (அங்கையாழி சங் குதண்டு வில்லும் வாளுமேந்திணைப்) அத்திருவடிகளை அநுபவி க்க விழுந்தார்க்கு விரோதிகளை யழியச்செய்யும் திவ்யாயுதங்களை "எப்போது ஆர்க்கு என்வருகிறதோ" என்று ஸர்வதா காத்து கிற்குமவனே. தனக்குத்தானே ஆபரணமான திருக்கையிலே திரு வாழி தொடக்கமான ஸ்ரீ பஞ்சாயுதங்களை தரித்தவிதுவும் திரு வடிகளோபாதி தமக்கு போக்யமாயிருக்கிறதாய்த்து.

(சிங்கமாய தேவ தேவ) அத்திவ்யாயுதங்கள் ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹம் படி வரங்கொண்ட ஹிரண்யனை, நகாயுதமான ஸிம்ஹமாயழியச் செய்த ஆஸ்ரித பக்ஷபாதத்தாலே நித்யஸூரிகளை யெழுதிக்கொ ண்டவனே. திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தின் சுவடறியும் நித்யஸூரி களுக்கிறே அவ்வடிவையும் அழியமாறாதரக்ஷித்த, ஆஸ்ரித பக்ஷ பாதத்தின் எல்லைதெரிவது. (தேனுலாவு மென்மலர்மங்கை மன் னிவாழுமார்ப) செவ்வியையும் மென்மையையு முடைத்தான தாம ரையில் பிறப்பாலும் பருவத்தாலும் நிரதிஸயபோக்யையான பிரா ட்டி நித்யவாஸம்பண்ணி யநுபவிக்கும் திருமார்பையுடையவனே. இப்போது,(க) "அகலகில்லேனிறையும்" என்கிறளாமாந்யமன்றிக் கேஹிரண்யனையழியச்செய்த வீரத்தாலே,(உ)"ஸ்தோரம் வரிஷ வுஜை- பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியேஇவ்வடிவிலே பிரா ட்டி அத்யாதரம், பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் நித்யஸூரிகளளவுமன்றிக்கே தலைநீர்ப்பாட்டிலே அநுபவிக்கும் பிராட்டியும் இவ்வாஸ்ரித பக்ஷபாதத்துக்குத் தோற்றிருக்கும்படி யைச் சொல்லிற்றாய்த்து.(ங)"என்னடியாரது செய்யார்" என்றிறே அவன்படியிருப்பது. (ஆழிமேனிமாயனே) கடல்போலே ஸ்ரம ஹரமான திருமேனியையுடைய ஆஸ்சர்யபூதனே, ஹிரண்யநு

(க) தி-வாய்-சூ-க0-க0. (உ) ரா-ஆ கூ0-ஙசூ. (ங) பொரி-தி-சு-கூ-உ.

எ உ ;ச்சந்தவிருத்தம் உரு-பா, வரத்தினில் வ்யாக்யானம்.

மூ.—வரத்தினிற்சிரத்தை மிக்க வாளையிற்றுமற்றவன்
உரத்தினிற்கரத்தை வைத்துகிர்த்தலத்தை யூன்றிணைய
இரத்தியிதென்ன பொய்யிரந்த மண்வயிற்றுளே
கரத்தையுன்கருத்தையாவர் காணவல்லர் கண்ணனே. (உரு)

க்கு அநுபவநீயமான அவ்வடிவுதானே ஆஸ்ரிதர்க்கு ப்ரமநோ
மானபடியைச் சொல்லுகிறது. ... ... (உசு)

இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. (வரத்தினிலித்யாதி).

வரத்தினில்	ப்ரஹ்மா தந்தவரத்திலே
சிரத்தை	ப்ரத்தையாலே
மிக்க	அதிசயித்திருக்கிற
வாள்	அஸிபோலேயிருக்கிற
எயிற்று	கோரைப்பற்களையுடைய
மற்றவன்	ஆஸ்ரிதவிரோதியான ஹிரண்யனுடைய
உரத்தினில்	மார்விலே
கரத்தை	திருக்கைகளை
வைத்து	வைத்து
தலத்தை	ப்ரதேசத்தை
ஊன்றிணை	ஊன்றிக்கொன்று;
ய்	ஸர்வசக்தியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாம
இரத்தி	மஹாபலிபக்கல் பூமியையிரந்தாய்;
இது	மஹாபலிபக்கல் பூமியையிரந்தவிது
என்னபொய்	ப்ரமாணங்களைப்பார்த்தால் மெய்யாயி
	ருக்கிறது; அர்த்தஸ்திதியைப்பார்த்
	தால் பொய்யாயிருக்கிறது. ஆகையா
	லே இதென்ன வாஸ்சர்யபூதமான
	பொய்.
இரந்த	மஹாபலிபக்கலிலே அர்த்தித்துப்பெற்ற
மண்	பூமியை
வயிற்றுளே	திருவுதரத்திலே

திருச்சந்தவிருத்தம் உரு-பா, வரத்தினில் வ்யாக்யாநம். எங்கு

காத்தி ஒளித்து ரக்ஷித்தாய்.
உன்கருத்தை அநந்ய ப்ரயோஜந ப்ரயோஜநாந்தரபர
விழுகர்களை ரக்ஷித்த உன்நிணைவை
யாவர்காண வல்லர் } காணவல்லார்யாவர்,
கண்ணமேன க்ருஷ்ணனயவதரித்தயமேன;
(நீயே அருளிச்செய்யவேணுமென்றுகருத்து), (உரு)

அவ.—இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. அநந்யப்ரயோஜநனைப்ரஹ்ம லாதனுடைய விரோதியைப் போக்கினபடியை அநுபாஷித்துக் கொண்டு, அவனுடைய வளவன்றிக்கே, ப்ரயோஜநாந்தரபரனை இந்த்ரனுக்காக அர்த்தியாயும், அவ்வளவும் புகுரநில்லாதே விழுகை ரான ஸம்ஸாரிகளை ப்ரளயாபத்திலே திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்த இவ்வாபத்ஸகத்வத்தை அறியவல்லாரா ரென்கிறார்.

வ்யா.—(வரத்தினில் சிரத்தைமிக்க)ப்ரஹ்மா தனக்குத் தந்த வரத்திலே அத்யாதரத்தைப் பண்ணி, வரப்ரதனை ப்ரஹ்மாவுக்கு உத்பாதகனனவனேயே விரோதித்து. அவனிலேஉத்பந்நனைப்ர ஹ்மா தனக்குத்தந்த வரத்திலேயிறே மிக்க ஸ்ரத்தையைப்பண்ணி ற்று. (க) "கோயம்விஷ்ணு - கோயம்விஷ்ணுஃ" என்றுனிறே. "தன்வரத்துக்குப்புறம்பானவழிவு கொள்ளவல்லே" என்றுஉன்னை யறியாதே வரத்தைதேய விஸ்வஸித்திருந்தவன். (வாளெயிற்று) வா ள்போலேயிருக்கிற எயிற்றையுடையவன். இதால் ஹிரண்யனு டைய புஜபலத்தைச்சொல்லிற்று. வரபலத்துக்குப் புறம்பான வழிவுகொண்டாப்போலே புஜபலத்தையழிக்க வல்ல ஸர்வஶக்தி யென்றறிந்திலன். உன்னை யறியாதே தன் வரபலபுஜபலங்களை விஸ்வஸித்திருந்த மதிகேடன்,

(மற்றவன்) ஶத்ருவானவன். ஸம்பந்தமொத்திருக்க. "மற்ற வன்" என்கிறது-ஆஸ்ரிதஶத்ருவே தனக்கு ஶத்ருவென்னும் நிலை வாலே. (உரத்தினில்) தர்மாம்ஸம் கிடந்தவிடத்தைக் குட்ட

அரு;—இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. (உ) "த்ரணீவைஶாவிவகூரதி-த்ரீணி பதாவிசக்ரமே" என்கிற ம்ருதி, ப்ரயோஜநாந்தரபரனை இந்த்ரனுக்கு வாசியறவென்றபடி.

(க)வி-பு-க-கள-உக. (உ) விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம்.

மிடுவாரைப்போலே தர்மாதங்கிடந்தமார்விலே. (காத்தைவைத்து) (க) "சுவெயுஷவ்யுவிஷுஉஹஷுவஷ்ஷ கரிஷ்யதி - உப்யேயஷ்ப்ருஷ்ட்டே மமஹஸ்தபத்மம்கரிஷ்யதி" என்ம அக்ரூராதிகளுக்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாய், (உ) "அடிச்சியோங்கலுமிசை சீயணியாய்" என்ம-ப்ரணயிகிக்கு† போக்யமாயிருக்கும் திருக்கையைதுஷ்ப்ரக்ருதியானவவனுடைய தின்னியமார்விலே வைத்து. (உகிர்த்தலத்தை பூன்றினைய்) வரத்துக்குப் புறம்டான வது(ய)ஸாதனமாய் அதிபந்த ஸுகுமாரமான வுகிராலே அநாயாஸேநகான்றுய்., தலம் - நிலம், டும்.

(இரத்திநீ)ஹிரண்யனிற்காட்டில் தத்ஸந்தாநஜனை மஹாபலி பக்கலிலே ஔதார்ய குணமென்படிதாரு குணமுண்டாகையாலே அர்த்தித்வத்திலே யிழிந்தாய். (இரத்திநீ) ஸர்வஶக்தியாய் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனான நீ * அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கையாலே யிரப்பதே?; ஹிரண்யனுக்காக உடம்பை அழியமாறினாய், ப்ரயோஜநாந்தர பரனான இந்த்ரனுக்காக உனக்கு நிரூபகமான ஔதார்யத்தை அழியமாறிற்று. (இதென்ன பொய்) உன்னதல்லாத தொன்றை அர்த்திக்காயாகிலிறே உன்னர்த்தித்வம் மெய்யாவது; தன்னதொன்றைத் தந்தாலிறே மஹாபலி ஔதார்யம் மெய்யாவது. இதுபொய்யென்னுதே "இதென்னபொய்" என்றது, அர்த்தித்வ(ஹ)பலமான த்ரைவிக்ரமாபதாநத்தைஸ்ம்ருதி ஓதாநின்றது, (கூ) "யதூரூணாவிரூஷூ-யத்ராம்புவிந்யஸ்ய" என்று—ஔதார்யத்துக்கு பலமாக மஹாபலிக்கு இந்த்ரபதத்தைச் சொல்லாநின்றது; ஆக, ப்ரமாணங்களாலே பொய்யென்னவொண்ணாது, தன்னத்தை அவனதாக்கிக்கொண்டு இக்கையாலும், மஹாபலி அவனத்தைத் தன்னதாக்கிக் கொடுக்கையாலும் மெய்யென்னவொண்ணாது, ஆகையாலே "இதென்னபொய்" என்கிறார்.

(இரக்கமண்வயிற்றுளே கரத்தி) அர்த்திக்கப்பெற்ற பூமியென்று ப்ரளயாபத்திலே ஆபத்தேதஹேதுவாகத் திருவயிற்றிலே ஒளித்துவைத்து ரக்ஷித்தி. (உன்கருத்தையாவர் காணவல்லர்) உன்நிலையை யாவர்காணவல்லார். அநந்ய ப்ரயோஜநனை

(க) வி-பு-நி-கை-உஷ. (உ) தி-வாய்-கூ0-நூ. (கூ) வி-பு-நி-கை-நூ0.

மூ.—ஆணிமேடு பெண்ணுமாகி யல்லவோடு நல்லவாய்
உவணமோடு ஏசை ஊறுமாகி யொன்றலாதமாயையாய்
பூணிபேணுமாயகைகிப் பொய்யிமேடு மெய்யுமாய்
காணிபேணுமானிடாய்க் கரந்துசென்ற கள்வனே. (உசூ)

ப்ரஹ்லாதமேடு, ப்ரயோஜநாந்தரபரணை இந்த்ரமேடு, விமுகரானஸமஸ்தரிகளோடு வாகியபரகூடிக்கிற உன்நிணைவை ஜ்ஞாநாதிகாரார்தான் அறியவல்லார். (கண்ணனே)! க்ருஷ்ணனாய் வந்து வதரித்து இடக்கையும் வலக்கையுமறியாத இடையரையும் பசுக்களையும் ரக்ஷித்து உன்னையாழியச் செல்லாதபடி பண்ணி, அவர்களுக்கு நியாம்யனான நீயே யருளிச்செய்யவேணுமென்பது கருத்து.

இருபத்தாறும்பாட்டு. (ஆணிமேடித்யாதி).

ஆணிமேடு பெண்ணுமாக } ஜகத்விஸ்தரணார்த்தமாக ஸ்த்ரீபும்ஸவி பாக(லாப) த்ருஷ்டப்பணணி அவர்களுக்குள் அந்தராத்மாவாய் நின்று நிர்வாஹகனாய்,

அல்லவோடு நல்லவாய் நபும்ஸகபதார்த்தத்தோடே கூடின இந்த்ரியங்களுக்கு விலக்ஷணமான பதார்த்தங்களுக்கு நிர்வாஹகனாய், (நிர்வாஹ்யதாயாம் ஸாஹித்யம்)

உவண ரஸமென்ன

ஏசை ஸப்தமென்ன,

ஊறு ஸ்பர்ஸமென்ன, (எதெது பலவிதங்களான விஷயாதிகளுக்கு கர்மாநுகூலமாக நியாமகனாய்)

ஒன்றலாத இவற்றுக்குள்ளே ஒன்றுக்குமாத்ரம் காரணமின்றிக்கேயிருக்கிற; (ஸ்வகாரணமென்றபடி).

எ. திருச்சந்தவிருத்தம் உசு-பா, ஆணிமேலெ வ்யாக்யானம்.

பேணும் ஆதரிக்கிற
ஆயனுகி கோ(மொ)பஸஜாதீயனும்
பொய்யி } தர்யோதநாதிகள் பக்கலிலே போய்
மேலெ } யோடே கூடின,
மெய்யுமாய் பாண்டவர்பக்கலிலே மெய்யையுடை
யவனாய்,
காணி பூமியை
பேணும் ஆதரிக்கிற
மாணியாய் வாமநப்ரஹ்மசாரியாய்,
கரந்துசென்ற மறைந்துசென்ற
கள்வனே க்ருத்ரிமனே!

"உன்னையார் மதிக்கவல்லார்" என்ற மேல் பாட்டோடே அந்வயம். (உசு)

அ.—இருபத்தாறும்பாட்டு. ஸர்வநிர்வாஹகனை ஸ்ரீ ஸஹிதனாய் போக்யமான வடிவை ஆஸ்ரிதார்த்தமாக தேவஸஜாதீயமாக்கியும் கோ(மொ)ஸஜாதீயமாக்கியும் அவதரித்துப்பண்ணின ஆஸ்சர்யங்களை ஆறிய வல்லாரென்கிறார். வாமநாவதாரத்தோடே க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு ஒருவகையாலே ஸாம்யம் சொல்லலாயிருக்கையாலே இரண்டவதாரத்தையுஞ் சேர்த்தநுஸந்திக்கிறார்.

வ்யா.—(ஆணிமேலெ பெண்ணுமாகி) ஜந்யஜநகபாவத்தாலேஜநகத்வநிஸ்த்ருதமாக வேணுமென்று ஸ்த்ரீபும் விபாக(ஹாஸ)த்தாலேஸ்ருஷ்டித்தும், அந்யோந்யம் ஸம்பந்தித்தும், ஸம்ஸர்க்கிப்பித்தும், இப்படி அந்தராத்மதயாநின்று நிர்வாஹகனை. (அல்லவோடு) ஒன்றுக்குமுடலன்றிக்கே யிருக்கிற நபும்ஸகபதார்த்தத்துக்கு நிர்வாஹகனை. (நல்லவாய்) இந்த லிங்கத்ரய விஸிஷ்டபதார்த்தங்களிலே விலக்ஷணபதார்த்தங்களுக்கு நிர்வாஹகனை; வைலக்ஷண்யமாவது - புருஷார்த்த ருசியுண்டாகை; அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனாகையாவது - (க) "ஸுஸீலவ்யூஹவைபவஸௌலப்ய - தத்தாமிபுத்ரி யோகக்ரந்தம்" என்கிறபடியே புருஷார்த்த ஸாதநபூதனாகை.

அரு;—இருபத்தாறும் பாட்டு; கஸ்யபப்ரஜாபதி தேவகோடியிலே அந்தர்ப்பவீக்கையாலே வாமநனையும் தேவனென்கிறது ... (உக)

(க) தை-கம-கக.

திருச்சந்த விருத்தம், உசு பா-ஆணிரேடு வ்யாக்யானம். வை

(ஊமேணுடோனைசூறுமாகி) புருஷார்த்த ருசியில்லாதார்க்கு போக்யமான ஸப்தாதிகளுக்கு கர்மாநுகூலமாக நியாமகனாய். ரஸஸப்தஸ்பர்ஸமான இவை மூன்றும்-அஞ்சுக்கும் உபலக்ஷணம். (ஒன்றலாதமாயைய்யாய்) இவற்றினுள்ளே ஒன்றுக்குக்காரணமாமளவன்றிக்கே, உக்தங்களோடு அநுக்தங்களோடு வாசியற ஸர்வமுமாய்க்கொண்டு பரிணமிக்கவல்ல ப்ரக்ருதி தத்வத்துக்கு நிர்வாஹகனாய், (க) ''ஜாயாபதீவ்ருகூதிம்விஶ்வாத'' - மாயாங்து ப்ரக்ருதிம் வித்யாத்'' என்னக்கடவதிறே. ''மாயை'' என்று - ஆஸ்சர்யவாசியாய், ஒன்றுக்கு நிர்வாஹகனுமளவன்றிக்கே ஸகல பதார்த்தங்களையும் சேதநனுடைய கர்மாநுகூலமாக நிர்வஹிக்கவல்ல ஆஸ்சர்யத்தையுடையையா வென்னவுமாம்.

(பூணிபேணுமாயனாகி) இப்படி ஸங்கல்பத்தாலே ஸகலமும் நிர்வஹிக்கிற நீ ஆஸ்ரிதபரித்ராணைத்தமாக அஸாதாரண விக்ரஹத்தை கோ(மோ)பஸ்ஜாதீயமாக்கிக்கொண்டவதரித்து உன்னைப் பேணுதே பசுக்களைப்பேணும் இடையனாகி. பூணி-டசு - (பொய்யிலே டெடு மெய்யுமாய்) அவதரித்து ரக்ஷிக்கும்போது அநாஸ்ரிதரான துர்யோதநாதிகள் பக்கலிலே பொய்யையும், ஆஸ்ரிதரான பாண்டவர்கள் பக்கலிலே மெய்யையுமுடையையாய். (காணிபேணுமாணியாய்) மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமாய் கோவுபடாதபடி பூமியைப் பேணித்தன்னைப் பேணுதே ப்ரஹ்மசாரியாய். (காந்து சென்றகள்வனே) மறைத்துக்கொண்டு சென்ற க்ருத்ரிமனே. மறைத்துக்கொண்டு செல்லுகையாவது - ஐஸ்வர்யமான வைபவம் தோற்றாமே பூமியை மஹாபலியதாக்கி அர்த்தியாய்ச்செல்லுகை. க்ருத்ரிமனுகையாவது - சுக்ரன் வார்த்தை செவிப்படாதபடி அழகாலும் சீலத்தாலும் மஹாபலியை வசீகரித்துச் சிறுகாலைக்காட்டிப் பெரியகாலாலே அளந்துகொள்ளுகை. (காந்துசென்ற கள்வனே) 'உன்னையார் மதிக்கவல்லார்'' என்று மேல்பாட்டோடே அந்வயம்.

(க) ஸ்வேதாஸ்வதரே-சு-க0.

எ அ திருச்சந்தவிருத்தம் உள-பா, விண்கடந்த வ்யாக்யாநம்.

மூ;—விண்கடந்தசோதியாய் விளங்குஞானமூர்த்தியாய்
பண்கடந்தபேரமேவு பாவநாசநாதனே
ணண்கடந்தயோகிநேடிரந்து சென்றுமாணியாய்
மண்கடந்தவண்ணம் நின்னையார்மதிக்கவல்லரே. (உள)

இருபத்தேழாம்பாட்டு. (விண்ணிலித்யாதி).

விண் விபுவான மூலப்ரக்ருதியை
கடந்த அதிக்ரமித்த
சோதியாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶ வஸ்துவான ஸ்வரூபத்
தையுடையவனாய்,
உபநிஷத்திலே பூதாகாஶப்ரஸித்தமான ஆகாஶஶப்த
த்தை "ஆகாஶாத்வாயு:வாயோரக்நி:" - ஆகாஶாத
தோத்பந்நோ" என்று மூலப்ரக்ருதியிலே ப்ர
யோகிக்கையாலே இங்கே பூதாகாஶ ப்ரஸித்தமான
"விண்" என்கிறவிதை மூலப்ரக்ருதியிலே ப்ரயோகிக்

விளக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமான
ஞான ஜ்ஞாநமாணகுகூஷ ஜ்ஞாநஶப்தவாச்ய-
ஜ்ஞாநகுணகத்வாத் ஜ்ஞாநஶப்தவா
ச்யனான சேதநனே
மூர்த்தியாய் ஶரீரமாகவுடையவனாய்
பண் ஸ்வராப்ரதாநமான வேதத்தை, (ஸ்வர
வாசியான "பண்" என்கிறவிது-தந்த
ஸ்ரீயவேதத்திலேயௌபசாரிகம்)
கடந்த அதிக்ரமித்த
தேச தேஜஸ்ஸாலே
மேவு ஸாந்த்ரமான
பாவநாச ஹேயப்ரத்யநீகனான
நாதனே ஸர்வேஶ்வரனே,
ணண் ஸங்கல்பத்தையுடைய
கடந்த அதிக்ரமித்த
யோகிநேடி கல்யாணகுண யோகத்தாலே
இரந்து யாசநாஶீலனாய்

திருச்சந்தவிருத்தம் உள-டா, விண்கடந்தவ்யாக்யாநம்,

சென்று போந்தவனென்று தோற்றும்
மாணியாய் வாமநப்ரஹ்மசாரியாய்
(அன்றியே)
"மாணியாய் இரந்து சென்று" என்றுகூட்டி
மாணியாய் வாமநப்ரஹ்மசாரியாய்
இரந்துசென்று அர்த்தியாய்ச்சென்ற
மண் பூமியை
கடந்த அளந்துகொண்ட
வண்ணம் ப்ரகாரத்தைத
நின்ற வேதாபரிச்சேத்ய ஸ்வரூபனுய் பூமியை
அளந்துகொண்ட வுன்னை
"மதிக்கவல்லார் ஆர்" என்று கூட்டியது.
மதிக்கவல்லா பரிச்சேதிக்கவல்லாராரார்.
ரார்
(அதவா, விண்ணிந்தியாதி)
விண் பரமாகாஸமான த்ரிபாத்விபூதியை
கடந்த அதிக்ரமித்த
சோதியாய் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை யுடையனுய்,
(விளங்கு ஞானமூர்த்தியாய்)
"ஞானம் விளங்குமூர்த்தியாய்" என்று கூட்டுவது.
ஞானம் ஜ்ஞாநாதி ஷாட்குண்யத்துக்கு
விளங்கு ப்ரகாஸகமான
மூர்த்தியாய் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையனுய்,
பண்கடந்த வேதாபரிச்சேத்யமான
சேசு பரமபதமாகிற அப்ராக்ருத தேசத்திலே
மேவு நித்யவாஸம் பண்ணுமவனுய்
பாவநாசநா தனே } ஹேயப்ரத்யநீகனன ஸர்வேஸ்வரனே,
எண்கடந்த ஸங்க்யாதிதமான
யோகினேறு ஆச்சர்ய ஸக்திமயாகத்தோடே கூடின
வணங்கொண்டு
மாணியாய் வாமநப்ரஹ்மசாரியாய்

இரந்துசென்ற அர்த்தியாய்ச்சென்ற
மண்கடந்த வண்ணம் } பூமியையளந்துகொண்ட ப்ரகாரத்தை
இன்னம் பூர்வோக்த விதிலக்ஷணயுக்தனை
உன்னை
ஆர்மதிக்க வல்லார் } பரிச்சேதிக்க ஸமர்த்தராரா. (உள)

அவ;—இருபத்தேழாம்பாட்டு. சேதநாசேதந விலக்ஷணமான உனதுடைய அபரிச்சிந்நைஸ்வர்யத்தைப் பரிச்சேதிக்கிலும், குணட்டோரிதனைய் பூமியை யளந்துகொண்ட வழகைப் பரிச்சேதிக்க வல்லாராரென்கிறார்.

வ்யா;—(விண்கடந்த சோதியாய்) விபுவான மூலப்ரக்ருதி உனக்குள்ளே யாம்படியான ஸ்வரூபஸ்வபாவத்தை யுடைய ஸ்வயம்ப்ரகாச வஸ்துவாய். (க) "சுராறிவருகிலஷிண்" என்று மூலப்ரக்ருத்தியை விண்ணென்கிற ப்ரப்தத்தாலே சொல்லிற்றிறே. இதுதனக்கடிகாரக்கிரித்தையிலே, (உ) "ஆகாஸாதேதஸ்வைரோதஸ்ய" என்று மூலப்ரக்ருத்தியை ஆகாஸப்ரப்தத்தாலே சொல்லிற்று. (விளங்குஞானமூர்த்தியாய்) ஸ்வயம்ப்ரகாஸமாய், ஜ்ஞாநகுணகமாகையாலே ஜ்ஞாநப்ரப்தவாச்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்தைச் ஸரீரமாகவுடையையாய். ஆக இரண்டாலும், (ங) "அணோரணீயாந்மஹதோமஹீயாந்" என்கிறபடியே விபுத்வஸூக்ஷ்மத்வங்களைச் சொல்லிற்று. (பண்கடந்தேதசேமவு பாவநாசநாதனே) வேதத்தாலே பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத தேஜஸ்ஸையே ஸ்வரூபமாகவுடையையாய்-வேறப்ரத்யநீகனை ஸ்ர்வேஸ்வரனே; வேதம் ஸ்வாப்ரதாநமாகையாலே தத்வாசிப்ரப்தத்தாலே வேதத்தைச்சொல்லுகிறது. சேதநாசேதநங்களை வ்யாபித்து நிற்கச்சேய்தேயும் தத்தத்தோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாகையாலும் அந்தஸம்ஸர்க்கத்தாலே சேதநனுக்கு வந்தோஷத்தைப் போக்கவல்லனாகையாலும் வேறப்ரத்யநீகனென்கிறது.

(க) தி-வாய் க-க-எ. (உ)ப்ருஹ ரு-அ-எ(ங) கடவல்லி-க-உ-உ0.

ம் உன-பா-விண்கடந்த, வ்யாக்யாநம். அக

(எண்கடந்தயோகிவேண்டு) அஸக்ங்க்யாதமான கல்யாணகுணாங்களோடேகூட (போகு) யோகம்.—அதாகிறது - கல்யாணகுணயோகம். (க) ''வஸுதேவயாமவிதேஷாத்-பஸ்யமேயோகமைஸ்வரம்'' என்று - யோகஸப்தத்தாலே குணயோகத்தைச் சொல்லிற்றிறே. (இங்கு சென்றுமாணியாய்) இரப்பிலே தகுணைறினவனென்று தோற்ற வாமநவேஷத்தைத்கொண்டு அர்த்தியாய்ச்சென்று (மண்கடந்தவண்ணம்) பூமியையளந்துகொண்ட ப்ரகாரத்தை அதாகிறது—''இந்த்ரனுக்கு மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமான ராஜ்யத்தை வாங்கிக்கொடுக்க'' என்கிற வ்யாஜத்தாலே வஸிஷ்ட்ட சண்டாள விபாக(ஹாம)மற சதுர்த்தாப புவநாந்தர்க்கதமான லோகலோகாந்தரங்களிலும் திருவடிகளாலளவைக்கை. (நின்ஹே) சேதநாசேதந விலக்ஷணமாய், வேதத்தாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத ஸ்வரூபவைபவத்தை யுடையையாய், அதுக்கு மேலே குணப்ரேரிதனுய்க்கொண்டு பூமியையளந்துகொண்ட வுன்னை. (ஆர்மதிக்கவல்லரே) பரிச்சேதிக்க வல்லாராரார். வேதங்களாலே பரிச்சேதிக்கலாமோ, ஜ்ஞாநாதிகரான வைதிகரால் தான் பரிச்சேதிக்கலாமோ, அம்மேன்மையைப் பரிச்சேதிக்கவோ, அந்நீர்மையைப் பரிச்சேதிக்கவோ, எத்தையார் பரிச்சேதிக்கவல்லார்.

அதவா; (விண்கடந்த சோதியாய்) பரமபதத்துக் கவ்வருகாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஸமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை யுடையையாய். இத்தால்—த்ரிபாத்விபூதியும் தனக்குள்ளே யாம்படியான ஸ்வரூபவைபவத்தைச் சொல்லுகிறது. (விளங்குஞானமூர்த்தியாய்) ஜ்ஞாநம் விளங்குகிற மூர்த்தியையுடையையாய். திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை ஆஸ்ரயமாகவுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரகாசகமான திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையையாய். இந்த ஜ்ஞாநம் ஷட்குணங்களுக்குமுபலக்ஷணம். (உ) ''ஷாட்குண்யவிக்ரஹம்தேவம்'' என்னக்கடவதிறே. (பண்கடந்த தேசமேவு பாவநாசநாதனே) ஸ்ருதிபால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத பரமபதத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனுய், ஸம்ஸாரிகளுடைய தோஷத்தைப் போக்கவல்ல ஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தை யுடைய ஸர்வேஸ்வரனே.

(க) கீ கக-அ. (உ) அஹி-ஸம்-சு-உரு.

அஉ. திருச்சந்தவிருத்தம், உஅ-பா-படைத்தபார், வ்யாக்யர்தம்.

மூ.—படைத்தபாரிடந்தளந்தகண்டமிழ்ந்தவெளவுநீர்
படைத்தடைத்ததிற்கிடந்து முன்கடைந்தபெற்றியோய்!
மிடைத்தமாலிமாலிமான் விலங்குசூலவூர்புகப்
படைக்கலம்விடுத்த பல்படைத்தடச்சைகமாயனே. (உஅ)

(எண்கடந்தயோகிநீடு)(க)"வராஹயுஷ்வி-ஹவியெவஷ்ட-யதெத - பராஸ்யஷக்திர்விவிதைவ ஷ்ரூயதே" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்தமாய் அஸங்க்யாதமான ஆஷ்சர்ய ஷக்தியோகத்தையுடையையாய்க்கொண்டு, (மாணியாய் - இரந்துசென்று) அதீந்த்ரியமாய் அபரிச்சிந்தமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைப் பரிச்சிந்நமாக்கி, மஹாபலியுடையசக்ரவர்த்திவிஷயமாக்கி அர்த்தியாய்ச்சென்று. (மண்கடந்தவண்ணம்) மூன்றடியை அர்த்திக்கு இரண்டடியாலே லோகலோகங்களையும் அளந்து கொள்ளுகையும், சிறுகாலைக் காட்டிப்பெரியகாலாலே அளந்து கொள்ளுகையுமாகிற இப்ப்ரகாரத்தையுடைய, (கின்னை) அபரிச்சிந்தமான ஸ்வரூபவைபவத்தை யுடையையாய், அந்த ஸ்வரூபத்துக்கும் ஸ்வரூபாஷ்ரயமான குணங்களுக்கும் ப்ரகாஷகமான திவ்யவிக்ரஹயுக்தனாய், வேதத்தாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத பரமபதத்தை வாஸஸ்தானமாக வுடையையாய், உன்னுடைய ஆஷ்சர்யஷக்திப்ரேரிக்க, அத்தாலே ப்ரேரிதனாய்வந்து பூமியையளந்துகொண்ட வுன்னை. (ஆர்மதிக்கவல்லே) இவற்றிலேயொன்றை ஒருத்தராலேபரிச்சேதிக்கப்போமோ.

இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. (படைத்தித்யாதி)

"பௌவநீர்படைத்து, படைத்தபாரிடந்தளந்து, அகண்டமிழ்ந்து" என்று கூட்டுவது.

பௌவநீர்	அண்டகாரணமான ஏகார்ணவத்தை
படைத்து	ஸ்ருஷ்டித்து
படைத்த	அண்டப்ரஹ்ம ஸ்ருஷ்டிபூர்வம்ஸ்ருஷ்டமான
பார்	பூமியை
இடந்து	வராஹஸஜாதீயனுயிடந்து
அளந்து	மஹாபலிபக்கல் அர்த்திக்கு அளந்து கொண்டு

(க) ஷ்வேதா-ச-அ.

திருச்சந்தவிருத்தம், உஅ-பா, படைத்தபார் வ்யாக்யானம். அஉ

அனை — அந்த பூமியை
உண்டு — ப்ரளயம் வராத்திருவயிற்றிலே வைத்து
உமிழ்ந்து — நோவுபடாமலுமிழ்ந்து
"பௌவநீர்படைத்து" என்று இங்கேயும் கூட்டுவது.
பௌவநீர் — ஸமுத்ராஜலத்தை
படைத்து — ஸ்ருஷ்டித்து
அடைத்து — திருவுகூணியிட்டு
முன் — முன்னே
அதில்கிடந்து — அந்தஸமுத்ராஜலத்திலேகண்வளர்ந்தருளி
கடைந்த — அம்ருத மதநம் பண்ணின
பெற்றியோய் — மஹாப்ரபாவத்தை யுடையவனே,
மிடைந்த — கோபித்த
மாவி — தக்காமக அஸுரனென்ன
மாவிமான் வி } பெருமிடுக்கனை ஸுமாலியான திர்யக்
லங்கு } ரு, (அன்றிக்கே திர்யக்ப்ரவ்ருத்தனை
னை ஸுமாலியென்ன) இவர்கள்
காலன் — யமனுடைய
ஊர் — புரத்திலே
புக — ப்ரவேசிக்கும்படி
படைக்கலம் — ஆயுதங்களான பொதகங்களை
விடுத்த — ஏவின
பல் — அநேகங்களான
படை — திவ்யாயுதங்களையுடைய
கட — விஸ்தருதமான
கை — திருக்கைகளையுடைய
மாயனே — ஆச்சர்யபூதனே.

இப்பாட்டுக்கு, மேலிற்பாட்டில் க்ரியையோடே ஏகவாக்யதாத்வயம். (உஅ)

அ.—இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. ஸங்கல்பலேஶத்தாலே அண்டகாரணமான ஜலஸ்ருஷ்டி முதலான ஸகல ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணக்கடவீர், ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்திலே ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக உன்னோபாதியமாறி அநேகாவதாரங்களைப் பண்ணியும், ஆ

அச திருச்சந்தவிருத்தம் உஅ-டா, படைத்தபார், வ்யாக்யாகம்.

ரிதவிதோதிகளான துர்வர்க்கத்தை திவ்யாயுதங்களாலே கைதாட்டு அழிக்கையுமாகிற "இவ்வாச்சர்யங்களை ஒருவருமறியவல்லாரில்லை யென்கிறார். "ஒருத்தரும் நிறுத்த கண்மையின்னனைத்தன்னவல்லதே" என்கிற மேலிற்பாட்டில் இதற்கும் சங்கை.

வ்யா;—(படைத்தபாரிடந்து) "பௌவநீர்படைத்து,பாரிடந்து" என்று அந்வயமாகக்கடவது. (க) "சுவேனவாவஜாஜெள-அபஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" என்கிறபடியே -அண்டகாரணமான ஏகார்ணவத்தை ஸங்கல்பலேசத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்து, ஜகத்கார்யமான அண்டத்தையும் அண்டாதிபதியான ப்ரஹ்மாவையும் ஸ்ருஷ்டித்து, ப்ரஹ்மாவாலே ஸ்ருஷ்டமான ப்ரளயார்ணவத்திலே அந்தர்பூதையான பூமியைஸ-ரிரிலோக்யமானதிவ்யவிக்ரஹத்தை வராஹஜாதியமாக்கி அண்டபித்தியிலேபுக்கு இடந்தெடுத்து. இது ஸங்கல்பத்தாலே செய்ய முடியாததான்றன்றே. "ஸம்ஸாரப்ரளயபத்தினின்றும் எடுப்பானிவனே!" என்று, ஆஸ்ரிதர்விஸ்வஸிக்கைக்காகவிறே. (அளந்து) அதுக்குமேலேமஹாபலியாலே அபஹ்ருதமான பூமியை, ஸ்ரீவாமநனைப் எல்லைகடந்து மீட்டுக்கொண்டு. இதுவும் தன்னுடைமைபெறுகைக்குத்தானே அர்த்திடாய் வருபவனென்று ஆஸ்ரிதர் விஸ்வஸிக்கைக்காக.

(அதுண்மிழ்ந்து)கைமித்திக ப்ரளயம்வர வடதளஸாயிடாய் தன்னுடைய சிறியவயிற்றிலே த்ரிலோகத்தையும் வைத்து ரக்ஷித்து, உள்ளேயிருந்து நோவுபடாமல் அவற்றை உமிழ்ந்து. இதுவும்ஸங்கல்பத்தாலேசெய்யலாயிருக்கஅப்படிசெய்ததும்ஸர்வஸக்தியென்றும், உருவழித்த பதார்த்தங்களை உண்டாக்குமவனென்றும் ஆஸ்ரிதர்விஸ்வஸிக்கைக்காக. "பௌவநீர் படைத்தடைத்து" என்று இங்கேயும் அந்வயிக்கக்கடவது. அண்டகாரணமான ஏகார்ணவத்தை ஸங்கல்பலேசத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்த நீ அண்டாந்தர்வர்த்திகளான ஸமுத்ரங்களிலே ஒரு ஸமுத்ரத்தைத, வருணனைச்சரணம்புக்கு, படை தரட்டி, அடைத்தவிதுவும் ப்ரணயியுடையவிஸ்லேஷத்தில் தேவரீருடைய ஆற்றுமையை ப்ரகாசிப்பித்த விதனையிறே.

அரு,—இருபத்தெட்டாம்பாட்டில். பௌவநீருக்குக் கீழ் மூலத்திலே அர்த்தமாக்கி மேலுக்கருளிச்செய்கிறார். (அபஏவேத்யாதி)(முன் அதில்கிடந்தது) இடந்தது முதலான வ்யாபாரங்களுக்கு முன்னே திருப்பாற்கடலிலே

திருச்சந்த விருத்தம் உகூ-பா, பரத்திலும், வ்யாக்யானம். அரு

மூ.—பரத்திலும்பரத்தைபாதி டொளவுநீரணைக்கிடந்து
உரத்திலுமொருத்திதன்னை வைத்துகந்ததன்றியும்
நரத்திலும்பிறத்திநாத ஞானமூர்த்தியாயினைப்
ஒருத்தருந்நிறைதுதன்மை யின்னமென்னவல்லரே. (உகூ)

(முன் அதில்கிடந்து) ப்ரஹ்மாதிகள் ஆர்த்தரானதனைபயிலு
ரஸ்த்தனைகவென்னுமென்றும், அபிமுகீகரித்தார்க்கு அவதரி
த்து ஸுபாஸ்ரயமானைக்கும் திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தரு
ளி. (க) "ஜ்யோதீம்ஷிவிஷ்ணுஃ - ஜ்யோதிம்ஷிவிஷ்ணுஃ" என்கிற
படியே ஸர்வர்க்கும் ஸந்நிஹிதரான தேவர் இப்படி செய்தருளி
ற்று, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்திலே ஸதாதீக்ஷரென்று தோற்றுகைக்
காகவிறே. (கடைந்தபெற்றியோய்) தூர்வாஸஸ்ஸாபத்தாலே தேவ
ர்களிழந்த பதார்த்தங்களடங்கக் கடலிலே யுண்டாக்கிக் கொடுக்
கைக்காக அக்கடலைக்கடைந்த மஹா ப்ரபாவத்தையுடையவனே.
"பெற்றி" என்று - ஸ்வபாவம். இதுவும் ஆஸ்ரிதருடைய இழவுகளை
த்தானே வ்யாபரித்துத்தீர்க்கு மென்று தோற்றுகைக்காக.

(மிடைத்தமாலி) கோபித்தமாலி, (மாலிமான்விலங்கு) பெரு
மிடுக்கனைஸுமாலியான திர்யக்கு. திர்யக்ப்ரவ்ருத்தனை ஸு
மாலியென்னவுமாம். (காலனூர்புகப்படைக்கலம்விடுத்த) அவ
னை யமபுரத்திலே புகும்படி ஆயுதத்தை யேவினவன். இத்
தால் - ஆஸ்ரிதவிரோதிகளை அழியச்செய்யுமிடத்தில் ஸங்கல்பத்தா
லன்றிக்கே கைதொட்டு ஆயுதத்தாலே அழிக்குமவனென்கிறது.
(பல்படைத்தடக்கை மாயனே) பின்பு விரோதி நிரஸநத்துக்கீடா
ன அநேகாயுதங்களை யுடைத்தாய். அவ்வாயுதங்களுக்கு ஸத்ருஸ
மான சுற்றுடைத்தான திருக்கையையுடைய ஆஸ்சர்யபூதனே.

இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. (பரத்திலுமித்யாதி).

பரத்திலும் ப்ரக்ருதேஃ பரமான த்ரிவிதாத்ம வர்க்க

க

இடந்தென்றபடி. "ஜ்யோதீம்ஷி விஷ்ணுஃ" என்று ஸர்வாந்தர்யாமித்வம்
சொல்லுகையாலே (ஸர்வர்க்கும்ஸந்நிஹிதர்) என்கிறது. மாலிமாலை ராக்ஷ
ஸனைக்ஷுத்ரஜந்துகையாலே விலங்கென்னுதல். பரஸ்வாதந்த்ர்யாலேவிலங்கெ
ன்னுதல் ... ... (உஅ)

(க)(க) வி-பு-

அசு திருச்சந்தவிருத்தம் உசுடீ, பரத்திலும், வ்யாக்யானம்.

பரத்தையாதி	விலக்ஷணமான ஸ்வரூபத்தை யுடையவ னாய்,
அநந்தரம்	"உரத்திலும்" என்கிற பாதத்தை அந்வ யிக்கக்கடவது.
உரத்திலும்	பகவதீயத்தலத்திலேயும், (ஸ்வரூபாந்தர்ப் பாவம் ஸௌச்சயத்துக்கர்த்தம்)
ஒருத்தனை	அத்விதீயனாய் ப்ரதான மஹிஷியான பெரிய பிராட்டியாரை
வைத்து	நித்யவாஸம் பண்ணுகிறபடி வைத்து
உகந்து	ஸம்ஸ்லேஷ ரஸங்களை அநுபவித்துக் கொண்டு
பௌவநீர்	ஸௌந்தர்யலாவண்யமாகிற
அணை	படுக்கையிலே
கிடந்து	அதிருத்த ரூபியாய்க் கண்வளர்ந்தருளி, (இது ஸங்கர்ஷணாதிகளுக்குமுபலக்ஷணம்).
அதன்றியும்	காரணகோடிப்ரதான வ்யூஹராவதாரங்களிலே ரக்ஷித்தவளவன்றியே
ஈரத்திலும்	கர்ஹாவிஷயமான ஈரஜாதியிலே (கர்ஹா ஸௌச்சயேஷ்டா - அபியிறே).
பிறந்து	மானுஷாவதாரம் அநுதரித்தாய்;
ஈத	நிருபாதிக ஸ்வாமியானவனே,
ஞானமூர்த்தியாயினை	ஜ்ஞானஸ்வரூபனானவனே
ஒருத்தரும்	வேதங்களென்ன, ஜ்ஞானாதிகரானவை திகளென்ன, இவர்களிலே ஒருத்தரும்.
நிஜாதிதன்மை	உன்னுடைய அநுக்ரஹாத்மகமான ஒரு ஸ்வபாவத்தை
இன்னதென்ன வல்லரே	எவம்விதமென்றுபரிச்சேதிக்க ஸமர்த்தரோ ? (உசு)

அவ, ...ம்பாட்டு. | கீழிற்பாட்டில்

திருச்சந்த விருத்தம் உகூ-பா, பரத்திலும் வ்யாக்யாகப்ர அன

(க) ''திருவெஃவஜமத்யூஷீ-மகணைவஜகத்ஸ்ருஷ்டிம்'' என்கிறபடி யே-ஸங்கல்பலேஶத்தாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப்பண் ணவல்லவன் ஆஶ்ரிதரக்ஷகத்தாலே, எளிபகாரியக்தருக்கு அே கவிக்ரஹபரிக்ரஹங்களைப்பண்ணி ரக்ஷிக்குமென்கிறது, இதில்-இவ் வநுக்ரஹத்துக்கு ஹேதுஸ்வாதந்த்ர்யத்தால் வந்த பூர்த்தியும் ஸ்ரீயஃபதித்வத்தால்வந்த நீர்மையும், அவர்ஜீபமான ஸம்பந்தமு மென்றும், அநுக்ரஹகார்யம்வ்யூஹவிபவார்ச்சாவதாரங்களென்றும் சொல்லி, இப்படிப்பட்ட வநுக்ரஹம் எவம்விதமென்று பரிச்சே திக்கவேணுமென்கிறார்.

வ்யா.-(பரத்திலும் பரத்தையாதி) (உ) ''பரஃபராணாம் பரஜஃ - பரஃபராணம்பரமஃ'' என்கிறபடியே த்ரிவித்தாத்மவர்க்கத் துக்கு மவ்வருகான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யுடையையாய். அநந்தரம், ''உரத்திலும் ஒருத்திதன்னை வைத்தகந்து'' என்கிற விது அந்விதமாகக் கடவது. கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வரூப வைலக்ஷண் யத்துக்கும் அவ்வருகானஉத்கர்ஷத்துக்கும் ஹேதுவாயிறேற்றாயஃ பதித்வமிருப்பது. (உரத்திலும்) ச(உ)சப்தத்தாலே-ஸ்வரூபாந்தர்ப் பாவத்தையும் ஸமுச்சயிக்கிறது. அதுக்குமேலே, மஹிஷீ வர்க்கத் தையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. (ஒருத்தி) அக்விதீபை. (ஈ)''வடிவினை யில்லாமலர்மகள்.'' அதாகிறது-த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்துக்கும் ஸ்வாமி நியாய் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரதாந மஹிஷியாயிருக்கை. (தன்னை வைத்து)(ச)''அகலகில்லேனிறையும்''என்றுமேல்விழக்கடவ இவள் தன்னை, தான் ''இறையுமகலகில்லேன்'' என்று திருமார்விலேவை த்து. (உகந்து) * தல்பஶீலவயோ வ்ருத்தையாயிருந்துள்ள வ ளோடே ஸம்ஶ்லேஷரஸங்களை யநுபவித்திருக்கிறீர்.

அரு;—இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. பரத்தையாதி'' என்றது - பரத் தையாகி யென்று பாடமாகவேணுமென்று கண்டுகொள்வது. ஸௌஶீல்யத்வம் உத்கர்ஷஹேதுவாயிருக்க ''உரத்திலும்'' என்கிற இப்பதத்தை நடு வே வைக்கவேண்டுவானென்னென்னவருளிச் செய்கிறார் (கீழ்ச்சொன்னஸ் வரூபேத்யாதி). மஹிஷ்யந்தரத்துக்குமார்பிலே அந்வயமில்லாவிட்டவாறே அவர்களையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. ரக்ஷணத்துக்காகக்கிடந்தால் ஸம்ஶ்லே ஷத்துக்குக் கொத்தைவாராதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷ்யவர்க்க த்தினித்யாதி). விரகறியவேண்டுவானென்னென்ன ருசிபேதத்தாலே யென் கிறார் (ஶாஸ்த்ரப்ரதாநமித்யாதி) (நிறைது) உன்னுடைய. (உக)

(க) வீ-பு-ரு-உ-கரு (உ) வீ-பு-க-உ-கஉ.

(ஈ) நி-வாய்-கு-உ. (ச) நி-வாய்-கு-கo.

(டொளவரீரணக்கிடந்து) ரக்ஷ்ய வர்க்க(மு)த்தினுடைய ரக்ஷணம், பிராட்டிபக்கல் ப்ரீதிக்குப் போக்குவீடாயிறேபிருப்பது. ஆத்மரக்ஷணத்துக்காக அதிருத்தரூபியாய்க் கொண்டு கூரராட்சியிலே நீசரபடிக்கையாகக் கண் வளர்ந்தருளி (க) "தாவதிதோ ஜகத்பராயிநழி - தாபார்த்தோதாஜலஸாயிநம்" என்கிறபடியே - தாபார்த்தர்க்குப் புகலாய்க்கொண்டு அதீபக்ஷா நிரபேக்ஷமாகக் கண் வளர்ந்தருளுகிற நீர்மையைச் சொல்லுகிறது. இது-லெங்குகர்ஷணப்ரத்யும்ந வ்யூஹங்களுக்கு முபலக்ஷணம். (அதன் றிறம்) ஸம்ஸாரத்தில் அகிஞ்சன்பமய்க்கிடந்த சேதநர்க்குஸ்வரூபாமங்களைக்கொடுத்தப், ஸாஸ்த்ரப்ரகாரராகளைப் பண்ணியும், ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஹ்ருதிகளைப் பரிஹரித்தும். இப்படி ரக்ஷித்துப்போந்த வ்யூஹாவதாரங்களாலே தேவரீருடைய அநுக்ரஹம் பர்யவஸியாமையாலே. அதுக்குமேலே. (ரக்தியும் பிறத்தி) (உ) "ஸ ஏஷ மஸ்ஃ -பர்வகஃ" என்கிற நீ ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் குஸ்ஸாவிஷயமான மநுஷ்யதியாகிகளிலே சக்ஸஜாதீயனய்க்கொண்டு ராமக்ருஷ்ணாதி ரூபத்தாலே வந்தவதரித்து இது, தேவதிர்யங்மநுஷ்யயோகியிலுமுண்டான அவதாரங்களுக்கு முபலக்ஷணம். (ங) "வராஹ நாரஸிம்ஹாதிவதாரை - ஸுரராத திரஸ்சாபஜிதாரம்" என்னக்கடவதிறே. (ரா) இப்படி விளத்தருளின மேன்மையோனியிலே வந்து அவதரிக்கவேண்டுகிறது இவற்றையுடையனாகையாலே யென்னை.

(ஞானமூர்த்தியாயினாய்) ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாயினாய். இப்போது ஜ்ஞாநாதிக்யம் சொல்லுகிறது ரக்ஷிக்கைக்கு விரகறியுமவனென்னைக்காக. ப்ராப்தியுண்டானாலும் விரகறியாதவன்று ரக்ஷிக்கப்போகாதிறே. ஸாஸ்த்ரப்ரதாநமென்ன, ஆசார்யோபதேசமென்ன, அநுகூலென்ன, சீலமென்ன, ஏவமாதிகளாலே ஆஸ்ரயணாநுகூலமான ருசியைப் பிறப்பிக்கவேண்டும்படியிறே சேதநருடைய ப்ரக்ருதி பேதமிருப்பது. (ஒருத்தரும் நிலைதாதன்மை இன்னதென்னவல்லரே) வேதங்களென்ன, ஜ்ஞாநாதிகரான வைதிகரென்ன, இவர்களொருத்தரும் உன்னுடைய அநுக்ரஹத்தினுடையவல்லபைவமும் விதமென்று பரிச்சேதிக்கவல்லரோ. தன்னையழியமாறி பகவத்ஸம்பந்தத்தை அறுத்துக்கொள்ளும் ஸம்ஸாரிகளை, தன்னை அழியமாறி ரக்ஷிக்கிற அநுக்ரஹத்தை எவரறியவல்லரே. ... (உக)

(க) வி-த-சா0-கூ0, (உ) சாந்-கூ-கா-சா, (ங) வரா-ஸ்த கக.

மூ.—வானகமும்மண்ணகமும் வெற்புமேழ்கடல்களுந்
போனகஞ்செய்தாவிலைத் துயின்றபுண்டரீகனே
தேனகஞ்செய்தண்ணறு மலர்த்துழாய் நன்மாலையாய்
கூனகம்புகத்திதறித்த கொற்றவில்லியல்லையே. (கூ0)

முப்பதாம்பாட்டு. (வானகமுமித்யாதி)

வானகமும் ஸ்வர்க்கவாஸிகளான விந்த்ராதிகளுந்

மண்ணகமும் பூமியிலுள்ளாருந், (மஞ்சாக்ரோஸந்தி போலே)

வெற்பும் ஸப்தகுல்பர்வதங்களும்

("ஏழ்" என்று மத்ய மணிந்யாயத்தாலே வெற்பு கடல்களிலே அந்வயிக்கக்கடவது).

ஏழ்கடல்களும் த்வீபவ்யவஸ்தாபகங்களான ஸப்தார்ணவங்களும்.

போனகம் செய்து } அமுது செய்து.

ஆலிலை வடதளத்திலே

துயின்ற கண்வளர்ந்தருளின

புண்டரீகனே புண்டரீக ஸத்ருஸாவயவனே! (இதுபுண்டரீகம் - ரக்தாம்போஜம்)

தேன் வண்டுகளாலே

செய் துடர்ந்திருக்கிற

அகம் அந்தஃப்ரதேஸத்தையுடைய (அன்றிக்கே)

தேன் மதுவாலே

செய் பூர்ணமான

அகம் அந்தஃப்ரதேஸத்தையுடைய

தண் ஸ்ரமஹரமான

நறு பரிமளத்தான

மலர்துழாய் திருத்துழாயினுடைய

நல் ஆகர்ஷகமான

மாலையாய் திருமாலையையுடையவனே

கூன் குப்ஜையுடைய கூன்

அகம்புக — ஸரீரத்துக்குள்ளே அடங்கும்படி
தெறித்த — உண்டைவில்லைத்தெறித்த
கொற்ற — ஜயஸீலமான
வில்லி — தாநுஷ்கன்
அல்லதே — அன்றே.

இப்பாட்டுத் தொடங்கி மூப்பத்து நாலாம்பாட்டளவும் அப்பாட்டினிருக்கும் "மாயமன்னமாயமே" என்கிற விதுக்ரியை. (கூ0)

அவ.—மூப்பதாம்பாட்டு. கீழிற்பாட்டிலே - "கரத்திலும் பிறக்கி" என்று - மநுஷ்யயோநியில் அவதாரங்கள் ப்ரஸுதமாகையாலும், அதுக்குக் கீழிற்பாட்டிலே, "அதுண்டமிழ்த்து" என்று - வடதளசாயியவதாரம் ப்ரஸுதமாகையாலும், வடதள சாயியுடைய மௌக்த்யத்திலும் ஸக்தியிலும், சக்ரவர்த்திநந்தநமகனுடைய அவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டாலவ்வத மௌக்த்யத்திலும் வீரஸ்ரீயிலு மீடுபடுகிறார் இப்பாட்டில்.

வ்யா.—(வானகமும் மண்ணகமும்) ஸ்வர்க்கவாஸிகளான இந்த்ராதி தேவர்களுந்தம், அவர்களுக்கு போக்ய போகோபகரணமான போகஸ்தாநமான ஸ்வர்க்கத்தாலும், பூமியிலுள்ள மநுஷ்யரெல்லாரும் அவர்களுக்கு வாஸஸ்தாநமான பூமியும். "ஸுராஸுரைரூர்த்வ - மஸ்ருஷ்டிரோஷஸக்தி" என்னுமாபோலே, தேவமநுஷ்யர்க்கத்தாலே - தைரிகரையும் சொல்லுகிறது; ப்ரளயத்தில் ஜலமக்நராயிருக்கையாலே. இத்தால்-பூமியிலுள்ளார்க்கு ஆதாரத்வயாபாதி அவர்களுக்கு அபிமதப்ரதருமான இந்த்ராதிதேவர்களுக்கு ஆதாரமான மநுஷ்யாதிகளோடு வாஸியற ப்ரளயபரியந்தம் வர்த்தியென்கிறது. (வெற்பும்) அந்த பூமிக்கு ஆதாரமாயிருந்துள்ள ஸப்தகுலபர்வதங்களும். இத்தால். ஆதாரமான குலபர்வதங்களோடு ஆதேயமான பூமியோடொக்கவெ யற எல்லாவற்றுக்கும் தத்காலத்திலே ஸ்வரக்ஷணை ஆதாரமென்னை. "வெற்பு" என்று - ஸ்தாவர ஜாதிக்கு மூபலக்ஷணம்.

(எழ்கடல்களும்) த்வீபங்களுக்குபதங்களான ஸப்தஸமுத்ரங்களும். அத்தாலே-ஜலவாஸிஸத்வங்களையும் சொல்லுகிறது. ஆக

ஆராத்யரான இந்த்ராதிகளோடு, ஆராதகரான மநுஷ்யர்களோடு, தாரகங்களான பர்வதங்களோடு, தார்யையான பூமியோடு ஸமுத்ரங்களோடு, ஜலசரஜந்துக்களோடு வாசியற எல்லாவற்றுக்கும், ஸர்வேச்வரனே ரக்ஷகனென்றதாய்த்து. "போனகஞ்செய்து" என்றது-ரக்ஷகத்வத்துக்கு ரக்ஷணதர்மம் பரியர்க்குச் சோறுபோலே அபிமதமாயிருக்குமென்கை. (க) "யஸ்ய்வை ரஹ உக்ஷா துஹ உஸ்ரா ஹவதி தெஷு நு - யஸ்யைப்ரஹ்மச க்ஷத்ரஞ்சோபே பவதஓதநம்" (உ) "சதுர்வாவாவ்ரஹ்மணாத்" - அந்தாசராசரக்ரஹணத்" (ஆயிலைத்தயின்ற) அவ்வடிவுக்களவாய் தன்லாவண்யத்துக்குச் சேர்ந்த ஆலந்தளிரில கண்வளர்ந்தருளின (புண்டரீகனே) புண்டரீகாவயவனே. (கூ) "செங்கணிவாய்ச் செங்கமலம்" "கண்பாதங்கைகமலம்" என்கிறபடியே - திவ்யாவயவங்கள் அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைகள்போலே யிருக்கையாலே புண்டரீகஸப்தவாச்யனென்கிறது. த்ரைலோக்ய ரக்ஷணத்தால் வந்தப்ரீதி வடிவிலே தோற்றியிருக்கிறபடி.

(தேனகஞ்செய்) உள்ளெல்லாம் வண்டுகளாலே மிடைந்திருக்குமென்னுதல்; மதுவாலே பூர்ணமாயிருக்குமென்னுதல். (கண்ணாறுமலர்த்துழாய்) ஸ்ரமஹரமாய்ப் பரிமளிதமாய்ச் செவ்வியையுடைத்தான திருத்துழாய். (கண்மாலையாய்) அவயவஸோபையிற் காட்டிலும் ஆகர்ஷகமாயிருக்கும் மாலையென்னுதல். ரக்ஷணத்துக்கிட்ட தனிமாலைபாகையாலே விலக்ஷணமென்னுதல். ஆக, ஸத்தாப்ரயுக்தமான ஸாக்ஷாத்பரிசயத்தையும் அவயவஸோபையையும், அலங்காரஸோபையையும் அநுபவிக்கிறார். (கூன் அகம்புகத்திறித்த) கூனியுடைய கூன்உள்ளே யடங்கும்படியாகச் சுண்டவில்லெத்திறித்த. இந்தால்-அவதாரத்தில் மெய்ப்பாட்டால்வந்த மிளக்கத்யமும் ரக்ஷகமாயிருக்குமென்கை. ரக்ஷகஸ்வபாவம் அதிலுள்ள தெல்லாம் ரக்ஷகமாயிறே யிருப்பது.

(கொற்றவில்லியல்லோ) வில்பிடித்தபோது அக்கையையும் வில்லையும் கண்டபோதே ராவணாதிகள் குடல்குழம்பும்படியான

அரு.—மூப்பதாம்பாட்டு. (தேன்) வண்டாகவுமாம். கூன் நிமிர்ந்தருளினமையாலே (ரக்ஷகம்) என்கிறது. (கூ)

(க)கடவு-கஉ-உரு. (உ)ப்ரஹ்மஸபை (கூ)தி-வாய்-உ-ரு-க.

மூ.—காலநேமிகாலனே கணக்கிலாத கீர்த்தியாய்
ஞாலமேழுமுண்டு பண்டோர் பாலனாயபண்பனே
வேலைவேவவில்வளைத்த வெல்சினத்தவீரனின்
பாலராயபத்தர்சித்தம் மூத்திசெய்யுமூர்த்தியே. (நூக)

வீரஶ்ரீயைச் சொல்லுகிறது. கொற்றம் - வெற்றியும், வலியும். "புண்டரீகனே - கொற்றவில்லியல்லையே" என்று - அவதாரங்களாயிருக்கச்செய்தேயும் தர்ம்யைக்பத்தாலே பால்யயௌவநாத்யவஸ்தா விசேஷங்கள்போலே தோற்றுகிறதாய்த்து இவர்க்கு. இப்பாட்டுத்தொடங்கி, மேல் "மாயமென்னமாயம்" என்கிறபாட்டளவும் வர அதுவே க்ரியையாகக்கடவது. .... (நூ0)

முப்பத்தோராம்பாட்டு (காலநேமியித்யாதி)

காலநேமி	தந்நாமகாஸுரனுக்கு
காலனே	ம்ருத்யுவாயிருக்குமவனே!
கணக்கு	ஸங்க்ஸ்யை
இலாத	இல்லாத
கீர்த்தியாய்	ஸ்ளாலப்ப்யாதி குணவத்தாப்ரதையையுடையவனே!
ஞாலமேழும்	பூப்ரப்ருதி ஸப்ததீலோகங்களை
உண்டு	அமுது செய்து
பண்டு	பூர்வகல்பாவஸாநத்திலே
ஒருபாலனைய	அத்விதீயஶிஶுவான
பண்பனே	பண்பை—ஸ்வபாவத்தையுடையவனே; டையவனென்றபடி.
	ஸமுத்ரஜலம்
வேவ	தக்த(ழ்)மாம்படி
வில்	தநுஸ்ஸை
வளைத்த	மண்டலீகரித்த
வெல்	ப்ரதிபக்ஷஜயியான
	க்ரோதத்தையுடைய
	நிரூபாதிக வீரனனவனே!
நின்	உன்னுடைய
பாலராய	ப்ரதிபாவர்த்திகளான; உன் பார்ஶ்வவர்த்திகளானவென்றபடி.

சந் தம் நக-பா, காலநேமி வ்யாக்யானம் கூக

பத்தர் பக்தர்களுடைய

சித்தர் மநஸ்ஸினுடைய

முத்தி ப்ராப்யப்ராபகர்த்ருத்வ விநிர்மோகத்தை

செய்யும் செய்கிற

ய ப்ரபாவத்தையுடையவனே ! "ஶ்ரீமந்-

நாராயணாய நம: - மூர்த்

தே - மோக்ஷமூர்த்தயே நம:" என்

கிறதா (யா) தூவிலே மூர்த்திஸப்த

மாய் ஸமூச்சரா வாயாய், ப்ரபாவத்

தைக்காட்டுகிறது. "உன்மாயமென்ன

மாயமே" என்று குளகம். (நக)

அவ.—மூப்பத்தோராம்பாட்டில் - கீழிற்பாட்டில் - அவதாரங்

களிலுண்டான ரக்ஷகத்வத்தை யநுபவித்தார்; இதில் - ஆஸ்ரய

ணைங்முகரானவர்கள் திறத்தில் அவதாரகார்யமான உபகாரபரம்

பரைகளை அநுபவிக்கிறார்.

வ்யா.—(காலநேமிகாலனே) காலநேமியாகிற அஸுரனுக்

கும் ம்ருத்யுவானவனே. இத்தால், முமுக்ஷுக்களாய் தேவரீரை

ஆஸ்ரயிக்கையிலே உத்யுக்தரானவர்களுடைய ஆஸ்ரயண விரோதி

பாபங்களை, காலநேமியை நஸிப்பித்தாப்போலே நஸிப்பிக்குமவ

னென்கை. பிராட்டி பொறுப்பிக்க ஈஸ்வரன் பொறுக்குமாயிருக்

கச்செய்தேயும், தாம் அதுக்கு அஞ்ஞைபடியாலே காலநேமியை

த்ருஷ்டாந்தீகரிக்கிறாரிறே. (கணக்கிலாத கீர்த்தியாய்) ஆஸ்ரயணத்

துக்கு ஏகாந்தமாய், எண்ணிறந்த ஸௌலப்யாதி கல்யாண குணங்

களையுடையையென்னும் குணவத்தாப்ரதானத்தை யுடையவனே. (க)

"குடந்தையன் கோவலன் குடியடியார்" என்று இந்த ஸௌலப்

யாதிகள் பரத்வத்திலும் ப்ரஸித்தமிறே. * அபாரகாருண்யத்தோ

டங்கி, "ஸௌந்தர்யமஹோததே" என்னக்கடவதிறே.

(ஞாலமேழுமுண்டு பண்டோர் பாலனையபண்பனே) ஆஸ்ரயித்

தால் பண்ணுமுபகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸப்தத்வீபவதியான

பூமியையுண்டு பூர்வகல்பாவஸாநத்திலே அத்விதீயபாலனை ஆஸ்

(க) தி-வாய்-க0-கூ-எ. [illegible]

மூ;—குரக்கினப்படைகொடு குரைகடலின்மீதுபோய்
அரக்கரங்கரங்களைஞ்சிரந்துரந்தவாதிமீ
இரக்கமண்கொடுத்தவற் கிரக்கமென்றுளின்றியே
பரக்கவைத்தளர்ந்துகொண்டபற்படாதனைக்கிலேய. (கூஉ)

சர்யாரக்தினை கிருடாகமாக வுடையவனே. பண்பு—இயல்வு. தன்ன லொக்யத்துக்கு முபலக்ஷணம். இத்தால், ஸ்வாதந்த்ர்யமே திருடாகமாய்ப்போந்து ஸம்ஸாரிகளை மோக்ஷிக்குமே திருடாகமென்றும்படி பண்ணவல்ல ஸக்தியை யுடையனென்கை. அதாகிறது (க) "இயம் ஹரிஜுயதிவைபவம் நநுநியதி-ர்விதாபஜ்ஜேயமபீயவம் நமே யம்" என்றிருக்குமவன் (உ) "ஸ ஹரிதச்விவிதீவாவஃ - முதுர்த் தமபிஜீவாவதி" என்றும், (கூ) "கின்னலாலிலென்காண்" என்றும் சொல்லும்படி பண்ணுகை.

(வேலைவெலவில்வளைத்தவெல்கொனைத்தவீர) கடல்ஸாஷ்டாங்கரணஸஞ்சாரம்போலேதைக்கும்படி வில்வளைத்தவனுய்,ப்ரதிபக்ஷத்தை யெல்லுஞ்சினத்தையுடையவீரனே. இத்தால், ஆஸ்ரிதர்க்குஸ்வாதந்த்ர்ய விரோதிவர்க்கத்தைத் தாயாதேஷத போக்குமவனென்னை. (நின்பாலராயபத்தர் சித்த முத்திசெய்யும் மூர்த்தியே) உன்றிறத்தில் அநந்யப்ரயோஜநராய், (ச) "ஹாயாவாஸகூ ஹரிமவுஹ்ய-சாயாவிலைத்வ மநுகச்சேத்" என்கிறபடியே உன்பாற்பட்டதைத விடமாட்டாத பக்தர்களுடைய மநஸ்ஸை உன்னைப்பாழிபட வேறு ப்ராப்யப்ராபகங்களுண்டென்னும் நசையறுக்கவல்ல மஹாப்ரபாவத்தையுடையவனே. இதுன்ன வாஸ்சர்யமென்று வாக்யசேஷம். ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் கீழ் உக்தமான படிகளை யநுஸந்தித்தால், அது உன்னையொழிய வேறொன்றையறியாதபடி பண்ணுமவனென்கை. .... (கூக)

முப்பத்திரண்டாம்பாட்டு. (குரக்கினமித்யாதி)

குரக்கு	வாநரங்களுடைய
இனம்	ஸமூஹமான
படை	ஸைந்யத்தை
கொடு	கொண்டு
குரை	கோஷத்தையுடைய

(க)ரா யு-கூஉ-கக. (உ)ரா-அ-நிகூ-கூக. (கூ)நி-வாய்-உ-கூ-எ. (ச)பரமஸம்.

கடலின் மீது போய் அரக்கர் அங்கு அரங்க	ஸாகரத்திலுடைய மேலே திருவணை பிட்டுப்போய் ராவணதிராக்ஷஸர்கள் அங்கே பயப்படும்படி; "அரக்க" என்கிற மெல் லொற்றை வல்லொற்றுக்கி "அரக்க" என்றாய், ஒளியும்படியென்றர்த்தமாகக் கடவது.
வெம் சரம் துரந்த ஆதி ரீ இரக்க மண் கொடுத்த வற்கு இரக்கடம் ஒன்று மின் றியே பரக்க வைத்து அளந்து கொண்ட	பாவகலங்காபமான திருச்சரங்களை கடத்தின ஸீதார்களிலே ப்ரதாநபூதன் தேவர்; (நீ) அர்த்தியாய்ச்சென்ற பூமியை கொடுத்த மஹாபலிக்கு ரக்ஷகம் ஒருபதங்யாஸமும் மோஸியாதபடி யென் றபடி. அதிவிபுலமாக விந்யஸித்து அளந்துகொண்ட
பத்மம்போலேயிருக்கிற தாதன் அல்லேயே மாயமென்ன மாயமே	திருவடிகளையுடையவன் அன்றே ? இதன்னவாஸ்சர்யம் : என்று க்ரியை.

அவ.—முப்பத்திரண்டாம்பாட்டு. [ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநம்] பண்ணுமிடத்தில் சக்ரவர்த்தித்திருமகன் செவ்வைப்பூசலாலே ராக்ஷஸரையழியச் செய்தாப்போலே விரோதிவர்க்கத்தைப்போக்கவு

மாம், மஹாபலிபக்கலிலே வாமநனய் அர்த்தித்துச்சனலு வஞ்சித்தழித்தாப்போலே யழிக்கவுமாம், ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தில் ஸ்வபாவநியதியில்லை யென்கிறார்.

வ்யா;—(குரக்கினப்படைகொடு) வாநர ஸ்வபாவமான லஸனையுக்கொண்டு. (குரைகடலின் மீதுபோய்) கடலின் கிளர்த்தியையும் கோஷித்தையுங் கண்டு, 'இக்கடலை எங்ஙனே கடக்கடவோம்" என்று அந்தலஸனை பயப்படும்படி கோஷித்தையுடைத்தான கடலைத்தூர்த்து அதின் மேலேபோய். இத்தால், ப்ரபலபதார்த்தங்களை கூஷ்ணத்ரபதார்த்தங்களைக் கொண்டு அழிக்கவல்லவனென்னைக. (அரக்கரங்கரங்க) அவ்வபதாரத்தைதக்கண்டு. 'வரபலபுஜபலங்களாலு நமக்கெதிரில்லை" என்றிருக்கும் ராக்ஷஸர், போக்கடிதேடி அஞ்சும்படியாக. அரக்கல் - கரத்தல். "அரங்க" என்று மெல்லெறற்றுய்க்கிடக்கிறது. (வெஞ்சரந்துரந்த) (க) 'பொவகவஸ ஹாவெஸஃ - பாவகஸங்காணஸஃ" என்கிறபடியே அக்நிஸத்ருஸங்களான திருச்சரங்களை நடத்தின (ஆதிநீ)லங்கைக்கு அரணைஸழுத்ரத்தைத்தூர்த்த, அரணையழித்து, ராக்ஷஸருடைய ஒற்றுகையங்களையழித்து, திருச்சரங்களாலே உடல்களைத்துணித்தும் செய்த ஆனைத்தொழில்களாலே வீரர்களில் ப்ராதாநனை வீரன் நீயென்கிறார். ஆதிசப்தம்-ப்ராதாந்யத்தைச்சொல்லுகிறது.

(இரக்க மண்கொடுத்தவற்கு) நீ அர்த்தியாய்ச்செல்ல ப்ரத்யாக்யாநம் பண்ணுதல், சுக்ரனுடைய உபதேசஞ் கேட்டல் செய்யாதே, பூமியைத்தந்த மஹாபலிக்கு. (இரக்கமொன்று மின்றியே) பூமியில் அவனுக்கு ஒரு பதங்யாஸமும் சேஷியாதபடி. (பரக்கவைத்தளந்துகொண்ட) சிறுகாலைக்காட்டி மூன்றடியிரந்து இரண்டடியாலே பூமிபரப்படைய அளந்துகொண்ட. (பற்பலதனலிலையே) புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமான திருவடிகளைக் கொண்டு காடு மோடையுமளந்து கொண்டவனல்லையோ. திருவடிகளின் ஸௌகுமார்யமும் பார்த்திலை, மஹாபலிபக்கல் ஔதார்யமும்பார்த்திலை, அர்த்திக்கிறவன் பரமயோஜநாந்தர பரனென்றும் பார்த்திலை, இந்த இந்த்ரனுடைய இரப்பைமேபபார்த்த விக்தனையிறே. இதென்ன ஆஸ்சர்யமென்று வாக்யசேஷம். (உஉ)

அரு.—மூப்பத்திரண்டாம்பாட்டில். (ப்ரத்யாக்யாநம்) இல்லை யென்கை. (ஔதார்யமும்) கொடுத்தவனண்மை வென்று பாராமை. (கூஉ)

(க) ரா-யு-கசு-உஉ.

நச்சந்தவிருத்தம் நகநா-பா, மின்னிறத்து வ்யர்க்யர்ந்ம். கூன்

மூ;—மின்னிறத்தெயிற்றரக்கன் வீழவெஞ்சரந்துரந்து
பின்னவற்கருள்புரிந் தரசளித்த பெற்றியோய்
நன்னிறத்தேதாரின்செலேலைழை பின்னைகேள்வ மன்னுசீர்ப்
பொன்னிறத்தவண்ணனைய புண்டரீகனல்லையே. (நகந)

மூப்பத்து மூன்றாம்பாட்டு (மின்னிக்யாதி)

மின்	மின்னல்போலே
நிறத்து	ஒளியையுடைய
எயிற்று	தம்ஷ்ட்ரைகளையுடைய
வ்ழ	மூடியுமபடி
வெம்	பாவகஸங்காஶமான்
சரம்	திருச்சரத்தை
துரந்து	ஏவி,
பின்னவற்கு	அந்தராவண்ணுக்கு அநுஜனை விபீஷ்ணாழ்வானுக்கு
அருள்புரிந்து	ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணி
அரசு	ராஜ்யத்தை
அளித்த	கொடுத்த
பெற்றியோய்	ஸ்வபாவத்தையுடையவனே !
நல்	நன்றாயிருக்கிற
நிறத்து	ஸ்ரீவண்யத்தையுடையளாய்
ஓர்	அத்விதீயையாய்
இன்	மதுரமான
சொல்	சொல்லையுடையளாய்
ஏழை	தேவர் பக்கல் அதிசபலையுமான்
பின்னை	நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு
கேள்வ	வல்லபனானவனே!
மன்னு	நித்யமான
சீர்	ஔதார்யாதிகுணங்களையுடைய
பொன்	பொன் போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான்
நிறத்த	அவயவ ஶோபை யென்ன;
வண்ணனைய	வர்ண ஶோபை யென்ன, இவற்றையுடைய

கூடி திருச்சக்ர விருத்தம், கூ-பா மின்னிறத்து வ்யாக்யாநம்.

புண்டரீகன் புண்டரீகாக்ஷன்
அல்லமேய அன்றே?.
இதென்னவாஸ்சர்யமென்றுக்ஞையை. (கூ)

அவ;—மூப்பத்து மூன்றும்பாட்டு. ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தில் ஸ்வபாவநியதியிலலாததேவாபாதி ஆஸ்ரயிப்பார்க்கும் ஜாதிநியதியில்லையென்கிறார்.

வ்யா;—(மின்னிறத்தெயிற்றரக்கன்) மின்போலே ஒளியையுடைத்தான எயிற்றையுடே கூடின ராக்ஷஸனை ராவணன். "மின்னிறத்தெயிறு" என்று - புஜபலத்தால்வந்த செருக்குக்கு ஸூசகமாயிருக்கிறது. "அரக்கன்" என்கையாலே, அத்தோள் வலி பரஹிம்ஸைக்கேயாக ஜாதிஸ்வபாவமாயிருக்கை. ஸத்ப்ரக்ருதிகளுடைய தோள்வலியிறே ஸாத்விகர்க்கு ஔதங்க நிழலாயிருப்பது. (வீழவெஞ்சரம் தூர்த்து) அவன்முடியும்படியாக * பாவகஸங்காஸங்களான சரங்களேயெவி. (பின்னவற்கருள்புரிந் தரசளித்தபெற்றியேபோய்) அவன் தம்பிக்கு ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணி ராஜ்யத்தைக் கொடுத்த சீலவத்தையையுடையவனே! (க) "ராவவம்ஸரணம் மதிः - நாகவம் ஸரணங்கதः" என்ற அத்தையேகொண்டு ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானை அவன் தம்பி யென்றுபாராதே, (உ) "வயுதாம வயுதாழி - வத்யதாம் வத்யதாம்" என்றமஹாராஜ ப்ரப்ருதிகள் வார்த்தையையுங்கேளாதே, (கூ) "நதுஜ்யேயழி-நத்யஜ்யேயம்" (ச) "வதஜ்ரகிம்ஸி - ஏதத்வ்ரதம்மம" என்று - ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணி, ராஜ்யஸ்ப்ருஹை அவனுக்கின்றிக்கே யிருக்க, (ரு) "ஸாவவத்ஸாநிதः - தாஸலக்ஷ்மாவமாநிதः" என்று - புறப்பட விட்டானென்று அந்த லங்காராஜ்யத்தைக் கொடுப்பதே!, இதென்ன ஸ்வபாவ மென்கிறார். பெற்றி—ஸ்வபாவம்.

(கன்னிறத்தோரின்சொ லேனழ பின்னேகேள்வ) கல்லகிறத்தையும், இனியபேச்சையு முடையளாய், தேவரீர்பக்கல் அதிசபலியான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனைவனே. இத்தால் - நப்பின்னைப்பிராட்டியுடையளருபகுணங்களும் ஆத்மகுணங்களும் தேவரீர்க்குபோக்யமா யிருக்குமாபோலே, ஸ்ரீவிபீஷணழ்வான் தேவரீர்

(க, ரர்-யு-கள-கூஉ. (உ) ரர-யு-கள-உகூ. (கூ) ரர-யு கழ-கூ.
(ச) ரர-யு-கழ-கூகூ. (ரு) ரர-யு-கள-கசு.

மூ.—ஆதியாதியாதிநீ யோரண்டமாதியாதலால்
சோதியாதசோதிநீ யதுண்மையில் விளங்கிணாய்
வேதமாகிவேள்வியாகி விண்ணிடேடு மண்ணுமாய்
ஆதியாகியாயனை மாயமென்னமாயமே. (நூசு)

க்குபோக்யனையிருக்கும்படியைச்சொல்லுகிறது. (மன்னுசீர்ப்பா ன்னிறத்தவண்ணனை புண்டரீகனல்லேயே) நித்யமான ஔதார்யா திகுணங்களையும், (க) "சுஜ்ஞாஷிதஹிரண்யஃ வைராடவிஷாஷ்ட ஸுஹித - அந்தராதித்யே ஹிரண்மயஃ புருஷோத்ருச்யதே" என் றும (உ)'ராஜ்ஞாஷி - ருக்மாபம்' என்றும்சொல்லுகிறள்ப்ருஹணீ யவிக்ரஹத்தையு முடையையாய், (க) "யஷாகவைராவம்வைஷ்ணரீகு திவதிகூஷிணி - யதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமகூஷிணீ" என்கிறபடி யே புண்டரீகாகூஷ ரை யிருக்கிறவனல்லேயோ; இதென்ன ஆச்சர்ய மென்று வாக்யசேஷம். நிறம் - வடிவு வண்ணம் - நிறம். ஆக, அவயவ சோபையையும் வர்ணசோபையையும் சொல்லுகிறது.

இத்தால்—ஆதித்யமண்டல மத்யாவதாரத்தின் ஆத்மகுணங் களும் ரூப குணங்களும் மஹிஷீவர்க்கத்துக்கு போக்யமாயிருக் மாபோலே, ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானுக்கு போக்யபூதனை யிருக்கிறபடி யைச் சொல்லுகிறது. .... (நூங)

மூப்பத்து நாலாம்பாட்டு. (ஆதியித்யாதி)

ஆதியாதியாதி த்ரிவிதகாரணமும்
நீ தேவர். (காரணப்ரமான ஆதிஸப்தத்தா யத்தாலே காரணத்ரயத்தைச்சொல்லுகி றது.
ஓர் ஏகரூபமான
அண்டம் அண்டஜாதமாய், (ஜாத்யேகவசநம்)
(தத்தத்தரம் தத்தத்கர்வர்த்தி ப்ரஹ்மாதி பிபீலிகாந்தங்களான ஸகலப்தார்த்தங்க ளையும் ஸ்ருஷ்டித்து) தத்தத்கர்யாமியாயி ருக்குமவ
தேவர்;

(க) சாந்தோ-ம்-சு-சு. (உ) மது கா-கா-உ.

ஆதலால் இப்படி ஸகலகாரண பூதனுகையாலே
சோதியாத பரீக்ஷிக்கவேண்டாத
சோதி நீ உபாஸ்யதேஜஸ்தத்வம்நீ;
அது அந்த தேஜஸ்தத்வம்
உண்மையில் ஸத்யத்வத்தாலே;நித்யநிர்த்தோஷப்ரமா
ணஸித்தமாகையாலேயென்றபடி;
ய இதரவிஸஜாதீயனுய்க்கொண்டு ப்ரகாசி
யா நிற்கிறவனே!
வேதமாகி வேதநிர்வாஹகனுய்,
வேள்வியாகி அந்தவேதார்த்த யாகாராத்மியனுய்,
விண்ணீ பரமபதத்தோடுகூடின,

மண்ணுமாய் லீலாவிபூதிக்கு நிர்வாஹகனுய்,
"மண்"ணென்றது—எல்லாத்துக்கும் உபலக்ஷணம்.
ஆதியாகி ஆஸ்ரயணருசிக்கு நிர்வாஹகனுய்,
ஆயனுய, கோ(மா)பஸஜாதீயனுயவதரித்த
மாயம் ஆச்சர்யம்
என்னமாயம் என்னவாஸ்சர்யம். (நூ-க)

அவ.—மூப்பத்துநான்காம்பாட்டு,கீழிற்பாட்டில்-ருசியுடைய ஷிபீஷணாழ்வானை ஜந்மத்தால் தாழ்வுபார்த்தவிஷயீகரிக்கும் சக்ர வர்த்தித் திருமகனுடைய நீர்மையை யநுபவித்தார்; இதில் கார்ய, காரணங்களென்ன, ப்ரமாண ப்ரமேயங்களென்ன, ஸகலமும்ஸ்வா தீநமாம்படி யிருக்கிற, நீ புருஷார்த்தருசியில்லாதார்க்கு ருசிஜந கனுய்க்கொண்டு கோபஸஜாதீயனுய் வந்தவதரித்த விது என்ன ஆஸ்சர்யமென்கிறார்.

வ்யா.—(ஆதியாதியாதிநீ) (க) "ஸஹஜவிலக்ஷணஜகதுத்பத்தி கா ரணத்வாத், வஸுதேவாதிதீயந்-ஸம்தவஸ்வாம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஏகமே வாத்விதீயம்" என்கிறபடியே த்ரிவிதகாரணமும் நீ. எதுக்குக் காரணமாகிறதென்னில்; மஹதாதி விகாரஷாட்கமான ப்ராக்ருத ஸ்ருஷ்டிக்கு (உ) "ஸுஹ-ஸுந்-பஹு-ஸ்யாம்" என்கிற ஸங்கல் பத்தாலே காரணபூதன். (ஓரண்டமாதி) மஹதாத்யவஸ்தாபன்ன ஜகதுபமான அண்டஜாதியுமாவது. (ங)"ஸ-ப்ரா-ண-தயா-

(க) சாந்தோ-சு-உ-க. (உ) சாந்தோ-சு-உ-ங. (ங) வி-பு-உ-எ-உ-அ.

திருச்சந்தவிருத்தம் கூசு-டார், ஆதியாதியாதி வ்யாக்யாகம் கஅ

ஈத்ருஶாகாம்தா" என்கிறபடியே அண்டங்கள் ஏகரூபமாயிறே யிருப்பது. ஏகவசநம்-ஜாத்யபிப்ராயத்தாலே. அதாகிறது-அண்டத்தில் உத்பந்நமான ப்ரஹ்மாதி பிபீலிகாந்தமான ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து ததநுப்ரவேசத்தாலே ஸகலாந்தர்யாமியாய் நிற்கை.

(ஆதலால் சோதியாத சோதிநீ) இப்படி ஸகலஜகத்காரண பூதரையாலே பரீக்ஷிக்கவேண்டாத உபாஸ்யமேதஜஸ்தத்வம் நீ. உபாஸ்யமான தேஜஸ்தத்வம்-த்ரிவிதமஹாபூதமோ, தேவதையோ, ஆதித்யமோ, ஸர்வாந்தராத்மியாவென்று சங்கித்து, ஸர்வநிர்வாஹகமான தேஜஸ்தத்வமேயுபாஸ்யமென்று நிர்ணயிக்க வேண்டாதிருக்கை. (க) "ஸுயஜ்ஞதஃவைரோ ஜ்யோதிஃ-அதயதஃபைரோ திவோஜ்யோதிஃ" (உ) "தஜ்ஜவஜ்ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதிஃ - தேதவஜ்யோதிஷாஞ்ஜ்யோதிஃ (ங) 'நாராயணஎவரோஜ்யோதிஃ - நாராயணஃபரோஜ்யோதிஃ" என்கிற தத்வமல்லியோநீ. (அதுண்மையில் விளங்கிறுய்) அந்த தேஜஸ்தத்வம் நித்யநிர்த்தோஷ ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே, இதரவிஸஜாதீயமுய்க்கொண்டு விளங்கினவனே.

(வேதமாகி) வேதத்திலுடைய நித்ய நிர்த்தோஷத்வத்துக்கு நிர்வாஹகமுய். அதாவது - ஸம்ஹாரவேளையில் திருவுள்ளத்திலே ஸம்ஸ்காரத்தாலே வைத்து, (ச) 'யொவிஎவெஷாஂஷ்ஷ வேஹிணாதிசவிஷ்ணு-யோவைவேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்கிறபடியே ஆதியிலேவேதத்துக்கு ஆக்யாபகமுமை. (வேள்வியாகி) தாதர்த்த்யமான யாகத்துக்கு நிர்வாஹகனனவனே அதாவது-ஆராத்யமுகை. (விண்ணீர்முமண்ணுமாய்) ஆராதநபலமான போக மோக்ஷ பூமிகளுக்கு நிர்வாஹகமுய். "விண்" என்று-பரமபதம், "மண்" என்று-சதுர்த்த ஸ்தூலவாசகத்துக்கு முபலக்ஷணம். யாகம் ஆங்யோந்யவிருத்தங்களான போகமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் ஸாதநமாமோவென்னில், ஜீவபரயாதாத்ம்யஜ்ஞாந பூர்வகமான யாகம் மோக்ஷத்துக்கும், கேவலயாகம் போகத்துக்கும் ஸாதநமாகையாலே அவிருத்தம். (ஆதியாகி) இதெல்லாம் ருசியுடையவனுக்கிறே; அந்தருசிஜநகமுய்க்கொண்டு. (ஆயனுயமாய மென்னமாயமே) அதீந்த்ரியமான திவ்ய விக்ரஹத்தை கோபஸஜாதியமாக்கி ருசியில்லாதார்க்கு ருசிஜநகமுய்க்கொண்டு வந்தவதரித்த விது என்ன ஆஶ்சர்யம். (நகூ)

அரு.—முப்பத்துநாலாம்பாட்டு. (த்ரிவிதமஹாபூதம்) ஆகாஶமும், அக்நியும், வாயுவும். (நகூ)

(க) சாந்தோ-நு-கநு-எ. (உ) (ங) ஐத-நா-கக. (ச) ஶ்வே-சூ-கஅ.

மூ.—அம்புலாவுமீனுமாகி யாமையாகியாழியார்
தம்பிரானுமாகிமிக்க தண்டமிக்க தன்றியும்
கொம்பராவுநுண்மருங்குலாயர்மாதர்பிள்ளையாய்
எம்பிரானுமாயவண்ணமென்கொலோவெம்மீசனே. நடு)

மூப்பத்தஞ்சாம்பாட்டு (அம்புலாவித்யாதி)

"ஆழியார் தம்பிரானுமாகி அம்புலாவுமீனுமாகி ஆமை யாகி மிக்கது" என்றன்வயித்து,

ஆழியார்	ஸர்வேச்வரத்வ ஸூசகமான திருவாழி யாழ்வானையுடைய
தம்பிரானு மாகி	} ஸர்வேச்வரனாய்வைத்து,
அம்பு	ஜலத்திலே, "அப்பு" என்கிறவிது- மெல்லொத்தாப்க் கிடக்கிறது,
உலாவு	ஸஞ்சாரயோக்யமான
மீனுமாகி	மத்ஸ்ய ஸஜாதீயனை யவதரித்து,
ஆமையாகி	கூர்ம ஸஜாதீயனையவதரித்து
மிக்கது	கூஷ்மத்ரயோநி யென்றுபோராதே அதுவே அதிஸயித்தது
அன்புமிக்கு	ஆபந்நர்பக்கல் வைலக்ஷண்யம் அதிஸயவத்தா யிருக்கிறது;
அதன்றியும்	அவ்வளவன்றியே
கொம்பு	கொம்புபோலேயும்
அராவு	ஸர்ப்பம்போலேயும்
நுண்	க்ருஸமான
மருங்குல்	இடையையுடைய பிராட்டிக்கு
ஆயர்மாதர்	கோ (மஹா)பாங்கனேயான யசோதைப்
பிள்ளையாய்	பிள்ளையாய், (கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி நியாம்யனென்றபடி).
எம்பிரானு மாயவண்ணம்	} அந்த வைலக்ஷண்ய திஸயத்தாலே எங்களு ஆச்ரயர் ஏற மாக்கிக்கொண்ட மஹோபகாரனான ப்ரகாரம்
என்கொல்	என்செய்தபடி;
எம்மீசனே	எங்களுக்கு நிருபாதிக ஸ்வாமியானவனே

பலவுபகாரமும்மற்றை ஆழ்வார் கூடைக்காட்டுகிறது. (நடு).

திருச்சந்தவிருத்தம் நடை-டா, அம்புலாவு வ்யாக்யானம்.

அவ.—முப்படத்தைதாம்பாட்டு. அதீந்த்ரியமான திவ்யவிக்ர ஹத்தை கோபலஜ்ஞாதீயமாக்கி, ருசியில்லாதார்க்கு ருசிஜநகமுப்க் கொண்டு அவதரித்த ஏற்றத்தை யநுபவித்தார் - கீழிற்பாட்டில்; இதில் - ஒரு கோபஸ்த்ரீக்குக் கட்டவும் அடிக்கவும் விடவுமாம்படி நியாம்யனை குணதிக்யத்தை யநுஸந்தித்து, திரியவும் க்ருஷ்ணவ தாரத்திலே ஈடுபடுகிறார்.

வ்யா.—"ஆர்ணியார் தம்பிரானுமாகி - அம்புலாவுமீனுமாகியா மையாகி-மிக்கது" என்றந்வயமாகக் கடவது (க) "தீவஸ: வர் ஷோயாதா ஸுஜ்வகூ ஜஹ்ராயாஃ - தமஸ: பரமோதாதா சங்கசக்ர கதாதாரஃ" என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரத்வஸூசகமான திருவாழி யையுடைய ஸர்வாதிகனுமாய் வைத்து. (அம்புலாவுமீனுமாகி) அம் பிலே வர்த்திக்கிற மத்ஸ்யமாய். அப்பை, "அம்பு" என்று மெலித் தக் கிடக்கிறது. (உ)"முதுகில் மலகஜ மீதுகொண்டு வருமீன" என்கிறபடியே ப்ரளயார்ணவத்திலே நோவுபட்ட தேவர்களுடைய ஆபத்தைப் போக்குகைக்காகத் தன்னிலமான நீரிலே ஸஞ்சரிக்கக் கடவதான மத்ஸ்யமுமாய், ச(ஷ)ஷப்தத்தாலே-தேவயோநி மநுஷ் யயோநிகளில் பண்ணின அவதாரங்களால் பர்யவஸியாத அநுக்ர ஹாதி ஸயத்தைச்சொல்லுகிறது. (ஆமையாகி) அம்ருதமதநவேளை யில் மந்தரதாரணார்த்தமாகக் கூர்மமாய். (ங) "கஜ-ஹய-தநு வஸவ-ஸ்ருதி - கூர்மபூதம் ஸர்வந்தம்" என்கிறபடியே ப்ரள்ய வேளையில் கூர்ம விக்ரஹத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (மிக்கது) க்ஷத்ரயோநியென்றும் பாபயோநியென்றும் பாராதே கைகழிய அவதரித்தது. (அன்புமிக்கு) ஆபந்நராய், அவதாரங்களுக்கு நிமித்த பூதரான சேதநர்பக்கலுண்டான ஸங்கா திஸயத்தாலே அவதரித்த வித்தனையிறே. ஒரு கர்மம் ப்ரேரிக்கவாதல், ஒருகர்த்தா ப்ரேரிக்க வாதலன்றிறே; (ச) "மீனேடனமுந் தானெனென்னில் தானைய சங்கு" என்னக்கடவதிறே. (அன்றியும்) அதுக்குமேலே "ஸ்ரீ போக்யமான வடிவை ஜலசரஸத்வஸூசகமாக்குவதே!" என்று அதிலே யீடுபட்டாய்த்து இவர்தாமிருப்பது.

இதாடடி-லும் க்ருஷ்ணவதாரத்தில குணதிக்யம் தம்மை ஈடுபடுத்தினபடியைச் சொல்லுகிறார்மேல்; (கொம்பராவுநுண் மரு

(க) ரா-யு-கச-கரு, (உ) தி-மொ-கச-சு-க. (ங)(ச) தி-ஸ்ரீ-க-அ-அ.

மூ.—ஆடகத்தபூண்முலை யசோதையாய்ச்சி பிள்ளையாய்ச்
சாடுணைத்தேர்ப்புள்ளர்வி கள்ளதாயபேய்மகள்
வீடுவைத்தவெப்யகாங்கை யையாலுதுசெய்து
ஆடகக்கைமர்தர்வர் யழுத்முண்டதென்கொலோ. (ஈசு)

ங்குலாயர் மர்தர்பிள்ளையாய்) கொம்புபோலேயும் அரவுபோலே யும் நுண்ணிய இடையையுடைய அசோதைப்பிராட்டிக்குப் பிள்ளை யாய். மத்ஸ்யர்த்யவதாரங்களில் ரக்ஷணத்திலே தன்ஸ்வாதந்த்ர்யங் கள் குலைந்ததில்லை; இதில் ஒரு கோபஸ்த்ரீக்குக் கட்டவும் அடிக் கவும்படி நியாம்யனுய் வந்தவதரித்த குணதிக்யமுண்டிறே. (க) "வ்ரஜவிவம வ்யாதஜ்ரு - ஸ்வரூபம் ஸ்வார்தந்த்ர்யம்" என்கிற ஸ்வரூபமும் அழிந்ததிறே இதில். அவதாரங்களில் ஸ்வரூபத்தையு மழியமாறின வித்தனையிறே. (எம்பிரானுமாயவண்ணன் மென்கொ லோ) அவர்களுக்குக் கட்டவு மடிக்கவுமாம்படியான சீர்மையைக் காட்டி எங்களை அந்யார்ஹமாக்கிக் கொண்டதென்செய்தபடி! பலரோவசந்தாலே - மற்ற ஆழ்வார்களையும் கூட்டிக்கொள்ளு கிறார். (எம் ஈசனே) அறிந்தோம் - எங்களுடைய இழவுபேறு களை உன்னைதென்னும்படியான ஸம்பந்தத்தாலே. (கூடு)

மூப்பத்தாறும்பாட்டு (ஆடகத்திதயாதி)

ஆடகத்த	ஹிரண்மயமான
பூண்	ஹாரத்தையுடைய
முலை	ஸ்தநத்தையுடைய
அசோதையாய்ச்சி பிள்ளையாய்,	யசோதையாகிற கோபஸ்த்ரீயினுடைய பிள்ளையாய்,
சாடு	ஸகடாஸுரனை
உதைத்து	திருவடிகளாலே நிரஸித்து
ஓர்புள்ளது	பாலாரிஷ்டஜநகத்திலே அத்விதீயமான் தோஷபகுதி விசேஷத்தினுடைய
ஆவி	கருத்தையுடையவளாய்
கள்ளதாய	க்ருத்ரிம மாதாவான
பேய்மகள்	பேய்ப்பெண்,

(க) ஸ்ரீகுணரத்நகோ-உஅ.

வீட	ஜகஜ்ஜீவநமான உன்விஷயத்திலே தீங்கு செய்வதாக
வைத்த	திருப்பவளத்திலே வைத்த
வெய்ய	க்ரூரமான
கொங்கை	ஸ்தநத்திலே
ஐய	ஸசிக்ஷ்மமான
பால்	பாலை
(அன்றிக்கே)	"ஐய" என்றுஸம்புத்தியாகவுமாம்.)
அழுதுசெய்து	அழுதுசெய்தருளி
ஆடக	ஹாடகபூஷிதமான
கை	கைகளையுடைய
மாதர்	கோபிகைகளுடைய
வாயமுதம்	வாகம்ருதத்தை
உண்டது	அழுதுசெய்த விது
என்கொல்	என்னவாஸ்சர்யம், (நகூ)

அ,— முப்பத்தாறும்பாட்டு. கீழ்ச்சொன்ன பாரதந்த்ர்யத்தை அநுபவித்துக்கொண்டு அவ்வவதாரங்களின் ஆஸ்சர்ய சேஷ்டிதங்களிலே யீடுபடுகிறார்.

வ்யா.—(ஆடகத்தபூண்முலை யசோதையாய்ச்சி பிள்ளையாய்) "கொம்பராவுறுண்மருங்கு லாயர் மாதர்பிள்ளையாய்" என்றதன்னையே முகபேதத்தாலே அநுபவிக்கிறார் (ஆடகத்தபூண்முலை) பொன்னாலே செய்த ஹாரத்தாலே அலங்க்ருதமான முலையையுடையவன். "க்ருஷ்ணன் அழுதுசெய்யக்கடவன்" என்று முலையை ஒப்பித்துக்கொண்டு நிற்கிறளாய்த்தை - அவள்; அந்த ப்ரேமத்தை அநுபவிக்கிறாரிறே இவர். "ஆயர்மாதர் பிள்ளையாய்" என்ற ஸாமாந்யத்தை, "அசோதையாய்ச்சி பிள்ளையாய்" என்று விசேஷிக்கிறார். ஸர்வநியந்தாவானவன், ஓரிடைச்சி "என்மகன்" என்று நியமிக்கலாம்படியிருக்கிற இவ்வாஸ்சர்யத்தில் நின்றுட்கால்வாங்க மாட்டுகிறிலர். (சாடுதைதத்து) ஸ்தந்யார்த்தியாய்த் திருவடிகளை நிமிர்த்து சகடாஸுரனை நிரஸித்து. (க) "யதநஜீயம்தவபாதபத

அரு.—முப்பத்தாறும்பாட்டு. "ஆடகம்" என்றது-ஹாடகமாய், அத்தால் பொன்னைச் சொல்லுகிறது.

(க) ஸ்தோத்ரரத்நம்-கூ0.

ஜஜ்ஞ-தநம்மதீயம் தவபாதபங்கஜம்" என்றும், (க) "கோலமாமென் சென்னிக்கு" என்றும்-அநந்யப்ரயோஜநர்க்குப்ராப்யமான திருவடி கீள துஷ்ப்ரக்ருதிகளுக்கு வத(ய)ஸாதநமாக்குவதேதியென்கை.

(ஓர்புள்ளதாவி கள்ளதாய பேய்மகள்) பிள்ளைகள் அணுங்க ஸஞ்சரிக்கும் புள்ளின் கருத்தையுடையளாய், அபூர்வையென்று ஶங்கித்து விலங்கவொண்ணாதபடி க்ருத்ரிமஜாதியான பேய்ப்பெண். "ஓர்புள்" என்று தப்பவொண்ணாதபடி அணுங்கப்பண்ணும் புள்ளென்றபடி. (வீடவைத்தவெய்யகொங்கை) ஜகஜ்ஜீவநமான உன் திறத்திலே தீங்கை விளைப்பாளாகத் திருப்பவளத்திலேவைத்த க்ரூரமான முலையில். (ஐயபால் அமுதுசெய்து) ஸ்ரீயஃபதியான ப்ராணனைப்புக்கு க்ரஹிக்கவல்ல அதிஸ்நிக்தமமான பாலை அமுது செய்து. அவள் தன்னுடைய க்ரௌர்யத்தையும், ஸ்தநத்தினுடைய க்ரௌர்யத்தையும்† விரித்துப்பேசுகிறாராய்த்து- இவர்தம்முடைய பயாதிசயத்தாலே. "ஐய" என்று ஸம்போதநமாகவுமாம். பூதனையைத்தாயென்று மௌக்த்யத்தாலே அவள் முலையை யமுதுசெய்தான். ப்ரகாசஸந்நிதியில் தமஸ்ஸுபோலே துஷ்ப்ரக்ருதிகள் நசிக்கும் தர்மிஸ்வபாவத்தாலே அத்தலை இத்தலையான வித்தனை.

(ஓடகக்கைமாதர்வாய் அமுதமுண்டதென்கொலோ) அப்பருவத்திலே (உ) "உன்னோடுமொக்கலியில்கொண்டு" என்றுமாபோலே, அவ்வூரில் கந்நிகைகள் தங்கள் க்ருஹத்திலே கொண்டுபோகையெளவதனைசையைப்பரிக்ரஹித்துவிதக்தக்ருஹ்யக்கலந்து அவர்கள் வாகம்ருதத்தையுண்ட விதுவன்றே! (ஓடகக்கைமாதர்) பொன்னாலே அலங்கரித்தகைகவளையையுடைய பெண்கள். "அவன் பிடிக்குங்கை" என்றும், "அவனணைக்குமங்கை" என்றும் அலங்கரிக்கிறார்களாய்த்து. "என்கொலோ" என்றது - அவ்விஷத்துக்கு இவ்வாகம்ருதம் பரிஹாரமோ, ஸர்வதாரகனுக்கு வேறுதாரகாந்தரமின்றிக்கே யிருக்கிற உனக்கு ப்ரதிகூலர் ப்ராணனும் அநுகூலர் ப்ரேமமும் தாரகமாயிருந்ததோ? பால்யாவஸ்தையிலே யுவாவாயும் யுவாவான நீ பாலனுபயிருந்தவிது என்ன ஆஶ்சர்யமென்கிறார்.

(புள்ளதாவி) ஆவி - மநஸ்ஸு. புள்ளாவது-பறவை, பிள்ளைகளை நலியும் தோஷ பக்ஷி விசேஷம். (சுசு)

(க) தி-வாய்-சா-சு-சு. (உ) பெரி-தி-க-ரு-எ. † (ப) பிரித்து

திருச்சந்தவிருத்தம், கூள-பா, காய்த்தநீள் வ்யாக்யாநம். கூள,

மூ.—காய்த்தநீள்விளங்கனி யுதிர்த்திதிர்ந்த பூங்குருந்தம்
சாய்த்துமாபிளந்தகைத்தலத்த கண்ணனென்பரால்
ஆய்ச்சிபாலையுண்டு மண்ணையுண்டு வெண்ணையுண்டுபின்
பேய்ச்சிபாலையுண்டு பண்டோ ரனமாய வாமனை. (கூள)

மூப்பத்தேழாம்பாட்டு (காய்த்தவித்யாதி)

காய்த்த	பரப்படங்கக்காயையுடைய
நீள்	உயர்த்தியை யுடைத்தான
	விளாவிணுடைய
	பழங்கூள
	விழுவிட்டு
†எறிந்து	அந்தவஸுரனை முடியச்செய்தெறிந்து,
பூம்	ஸ்ப்ருஹணீயமாயாதல், புஷ்பிதமாயாத
	லிருக்கிற
குருந்தம்	குருந்தமரத்தை
சாய்த்து	வேரறவிழுவிட்டு,
மா	அம்வருபியான கேஸினியை
பிள்ந்த	இருகூறுகப்பண்ணின
கைத்தலத்த	ஆயுதநிரபேக்ஷ கரதலமாத்ர ணாதனனை
கண்ணென்	க்ருஷ்ணனென்று ஜ்ஞாநாதிகாரனவ்யா
பர்	ஸபராஸுராதிகள்சொல்லாநிற்பர்கள்.

(ஆய்ச்சி யித்யாதி)

"ஆய்ச்சிபாலையுண்டு வெண்ணையுண்டு பேய்ச்சிபாலை யுண்டு பின் மண்ணையுண்டு" என்றந்வயிக்

கக்கடவது)

ஆய்ச்சி	கோபஸ்த்ரீயான யசோதையிலுடைய
பாலை	ஸ்தந்யத்தை
உண்டு	அமுதுசெய்து
வெண்ணெய் உண்டு	நவநீதத்தை யமுதுசெய்து
பேய்ச்சி	பூதனையுடைய
பாலை	ஸ்தந்ய ப்ராணன்களை

† பாடாந்தரம்.

உண்டு	அமுதுசெய்து
பின்	கல்பாவுலாகத்தில்
மண்ணை	பூமியை
உண்டு	திருவயிற்றிலேவைத்து
பண்டு	கல்பாதியிலே
ஓர்	அத்விதீயமான
ஏனமாய்	வராஹ ஸ்ரூபத்தை யவதரித்த
வாமனு	மஹாபலிபக்கல் நின்றும் அந்தப்பூமி
	யை வாங்குகைக்கு ஸ்ரீவாமநனாய் அவ
	தரித்தவனே ! (கூள)

அவ;—மூப்பத்தேழாம்பாட்டு;—பின்பும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தின் மூக்குசேஷ்டிதங்களையும் விதக்ஷ சேஷ்டிதங்களையு மநுபவிக்கிறவர் மௌக்த்யத்தாலும் ஸௌலப்யத்தாலும் வையாதேய ளாரையும் தீண்டினபடியாலும் க்ருஷ்ணாவதார ஸத்ருசமான வடதள ஸாயியையும் ஸ்ரீவராஹ வாமந ப்ராதுர்ப்பாவங்களையும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடாக்க அநுபவிக்கிறார்.

வ்யா.—(காய்த்தநீள் விளங்கனி யுதிர்த்து) க்ருஷ்ணன்மேல் விழுகைக் குறுப்பாகப் பரப்புமாறக்காய்த்து ஓங்கிநின்ற விளாவான வஸுரனுடைய கனிகளைக் கன்றைவிட்டெறிந்துநிர்த்து. (எதிர்த்தபூங்குருந்தம் சாய்த்து) விளாவான அஸுரனையழியச்செய்து. க்ருஷ்ணன் கிட்டினபின்பும் போராதே நின்ற பூங்குருந்தை ஊசி வேரோடே பறித்து விழுவிட்டு. இதுவும் அவன்மேல்விழுந்து புஷ்பாபசயம் பண்ணுகைக் குறுப்பாகப் பரப்புமாறப் பூத்து நின்ற தாய்த்து. இவை யிரண்டாலும் - அநுகூலவேஷராய் நலிய வந்த அசுரர்களை அழியச்செய்தபடி சொல்லிற்று. (மாபிளந்து) ப்ரதிகூலனையே வாய்பாறி ஊரையழிக்கவந்த கேசியை அநாயாஸேந இருகூறுகப்பிளந்து அவ்வாபத்தைப் போக்கினவன். (கைத்தலத்த கண்ணனென்பரால்) ஓராயுதத்தாலன்றிக்கே லீலையாக அழித்த திருக்கையையுடைய க்ருஷ்ணனென்று ஜ்ஞாநாதிகாரனவ்யாஸபராஸராதிகள் சொல்லாநிற்பர்கள்.

(ஆய்ச்சிபாலையுண்டு மண்ணையுண்டு வெண்ணெயுண்டு பின் பேய்ச்சி பாலையுண்டு) (ஆய்ச்சிபாலையுண்டு - வெண்ணெயுண்டு)

திருச்சந்த விருத்தம் நூ அ-பா, கடங்கலந்த வ்யாக்யாநம். க0கூ

மூ.—கடங்கலந்தவன்கரி மருப்பொசித்தோர் பொய்கைவாய்
விடங்கலந்த பாம்பின்மேல் நடம்பயின்ற நாதனே
குடங்கலந்தகூத்தனாய் கொண்டல்வண்ண தண்டுழாய்
வடங்கலந்த மாலைமார்ப காலநேமிகாலனே. (நூ அ)

யசோதைப்பிராட்டியுடைய பாலையும் வெண்ணெயையும் அமுது செய்து. இத்தால்(க) "விஜிவக்ஷ்ஃ-விஜிகத்ஸ்ஃ" என்கிற தத்வத்துக்கு ஆஸ்ரிதஸ்பர்ஸமுள்ளதொரு தரவ்யத்தாலன்றிக்கே செல்லாதிருக்கிறபடியைச் சொல்லிற்று. (பேய்ச்சிபாலையுண்டு) தாய்வடிவுகொண்டு விநாஸிகையாய் வந்த பூதனையினுடைய முலையை யமுதுசெய்து, அவ்வழியாலே அவளைமுடித்து. யசோதையினுடைய பாலோபாதி பூதனையுடைய ப்ராணனும் தா(யா)ரகமாயிருக்கிறபடி. (பின்மண்ணையுண்டு) க்ருஷ்ணனுடைய மௌக்த்யத்தை யநுபவித்தஸமநந்தரம் தத்ஸத்ருஸமான வடதளசாயியுடைய மௌக்த்யத்தை யநுபவிக்கிறார். கல்பாவஸாநத்திலே "சிறிய திருவயிற்றிலே ஜகத்தையடைய அமுதுசெய்தால் ஸாத்மியாது" என்றறியாத மௌக்த்யமிறே வடதளஸாயியுடைய மௌக்த்யம். (பண்டொரேனமாயவாமனை) கல்பாதியிலே ஸ்ரீவராஹமாய், ஒருத்தர் அர்த்தியாதிருக்கபூமியையெடுத்து ரக்ஷித்து, அந்தபூமியை மஹாபலி யபஹரிக்கஸ்ரீவாமநனையளந்து கொண்டவனே. தன்னை யழியமாறி ரக்ஷித்தலைலப்ப்யத்துக்கும், வரையாதே எல்லாரையுந் தீண்டின ஸீலத்துக்கும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடு ஸாம்யமுண்டாகையாலே இவ்வவதாரங்களை யநுபவிக்கிறார். .... (நூ எ)

முப்பத்தெட்டாம்பாட்டு. (கடங்கலந்த வித்யாதி)

கடம்	மதஜலத்தாலே
கலந்த	வ்யாப்தமான
வன்	பலிஷ்டமான
கரி	குவலயாபீடத்தினுடைய
மருப்பு	கொம்பை
ஒசித்து	முறித்து
ஓர்	அத்விதீயமான
பொய்கை	யமுநாஹ்ருதத்தினுடைய
வாய்	ப்ரதேசத்திலே

(க) சாந்தோ-அ-எ-க.

விடம	விஷத்தாலே
கலந்த	வயாபகமான
பாம்பின்மேல்	காளியனுடைய பணங்களிலே
நடம்	நாட்யத்தை
பயின்ற	பண்ணின
நான	விரோதி நிரஸநத்தாலே தன்னுடைய நிருபாதிக நாதத்வத்தை ப்ரகாசிப்
குடம்	கும்பத்தோடே [பித்தவனே!
கலந்த	பொருந்தின
கூத்தனுய் கொண்டல் வணண	ஜாத்யுசித நிருத்தத்தை யுடையவனான மேகம்போலே யிருக்கிற அந்த கும்ப நிருத்ய ஸௌந்தர்யத்தை அநுபவிப் பிக்கும் ஔதார்யமாகிற ஸ்வபாவத் தையுடையவ னென்னுதல்; ப்ரயோ ஜந நிரபேக்ஷமாக வர்ஷிக்கிற மேக ஸ்வபாவனென்னுதல்; ஸ்யாமதாத்மக மான மேகஸ்வபாவத்தை யுடையவ னென்னுதல்.
தண	ப்ரமஹரமான
துழாய்	திருத்துழாயினுடைய
வடம்	ஸ்ருக்விபோஷத்தோடே
கலந்த	கூடின
மாலை	மாலையையுடைத்தான
மார்ப	திருமார்பையுடையவனே.
காலநேமி	ஏதந்நாமக அஸுரனுக்கு
காலனே	ம்ருத்யுவானவனே! விரோதி நிரஸநஶீல னென்றபடி. (நூ-அ)

அவ.—மூப்பத்தெட்டாம்பாட்டு. (க) "வரிதராணாய ஸரா யதிநாம விநாஶாய துஷ்க்ருதாம்-பரித்ராணயஸாதூநாம் விநா ஶாயச துஷ்க்ருதாம்" என்கிறபடியே-ப்ரதிகூலரை அழியச்செய் தும் அநுகூலரை உகப்பித்தும் செய்தருளின க்ருஷ்ணாவதார சேஷ் டிதங்களை அநுபவிக்கிறார்.

(க)-கீ-மூ-அ.

வ்யா.— (கடங்கலந்தவன் கரிமருப்பொசித்து) குவலயாபீடத்தை மதிப்பித்தபடியாலே அம்மதஜலம் உடம்பிலே வ்யாப்தமாய் அதிப்ரபலமாயிருந்த அதின்கொம்பை முறித்து, இத்தால்-ஸ்வாபாவிகமான பலத்தாலும் மதத்தால்வந்த பலத்தாலும் தூர்ஜயமான குவலயாபீடத்தை அநாயாஸேந அழித்தானென்கை. கடம்-ஆகாமதகம். (ஓர் பொய்கைவாய் விடங்கலந்த பாம்பின்மேல் நடம்பயின்றதாதனே). (க) "வாதாஹதாம்வுவிகூவ ஸ்ரஷ்டு விஹம மதி - வாதாஹதாம்புவிகூப ஸ்பர்ஶதக்த விஹங்கமம்" என்கிறபடியே அதிபீஷணமாகையாலே அத்விதீயமான பொய்கையிலே. முதலைகிடந்த பொய்கையும் இதுக்கு ஸத்ருஶமன்றென்கை. விஷமே இவனுக்கு உபாதாநமென்னும்படி விஷப்ரசுரமான காளியனுடைய பணங்களிலே வல்லாராடினப்போலே திருவடிகளை மாறியிட்டு, அவ்வழியாலே அவனை தமித்துப்போகவிட்டு, யமுனையை ஸர்வோபஜீவ்யமாம்படி பண்ணி, உன்னுடைய நாதத்வத்தை ப்ரகாசிப்பித்தவனே. (உ) "தவஷவவதிஹாமொவொ உஷோ ஜுட்டு (ஸிவ)ஸீத ஜலாம நதீம்" என்னக்கடவதிறே. இவ்வளவால் துஷ்க்ருத விநாசனஞ்சொல்லி. மேல் ஸாது பரித்ராணஞ் சொல்லுகிறது.

(குடங்கலந்த கூத்தனைக்கொண்டல்வண்ணா) கையில் திருவாழிபொருந்தினப்போலே பொருந்தின குடத்தையுடையனாய், ஜாதிப்ரயுக்தமான கூத்தையாடி, மன்றிலே உன்னுடையவழகை ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணினவனே. அதவாப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமாக ஜலஸ்தலவிபாகமன்றிக்கே வர்ஷிக்கும் மேகஸ்வபாவனே. குடக்கூத்தாடினபோதை காளமேக நிபஶ்யாமமான நிறத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (தண்டுழாய் வடங்கலந்தமாலைமார்ப) இப்படி க்ஷுத்ரரான இடையருடைய சேஷ்டிதத்திலே யிழிந்தவன், ஸர்வசேஷியாய், (கூ) "கவாகூ நாஊஃ-அவாக்யநாதரஃ" என்கிறபூர்ணன்கிடீரென்கிறார். ஐஶ்வர்ய ஸூசகமான திருத்துழாய்வடத்தோடும் வநமாலையோடும்கூடின திருமார்வையுடையவனே (வடம்) தொடை; (மாலை) வநமாலை. (காலநேமிகாலனே) ஆபந்நராய்த் திருவடிகளிலே விழுந்த தேவர்களுக்கு விரோதியான காலநேமிக்குமருத்துவானவனே. இத்தால்-தான் ஸர்வஸாதாரணனாயிருக்கச் செய்தேயும் தன் திருவடிகளிலே தலைசாய்த்தார்க்கு விரோதிகளானார், தனக்கும் ஸ்ரீதிருவென்கை. (கூ அ)

(க) வி-பு-ரு-எ-ச. (உ) வி-பு-ரு-எ-அ உ. (கூ) சாந்தோ-கூ-க ச-உ.

கச : திருச்சந்தவிருத்தம் நகை-பா, வெற்றெடுத்து, வ்யாக்யானம்

மூ.—வெற்பெடுத்துவேலைநீர் கலக்கிணையதன்றியும்
வெற்பெடுத்துவேலைநீர் வரம்புகட்டிவேலைசூழ்
வெற்பெடுத்தவிஞ்சி சூழிலங்கைகட்டழித்தநீ
வெற்பெடுத்துமாரிகாத்த மேவகண்ணனல்லையே.

முப்பத்தினான்பதாம்பாட்டு (வெற்பித்யாதி)

வெற்பு	மந்தர பர்வதத்தை
எடுத்து	எடுத்து
வேலைநீர்	ஸமுத்ரஜலத்தை
கலக்கிணைய்	மதநம் பண்ணினைய்;
அதன்றியும்	அவ்வளவன்றிக்கே
வெற்பு	பர்வதங்களை
எடுத்து	வாநரங்களைக் கொண்டெடுத்து
வேலைநீர்	ஸமுத்ரஜலத்திலே
வரம்பு	திருவணையை
கட்டி	இட்டு
வேலை	ஸமுத்ரமாகிற பரிகை (வ)யிறுலே
சூழ்	சூழப்பட்டிருக்கிற
வெற்பு	த்ரிகூடபர்வதத்திலே
எடுத்த	விஸ்வகர்மாவாலே சமைக்கப்பட்ட
இஞ்சி	மதிளாலே
சூழ்	பரிவ்ருதமான
இலங்கை	லங்கையிலுள்ளவை
கட்டு	அரணை
	(அன்றிக்கே).
கட்டு	அதர்ம ஸ்வபாவத்தை
அழித்த	போக்கின
நீ	நீதவர்,
வெற்பு	கோவர்த்தந பர்வதத்தை
எடுத்து	தரித்து
மாரி	வர்ஷத்தில் நின்றும்
காத்த	ரக்ஷிக்க

திருச்சந்தவிருத்தம்-நகு-பா, வெற்பெடுத்து வ்யாக்யாநம்: நகநு

மேகவண்ண னல்லலே } காளமேக நிபஸ்யாமனன்றே? (அன்றிக் கே) வர்ஷுக வலாஹகம்போலே ம ஹோதாரனன்றே?

(வண்ணம்—ஸ்வபாவம். விக்ரஹாத்மக ஸ்வபாவமும் ஔதார்யாத்மக ஸ்வபாவமும்) (நகு)

அவ.— முப்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. ஸாதுபரித்ராணமும் துஷ்க்ருத்விநாசமும் சொல்லிற்று - கீழ்ப்பாட்டில்; இதில் - இவ்வளவு புகுரில்லாத இந்த்ராதிகளுடைய விரோதிகளான ராக்ஷஸ வர்க்கத்தை அழியச்செய்து அவர்கள் குடியிருப்பைக்கொடுத்த படியையும், அவ்விந்த்ரன்றன் ஆஸ்ரிதரைக்குறித்து ப்ரதிகூலனான போது அவனை அழியச்செய்யாதே முகாந்தரத்தாலே ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷிக்கும் நீர்மையையும் அநுபவிக்கிறார்.

வ்யா.—(வெற்பெடுத்து வேலைநீர்கலக்கிலுய்) தூர்வாஸஸ்ஸாப த்தாலே இந்த்ராதிகள் ஐஸ்வர்யத்தையிழந்து, (க) "ஸரணம்வ்ரஜ நாவஜாம் - ஸரணம்த்வாமநுப்ராப்தா:" என்கிறபடியே-திரு வடிகளிலே ஸரணம்புகுர, கடல்கொண்டு முழுகும் மந்தரத்தைப் பரிகரமாகக்கொண்டு ஸமுத்ர ஜலத்திலே அவர்களிழந்தவைபடங் கலும் உத்பந்நமாம்படி கலக்கினாய். "ஸ்தாவரம், ஜங்கமம், ரத்நாகரம், மத்ஸ்யாகரம்" என்று லோகப்ரஸித்தமாயிருந்துள்ள ஸமுத்ரஸ்வபாவத்தைத் தவிர்த்து ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள பதார்த்தங் களுக்கு உத்பாதகமாக்கினாய். (உ) "வஸதிஸ்தூ கமயயந்யதிவ்ருக்ஷ யாலயஹிம்ஸா வ்ருஷாவஹியம் வ்யதிகம் தீர்மொகுர்வீ | ஸ்வா வலேராவிஷவ்ருக்ஷயாவிய வாரிஜாகலக்ஷ்மீர்வ்ருதா வரிணவிதா ஜலயிவ்ருஹவ - ஏதத்க்ரதம் கதயயம்மதிதஸ்த்வயாஸௌ ஹரித் வா ஸ்வபாவ நியமம் ப்ரதிதம் த்ரிலோக்யாம் | ஆஸ்வாப்ஸரோ விஷஸ்தாவிது பாரிஜாதலக்ஷ்ம்யாத்மநா பரிணதா ஜலதிர்ப்ப பூவ" என்னக்கடவதிறே. "ப்ரதியாஜ்ஞாதாத்தரபரன்" என்று அவன் சிறுமைபாராதே, மோக்ஷப்ரதனையிருக்கிற தன் பெருமை பாரா தே, "ஸ்ரீவராஹம்" என்றிருக்குமவனென்று அவனுடைய பூர் வவ்ருத்தம்பாராதே, "ஸரணமென்று நின்றான்" என்றத்தையேபார் ரக்ஷித்தருளினாய்.

(க) வி-பு-க-கூ சுரு. (உ) அதிமா-ஸ்த-உசு.

(அதன்றியும்) இதுதானேபோருமாய்த்து-ஆஸ்ரிதர் உன்னைத் தஞ்சமென்று விஸ்வஸித்திருக்கைக்கு. அதுக்குமேலே; (வெற்பெடுத்து வேலைநீர் வரம்புகட்டி) கண்டமலைகளைப்பிடுங்கி, ஸமுத்ரஜலத்தின்மேலே, பூமியிலே வரம்புகட்டுமா போலே, ப்லவங்கமங்கள் காலாலே கடந்துபோம்படி ஆணைகட்டி; இதாகு அதிமாநுஷமான ஆஸ்சர்யம். அகாதமான ஸமுத்ரத்தில் மலையமிழ்ந்திலே, திரைக்கிளர்த்தியில் மண்கரையப்பெற்றதில்லை. (வேலைசூழ் வெற்பெடுத்த இஞ்சி சூழிலங்கை கட்டழித்தநீ) கடலே அகழாகவுடைத்தாய், த்ரிகூடபர்வதத்திலே விஸ்வகர்மாவாலே சமைக்கப்பட்டதாய், கடக்கவரிதான மதிளாலே சூழப்பட்ட லங்கையினரணை "யயாதிவைகுதஜ்ஜூவி - யதாஸைகதமம்பஸி" என்னும்படியே அகாயாஸேந அழித்தநீ. (இஞ்சி) மதிள். (கட்டு) அரணும், இயல்வும். தர்மந்தாங்கக்கடவதன்றிக்கே யிருக்கிற லங்காஸ்வபாவத்தைஅழித்து, (க) "விபீஷணஸ்யாஜ்ஞாதா - விபீஷண ஸ்துதர்மாத்மா" என்கிறபடியே தார்மிகனை நிர்வாஹகனாக்கி, தர்மமே ஸஞ்சரிக்கும்படியைச் சொல்லிற்று.

இனி இந்த்ரன்முன் ஆஸ்ரிதர்க்கு துஷ்கரந்தானால் அவனையழியச்செய்யாதே முகாந்தரத்தாலே ஆஸ்ரிதரைரக்ஷிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (வெற்பெடுத்துமாரிகாத்த மேகவண்ணனல்லையே) "இடையர் க்ருஷ்ணனையண்டைகாண்டு நம்முடைய ம(மு) சபங்கம் பண்ணினார்கள்" என்று ஸம்வர்த்தகணத்தையேவி வர்ஷிப்பிக்க, அவனை அழியச்செய்கை ப்ராப்தமாயிருக்க ப்ராதிகூல்யத்தில் நியதனல்லாமையாலும், (உ) "நநியமோ-நநமேயம்" என்கிறபடியே திருவடிகளில் தலைசாயேனென்கிற நியதியில்லாமையாலும், கோவர்த்தநகிரியை யெடுத்து வர்ஷத்தால் வந்த அநர்த்தத்தைப் பரிஹரித்த மஹோதாரனல்லையோ. சாளமேகநிபஸ்யாமமாய் ப்ரமஹரமான விக்ரஹத்தைச்சொல்லவுமாம். ஒருமேகஸமூஹம்பாத(வாய) கோடியிலேயாய் நிற்க ஒருமேகம் அத்தாலே வந்த ஆபத்தைப்பரிஹரித்தாப்போலே யிருந்ததென்கை. (நகூ)

(க) ரா-ஆ-க-உசு. (உ) ரா-யு-நகூ-கக.

திருச்சந்தவிருத்தம் சம-டா, ஆனைகாத்து வ்யாக்யானம் கக(ரி

.—ஆனைகாத்தோரானைகொன் றதன்றியாயர்பிள்ளையாய்
ஆனைமெய்த்தியாகெயுண்டி யன்றுகுன்றமொன்றினில்
ஆனைகாத்துமையினிக்கண் மாதராற்திறத்துமுன்
ஆனையன்றுசென்றடர்த்த மாயமென்னமாயமே. (சம)

காற்பதாம்பாட்டு. (ஆனைகாத்தித்யாதி)

ஆனை — ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானை
காத்து — ரக்ஷித்து,
"அதன்றி யாயர்பிள்ளையாய், ஓரானை கொன்று" என்றந்வயம்.
அதன்றி — அவ்வளவன்றிக்கே
ஆயர் — இடைஜாதிக்கு (ஜாத்யபாக்யாயாம் பஹுவசநம்)
பிள்ளையாய் — நியாம்யனாய்
ஓர் — அத்விதீயமான
குவலயாபீடத்தை
கொன்று — நிரஸித்து
பசுக்களை
ஜாத்யுசித வ்ருத்தியிலேலே ரக்ஷித்து;
நய — ஆஸ்ரித ஸ்பர்ஶமுள்ள கோக்ருதத்தை
உண்டி — அமுதுசெய்யாநின்று;
அன்று — இந்த்ரன் ஸிலாவர்ஷம் வர்ஷிப்பிக்கிற
தசையிலே
குன்றமொன் றினில் } ஒரு ஸமீபஸ்தித பர்வதத்திலே
ஆனைகாத்து — பசுக்களை ரக்ஷித்து
மை — அஞ்ஜநாலங்க்ருதமாய்
அரி — செவ்வரிகளை யுடைத்தான
கண் — திருக்கண்களை யுடைத்தான
மாதராற் — நப்பின்னைப்பிராட்டியினுடைய
திறத்து — விஷயத்திலே
"அன்று முன்சென்று ஆனையடர்த்த" என்றந்வயம்.
அன்று — அலங்க்ருதையாய் ஸம்ஸ்லேஷார்த்தமாக
நிற்கிறவன்று

முன்சென்று கப்பின்னைப்பிராட்டியினுடைய லக்ஷ்மி
பிலே நின்று
ஆனையடர்த்த எருதுகளேழையும் கொன்ற
மாயம் ஆஸ்சர்யம்
என்னமாயம் என்னவாஸ்சர்யம். (சூ0)

அ.—நாற்பதாம்பாட்டு. ஈஸ்வராபிமானிகளான தேவதைக
ளுடைய ரக்ஷணப்ரகாரம் சொல்லிற்று - கீழ்; இப்பாடலில் - அர
க்யப்ரயோஜநரை ரக்ஷிக்குமிடத்தில் நித்யஸூரிகளுக்கு மேலில்
லையான பிராட்டிமாரோடு ஸம்ஸாரிகளுக்குக் கீழான திர்யக்குக
ளோடு வாசியறத் தன்னையொழியச் செல்லாமை யொன்றுமே
ஹேதுவாக விரோதநிரஸந பூர்வகமாக ரக்ஷிக்கும் ஆஸ்சர்யங்களை
யநுபவிக்கிறார்.

வ்யா.—(ஆனைகாத்து) அநந்யப்ரயோஜநத்வமொழிய இவ்
வருகு ஜந்மாந்திகளாலே ஒரு யோக்யதையில்லாத ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்
வானை ரக்ஷித்து. இன்னவானையென்னுதே, "ஆனைகாத்து" என்
கிறதாய்த்து அவனுடைய ஆபத்ப்ரஸித்தியாலும் அவனை ரக்ஷித்
த†(ரக்ஷணை) ப்ரகாரத்தின் ப்ரஸித்தியாலும். (உ) "ஜிகூகுகஷ-ள்
ளெதிரொ - கஜஆகர்ஷதிதிரே" (க) "பரோவெஷிரவெஷுஃ - பர
மாபதமாபந்நஃ" என்னும்படியிறே அவனுடையஆபத்து. (ஙு)"ஈத
ந்நிரதிவஷிரவெதிவூவனித்ஹவழ்ழு - அதந்த்ரித சரமபதி ப்ரஹரி
ஹஸ்தம்" (ங) "தவஞ்செய்தார் வெள்கிநிற்ப வின்னுளார்வியப்ப"
என்னக்கடவதிறே. "அதன்றியாயர் பிள்ளை-ஓராஆனைக்கொன்று"
என்றந்வயம். (அதன்றியாயர் பிள்ளையாய்) தேவரீரைத் தஞ்ச
மென்றிருக்கைக்கு ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய ரக்ஷணப்ரகாரமே
அமையும். அதுக்குமேலே, இடைஜாதிக்கு நியாம்யனையவதரித்து.
கீழ் "அசோதையாய்ச்சி பிள்ளையாய்" என்றதை வ்யாவர்த்தி
க்கிறது. (ஓராஆனைகொன்று) ஸ்ரீ வஸுதேவர் தேவகிப் பிரா
ட்டி, (ச) "நவஷிவயவஸுதிதூஹவஃ - ரஸமம்யுத்தமித்யாஹவஃ"
என்கிற ஸ்ரீ மதுரையில் பெண்களாக இவ்வநுகூல வர்க்கமுடைய

அரு.—நாற்பதாம்பாட்டு. "ஆனையன்று சென்றடர்த்த" என்று ருஷப
த்தைக் கொல்லுகைக்கு அவதரித்தபடி சொல்லிற்றென்று பாங்காயிப்ராயம்.

(க) வி-த-சூக-ச. (உ) ர-ஸ்த-உ (ங) திருமாலை-சூ.
(ச) ர-ய-ஷ0க-ரு. † குண்டலிதமதிகம்.

மூ.—ஆயனுகியாயர்மங்கை வேயதோள்விரும்பினுய்.
ஆயநின்னேயலர்வல்ல ரம்பரத்தெதாடிம்பராய்
மாயமாயமானையெகொல் அதன்றிரீவருத்தலும்
மாயமாயமாக்கினையுன் மாயமுற்றுமாயமே. (சக)

பயப்படும்படி மதிப்பித்து கம்ஸன் நிறுத்தின அத்விதீயமான குவ
லயாபீடத்தை அநாயாஸேநக்கொன்று ஸ்வாபாவிகமான பலமும்
மதபலமுமாய் அத்விதீயமாயிறே யிருப்பது. "கடங்கலந்தவன்
கரி" என்றுரிறே.

(அதன்றியானேமேய்த்தி) அதுக்குமேலே, அந்தஜாதிக்கு உசித
மாகப்பசுக்களை ரக்ஷியாநிற்றி.—(க) "விளையாடு கூழலைச்சூழவே
நின்று காலிமேய்க்கவல்லாய்" என்கிறபடியே தன்னழகாலே
வயிறு நிரம்பும்படியிறே பசுக்களை ரக்ஷித்தது. (ஆநெயுண்டி)
பசுக்களின் நெய்யை அமுது செய்யாநிற்றி. ஸத்யகாமனுய் விஜி(வ)கத்ஸனு யிருக்கிற நீ ஆஸ்ரிதஸ்பர்சமு
டையதொரு நீரவ்யத்தை யொழியச் செல்லாணையாலேயிறே அத்
தைவிரும்பி அமுதுசெய்தது. (அன்றுகுன்ற மொன்றினுலானை
காத்து) அதுக்குமேலே இந்த்ரன், "ஸம்வர்த்தகணம்" என்கிற
மேகஸமூஹத்தைக்கொண்டு வர்ஷயழியச்செய்கிற தசையிலே
கைக்கெட்டிற்றொருமலையையெடுத்து பசுக்களை ரக்ஷித்து. (ஆன்)
பசு. கீழிற்பாட்டிலும் இவ்வபதாநம் சொல்லிற்று. அதுக்கும்
இதுக்கும் வாசியென்னென்னில்; ப்ராதிகூல்யத்தில் நியதனல்ல
மையாலே இத்ரவர்ஷ யழியச்செய்யமாட்டாத தீர்மையைச் சொல்லி
ற்று - அங்கு; இங்கு -தன்னையொழியச் செல்லாத†(பசுக்களை ரக்ஷி
த்த)படியைச் சொல்லுகிறது. (மையரிக்கண் மாதராய்திறத்து)
அஞ்ஜநத்தாலே அலங்க்ருதமாய், செவ்வரிகளோடேகூடின திருக்
கண்களையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக. (மூன்றினையன்று
சென்றடர்த்தமாயம்) ஸம்ஸ்லேஷார்த்தமாக ஒப்பித்து நிற்கிற
தசையிலே அவள் ஸந்நிதியிலேசென்று வ்ருஷபங்களேழையு மடர்த்
தஆஸ்சர்யம் (என்னமாயமே) முன்புசெய்த செயல்களுக்கும் அவ்
வருகே யொன்றுயிருந்ததே! (சo)

நாற்பத்தேழாம்பாட்டு. (ஆயனுகியித்யாதி).

ஆயனுகி கோபஸஜாதியனையவதரித்து

† குண்டலிதமதிகம். (க) நி-வாய்-சு-உ.

ஆயர் மங்கை நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய

வேய் வ்ருத்தஸ்நிக்தருஜுவைகளாழ்ல மூங்கில் போலிருக்கும்

தோள் தோளை

விரும்பினாய் அத்யாதரித்தாய்;

"அம்பரத்தெதாடிம்பராய் யாவர் ஆயதின்னைக்காணவல்லர்" என்றன்வயம். "காண" என்று அநுஷங்கம்.

அம்பரத் தொடு } உபரிதநலோகவ்ருத்தி ப்ரஹ்மாதிகளோடு கூடின

இம்பராய் பூமிவ்ருத்தி ஜ்ஞாநாதிகமநுஷ்யர்களிலே

யாவர் ஆர்

ஆயதின்னை ஸர்வஶக்தியுக்தனவனுடைய

காணவல்லர் பரிச்சேதிக்கஶக்தர்;

மாய ஆஶ்சர்யஶக்தியுக்தனே!

மாய "நாதா" என்கிறமாயையையுடைய

ஸம்பந்தத்தாலுண்டான

மாயைகொல் அஜ்ஞாநத்தாலேயோ? ("மாயாவயுநம்-ஜ்ஞாநம்" என்று மாயாஶப்தம் ஜ்ஞாநஸாமாந்யவாசியாய், தத்விரோதியான அஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறது. "கிம்" கேள்வியாய், "கொல்" என்கிறவிதத்திலும் கேள்விவாசியாயிருக்கிறது)

அதன்றி அவதாரபரிச்சேதகமாத்ரமன்றிக்கே

நீ யமாகமகாவான தேவர்

வகுத்தலும் மஹதாதி ஶரீராந்தங்களான வகுப்புக்களை வகுத்தலும்

மாய அந்தகரணகளேபரங்களைக் கொண்டு

கல்வழிபோகமாட்டாதே அந்யபரராய்

நசிக்க,

மாயமாக்கினாய் ஸம்ஹாரமேகேஷமமென்று காரணவஸ்துவை

உன் தேவருடைய
மாயமுற்றும் ஸங்கல்பாத்மக ஜ்ஞாநங்க ளடங்கலும்
(மாயாவயுநம் ஜ்ஞாநம்)
மாயமே ஆஸ்சர்யாவஹமே. (சக)

அவ.—நாற்பத்தோராம்பாட்டு. நீஉகந்தாரை, தத்ஸ்வாதீய ணைய் வந்தவதரித்து ஸ்வரூபாநுரூபமாக ரக்ஷிக்கும்படியையும், விரோ தகரான ஸம்ஸாரிகளை ஸங்கல்பத்தாலே கர்மாநுகூலமாக ரக்ஷிக்கும் படியையும், அநுஸந்திக்கப்புக்கால் பரிச்சேதிக்க முடியாதாயிருந் தென்கிறார்.

வ்யா,—(ஆயஜகி ஆயர்மங்கை வேயர்தோள் விரும்பினாய்) இடைஜந்மத்திலே அவதரித்து நவயௌவநஸ்வபாவையான நப்பின் னைப்பிராட்டியுடைய, சுற்றுடைமையாலும் பசுமையாலும் செவ் வையாலும் வேய்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான திருத்தோளோடே† ஸ ம்ச்லேஷித்த திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை கோபஸ்வாதீயமாக்கிக் கொண்டவதரித்து அத்யாதரத்தைப் பண்ணினாய். "ஆனாயன்று சென்றடர்த்த" என்று கீழ்ப்பாட்டிலும் இவ்வபதாநத்தைச் சொல் லிற்று, இதுக்கு மதுக்கும் வாசியென்னென்னில்; விரோதிநிரஸநத் திலே நோக்கு - அது; ஸ்ரீபோக்யமான விக்ரஹத்தை கோப ஸ்வாதீயமாக்கிவந்தவதரித்தபடியைச்சொல்லுகிறது-இது. இது அந ந்யப்ரயோஜநரான ஆஸ்ரிதர்களுடைய ரக்ஷணத்துக்கு முபலக்ஷ ணம். (ஆயநின்னையாவர்வல்ல ரம்பரத்தொடிம்பராய்) உபரிதந லோகங்களிலுண்டான ப்ரஹ்மாதிகளிலும், பூமியில் விசேஷஜ்ஞ ரான மநுஷ்யாதிகளிலும் ஸர்வஶக்தியுக்தனை உன்னையார் ஆராய வல்லார். அப்ராக்ருத விக்ரஹத்தை ப்ராக்ருத ஸ்வாதீயமாக்கின இத்தை எவர் பரிச்சேதிக்கவல்லார்; ஒருவருமில்லையென்கை.

(மாய) ஆஸ்சர்யசக்தியுக்தனே. (மாயமானைபிகால்)(க) "ஜஜா யாஊரதூயா - மமமாயாதூரத்யயா" என்கிறபடியே ப்ராக்ருத ஸம் பந்தத்தாலிறந்த அஜ்ஞாநத்தாலேயோ, அன்றிறே. "கிம் - கேந கே" (உ) "சாயாவயாநம்ஜ்ஞாநம் - மாயாவயுநம் ஜ்ஞாநம்" என் கிறபடியே மாயாஶப்தம்ஜ்ஞாநவாசியாகிறது. அஜ்ஞாநமும்ஜ்ஞாந விசேஷமிறே. அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸார(மஂய)கந்தரால்தான், அப்ராக்

(க) கீ-எ-கசு. † (பா) ஸம்ச்லேஷித்தாய்.

மூ.—வேறிசைந்தசெக்கர்மேனி நீறணிந்தபுன்சடைக்
கீறுதிங்கள்வைத்தவண்ணை வைத்தவண்கபால்மிசை
ஊறுசெங்குருதியால் நிறைத்தகாரணந்தனை
எதுசென்றடர்த்தவீச பேசுகூசமின்றியே. (சஉ)

ருதமாய் அதிந்த்ரியமானதிவ்யவிக்ரஹத்தைப்ராக்ருதனைஜாதீயமாய் சதுர்விஷயமாக்கின இத்தையறியலாமோ. (க)' 'சுவாகு நாஉ ரஃ - அவாக்பாதகரஃ'' என்கிறபடியே ஸ்வயம் பூர்ணனானவன் ஒரு கோபஸ்த்ரீயுடைய வடிவழகிலே அத்யாத்ரத்தைப் பண்ணின வித்தைதத்தான் எவர்பரிச்சேதிக்க.

(அதன்றி) அந்த அவதார வைபவத்தையொழிய ஸகலஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளால் பண்ணின உபகாரங்களைப் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதென்கிறது மேல்; (நீ வகுத்தலும்) ஸம்ஸாரிகளுடைய இழவிலே * தயமாநமாவா யிருந்துள்ளாய், உன்னை லபிக்கைக்கு ஹேதுவான ஜ்ஞாநமுண்டாய் நல்வழிபோகைக்குக் காணகளைபாங்களைக் கொடுக்கச்செய்தேயும், மஹதாதி விசேஷாந்தமான வகுப்பு, தத்கார்யமான அண்டங்களாகிற வகுப்பு, அண்டாந்தர்க்கதமான சதுர்த்தச புவநாத்மகமான வகுப்பு, தத்தத்கர்க்கத தேவாதிகளாகிற வகுப்பு.† ((மாய) நசிக்க) அந்தசரீரங்களைக்கொண்டு தந்காமம் ஹிதம் பார்க்கமாட்டாதே விஷயாந்தரப்ரவணராய் நசிப்பார்கள். (மாயமாக்கிணை) அவ்வளவிலு முபேக்ஷியாதே இவற்றுக்கு இனி ஸம்ஹாரமே ஹிதமென்றுபார்த்து ஸ்வசரீரமான ப்ரக்ருத்யவஸ்த்தமாக்கிணை. (உன்மாயமுற்றுமாயமே) உன்னுடைய மாநஸ வ்யாபாரரூபமான ஸங்கல்பஜ்ஞாந மடங்கலும் ஆஸ்சர்யாவஹமாயிரா

.... (சக)

நாற்பத்திரண்டாம்பாட்டு (வேறிசைந்த)

வேறு	விலக்ஷணமாக,
இசைந்த	ஸம்ஹரத்ருத்வத்துக்குச் சேர்ந்த
செக்கர்	சிவந்த, க்ருத்தமான வென்றபடி;
மேனி	சரீரத்தையுடைய
	பஸ்மத்தாலே

(க) சாந்தோ-ரு-கச-உ. † குண்டலிதமதி

மான

புன்	புன்மையை-பொல்லாமையையுடைய
சடை	ஜடையையுடைய
கீறு	ரேகாமாத்ரமான
திங்கள்	சந்த்ரனை
வைத்தவன்	அந்தஜடையிலே தரித்தருக்ரஹத்தையுடைய
கை	கையிலே
வைத்த	லக்ஷ்மான
வன்	துர்மோசமானவென்றபடி;
கபால்மிசை	கபாலத்திலே
ஊறு	திருமேனியிலே ஊறுசின்றுள்ள
செம்	சிவந்த
குருதியால்	ரக்த ஜலத்தாலே
நிறைத்த	பூரித்த
காரணத்தினை	வேறதுவை
கூசமின்றியே	கூசமில்லாமலே
சென்று	மேல்விழுந்து
ஏறு	எருதுகளை
அடர்த்த	கொன்ற
ஈச	நிருபாதிக நியமந ஸீலனே!
பேசு	அருளிச்செய்யவேணும்

('கூசமின்றியே பேசு" என்னவுமாம். அவதார கோப
த்தைப் பாராதே அருளிச்செய்யவேணும்). (சுஉ)

அவ.—நாற்பத்திரண்டாம்பாட்டு. "வேஷருத்தலும் மாயமாயு
மாக்கிஞய்" என்று - ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள் சேர ப்ரஸ்துதமா
கையாலே, (க) "வநகுவநவாஸுரஃ" "லவெ-ர்மிதுநுஷுரஃ-ஏக
ஏவருத்ரஃ" "லர்வோஷ்மேபஷுருத்ரஃ" என்று ப்ருதிப்ராவிதராயிரு
ப்பாரு முண்டாயிருக்க, நம்மையே அபர்ச்சிந்ந ஸ்வபாவராகச்சொ
ல்லக்கடவீரோவென்று பகவதபிப்ராயமாக, அந்தருத்ரனுக்குவந்த
ஆபத்தை, அவதரித்துத் தாழநின்று அங்நிலையிலே போக்கின தேவ
ரீர்க்கு எது பரிஹரிக்கை பரமென்கிறார்.

(க)

வ்யா.—(வேறினைசந்த செக்கர்மேனி) வேறுகத்தன் னுடைய ஸம்ஹரித்திருத்வத்துக்குச்சேர்ந்த க்ருத்தமான வேஷத்தை யுடை யனாய். (செக்கர்) சிவப்பு. சிவத்தல் - கோபித்தல். ஸ்ருஷ்ட்யாதி த்ரயத்துக்கும் தேவரீர்க்கு தனியேயயிறே ஸ்வபாவம். (நீறணிந்த புன்சடை) டஸ்மோத்தூளித ஸர்வாங்கனாய் க்ருபணமான ஜடை யையுடையனாய். புன்மை- பொல்லாமை. இத்தால்-ப்ராயஶ்சித்தத் துக்கும் ஸாதகத்வத்துக்கும் ஏகாந்தமான லிங்கத்தையுடையவ னென்னுகை. (கீறுதிங்கள் வைத்தவன்) அந்த ஜடையிலே கலாமாத்ர மான சந்த்ரனைவைத்தவன். ஆக, ஸம்ஹரித்திருத்வமே தொழிலன் றும், ஶாஸ்த்ரவஶ்யனதனையஸூசிப்பிக்கிறஜடாதிகளையுடையவனை ன்றும், சந்த்ரதாரணத்தாலே-போக (ஹோம) ப்ரதானனென்றும் சொல்லிற்றாய்த்து. (கையைவைத்தவன் கபால்மினை) கையில்வைத் தவியகபாலத்திலே. பாதகித்வப்ராரப்தமானகபாலதாரணமும், பாதகம் போனாலல்லது போகாத ப்ராடல்யத்தை யுடைத்தான கபாலித்வமுமென்று சொல்லிற்றாய்த்து. ஶாஸ்த்ரவஶ்யனுக்கிறே †இப்பாதகித்வமுண்டாவது.

(ஊறுசெங்குருதியால் நிறைத்த காரணத்தினை) உன் திருமேனி யிலே ஊறுகின்ற துள்ள ரக்தஜலத்தாலே நிறைத்த தாவது. (பேசு) உன் னுடையஸர்வஜ்ஞத்வமும் அவனுடைய ஸர்வஶக்தித்வமுமொழிய வேறுவேறதுவுண்டாகில் அருளிச் செய்யவேணும். உன் னுடைய ஸகலகாரணத்வமும் அவனுடைய நிக்ரஹத்வமுமொழிய வேறதுவுண்டோ. இங்கே, "செங்குருதி" என்றும், மேலே, "அலங்கல் மார்வில் வாச நீர் கொடுத்தவன்" என்று மருளிச்செய்பாரின்றார்; இரண்டுக்கும் பேதமின்னென்னில்; அப்ராக்ருத ஸம்ஸ்தானத்தைஇதரஸஜாதீய மாக்கினமெய்ப்பாட்டைச் சொல்லுகிறது—இங்கு. (க) "ஸவர்ம நீ-ஸர்வசக்தி" என்கிற அப்ராக்ருத ஸமஸ்தானத்தையேஇதரஸ ஜாதீயமாகிற்றென்றுதோற்றுகைக்காகவந்த லவலக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறது - அங்கு. (கூசமின்றியே-என்ன சென்றடர்த்தவிசே ஷம்) ஸதபங்கவிஜயமுடைய க்ஷத்ரியத்வத்தையும் தன் ஸௌகுமார்யத் வத்தையும் பார்த்துக்கூசாதே, மேல்விழுந்தடர்த்த உன்னீஸ்வரத்வம் நமக்கெப்படி நின்றவனே! எனக்கருளிச் செய்யவேணும்.

அரு.—நாற்பத்திரண்டாம்பாட்டு. (பாதகித்வமுண்டாவது-பாதகபீதியுண்டாவதென்றபடி).

(க) சாம்ராஜ்ய-ஸ-ஸர்வ-க. † (பா) இப்பாதகம்.

திருச்சந்தவிருத்தம், சக-பா-வெஞ்சினத்த, வ்யாக்யானம். கஉ

மூ.—வெஞ்சினத்தவேழவெண் மருப்பொசித்துருத்தமா
கஞ்சனைக்கடிந்து மண் ணளந்துகொண்டகாலனே
வஞ்சனத்துவந்தபேய்ச்சி யாவிபாலுள் வாங்கினாய்
அஞ்சனத்தவண்ணனாய வாதிதேவனல்லையே. (சக)

ஶாஸ்த்ரவஶ்ய ஜந்யத்திலேபிறந்து ஏழுகோஹத்தியை பண்ணச் செய்தேதயும் ஈஶ்வரத்வம் நிறம்பெறநின்றாய்நீ; ருத்ரன்தன் ஈஶ்வரத்வத்தால்வந்த மேன்மை குலையாதே நிற்கிறவளவிலேபாதகியாஞான்; அப்பாதகத்தை, அவதரித்துத் தாழ நின்றநிலைபிலேபோக்கியருளினாய். இந்நெடுவாசியை தேவர்களை எதிரிகளாயழிக்கப் புக்கால் தான் அழியுமோ?. "கூடமின்றியே - பேசு" என்னவுமாம். (க) "கூஹ்மவோ வோ ஹ்யவோ ஜாதஃ — அஹம்வோ ப்ராத்ருவோ ஜாதஃ" என்று-தேவரீருடையமேன்மையை மறைத்துப் பரிமாறுகிறபடியை நினைத்துக்கூசாதே, (உ) "ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம்" என்கிறபடியேஅவதாரத்திலுடைய அப்ராக்ருதத்வத்தையுள்ளபடி அறிகிறவெனக்கு அருளிச்செய்யவேணும். (சஉ)

நாற்பத்துமூன்றும்பாட்டு. (வெஞ்சினத்தித்யாதி).

வெம்	உக்ரமான
சினத்த	கோபத்தையுடைய
வேழம்	குவலயா பீடத்தினுடைய ("வழுவைவவா ரணமவ்வழம்" என்னக்கடவ
வெண்	வெளுத்த
மருப்பு	கொம்பை ("கோடுமருப்பும் மூலவை யும்கொம்பு" என்னக்கடவதிறே.
ஒசித்து	ஒடித்து
உருத்த	க்ருத்தனை,(சினமென்று தொடங்கிஉரு தபம்" என்னக்கடவ
மா	ப்ரக்ருத்யாமஹாபலனை
கஞ்சனை	கம்ஸனை
கடிந்து	போக்கி

(இந்நெடுவாசியை) அவனுஷ்டம் இல்லை செய்யப்போகாமையாலே அழிக்கப்போகாதென்கிறது. (சஉ)

(க) வி-பு-நி-கஉ-கக. (உ) கீ-சா-க.

"வஞ்சனத்துவந்த பேய்ச்சியாவிபாலுள் வாங்கிஞய்மண்
ணளந்துகொண்ட காலனே" என்றன்வயம்.

வஞ்சனத்து	வஞ்சனையாலே
வந்தபேய்ச்சி	வந்த பூதனையுடைய
ஆவி	ப்ராணனை
பாலுள்	பாலிலே
வாங்கிஞய்	அபஹரித்தவனே,
மண்	பூமியை
அளந்து கொண்ட	விக்ரமத்தாலேவாங்கிக்கொண்ட
காலனே	திருவடிகளையுடையவனே! ("காலனே" என்று ம்ருத்யுவாசியாய், பூபாரஹரணம் பண்ணினவனே யென்றுமாம்)
அஞ்சனத்த	ஸ்யாமமான
வண்ணனுய	காந்தியையுடைய
ஆதி	காரணபூதனான
தேவன்	உத்தமன் [டவதிறை). (சங)
அல்லையே	அன்றோ? ("கரளம் அஞ்சகம்" என்னக்க

வ. —நாற்பத்தாறாம்பாட்டிருக்கு ஆண்டையபாதகத்தைப்
ற்றினவளென்றபடி, த்ருஷ்டனாய்வந்தவரிக்கு பூபார
மாகுமத்தனையன்றிக்கே, த்ருஷ்டனையாலும், அந்த ருக்ஷாதிக
ளோடுகூடிக்கோளரியாயிறந்த ஹரிவாமனனாய் எல்லார்க்கும்
மனிதனாய் திருவடிகளாலளந்து உன் பர்வதோபஜீவ்யத்தை ப்ரகாசிப்
பித்தவனாலும் ஜகத்காரணபூதனென்கிறார். (க) "காவு
தெரிதலுமிடையாவிலைவளை-கானலேகொண்டோர்றுகாயாவுளை" என்று-
தொடங்கி. கம்மைஞன பூபாரமாகத் தொன்றுவரிதே.

(கம்ஸனை வெருட்டினத்தை கேட்டிலனென் மருப்பொசித்து) வெவ்
விடை வென்ற வடுவுடைய தோளிலுரமிடந்திலுடைய வெருத்தகோபம்

அரு.—நாற்பத்தேழாம்பாட்டு. (கம்ஸன் பூபாரமோவென்ன வருளி
ச்செய்தருள் "கவலைகெடுகின்றதாகில்". விஷ்ணுவாலே கொல்லப்பட்ட காலநேமி
யென்ற வஸுரனை கம்ஸனுய்வந்து பிறக்கையாலே தனக்கு பாரமென்றபூமி
சொன்னவிவனென்றபடி.

திருச்சந்த விருத்தம் சுடர்பா, வெஞ்சினத் , வ்யாக்யாநம். கடுஞ்

சினை அநாயாஸேநமூறித்து. வெவ்வியசினம் - அதிகோபம். அதினு டைய சினமும், ஹிம்ஸாபரிகரமானகோம்பும் பயஹேதுவானவோ பாதி, கொம்பினுடையவர்ணமும் பயஹேதுவாயிருக்கிறதாய்த்து இவர்க்கு (உருத்தமாகஞ்சினைக்கடிந்து) அதுகேட்டு க்ருத்த(ஆ)னைப் ப்ரக்ருத்யா (வை)பலைத்தரனை கம்ஸனுடையநினைவைக்†கடிந்து- அவன் நினைத்த நினைவையவன்றன்னுடேபோக்கி. (க) "கிம்ஜெ ணாலுவீரேண - கிமிந்த்ரோணல்ப வீர்யேண"

"வஞ்சனைத்துவந்த பேய்ச்சியாவி பாலுள்வாங்கினாய் - மண் ணளந்துகொண்டகாலனே" என்றந்வயம். சுவலயாபீடத்தைப் போலேயும் கம்ஸனைப்போலேயும் எதிரியாய்த் தோற்றுகையன்றி க்கே, தாய்வடிவுகொண்டு வஞ்சனையால்வந்த பூதனையினுடைய ப்ராணனைப் பாலோடேகூட வாங்கினாய். அவளும் தாயாய் முலை கொடுக்கவந்தாள்;இவனும் பிள்ளையாய் ஆதரத்தோடே அம்முலைப் பாலை யமுதுசெய்தான். துஷ்ப்ரக்ருதிகளுக்கு நாஸகமான தர் மிஷ்வபாவத்தாலே அவள்நினைவு அவள்தன்னுடேபோனவித்தனை. முலைவழிபாலே ப்ராணனைவாங்கின ஆஸ்சர்யத்தாலும், துர்வர்க்கத் துக்கு ஜ்ஞாததயாவன்றிக்கே ஸத்தயா நாஸகரனைகயாலும், ஸர் வாதிகன் நீயேயென்கை. (உ) "ஹந்ருஷிஷ்வஸம்ஸாரம் ஸவ்ருஷா ஸீஜ்ஜகத்குரோ:" என்னக்கடவதிறே. "உருத்து" என்று பாடமானபோது- சுவலயாபீடநிரஸநத்தாலும் திருவுள்ளத்திலே சினம்மாறுமையைச்சொல்லிற்றாய்

(மண்ணளந்துகொண்டகாலனே) பூபாரமான§ கம்ஸநிரஸநமே யன்றிக்கே, தன்ஸுலபத்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காகப்ரஹ்மாதி ஸகலஜந்துக்கள் தலையிலும் வைத்த திருவடிகளை யுடையவனே. "காலனே" என்று ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யுவானவனே யென்றுமாம்.

(உரு) மிடுக்கு. † (தம்பன்) மிடுக்கிலே அதிகனென்றபடி. மிடுக்கனே வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கிமிந்த்ரோணைத்யாதி). மிடுக்கனைகயாலே யன்றோ "அல்பவீர்யேண இந்த்ரோணகிம்" என்று கம்ஸன்சொன்னானென்ற படி. (சுட)

(க)வி பு-ரு-சு-சு. (உ) ஹரிவம்ச-விஷ்ணு-சு-கூ-அ. † (பா) கடந்த § (பா) கண்ட ‡ "உருத்தமன்" என்று அநுபவபாடம்.

மூ.—பாவினீர்மைசெம்பொனீர்மை பாசியின்பசும்புறம்
போலுநீர்மைபொற்புடைத் தடத்துவண்டுவின்டுலா
நீலநீர்மையன்றிணை நிறைந்தகாலநான்குமாய்
மாவினீர்மைவையகம் மறைத்தநன்னநீர்மையே. (சச)

(அஞ்சனத்தவண்ணனுய ஆநிதேவனைஅடைய) (க) "நீலதோயதமத்ய
புஷ்பா ஸந்நிபவிக்ரஹாவிரா-நீலோதாயதமத்ய்யஸ்தாவிதுவ்
ல்லீலகவபாஸ்வரா" என்கிறபடியே-விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனுய்ஜக
த்துக்கு உத்பாதகனுய், அத்காலே உஜ்ஜ்வலனைவனல்லேயோ; ஜக
த்காரணத்வத்தோபாதி அப்ராக்ருத திவ்ய விக்ரஹமேயாகுமம்ஸர்
வாதிகவஸ்துவுக்கு லக்ஷணமென்னை. (சஙட)

நாற்பத்துநாலாம்பாட்டு. (பாவித்யாதி)

பாவினீர்மை ஸ்ரீரத்தினுடையபோலவிருக்கும் வெளு
த்த ஸ்வபாவம்,

செம் சிவந்த

பொன் காஞ்சனத்தினுடைய போலவிருக்கிற

நீர்மை ரக்தவர்ணமாகிற ஸ்வபாவம்

பாசியின் ஸைவாலத்தினுடைய

புறம் ப்ரதேசத்தினுடைய

பசும் பசுமையோடு

போலும் ஸ்ருஷ்டமானஹரிதவர்ணமாகிற ஸ்வபா

நீர்மை வம்

பொற்புடை அழகியதான

தடத்து தடாகத்திலே யிருக்கிற

வண்டு ப்ரமரங்கள்

விண்டு

உலா பறவாநின்றுள்ள

நீல கருநெய்தல் பூவினுடைய போலிருக்கிற

நீர்மை ஸ்யாமமாகிற ஸ்வபாவம்

என்றிவை என்கிறஇவைகள்

நிறைந்த பூர்ணமான

கால்நான்கு மாய் } க்ருதாதியுகசதுஷ்டய நிர்வாஹகனை

(க) ஸ்தோ-கக.

மாலின்நீர்மை } எம்பெருமானுடைய ளௌலப்யத்தை
வையகம் மறைத்தது } பூலோகத்திலுள்ளவர்கள் (மஞ்சாக்ரோ திரஸ்கரித்தது [பாந்திவத்)
என்னின்நீர்மையே } என்னதுர்வாஸரா ஸ்வபாவம்.

("கூதிதஸ-கூஷ்டிவை, ஹ-ம்-க்ருதஸ-க்லஸ்சதுர்ப்பர ஹ-ம்" "தெஜதாயா ரகுவணை-ராவளை-த்ரேதாயாம்ரக்தவர்ணாஸௌ" "ஆவரை ஹமவாந் ஸுராஜ்ஞ-த்வாபரேபகவாங்ஸ்யாமம்" "கலௌகூஷ்ணோ திஷாகூஷ்ணோ-கலௌக்ருஷ்ணம் த்விஷாக்ருஷ்ணம்" இத்யாதி த்ரஷ்டவ்யம். "பொற்பு மஞ்சுபொற்பு கட்டழகும்" என்னக்கடவது, "நீலம் பானல் காஷிகருங்குவளை" என்னக்கடவது). (சச)

அ.—நாற்பத்து நாலாம்பாட்டு. "மண்ணளந்துகொண்டகாலனே" என்று முறையறிவித்தபடியும், "அஞ்சனத்தவண்ண" என்று முறையறிந்தவர்கள் ஆஸ்ரயிக்கைக்குஸ-பாஸ்ரயமானவடிவும்ப்ரஸ்துதமாய்நின்றது-கீழ்; "க்ருதாதியுகங்களில் சேதநர்ஸத்வாதிகுணநூகூலமாக ஸ்வேதாதிவர்ணங்களை விரும்புகையாலே அந்தகாளமேகநிபஸ்யாமமான நிறத்தையழியமாறி அவர்களுகக்கும்வர்ணங்களைக்கொண்டு அவ்வவ-காலங்களிலே முகங்காட்டச்செய்தேயும் ஸம்ஸாரிகள் காற்கடைகொள்ளுவதே!, இதென்ன துர்வாஸநா(வை)பலம்" என்கிறார்:

வ்யா.—(பாலின்நீர்மை)க்ருதயுகத்திலுள்ளார்ஸத்வப்ரசுரராய் வெளுப்பு உகக்குமவர்களாகையாலே அவர்களுக்குப் பால் போன்ற நிறத்தைக்கொள்ளும்; நீர்மை-ஸ்வபாவம். அதாகிறது—நிறம். (க) "வளையுருவாய்த்திகழ்ந்தான்" என்றும், (உ) "சங்கவண்ணமன்னமேனி" என்றும்சொல்லுகிறபடி த்ரேதாயுகத்தில்வர்ணம் (ங) "ரக்தஸ்-ஸர்வரஸ்" என்கிற விஷயமென்று தேறற்றுணைக்காக. [(செம்பொன்நீர்மை) த்ரேதாயுகத்தில்வர்ணம் (ச) "ரக்தஸ்-ருக்மாபம்" என்றும் (ஞ) "சட்டு

(க) திருவெ-கூ. (உ) கஇ. (ங) சாந்தோ-கூ-கச-க.

ரைத்த நன்பொன் உன் திருமேனியொளி யொவ்வாது'' என் றும்சொல்லுகிறபடியே-சிவந்ததிருநிறத்தைக்கொள்ளும்.(க)''சேய னென்றுந்திரைதைக்கண்'' என்கிற ஸ்தாநத்திலே ''செம்பொனீர் மை'' என்றது; அந்நிறத்துக்கு ஆஸ்ரயமான விக்ரஹம் மஹாரக்த மென்று தோற்றுகைக்காக.

(பாசியின் பசும்புறம்போலும் நீர்மை) க்வாபரயுகத்திலே வந் தால் பாசிபிணுடைய புறத்தில் ப்சுமைபோலே ஸ்யாமவர்ணமான திரு நிறத்தையுடையனாய். (பொற்புடைத் தடத்து வண்டுவிண்டுலா நீலநீர்மை) கலியுகத்திலேவந்தால் எல்லாவழிவும் கொண்டாலும் அபிமுகீகரிப்பாரில்லாமையாலே ஸ்வாபாவிகமான நீலநிறமாயிருக் கும். (உ) ''நிலைநின்ற பின்னைவண்ணங்கொண்டல் வண்ணம்'' என் னக்கடவதிறே. (ஊ) ''கலௌஜகத்பதிம்'' என் கிய தடாகத்திலே வண்டுகள் நெருங்கப்படிந்து மதுபாநத்தைப் பண்ணி, அத்தால்வந்த ஹர்ஷத்தாலே சிறகுவிரித்து உலாவுகின் றுள்ள நீலப்பூவின் நிறம்போலேயிருக்கிற நிறத்தையுடையனாய். இத்தால் ஸ்யாமவர்ணமாய் செவ்வியையுடைத்தான நீலப்பூவென்னை. பொற்பு—அழகு. விண்டல்—அலர்தல்.

(என்றிவை நிறைந்தகாலங்கொண்டுமாய்) ஆஸ்ரிதார்த்தமாகக் கொள்ளும் அங்நிறங்கள குறைவற்றிருந்துள்ள சதுர்யுகமாய்ப். இங் நிறங்கள் காலயுகத்திலும் குறைவற்றிருக்கை.(மாலின்நீர்மை) இப் படியிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய நீர்மையை—இஸ்லாளலப்ய த் தை. (வையகம் மறைத்தநின்னீர்மையே) பூமியிலுள்ளார் ஆஸ் ரயியாதே கற்கடைக்கொண்டது என்னை? ஸர்வாஸ்ரயியாதிலே தான். "ஜகத்கேஸரஸாத்ரி - ஜகத்சாக்ஷிரோமாத்ரி" என்னுமாபோலே அதற் தர்ப்பூதரைச் சொல்லுகிறது. "மறைத்தது" என்கிறது. (ச) "முகுணோயாவஸீரவ்ருதஃ - குணமாயாளுமாவ்ருதஃ" என்னுமா போலே பகவதநுக்ரஹத்தையும் அநுபவித்திருப்பதே! அநாதிகால தர்வாஸ்ரய யென்னை.

.... (சக)

(க) திருமெ-கூ. (உ) நி-மொ-சு-கூ-அ.
(ஊ) வீ-பு-கூ-க-சூக. (ச) வீக-க- 9

திருச்சந்தவிருத்தம்-சொற்பொருள். மண்ணுளாய்வ்யாக்யானம். 5 6 5

மூ,—

மண்ணுளாய்கொல்விண்ணுளாய்கொல் மண்ணுளோமயங்கிநின்றுங்
கண்ணுமெண்ணகப்படாய்கொ லென்னமாயைநின்றமர்
கண்ணுளாய்கொல் சேயைகொ லனந்தன்மேற்கிடந்தவெம்
புண்ணியா புனந்துழா யலங்கலம்புனிதனே. (சரி)

காற்பத்தைந்தாம்பாட்டு. (மண்ணுளாய்கொல்லித்யாதி).

மண்ணுளாய் லீலாவிபூதியிலே ப்ராக்ருத ஸ்ஜாதீயரை யவதரித்தாய்.

கொல் இதன்ணயிருக்கிறதோ.

விண்ணுளாய் பரமபதவர்த்திகளானநித்யஸூரிகளுக்கு

ஆய் நிர்வாஹகனாயிராகின்றவனே

கொல் இதன்ணயிருக்கிறதோ;

மண்ணுள் லீலாவிபூதியிலே [ற

மயங்கி நின்று விபரீதஜ்ஞானங்களையுடையராய்வர்த்திக்கி

என்னும் ப்ரயோஜநாந்தரங்களையே சிந்தித்துக்

கொண்டிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளுடைய

என் மநோரதத்துக்கு

அகப்படாய் விஷயமன்றியிலே யிருக்கிறவனே

கொல் இதன்ணயிருக்கிறதோ.

நின்றமர் உன் திருவடிகளிலே அநந்யப்ரயோஜநராயிருப்பார்க்கு

கண்ணுளாய் சக்ஷுர்விஷயனாய் ;

கொல் இதன்ணயிருக்கிறதோ.

சேயை ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்கு தூரஸ்தனாய்

கொல் இதன்ணயிருக்கிறதோ. (“சேய்” என்றது தூரத்துக்குப்பெயர்).

அனந்தன்மேல் கிடந்த } திருவனந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளின,

எம் என்னுடைய

புண்ணியா அநந்யார்ஹ மோக்ஷத்தைஎனக்கு உணர்த்தினவனே;

(வ-ரை) அலகிலா - வரம்பிலவாகிய; விளையாட்டு - லீலாவிபூதியிலே; அமர் - விரும்பி; அடியார் - ஆச்ரிதர்; ஆர்வம் - ஆசை; அறுத்து - போக்கி; ஆட்கொண்டு - அடிமைகொண்டு; அருளி - கிருபைபண்ணி; அமரர் - நித்யஸூரிகள்; ஏறு - தலைவன்; ஆய் - ஸ்வாமியாய்; அணி - அழகிய; அரங்கம் - திருவரங்கம்; மேய - பொருந்தி; மாயனே - ஆச்சர்யபூதனே; மாலே - வ்யாமோஹத்தையுடையவனே; மணிவண்ணா - நீலமணிபோலே நிறத்தையுடையவனே; என்னை - என்னை; ஆளுடை - அடிமைகொண்ட; அம்மான் - ஸ்வாமியே; (வ-ரை) முடிவு - ஸ்ரீவைகுண்டம்; முதல் - காரணம்; ஆய் - ஸ்வாமியாய்; அணி - அழகிய; அரங்கம் - திருவரங்கம்; மேய - பொருந்தி; மாயனே - ஆச்சர்யபூதனே; மாலே - வ்யாமோஹத்தையுடையவனே; மணிவண்ணா - நீலமணிபோலே நிறத்தையுடையவனே; என்னை - என்னை; ஆளுடை - அடிமைகொண்ட; அம்மான் - ஸ்வாமியே;

யாநஃ-ணீஞ்ஞ-வூாவணை.மதுயுழ்ா-வொஜ்யுழஃ-நய
தெஃ,வெவாஞெஸாகூ-தி மணகுவாஉவ்.ஃகுவாஸவு சுந-வ்ஹுாஸ
வாஸவணாள. வூயெஃாஉஸாஸ்ஃகுவாஜுவஸவுணஃ. தயா
வவொ-ஂவ்ஹுஃநநுவாஹுள் ஔஷஃகுவா-ஸ்ஃகுப வொ-ஂவஸவ்ஹுஸாஸ-வ
வஂநயதி-வூகுவாஸபயதீதிவொ-ணுவுஜுதி நீஷ்ஷுவூாயுழஃ.)

புனந்துழாய } மாலாருபேண விந்யஸ்தமான திருத்து
லங்கலம் } ழாயிதள்களை யுடைய
புனிதனே பரமபாவநனே!
என்னமாயை என்னவாஸ்சர்யம். (சுரு)

அவ.—நாற்பத்தைந்தாம்பாட்டு. பகவத் ஸௌலப்யத்தை யும் அதிஸயித்திருந்துள்ள ஸட்ஸாரிகளுடைய துர்வாஸனையால் வந்த இழவைச்சொன்னார் கீழ்; இதில்-அவர்களிலே அந்யதமனை னெனக்கு தேவரீருடைய பரத்வஸௌலப்யங்களையும், ஆஸ்ரிதர்க் கெளியனாய் அநாஸ்ரிதர்க்கு அரியனாயிருக்கிறபடியையுங்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹமாக்குவதே! இதென்ன ஆஸ்சர்யமென்கிறார்.

வ்யா.—(மண்ணுளாய்கொல்) (க) "ஸுவாகூ நாஉஸ்ஃ-அவாக்ய நர்காஃ" என்கிறபடியே பூர்ணரானதேவரீர்ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயரா னைக்காக ஸாபேக்ஷராய், அப்ராக்ருதமாய் அதீந்த்ரியாமன விக் ரஹத்தைப்ராக்ருதஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு அவதரித்து சக்ஷுர் விஷயமானாய். "கொல்" என்று - ஏகாஸ்ரயத்திலே விருத்ததர்மங் கள் சாண்டையாலே, இதென்னுயிருக்கிறதென்கிறார். அதாகிறது- வீதாவிபோகத்தில் சலக்கழும், ஒருதிர்யக்குக்கு மோகூப்ரதர கழும். (உ) "வூஹூாதிகிஞுந-ப்ருச்சாமிகிஞ்சந" (விண்ணுளாய்கொ ல்) அல்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்த(ழ்ரு)ானதிர்யஸ்தாவரிகளுக்கும் பரிச் சேதிக்கவொண்ணாத பெருமையையுடையையாய். (கொல்) நித்ய ஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனுயிருக்கையும் குஹ ஸபாரீ ஸுக்ரீவா திகளுக்கு நிர்வாஹ்யனுயிருக்கையுமாகிறவிது என்னுயிருக்கிற

அரு.—நாற்பத்தஞ்சாம்பாட்டு. இரண்டாம் ஏகாஸ்ரயத்திலே யுண்டெ ன்று சொன்னவிடமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ருச்சாமிகிஞ்சந) என்று. (சுரு)

(க) சாந்தோ-கூ-க-உ. (உ) அதிமாநுஷஸ்தவ-க.

தோ! என்கிறார். (மண்ணுளே மயங்கிநின்றெண்ணுமெண்ணைகப் படாய்கொல்) இப்பரத்வமெளலப்யங்கள ப்ரக்ருதிஸ்பர்ஶத்தாலே வந்த விபரீதஜ்ஞாநத்தை யுடையராய் ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ஸம்ஸாரிகள் மதோந்மத்திக்கும் மதோந்மத்தக்கும் அவ்வருகாம்படி யிருந்தி. (என்னமாயை) என்கிற விது - இப்பாட்டின் முடிவிலே க்ரியையாகக் கடவது.

(கின்தமர் கண்ணுளாய்கொல்) உன் திருவடிகளிலே அநந்ய ப்ரயோஜநராயிருப்பார்க்கு, (க) "வரிதராணாயவாயுநர்க் பரித்ராணையஸாதாரணம்" என்கிறபடியே உள்ளபடியை ஸாக்ஷாத் கரிப்பியாநிற்புதி. (சேயைகொல்) ஆஶ்ரித விரோதிகளுக்கு உன்னை யறியவொண்ணாதே எதிரிட்டுமுடிந்துபோம்படி தூரஸ்தனாயிருப் புதி. (க) "விநாஶாயசதுஷ்க்ருதாம்-விநாஶாயசதுஷ்க்ருதாம்" என் னக்கடவதிறே. (கொல்) ஸம்பந்தம் ஸமாநமாயிருக்க அநந்யப்ரயோ ஜநர் பக்கலிலும் தத்விரோதிகள்பக்கலிலுமுண்டான இஸ்வபாவங் கள் என்னபிருக்கிறதோ. இவ்விருத்த தர்மாஶ்ரயத்வமாகிற தேவீ ருடைய ப்ரபாவம் ப்ரமாணப்ரஸித்தமாகையாலே பொய் யென்ன வொண்ணாது. விருத்தஸ்வபாவங்களாகையாலே மெய் யென்ன வொண்ணாது. (அனந்தன் மேல் கிடந்த எம்புண்ணியா) அதெ ல்லாங்கிடக்க, திருவநந்தாழ்வான் மேலே சாய்ந்தருளினவழகை க்காட்டி தேவீருடைய ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷ ஸ்வபாவத்தையும் என்னுடைய அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வத்தையும் எனக்கு உணர்த்தின வனே. "வாஸுதேவ நயதீதி-வாஸவஶ்ச - பும்ஸ்த்வம் நயதீதி புண்யம்" என்கிறபடியே இருவருடைய ஸ்வரூபத்தையும்ப்ரகாஶிப் பிக்கைக்கு உபாபமானவனே.

(புனற்கழாயலங்கலம்புனிதனே) தேவரும்தேவர்மாலேயுமான அழகைக்காட்டி, விஷயாந்தரருசியென்ன, (உ) "வொருவனாகுவ ஹாரிணா - சோரேணதர்மாபஹாரிணே" என்கிற அதர்மாபஹாரி மென்ன, இவ்வபராதத்திகளைத் தவிர்த்த பரமபாவநனே, (என்னமா யை) இதென்ன ஆஶ்சர்யம். என்றிறத்தில் ஈசைசெய்தருளின இவை என்றால் பரிச்சேதிக்கலாயிருந்ததில்லை யென்கிறார். (சந)

(க) தீ-ரா-ஸ்

மூ.—தோடுபெற்றதண்டுழா யலங்கலாடுமிசன்னியாய்
கோடுபற்றியாழியேந்தி யஞ்சிறைப்புள்ளூர்தியால்
நாடுபெற்றநன்மைமாணி ணல்லிலேயலாயினேன்
வீடுபெற்றிறப்பொடும் பிறப்பறுக்குமாசொலே. (சகூ)

நாற்பத்தாறும்பாட்டு. (தோடித்யாதி).

தோடு தேனொதுங்கள (ஏடும்தோடும் தூவினித
ழென்னைக்கடவது)

பெற்ற உடைய

தண் ப்ரமஹரமான

துழாய் திருத்துழாயினையுடைய

அலங்கல் திருமாலையை யுடையவனே! (படலி யல
ங்ஙல மென்னைக்கடவது)

ஆடு ப்ரணதர்பக்கல் முகப்ரதாநத்தாலே அ

சென்னியாய் திருமுடியை யுடையவனே!

கோடு ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யதனை (கம்புகோடு சங்கெ
னைப்படும்)

பற்றி கரித்து

ஆழி திருவாழியாழ்வானை

ஏந்தி கரித்து

அம் அழகிதான

சிறை திருச்சிறகையுடைய

புள் பெரியதிருவடியை

ஊர்தி நடத்தாநின்றாய்;

ஆல் ஹரித்த;(துஷ்கரதிர்யக்தோதகம்)

நாடு அக்காலத்திலிருக்கும் லோகங்கள்

பெற்ற லபித்த

நன்மை பெரியதிருவடியை மேல்கொண்டு ஸஞ்
சரித்த விந்த நன்மையை

ணல்லில்லை யேயலாயினேன் } கிட்டப்பெற்றிலே னகிலுமே

காயினேன்	திறந்த வாசல்கள்தோறும் திரியும் பதார்த்தம் போலே அதீயந்தாவரோதியுடையனான்
வீடு	மோக்ஷித்தை
பெற்று	லபித்து
இறப்பொடும்	இந்த ஸரீர விமோசநத்தோடே
பிறப்பு	இனியொரு ஸரீரபரிக்ரஹத்தை
அறுக்கும்	போக்கும்
மாறு	உபாயம்
சொல்	அருளிச்செய்யவேணும். (சுசு)

அவ.—நாற்பத்தாறும்பாட்டு. "அனந்தன்மேல்கிடந்தவம்புண்ணியா" என்று - ஸ்வரூபத்தை அறிவிக்கையாலே ஸம்ஸாரத்திலே வந்து ஆவிர்ப்பவித்தும் அவதரித்தும் பெரிய திருவடிதோளிலே யேறி ஆஸ்ரித நிருந்தவிடத்திலே சென்று ரக்ஷித்த காலமெல்லாம் இழந்தேன், இனி இழவாதபடி விரோதி நிவ்ருத்தி பூர்வகமாகான் உண்ணப்பெறும் விரகு அருளிச்செய்ய வேணுமென்னிறார்.

வ்யா.— (தோடுபெற்ற தண்டுழாயலங்கலாய் சென்னியாய்) உன் திருமேனியின் ஸௌர்ப்யத்தால் தனழுத்துக்குளிர்ந்திருக்துள்ள திருத்துழாய் மாலையை முடையையுடையையாய், ப்ரணதாஜநங்கள் பக்கல் முகப்ரஸாதத்தாலே அணைத்துவருகிற திருமுடியையுடையையாய், ஸர்வேச்வர ஸௌர்ப்யமிறை-சேதநர்க்கு அஸங்கோசத்தைக்கும் தாப ஸாந்திக்கும்வேறது. இத்தால் - கண்டபோதே மூசிபிறக்கும்படியான ஒப்பனையழகையும், ஆபிமுக்ய்யம் பண்ணினார்பக்கல் முகப்ரஸாதம்பண்ணவும் நீர்மையையும் சொல்லிற்று. (தோடு) பூவிதழ்.

(கோடுபெற்றியாழிபோந்தி) ஆஸ்ரித விரோதிகளை த்வம்சியாலே மண்ணுண்ணும்படி பண்ணுகைக்கு ஸரீ பாஞ்சஜந்யத்தைப்பற்றி, (க)"கருகுமிடம் பெற்று" என்கிறபடியே எதிரிகளைச் சென்றழிக்கைக்குத் திருவாழியை ஏந்தி. ஆஸ்ரிதர்க்கு முகங்கொடுக்குமளவன்றியே அவர்கள் விரோதிகளையும் அழியச்செய்யும் பரிகரங்களை

அரு.—நாற்பத்தாறும்பாட்டில், ஸௌர்ப்யத்தாலே திருத்துழாய் தலைக்கக்கூடியதாவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரஸௌர்ப்யமித்யாதி). (கோடு) ஸரீபாஞ்சஜந்யம். (சஊ)

(க) தி-வா-கோ-சு.

மூ.—காரொடொத்தமேனி நங்கள்கண்ண வின்னிணைகளே
நீரிடத்தராவணைக்கிடத்தி யென்பரன்றியும்
ஓரிடத்தையல்லை யெல்லைபில்லை யென்பரா தலால்
சேர்விடத்தைதாயினேன் தெரிந்திணறஞ்சுமாசொலே. (சள)

யுடையவனென்னை. (அந்நிறைப்புள்ளூர்த்தியால்) ஸ்வஸ்டார்ஹத்தா லேஅழகுபெற்ற திருச்சிறகையுடையபெரியதிருவடியை கடத்தா நிற்றி. அவனை மேற்கொண்டால் ஈச்வரனுக்கு அலங்காரமா யிருக்கும்படியான அழகைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். இத்தால் - ஆஸ்ரிதரிருந்த ஸம்ஸாரத்திலே ஆபத்தைகளிலே சென்று முகங் காட்டி ரக்ஷிக்கும் நீர்மையைச் சொல்லிற்று. இப்படி தன்னை தானிழவியிதாகம் பண்ணினின காலமெல்லா மிழந்தேனென்கிறார். "ஆல்" என்று - விஷாதாதிசயஸூசகம்.

(காடுபெற்ற நன்மை நண்ணமில்லையேயனும்) இருந்தேகுடியா கக் காணலாம்படி பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு எழுந்தரித்த இந்த நன்மையை நான் கிட்டப்பெற்றிலேனாகிலும். நான் விழுக னைகாலுமில்லா மிழந்தாலும் எனக்குருசிபிறக்குவின்றும் தேவரீ ருள்ளீராயிருக்க இழக்க வேணுமோவென்னை. (காயிதினன் வீடுபெ ற்று) அந்யகதியனான நான் பகவத்ப்ராப்திரூபமானதோகூத்தைப் பெற்று. (காயிதினன்) அநாதிகாலம் நிறந்து கிடந்தவாகுலல் லாம் நுழைந்து ஸர்வராலும் பரிபூ(ஹ)ணனான். உகந்து தொட்டாலும் எதிர்த்தலைக்கு அபராத்தினை விசோப்பிக்கும்நிஹீ கையையுடையநான்.

(வீடுபெற்று) இப்படிப்பட்டிருந்துள்ள நான் உனக்கு ஸத்ரு ஸானநிக்யலாபிகள் பேற்றைப்பெற்று. அநிஷ்டநிவர்த்தகனான், பூர் ணருடைய பேற்றைப்பெற்று. (இறப்பொழும்பிறப்பதுக்குமாசொ லே) இஸ்ரீரத்தினுடையவிமோசகத்தோடே இனியொரு ஸரீரபரி க்ரஹம் பண்ணுதபடி ஸம்ஸாரத்தைநடுக்கும் விரகு அருளிச்செ ய்யவேணும். சிறைக்கூடத்திலிருந்த ராஜகுமாரன் தலையிலே அபிஷேகத்தைதவைத்து, பின்புசிறையை வெட்டிவிட்டாப்போலே, ப்ராப்திமுன்பாக விரோதியைப்போக்கும் விரகு அருளிச்செய்ய வேணும். (சக)

நாற்பத்தேழாம்பாட்டு. (காரிக்யாதி)

காரொடு காளமேகத்தோடி

ஏத்த — ஐக்ருபாமான
மேனி — திருமேனியுடைய
ரங்கள் — அப்போதே ஆஸ்ரிதர்க்கு அநுபாவ்யமா
க்கின
கண்ணா — க்ருஷ்ணனே !
விண்ணின் காதனே — நித்யஸூரிகளுக் கநுபாவ்யனே
நீர் — க்ஷீராப்தியினுடைய
இடத்து — ப்ரதேசத்திலே
அரவணை — திருவநந்தாழ்வானென்ற படுக்கையிலே
கிடத்தி — ஸ்வேததத்வீப வாஸிகளுக்கு அநுபாவ்ய
னம்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறாய்;
என்பர் — வேதவைதிகர்கள் சொல்லுவர்கள்.
அன்றியும் — அதெதாழியவும்
ஓரிடத்தையல்லை — ஒருவிடத்திலே வர்த்திக்கிறாயில்லை;(ஸர்
வகதனென்னை)
எல்லையில்லை — கஹராதி விக்நைகளிலே சொல்லுகிற
ஆஸ்ரணீயஸ்தலங்களுக்குப் பரிச்சே
தமில்லை;
ஆதலால் — தேஹகால விப்ரகர்ஷ அதிக்ருதாதிகா
ரத்வ ப்ரதிபத்ய விஷயத்வங்களா
ளாலே கீழ்ச்சொன்ன விவை ஆஸ்ரய
ணீய ஸ்தலமல்லாமையாலே
நாயினேன் — அதி நிஹீநனான நான்
சேர்விடத்தை — ஆஸ்ரயணீயஸ்தலத்தை
தெரிந்து — இதமென்று புத்திபண்ணி
இறைஞ்சுமாறு — ஆஸ்ரயிக்கலாம்படி
சொல் — அருளிச்செய்யவேணும். (சள)

அவ.—நாற்பத்தேழாம்பாட்டு. பரவ்யூஹவிபவங்களடங்க ஆஸ்ரயணீயஸ்தலமன்றோ, அதிலே ஓரிடத்தைப்பற்றி ஆஸ்ரயித்து கும்மைப்பெறமாட்டீரோவென்ன; அவ்விடங்களெனக்கு நிலமல்ல;

எனக்கு ப்ரதிபத்திபண்ணி ஆஸ்ரயிக்கலாவதோரிடத்தை அருளிச்செய்யவேணுமென்கிறார்.

வ்யா:—(காரொடொத்த மேனிநங்கள்கண்ண) காளமேகத் தோடு ஸத்ருஸமாய் ஆகர்ஷகமான வடிவையுடையையாய். அத்தை ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸ்வம்மாக்கிவைத்த க்ருஷ்ணனே! இத்தால்-காலவிப்ர கர்ஷகத்தால் எனக்கு ஆஸ்ரயிக்க விரகில்லையென்கிறார். அந்தக்கால விப்ரகர்ஷமாகிற குற்றமின்றிக்கே நித்யமாயிருக்கிற பரமபதத்தில் வடிவைப்பற்றி ஆஸ்ரயிக்கமாட்டீரோவென்ன; (விண்ணின்ஈதனே) அவ்வடிவை நித்யஸூரிகள் நித்யாநுபவம் பண்ணுமத்தனை யொழிய தேஸ விப்ரகர்ஷத்தாலே எனக்காஸ்ரயிக்க விரகில்லையென்னை.

(நீரிடத்தீரவணக்கிடத்தி) தேசகால விப்ரகர்ஷங்களாகிற குறையின்றிக்கே கூடீராப்திபிலே நித்ய ஸந்நிஹிதரல்லீரோமோவென்ன; அவ்விடமும் ப்ரவேதக்வீபவாஸிகளுக்குக் காதாசித்கமாகக் காணலாமித்தனையல்லது அஸ்மதாதிகளுக்கு வரவுமாண்டது. (என்பர்) இவ்விடத்தும் வேதங்களும் ஜ்ஞாநாதிகரான வைதிகர்களும் சொல்லக்கேட்டே பரமித்தனை. (க) "ஸஜ்ஞாயதோநாவைஹ்ருயா விஜ்ஞயதேநஜ்ஞாயமாநோநபஹ்ருதாவிஜ்ஞாயதே" (உ) "யதோவாதீ ணந்தீவ வாசோமநஸாஸஹ - யத்ராவதீர்ணமக்ருஷ்ணக்ய்ம் பரம் ப்ரஹ்ம நராக்ருதி" என்று க்ருஷ்ணவதாரமும் கேட்டிட போருமித்தனை. (ங) "தஸ்யவைதஸ்யவாஜஸநேயஸ்ய-தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம் ஸதாபஸ்யந்தி ஸூரயஃ" என்றுபரமபதத்திலிருப்பும் ப்ருதிகள் சொல்லக்கேட்டவித்தனை, (ச) "ஸஷ்டநாராயணஸ்ரீப்ருஹ- கூடீராண்வநிகேதநஃ - ஏஷநாராயணஸ் ஸ்ரீமாக்கூடீரார்ணவநிகேதநஃ" என்று - கூடீராப்தியில் வாஸமும் ஜ்ஞாநாதிகர் சொல்லக்கேட்டவித்தனை. (நீரிடத்து) கடலிடத்து. (அராவணை) அரவணை.

(அன்றியும்) அதொழியவும். (ஓரிடத்தையல்லே) ஓரிடத்திலே வர்த்திக்கிறதல்லே; ஸர்வகதனென்னை. இதுவும், (ரு) "ஸஜ்ஞாவாஸ்ய மாமுபாஸ்வ" (ரி) "ஸஜ்ஞாவஸ்யஜாநீஹி-மாமேவவிஜ்ஞாநீஹி" என்றித் யாதிகளிலே ஸஜ்ஞாப்ராப்யமாகவுபாஸநாத்ரைவித்ய்யத்திலே சொல்

(க) யஜ்ஞ-ஆர-ங. (உ) வி-பு. (ங) ஸாம-உத்தர- (ச) ஹரிவம்ஸ. (ரு) கௌஷீ-கு-க.

-பா, குன்றில்நின்று வ்யாக்யாநம். கடல்

மூ.—குன்றினின்றுவானிருந்து நீள்கடற்கிடந்துமண்
ஒன்றுசென்றதான்றையுண் டதான்றிடந்துபன்றியாய்
நன்றுசென்றநாளவற்றுள் நல்லுயிர்படைத்தவர்க்கு
அன்றுதேவமைத்தளித்தவாதிதேவனல்லனே. (சஅ)

லப்பட்டதிறே. (எல்லையில்லை என்பர்) தஹராகாண்டஸ்ய வைஷ்
வாநரோபகோஸலாதி வித்யைகளிலே சொல்லுகிற ஆஸ்ரயணீய
ஸ்தலங்களுக்குஎல்லையில்லையிறே; அவையும்,(சு)"யதோ வா இமாநி
யமாத்மாநமேவ" என்று-ப்ரதிபத்தி விஷயமல்லாமையாலும் த்ரை
வர்ணிகாதிகாரமாகையாலும் நிலமல்ல.

(ஆதலால்) பரமபதம்தேசத்தால் விப்ரக்ருஷ்டமாகையாலும்,
அவதாரம் காலத்தால் விப்ரக்ருஷ்டமாகையாலும், க்ஷீராப்தி அதி
க்ருதாதிகாரமாகையாலும், அந்தர்யாமித்வம்-ப்ரதிபத்திக்கு அபூமி
யாகையாலும், த்ரைவர்ணிகாதிகாரமாகையாலும் நிலமல்ல, (சேர்
விடத்தை காயினேன்தெரிந்திறைஞ்சுமா சொலே) அயோக்யனை
கான் "(ஹ்ருத்) இதம்" என்று புத்திபண்ணி ஆஸ்ரயிக்கலாம் படி
ஆஸ்ரயணீய ஸ்தலத்தை யருளிச்செய்யவேணும். (சஎ)

நாற்பத்தெட்டாம்பாட்டு. (குன்றித்யாதி).

குன்றில்நின்று திருமலையிலே நின்று
வானிருந்து பரமபதத்திலே யிருந்து
நீள் அஸங்குசிதமாக
கடல் க்ஷீராப்தியிலே
கிடந்து கண்வளர்ந்தருளி
மண்ணொன்று ஓர்மண்ணை, ப்ரதாநமான பூமியை
சென்று நடந்து - அளந்து,
(அன்றிக்கே)
மண் பூமியிலே
ஒன்று ஓரிடத்திலே
சென்று அவதரித்து, என்றுமாம்;
அதொன்றை ப்ரதாநமான அந்தபூமியை
உண்டு வயிற்றிலேவைத்து
பன்றியாய் மஹாவராஹமாய்

(அ) ப்ருஹ-ரு-எ-உஉ.

ஸ்ரீ: ஸ்ரீரங்கநாதாய நம:

அதான்றி டந்து.	ப்ரதாகமான அந்தபூமியை உத்தே(ஜ) ரித்து
நன்று	மஹாவராஹ ஸாந்நித்யத்தாலே நன்றாக
சென்றநா ளவற்றுள்	சென்றகாலிலே, வராஹ கல்பத்திலே யென்றபடி;
நல்	ப்ரஸ்தாவிகாரத்தாலே ப்ரேஷ்டரான
உயிர்	மநுஷ்யர்களை
படைத்து	ஸ்ருஷ்டித்து
அவர்க்கு	அந்தமநுஷ்யர்களுக்கு
அன்று	ராஜஸதமஃ ப்ராசுர்யகாலத்திலே
தேவு	ஆஸ்ரயணீய தேவதாந்தரங்களை
அமைத்து	ஸ்ருஷ்டித்து
அளித்த	இப்படி பரஹிதங்களையே ப்ரவர்த்திப் பிக்கிற
ஆதி	காரணபூதரான
தேவன்	நிருபாதிகதேவன்
அல்லையே	அன்றே? (சூ அ)

அவ,—நாற்பத்தெட்டாம்பாட்டு. ஆஸ்ரயணீயஸ்தலங்களில் ஸோமாந்யேந பாரித்துவைத்தோமாகில் அவற்றிலே ஒன்றைப்பற்றி ஆஸ்ரயிக்கும் ஆஸ்ரிதர்க்கு ஆஸ்ரயணாநுகூலமாக பலப்ரதனையிருக்குமதொழிய, உமக்கு ஆஸ்ரயணீயஸ்தலத்தை விசாரித்துச் சொல்லுகை நமக்கு ப(ஹ)ரமோவென்ன; ஆஸ்ரிதாகாஸ்ரித விபாக(ஜ்ஞாந)மன்றிக்கே நின்றநின்ற நிலைகளிலே பரஹிதமே செய்யும் ஸ்வபாவஞானின்பு என்னபேக்ஷிதம் செய்கையும் உனக்குபரமன்றேவென்கிறார்.

வ்யா.—(குன்றில் நின்று)(க)"காணுமும் வானாடும் வேடுமுடைவேங்கடம்" என்கிறபடியே தாழ்ந்தார்க்குமுகங்கொடுக்கைக்காகச் சிலரபேக்ஷியாதிருக்கத் திருமலையிலே நின்றருளி. (வான்இருந்து) அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்த(ஜ்ஞ)ரான நித்யஸூரிகளுக்குநித்யாநுபவம் பண்ணுகைக்குப் பரமபதத்திலேயிருக்கிற பெரியமேன்மையையுடையையாயிருக்கச்செய்தேயன்றே திருமலையிலே வந்துநின்றது. (நீள்கடல் கிடந்து) வாகாங்களையும் வேடையும்போர

(க)சு-திருவ-சன:

திருச்சந்தவிருத்தம், சஅ-பா-குன்றில்லின். வ்யாக்யாநம். கூட

லன்றிக்கே "ஸ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆப

த்துவந்தபோது கூக்குரல் கேட்கைக்காகவன்றே (க) "தாளுந்

தோளும் முடிகளும் சமனிலாத பலபரப்பி" என்கிறபடியே - அஸு

ங்குஸிதமாகக்கண்வளர்ந்தருளுகைக் கிடாகத் திருப்பாற்கடலிலே

கண்வளர்ந்தருளினாற்று.

(மண்ணென்று சென்று) இந்த்ரன் இழந்ததும் மஹாபலி அப

ஹரித்ததும் த்ரைலோக்யத்தளவாயிருக்க, ப்ரஹ்மலோகபர்யந்த

மாக, ஒருத்தரபேக்ஷியாதிருக்க, எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை

வைத்திலேயோ; ப்ரதாகமான பூமியையளந்து. "சென்று" என்ற-

பதவிகேஷபமாய், அளந்தென்றபடி. பூமியிலே ஒரோவிடங்களிலே

சென்று-அவதரித்தென்னவுமாம்.) (அதான்றையுண்டு) அந்தப்ர

தாகமான பூமியை ப்ரளயங்கொள்ளப்புக, அர்த்தித்வ நிரபேக்ஷமா

கத்திருவயிற்றிலே வைத்து ரகூஷித்திலேயோ. (அதான்றிடந்து

பன்றியாய்) மஹாவராஹமாய் ப்ரளயங்கொண்ட பூமியைஉத்த(ஊ)

(நன்றுசென்ற நாளவற்றுள் நல்லுயிர்படைத்து) நன்றுகச்

சென்ற நாள்களிலே மநுஷ்யர்களை ஸ்ருஷ்டித்து. "நன்று சென்ற

நாள்" என்று - மஹாவராஹ வேஷத்தைக் காணலாங் கால

மென்னுமத்தாலே வராஹகல்பத்தைக் கொண்டாடுகிறார். "நல்லு

யிர்" என்று-ஸாஸ்த்ராதிகாரத்தாலே ஸ்ரேஷ்டரான மநுஷ்யர்க

ளைச் சொல்லுகிறது. (உ) "உஷ்வஹோராத்ரவிஷயோயஜ்ஞ:" துர்

லபோமாநுஷோதேஹ:" என்னக்கடவதிறே. (அவர்க்கன்று

தேவமைத்து) அம்மநுஷ்யர்களுக்கு, ராஜஸதமஸஸுக்கள்

மேலிட்டு பகவத்விமுகரானவன்று ஆஸ்ரயணீயராக தேவஜாதி

யை ஸ்ருஷ்டித்து. (அனித்த ஆதிதேவனல்லவே) இப்படி நின்ற

நின்ற நிலைகளிலே பரஹிதங்களை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிற ஜகத்காரணை

பூதனை ஸர்வேஸ்வரனல்லையோ. ஆராதகரான மநுஷ்யர்களையும்

ஆராத்யரான தேவர்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே ஜகத்காரண

பூதனை நிருபாதிகதேவனுகையாலே ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனல்லை

யோ. (ஈ) "ஸ ஹவை ஸ்ரீஷ்டும் ஈக்ஷாம்சக்ரே-ஸஹஸ்ரஸீர்ஷம் தேவம்"

என்றும், (ஸ) "வாகஸ்யாதிஷ்டாத்ரீ வாஸ்ய வாசமனுவததி - ஸாகஸ்யாத்தே

வம் புராணேஸைஸ" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. (ஸஅ)

(க) தி-வாய்-அ-க0-அ. (உ) பாக-க்க உ-உக.

(ஈ)தை-நா-கக. (ஸ)

சுந்திருச்சந்தவிருத்தம்சகு-பா-கொண்டைகொண்டவ்யாக்யாநம்

மூ°—கொண்டைகொண்டகோதைதமீது தேனுலாவுகூனிகூன
உண்டைகொண்டரங்கவோட்டி யுள்மகிழ்ந்தநாதனூர்
நண்டையுண்டுநாரைபேர வாளைபாயநீலமே
அண்டைகொண்டு கெண்டைமேயு மந்தணீராரங்கமே. (சகு)

நாற்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (கொண்டையிதய)

கொண்டை	மயிர்முடியிலே
கொண்ட	வை
	டைய
மீது	மேலே
உலாவு	ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள
கூனி	மந்தரையினுடைய
கூன்	முதுகில் கூனை
உண்டை கொண்டு	வில்லிலே உண்டையையைவத்து
அரங்க	உள்ளேபுகும்படி
ஓட்டி	தெறித்து
உள்மகிழ்ந்த	வ்ருத்திஸுடனை
நாதனூர்	சக்ரவர்த்திதிருமகன் வர்த்திக்கிற தேசம்.
நண்டை உண்டு	குளீரத்தை
நாரை	நாரையானது
பேர	கடக்க.
வாளை	
பாய	நாரையைக்கண்டு துள்ள,
நீலமே	கருநெய்தல்களை
அண்டைகொ	அரு
மேயும் அம்	ர்ப்பயமாகமேயாநின்றுள்ள ய

திருச்சந்தவிருத்தம் சகுபாகொண்டைகொண்டவ்யாக்யாநம். சசக

தண்	ப்ரமஹரமான
நீர்	ஜலஸம்ருத்தியையுடைய
அரங்கமே	கோயில். (ஏ - இது அநுபவத்திற்குடைய ஆகாரம்)

இப்பாட்டில் ப்ரபந்தவிஷயம் ஸ்வாபதேசம். (சக)

அவ.—நாற்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. "சேர்விடத்தை நாயினேன் தெரிந்திறைஞ்சுமா சொலே" என்றவிவர்க்கு இவரிருந்த பூமியிலே சகஷுர்விஷயமாய், அவதாரங்களிலுண்டான நீர்மைகளும் இழக்கவேண்டாதபடி குணபூர்த்தியோடே கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற ஸம்ருத்தியைக்காட்டக் கண்டநுபவிக்கிறார்.

வ்யா.—(கொண்டை கொண்டகோதைதமீது தேனுலாவுகூனி) மயிர்முடியிலேயுண்டான மாலையின்மேலே வண்டுகள் ஸஞ்சரிக்கும்படியான ஒப்பனையாலே ஸ்ப்ருஹணீய மிவையான கூனி. இத்தால் - சேதநனுடைய நிஷ்க்ருஷ்டஸ்வரூபம் ஸ்ரீகௌஸ்துபம்போலே ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயமென்று கருத்து. கூனிகூன்) கீழ்ச்சொன்னவடிவுக்கும் ஒப்பனைக்கும் சோராதே அவனுக்கு நிரூபகமாய்ப்போந்த கூனை. இத்தால்-ஸ்வரூபவிரோதியாய், "தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம்" என்று நிரூபகமுமாய் ஸ்வரூபத்துக்கு அவத்யமுமாயிருந்துள்ள அஹங்காரத்தை நினைக்கிறார். (உண்டைகொண்டரங்கவோட்டி) லீலார்த்தமான விளையிலே உண்டையைவைத்துக் கூனை உள்ளே புகும்படியோட்டித் தெறித்து. அவத்யமான அஹங்காரத்தை அநாயாஸமேபோக்கவல்லசக்தியை நினைக்கிறார். (உள்மகிழ்ந்த நாதனார்) ஆஸ்ரிதர்க்கு அவத்யமான அஹங்காரத்தை அநாயாஸமேபோக்குகையாலே ஹ்ருஷ்டனாய், அச்செயலாலே என்னை யெழுதிக்கொண்ட சக்ரவர்த்திதிருமகன் வர்த்திக்கிறதேசம். இத்தால்-ஆஸ்ரிதருடைய அவத்யங்களைப்போக்கி உகப்பானுந்தானேயென்கை. ஆக, சக்ரவர்த்திதிருமகனுடைய நீர்மையும் நம்பெருமாள் பக்கலிலேகாணலா மென்கிறார்.

அரு.—நாற்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (கொண்டைகொண்ட கோதை) கொண்டையிலே உண்டாயிருக்கிற கோதை. (கொள்கை) உடைத்தாகை. (கோதை) மாலை, (அரங்க) மறைய.

சசஉதிருச்சந்தவிருத்தம்சகூபாகொண்டைகொண்டவ்யாக்யாநம்.

(நண்டையுண்டு நாரைபேர) நண்டைவிழுங்கினநாரையானது விழிங்கினதின்கனத்தாலே மலைபேர்ந்தாப்போலே பேர. இத்தால்-பாத(வாய)கபதார்த்தத்தினுடைய கனம்சொல்லிற்று.(வாளபாய). அந்நாரைக்குத் தன்மேலே நோக்கென்று நினைத்து பயப்பட்டு வாளபானது துள்ள. (நீலமே அண்டைகொண்டு கெண்டைமேயும்) அதின் மிகுதியைக்கண்டு, கெண்டையானது பயத்தாலே பரப்புமாறப்பூத்த நீலத்தினிருட்சியை அண்டைகொண்டு, அரணுக்குள்ளே வர்த்திப்பாரைப்போலே, பயங்கெட்டு மேய்ந்துவர்த்திக்கிறதேசம். இத்தால்-ஸம்ஸாரிகளை நலிகிற அஹங்காரத்தைக் கண்டு பீதராய், முமுக்ஷுக்களாய் உபாஸநத்திலே இழிந்த ஸாதகரைக்கண்டு இவையிரண்டும் பயஸ்தாநமென்று ஸர்வேஸ்வரனே உபாயமாகப்பற்றி நிர்ப்பரராய், ஸ்வரூபாநுரூபமான பகவத்குணாநுபவமே யாத்ரையாய் வர்த்திக்கும் ப்ரபந்நர்க்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாய்த்து-கெண்டைகளினுடைய யாத்ரையென்கை. (அந்தண் நீரரங்கமே) அழகிதாய் ஸ்ரமஹரமான ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தாணகோயில். தாபத்ரயாதுரர்க்கு தாபஹரமான தேசமென்னை. "நீலமேயண்டைகொண்டு" என்று-ஸ்யாமமாய்ஸுகுமாரமான நீலந்தை அண்டைகொண்டு என்னையாலே - பெருமாளுடைய ஸௌந்தர்யமே அபாஸ்ரயமும், அத்தை ஆஸ்ரயித்திருப்பார்க்கு போக்யமுமதுவே யென்று கருத்து, இப்பாட்டில் சொன்ன ஸ்வாபதேசங்கள் இவர்க்கு நிலமல்லாதபோது தேசத்தை ஆஸ்ரயித்தநுபவிக்க இழிந்தவர்க்கு இப்பாட்டால் ஒருப்ரயோஜநமில்லை. (சகூ)

(நீலம்) கருநெய்தல். (அதின் மிகுதி)நாரை, வாளை, இவற்றின் திரள்; ரூபத்துக்கு அர்த்தம்வேறுயிருக்க, இப்படி ஸ்வாபதேசத்திலேதொக்குவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பாட்டிலித்யாதி). (நிலமல்லாதபோது)விவகைக்குயில்லாதபோது.

திருச்சந்த விருத்தம் நூ-பா, வெண்டிரை வ்யாக்யானம். கசாங

மூ.—வெண்டிரைக்கருங்கடல் சிவந்துவேவமுன்னெருநாள்
திண்டிறற்சிலைக்கைவாளி விட்டவீர்சேருமூர்
எண்டிசைக்கணங்களு மிறைஞ்சியாடுதீர்த்தநீர்
வண்டிரைத்தசோலைவேளி மன்னுசீரரங்கமே. (நூ)

ஐம்பதாம்பாடல். (வெண்டிரை யித்யாதி).

வெண் — வீ(சி)ஷீகூஷபத்தாலே வெளுத்திருக்
திரை — கி றஅலைகளையுடைய்
கரு — கறுத்த
கடல் — ஸமுத்ரமானது
சிவந்து — ஸராக்நி தேஜஸ்ஸாலே சிவந்து
வேவ — மறுகும்படி
முன்னெருநாள் — இருபத்திநட்டாம் சதுர்யுகத்திலே
திண்டிறல் — மிக்க வலியையுடைய (வீப்ஸையாலே
மிகுதியைக் காட்டுகிறது)
ஸ்ரீஸார்ங்கத்தினின்றும்
திருக்கைகளாலே
வாளி — சரத்தை

வீரர் — ஆண்பிள்ளையானசக்ரவர்த்தித்திருமகன்
சேரும் — வர்த்திக்கிற
ஊர் — தேசம்;
எண்டிசை — எட்டுத்திக்குக்களிலுமுள்ள
கணங்களும் — ஐஸ்வர்யார்த்தியாதி ஸமூஹங்களும்
இறைஞ்சி — திருவடிதாழ்ந்து
ஆடும் — தீர்த்தமாடுகிற
தீர்த்த — பரிஸுத்தியையுடைய
நீர் — ஜலத்தையுடைய,
வண்டு — ப்ரமரங்கள்
இரைத்த — ப்ரீத்யதிஸயத்தாலே ஸப்தியா நின்ற
சோலை — உத்யாநங்களை
வேலி — சூழவுடைத்தான
(மன்னுநீர்) "நீர்மன்னு" என்றன்வயம்.

சீர் பாவநத்வ போக்யத்வங்களாகிற குணங்
கள்
மன்னு நித்யமாகச்செல்லா நிற்கிற
அரங்கமே கோயில். (ரு0)

அவ.— ஐம்பதாம்பாட்டு. ஆந்தரவிரோதத்தைப் போக்கவல்ல அவதார வைபவத்தையும், பாத(வாய)கபதார்த்த ஸகாஸாத் திலேநிர்ப்பயராய் வர்த்திக்கலாம்படி அபாஸ்ரயமானதஸ்வைபவத்தையும் சொன்னர்-கீழிற்பாட்டில்; இதில்-பாஹ்யவிரோதத்தைப் போக்கவல்ல அவதார வைபவத்தையும்ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயமான தஸ்வைபவத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(வெண்டுரைக் கருங்கடல்) வெளுத்த திரைகளா யுடைத்தான கருங்கடல். திரைக்கிளர்த்தியின் மிகுதிசொல்லிற்று. (சிவந்துவேவ) சுழற்சுகுடலோடு வெளுத்த திரைகளோடுவாசியற ஸாரூப்யின்நிறமான சிவப்பே நிறமாய்மறுகும்படி தக்த(ஊ)மான படி. இத்தால் ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்கு வருணன் விரோதியாக அவனுக்கு இருப்பிடமான கடலை அழியச்செய்தபடி. (மூன்றெருநாள் திண்டிறல் நிலைக்கைகவாளிவிட்டவீரர்சேருமூர்) இருபத்தெட்டாம் சதுர்யுகத்திலே மிக்கவலியையுடைய ஸ்ரீஸார்ங்கத்தை, (க) "வா டபோமய - சாபமாகய" என்கிறபடியேவாங்கி அம்புகளேயினை ஆண்பிள்ளை சேருமூர். "உள்மகிழ்ந்தநாதனூர்" என்று ஆஸ்ரித ரக்ஷணம் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகப் பண்ணும் நீர்மையைச் சொல் லிற்று-கீழிற்பாட்டில்; இதில் - விரோதிநிரஸநஸக்தியைச்சொல்லு கிறது. இத்தால்-அவதாரத்துக்குப் பிற்பாடரான ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸ்வாநுபவவிரோதியான ஸப்தாதிகளில் ப்ராவண்யத்தைப் போக் குகைக்குக்கோயிலிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறபடியன்கை. திண்மையென்றும், திறலென்றும், வலியைச்சொல்லுகையாலேமிக் கவலியென்றபடி.

(எண்டிசைக்கணங்களு மிறைஞ்சியாடுதீர்த்தநீர்) எட்டுதிக் கிலுமுள்ள ஸமூஹங்கள் வந்து பெருமாளைத் திருவடிதொழுது தீர்த்தமாடி, தங்களபிமத விரோதியான ஸர்வபாபங்களையும்போக் கும்ஸுத்தியையுடைய நீரையுடைத்தாய். (உ)"ஸவ-ஸுத்தியஏயாஜ

(க) ரா-யு-உக-உஉ. (உ)

மூ.—சரங்களைத்துரந்து வில்வளைத்திலங்கைமன்னவன்
சிரங்கள்பத்தறுத்துதிர்த்த செல்வர்மன்னுபொன்னிடம்
பரந்துபொன்னிரந்துறுத்தி வந்தலைக்கும்வார்புனல்
அரங்கமென்பர்நான்முகத் தயன்பணிந்தகோயிலே. (நிக)

ஸவ-ர்தீழ-ர்ஜயம்ஸ்யாத்। ஸவ-ர்வாணுதியொஜஸ்ஸ ஸவ-ர்தெவதே
பொஹரிஃ - ஸர்வஸக்திமயந்தாம ஸர்வதீர்த்தமயம்ஸ்யாத்। ஸர்வ
புண்யமயோதேஜஸ் ஸர்வதேவமயோஹரிஃ" என்னக்கடவதிறே.
ஸுஹ்ருத்துக்களாவன - ஐஸ்வர்யார்த்திகள், முமுக்ஷுக்கள், ஜ்ஞா
வ்ருத்தங்களால் யோக்யாயோக்யர் இவர்கள். (வண்டுரைத்த
சோலைவேலி) மதுபாந மத்தமானவண்டுகள், ப்ரீதிஉள்ளடங்கா
மேஹப்திக்கிற சோலையைச் சூழவுடைத்தாய். (மன்னுசீரரங்கமே)
இப்பாவநத்வ போக்யத்வங்களாகிற நன்மைகள் நித்யமாய்ச் செல்
லும்கோயில். அநாத்மகுணைபதார்க்கு பாவகமுமாய், ஆத்ம
குணைபதார்க்கு போக்யமுமான தேசமென்கை. (நிக)

ஐம்பத்தேராம்பாட்டு. (சரங்களைபித்யாதி)

வில்	ஸ்ரீ ஸார்ங்கத்தை
வளைத்து	மண்டலமாக்கி
சரங்களை	பாணங்களை
துரந்து	நடத்தி, ஏவியென்றபடி.
இலங்கை	லங்கைக்கு
மன்னவன்	அத்விதீயசக்ரவர்த்தியான ராவணனுடைய
சிரங்கள்பத்து	பத்துத்தலைகளை
அறுத்து	சேதித்து
உதிர்த்த	விழப்பண்ணின
செல்வர்	வீரஸ்ரீமான்
மன்னு	நித்யவாஸம்பண்ணுகிற
பொன்	ஸ்ப்ருஹணீயமான
இடம்	ப்ரதேசம்,
நிரந்து	விச்சேதமில்லாமல் அத்யதிகவேகத்தை
பரந்துவந்து	விஸ்தருதையாய் வந்து [ப்பண்ணி

பொன்	ஸ்வர்ணத்தை
நுந்தி	கோயிலிலே தள்ளி
அலைக்கும்	அலையா நின்றுள்ள
வார்புனல்	ப்ரவாஹரூபமான ஜலத்தையுடைய, திரு
	க்காவேரியையுடைய வென்றபடி.
நான்முகத்து	சதுர்முகனை
அயன்	ப்ரஹ்மாவானவன்
பணிந்த	ஆர்ராயிக்கும்
கோயிலே	கோயிலை,
அரங்கமென்	‘ரமயித்துஹியயிதே - ரங்கமித்யபிதீய
பர்	தே’’ என்று சொல்லுவர்கள். (‘‘புரா
	ணவித்துக்கள்’’ என்றுசேஷம்). (நிக)

அவ.—ஐம்பத்தேராம்பாட்டு. கடலிலிருந்தமித்து அக்கரை யிலேயேறி ராவணனை யழிபத்தசிப்தவீரன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறதேசமாய் சதுர்த்தபுவநஸ்ரஷ்டாவான சதுர்முகன்தன், அதி காரஸித்திக்காக ஆஸ்ரயித்ததேசம் கோயிலென்கிறார்.

வ்யா. (சரங்களைத்துரந்து வில்வளைத்து) ஸ்ரீ ஸார்ங்கத்தை வளைத்து, அம்புகளைமேவி. துரத்தல் - போக்கல். ஐஸ்வரமான ஸங்கல்பத்தாலன்றிக்கே ஆஸ்ரிதவிரோதியான ராவணனை அம்பா லே, † பெறுப்பேறுபெற்றுகக் கைதொட்டுக்கொன்றபடி.. (இலங் கை மன்னவன்) லங்கையையண்டை கொண்டால் ஸ்த்ரீகளுக்கும் எதிரிகளை ஜயிக்கலாம், வெளிநிலத்திலும் எதிரிகளை ஜயிக்கவல்ல ஆண்பிள்ளை ராவணன். அதிபயங்கரனானவன். (க) ‘‘ஜ்ஞாராவண வாலிதாழ்-லங்காம்ராவணபாலிதாம்’’. (சிரங்கள் பத்தறுத்துதிர் த்த செல்வர்) அவன் தலைகள் பத்தையும் அறுத்தபின்பும் வரபலத் தாலே ஸகலஸாகமாக முளைக்க முளைக்க, பனங்கனியுதிர்த்தாப்போ லே உதிர்த்த வீரஸ்ரீயால் பூர்ணரானவர்; (மன்னுபொன்னிடம்) அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்ப்ருஹணீயமானஸ்தானம். ரக்ஷ காபேக்ஷையுடைய சேஷபூதனுக்கும் ரக்ஷ்யாபேக்ஷையுடைய ஸ்ர

† (பா) போரப்பெற்றனை.

ச்சந்த விருத்தம், நுக-பா சரங்களை வ்யர்க்யாநம். கசள்

விக்கும்ஸ்ப்ருஹணீயமான விடம். இத்தால் அவதாரத்துக்குப்பிற் பாடான அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கு ப்ரபலப்ரதிபந்தகமாய், விஷயாந்தர ப்ரவணமான மநஸ்ஸை பரிகரமான இந்த்ரியங்களோடே யழியச்செய்கைக்கு வர்த்திக்கிற தேசமென்கை. (க), ஏவம்ஜ்ஞாநம் வொரு மொரு யொநிநாடு ஜநீவாடு! விவேகஸாஜாலெந ஸஹ நயகியொமிநாடு-தஸோந்த்ரியாநநம் கோரம்யோமகோரஜநீசரம்! விவேகஸாரஜாலேந ஸமம்நயதியோகிநாம்" என்னக்கடவதிறே. (உ) "கூவெதவ ஸிவொராதநः-ஆத்மைவரிபுராத்மநः".

(பரந்துபொன் திரந்து நுந்திவந்தலைக்கும்வார்புனல்) தன்னிநிவேசமெல்லாம்கொண்டு எங்குமொக்கப்பரந்து மாறுதேவந்து பொன்களைக் கோயிலிலேதள்ளி அலையெறியாநின்றுள்ள காவேரி. (வார்புனல்) ப்ரவாஹ ரூபமான ஜலம். அதாகிறது - காவேரி. (அரங்கமென்பர் நான்முகத்தயன்பணிந்த கோயிலே) உபயபாவநிஷ்டனைப்ரஹ்மாவானவன்தன் அதிகாரத்துக்குவரும்விரோதிகளைப் பரிஹரிக்கைக்கு, ப்ரஹ்மபாவநைக்கும் பலமான மோக்ஷத்துக்குமாக சதுர்த்தஸுபவநஸ்ரஷ்டாவென்றும், நாலுவேதங்களை ஒருக்காலே உச்சரிக்கைக்கிடான நான்கு முகத்தையுடையவனென்றும், அஜனென்றும், தன்னை ஸர்வாதிகரணை அபிமாநித்திருக்கிறவன் (ஹரி) பக்நாபிமாநஞ்ஞய் வந்தாஸ்ரயிக்கும் கோயிலை "ஸ்ரீரங்கம்" என்ற நின்றூர்கள் புராணவித்துக்கள். (ங) "ஸ்ரதிஜுதஜுதி-ஸஜுழ-ரதிங்கத இதி-ரங்கம்" (ச) "கூடீராலைஜுணவாஹூரெநா யெஹாமிநாம ஹ்ருஷ்யாஹவிஸ்ரதிஜுதெதாஹஸிஸு தூஸஜுதிதுலியீ யமித - கூடீராப்தீதர் மண்டலாத்பாதேஸர்யோகிநாம் ஹ்ருதயாதபிஸ்ரதிங்கதேதாஹரிர்யத்ர ரங்கமித்யபிதீயதே".

(நுக)

அரு.—ஐம்பத்தோராய்பாட்டில். மநஸ்ஸுஸ்ருவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்(ஆத்மைவரிபுராத்மந:) என்று, "நிரந்து"—நிறைந்தாய், (மாறுதே)

(நுக)

(க) (உ) கீ-சு-நு.

(ங) (ச).

மூ.—பொற்றையுற்றமூற்றல்யாஜை போரெதிர்ந்துவந்ததைப்
பற்றியுற்றுமற்றதன் மருப்பொசித்தபாக்ஷர்
சிற்றெயிற்றுமூற்றல்மூங்கில் மூன்றுதண்டரொன்றினர்
அற்றபத்தர்சுற்றிவாழு மக்கணீரரங்கமே. (நெ)

ஐம்பத்திரண்டாம்பாட்டு. (பொற்றை யித்யாதி).

பொற்றை கற்பாறையிலே பெண்ணுதல், கடுங்காட்டிலே யென்னுதல், (''பிறங்கல்பொற்றை'' என்னக்கடவது. ''பொற்றைகட்டுகர்ந்தாரம்'' என்னக்கடவது).

உற்ற வர்த்திக்கிற

மூற்முல் திருடமான

யாஜை குவல்யாபீடமானது

போரெதிர்ந்து யுத்தத்திலே யெதிர்ந்து

வந்தை வந்தத்தை

பற்றி சென்று

உற்று பாதவிவரங்களிலே தழைத்து

மற்று அதுக்குமேலே

அதன் அந்தக்குவலயாபீடத்தினுடைய

மருப்பு கொம்பை

ஒசித்த முறித்த

பாகன் ஹஸ்திபகன்போலிருக்கிற க்ருஷ்ணன்

ஷர் வர்த்திக்கிற தேசம். (ஹஸ்திபகத்வம் இஹதத்வத்லாகவிகத்வம்)

சிற்று சிறுகின

எயிற்று தம் ஷ்ட்ராகள்போன்ற கணுக்களுள்ளு
டைய

மூற்றல் திண்ணிதான

மூங்கில் வேணுவினுடைய

மூன்றுதண்டர் தண்டத்ரயத்தையுடைய ஸங்க்யாஸிஷ்

ஒன்றினர் பகவத்விஷயத்திலே ஏகாந்தஞ்ருதயரான வர்கள்

அற்றபத்தர் புருஷார்த்தாந்தர ஸாதகாந்தரங்களின் றிக்கேயிருக்குமவர்கள், (கர்மதா(யா) ரயணர் ஏகவாக்யமாகவுமாம்).

சுற்றி ஸர்வாவஸ்த்தையிலும் கோயில் வாஸமே வாழ்வாக நினைத்து. (சுற்றல்-நினைத்தல்).

வாழும் ஹ்ருஷ்டராய்நித்யவாஸம்பண்ணுநிற்கிற

அம் அழகிதான

தண் குளிர்த்தியையுடைய,

நீர் ஜலஸம்ருத்தியையுடைய

அரங்கம் கோயில். (நூ உ)

அவ.—ஐம்பத்திரண்டாம்பாட்டு. ராமாவதாரத்துக்குப் பிற்பாடர்க்குக் கோயிலிலே வந்து உதவினபடி சொல்லிற்று - கீழ் மூன்று பாட்டாலே; இனியிரண்டுபாட்டாலே கிருஷ்ணவதாரத்துக்குப் பிற்பாடர்க்கு உதவும்படி சொல்லுகிறது. அநந்தரம் கீழிற் பாட்டோடு ஸங்கதியென்னென்னில்; சதுர்த்தஸ்புவநாத்யகூஷ்ணன் ஜ்ஞாநாதிகனான ப்ரஹ்மாவுக்கு ஆச்ரயணீயமானவளவே யன்றிக்கே, அநந்யப்ரயோஜநராய் அநந்யஸாதநராயிருந்துள்ளவர்களுக்கு அநுபவஸ்தாநம் கோயிலென்கிறார்.

வ்யா.—(பொற்றையுற்ற மூற்றல்யர்ஜுன) கற்பாறையிலே வர்த்திக்கையாலே திண்ணிதான ஆனை, மநுஷ்யஸஞ்சாரமின்றிக்கே மரங்களாலே நெருங்கின காட்டிலேவர்த்திக்கையாலே † மநுஷ்யரைக்கண்டு கண்கலங்கிவர்த்திக்க ஆனையென்றுமாம். (பொற்றை) கற்பாறையும், கரிகாடும். (போரெதிர்ந்து வந்ததை) ராஜஸூயப்போலன்றியே யுத்தத்திலே எதிர்த்து வந்தை. (பற்றியுற்று). மதியாதே சென்று பற்றி, நாலுகாலுக்குமுள்ளான அதிஷ்டானத்திலே புக்குநுழைந்து. (மற்றதன் மருப்பொசி

† (பா) மநுஷ்யரோடு கண்கலத்துவர்த்திக்கையாலே.

கரு. திருச்சந்தவிருத்தம் (உ-டா, பொற்றையுற்ற வ்யாக்யானம்,

த்த பாகனூர்) அதுக்குமேலே, அதினுடைய ஹிம்ஸை பரிகரமான கொம்பை அநாயாஸேந முறித்தபாகன் வர்த்திக்கிறதேசம். "பாகன்" என்று - அதுக்கு ரக்ஷகனானவன், அதினளவறிந்து இடம்வலம் கொள்ளுமாபோலே இடங்கொண்டு அத்தை அழித்தபடியாலே சொல்லுகிறது.

இத்தால் - க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பிற்பாடாரானர்க்குப் பெருமாள் ஸ்வாநுபவ விரோதிவர்க்கத்தைக் குவலயாபீடத்தையழித்தாப்போலே அழியச்செய்யுமவனென்னை. ஸ்ரீவஸுதேவரும் தேவகிப் பிராட்டியும் ஸ்ரீ மதுரையில் பெண்களும் ரங்கமத்யத்திலே க்ருஷ்ணஸுக்காண ஆசைப்பட்டிருக்க, வாசலிலே இடைச்சுவராயிறேகுவலயாபீடம் நின்றது. (க) 'ஸவ்ருஷபூ கஸ்யபஸ்ய' (உ) "யாமிவ வவஸுதிவொஹ கு-யுவேவ வஸுதேவாபூத்".

(சிற்றயிற்றுமுற்றல் மூங்கில் மூன்றுகண்டர்) சிறுகனகண்கபோயுடைத்தாய்த் தின்னலிநான மூங்கில் தண்டு மூன்றுநாரிக்கஸக்ந்யாஸிகள். "மூங்கில் மூன்றுதண்டர்" என்கிறவிக்தர்ல் - கீழுள்ளஆப்ரமத்வயத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. "சிற்றயிற்றுமுற்றல்" என்கிறவிக்தால், (கூ) 'ஸைகநரைர்ஹுதினைர்நவஸவ்ராஜனி ஹுதாநி - ஏகேகநப்ரஜாற்மதண்டேந ஸர்வாஸ்த்ராணிஹுதாநி

அரு.—ஐம்பத்திரண்டாம்பாட்டு. குவலயாபீடம் அநுபவ விரோதியாயிருந்ததேதாவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவரித்யாதி). "மூங்கில்" என்கையாலே - பலாஸதண்டத்தையுடைய ப்ரஹ்மசாரியையும், "மூன்றுதண்டர்" என்கையாலே ஒரு தண்டுடைய க்ருஹஸ்தாப்ரமத்தையும் வ்யாயர்த்திக்கிறது, வஸிஷ்டட்டனுடைய ஏகதண்டத்தாலே விஸ்வாமித்ரனுடைய அஸ்த்ரங்கள் நஷ்டிக்கையாலே (ஸர்வாஸ்த்ராணிஹுதாநி) என்கிறது. "ஒன்றினர் அற்றபத்தர்" என்று - தனித்தனியேயாதல், ஸந்யாஸிகளுக்கு விஸேஷணமாதல். பற்றுகை - த்ருணமாக விசாரிக்கை, (கூஉ)

(க) வி-பு-கூ-உ0-சு. (உ) வி-பு-கூ-உ0-கூஉ. (கூ) ரா-கூசு-உங.

திருச்சந்தவிருத்தம்-நாடா, மோடியோடு வ்யாக்யானம் கருத

ழு:—மோடியோடிலச்சையாய சாபமெய்திமுக்கணன்
கூடுசேனமக்களோடு கொண்டு மண்டிவெஞ்சமத்
தோட வானைபிரங் கரங்கழித்தவாதிமால்
பீடுகோயில்கூடுநீ ரரங்கமென்ற பேரதே. (நாட)

மே" என்கிறபடியாலே எதிர்த்த விரோதிவர்க்கத்தைத்தானே யழியச் செய்யவற்றாய், தனக்குழ்வின்றிக்கே யிருக்குமென்னுமத்தை நினைக்கிறார். (ஒன்றினர்) பகவத்விஷயத்திலே † எகாந்தஹ்ருதயர்களென்னுதல்; தேசாந்தரங்களைவிட்டு இத்தேசமேப்போப்பமென்று வந்து சேர்ந்தவர்களென்னுதல்.

(அற்றபத்தர்) புருஷார்த்தாந்தரங்களிலும் ஸாதனாந்தரங்களிலும் பற்றற்றுப் பெரியபெருமாளே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று இருக்குமவர்கள், த்ரிதண்டதாரிகளாய் பகவத்விஷயத்திலே ஏகாந்தஹ்ருதயராய் பகவத் வ்யதிரிக்தங்களைத்ருணமாகடுத்திபண்ணுப்ஸந்ந்யாஸிகளென்றுமாம் (சுற்றிவாழும்) ஸர்வாவஸ்தையிலும் விடாதே கோயில்வாஸமே வாழ்வாக இருக்குமவர்களென்னுதல்; தேஹஸம்ருத்தியை மநோரதித்து அதுவே போக்யமாயிருக்குமவர்களென்னுதல். சுற்றல்-எண்ணல். (அந்தண்நீரரங்கமே) தர்ஶநீயமாய்ப்ரமஹரமானஜலஸம்ருத்தியையுடையகோயில் (நாட)

ஜம்பத்தழுன்றும்பாட்டு. (மோடியித்யாதி).

"இலச்சையாய சாபமெய்திமோடியோடு" என்றந்வயம்.

இலச்சையாய	ஸாத்விகர்க்கு தர்ஶநமே தொடங்கிலஜ்ஜையாம்படி
சாபம்	ஸாத்விகாஹங்காரத்ருஷ்யதையாகிற ஸாபத்தை
எய்தி	ப்ராபித்த
மோடியோடு	க்ஷுத்ரதேவதா விஶேஷத்தோடு கூட "மோடி காரிதாய் கொற்றிமாரி சூரி" என்னக்கடவது,

(அன்றிக்கே "இலச்சையாய சாபமெய்தி முக்கணன் மோடியோட" என்றந்வயம்)

இலச்சையாய	லஜ்ஜாவஹமான
சாபம்	ப்ரஹ்ம ஹாடகத்தை
எய்தி	ப்ராபித்த
முக்கணன்	ஈஶ்வராபிமாநித்வ ஸூசகமான நேத்ரத்ரயத்தையுடைய ருத்ரன்

† (பா) எகாந்தரானவர்கள்.

மோடியோடு கூடீ-த்ரீதேவதா விசேஷத்தோடு
"மக்களோடுகூடு சேனைகொண்டு வெஞ்சமத்து
மண்டியோட" என்றன்வயம்.

மக்களோடு ஸ்வஜநங்களோடு

கூடு நின்ட

சேனை ஸைந்யத்தை

கொண்டு அழைத்துக்கொண்டு

வெஞ்சமத்து யுத்தத்திலே "நினைதல் சமரம்வெஞ்ச
மம்" என்னக்கடவது,

மண்டி ஓடுகையிலே அத்யாஸத்தினைப்பண்ணி

ஓட பராஜிகனைப் பலாயநம்பண்ண

வாணன் பாணாஸுரனுடைய

ஆயிரம்கரம் புஜஸஹஸ்ரத்தை

கழித்த சேதித்த

ஆதி காரணபூதனான

மால் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற
"கூடுதீர் அரங்கமென்றபோதில் பீடுகோயில்"
என்றன்வயம்.

கூடுதீர் திருக்காவேரியும் வர்ஷாநதியும் கூடின
நீரை யுடைத்தான

அரங்கமென்றபோது } திருவரங்கமென்னும் திருநாமத்தை
யுடைய

பீடுகோயில் பெரியகோயில், (மூடலேயகலுள் பீடு"
என்னக்கடவது) (நாட-)

அவ;—ஐம்பத்தொன்றும்பாட்டு. அநிருத்தாழ்வானுடைய அபிமதவிரோதியாய்ப்பலமானபா(வா)னப்ரமுகவர்க்கத்தைப் போக்கிஅப்போலே இன்று ஆஸ்ரிதருடைய போக(ஹோம)விரோதியைப் போக்குகைக்கு அந்தக்ருஷ்ணன் நித்யவாஸம்பண்ணும் தேசம்கோயிலென்கிறார்.

திருச்சந்தவிருத்தம் நிகடபா, மோடியோடுவ்யாக்யாகம். கநிகட

வ்யா;—(மோடியோடிலக்ஷையாய சாபமெய்தி) ஸாத்விகர்க்கு தர்ஸநமே தொடங்கி லஜ்ஜையாம்படி, அவர்களால் அபநிக்ராஹ்யதையான ஸாபத்தைப்ரகாபித்துகாளியோடே;தமஃ ப்ரகுரையாகையாலும், † துராசாரை யாகையாலும், ஸாத்விகராலுபேக்ஷணீயையாயிறே அவளிருப்பது. (சாபமெய்தி - இலக்ஷையாய - முக்கணன்) (க) "கவொலீகும் ஹவிஷ்யுஹி - கபாலீத்வம் பவிஷ்யவி" என்று ப்ரஹ்மா ஸபிக்கையாலே லஜ்ஜாவிஷ்டனான லலாடநேத்ரனென்றுமாம். ஆக(ம)மாதிமுகத்தாலேதன்னை ஸர்வேஸ்வரனாக உபதேசித்து, லலாடநேத்ரத்வ கங்காதரத்வாதிகளாலே தன்னுடைய ஸக்திகளையு மாவிஷ்கரித்து, லோகத்தையடங்கக்குடம்பீடுகொள்ளுகிறவனுக்கு ப்ரஹ்மஸாபத்தாலே கூடாத்ரஜ்ஞத்வமும் ஸாஸ்த்ரவஸ்யதையும் ப்ரகாசித்தால் லஜ்ஜாவிஷ்டனாகச் சொல்லவேணுமோ. (கூடு சேணமக்களோடுகொண்டுமண்டி வெஞ்சமத்தோட) மக்களோடே திரண்ட ஸைன்யையுங்கொண்டு அரைகுலையத்தலைகுலையயுத்தத்திலேயோட. கம்பி ழுத்தபிரானும் க்ருஷ்ணனும் விஜயத்திலேமண்டினவாறே ருத்ரனும் பரிகரமும் ஓடுகையிலேமண்டினபடி.

(வாணனுயிரங்கரங்கழித்த) பாணனுடைய ஆயிரந் தோள்களையும் கழித்த; பாணனுடைய ரக்ஷணத்திலே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினருத்ரனுடைய அபிமானத்தைக் கழித்தான்; தோள்வலிகொண்டாடின பாணனுடைய தோள்களையும் கழித்தான். (ஆதிமால்) ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேஸ்வரன். (உ) "க்ருஷ்ணவவ்ரி லொகூநாஜ்ஞுதிராவிபாவ்யுயஃ - க்ருஷ்ணஏவஹிலோகாநாம் உத்பத்திராபிசாப்யயஃ" என்னக்கடவதிறே. (பீடுகோயில்) பெரியகோயில். பீடு-பெருமை. (கூடுகீரரங்கமென்றபேரதே) ஸஹ்யத்தினின்றும் வந்ததும் இப்பாலுண்டான வர்ஷத்தாலுமாகக்கூடின நீரையுடைத்தானதிருவரங்கமென்னும் திருநாமத்தையுடைத்து.

(கு) மாதிஸ்ஸே. (உ) பாத-ஸ்ருஷ்டி-உத்த. † (ப) துராராத்மையை

நிசா திருச்சந்தவிருத்தம், நிசா-பா, இலக்தலை வ்யாக்யாநம்

மூ.—இலைத்தலைச் சரந்துரந் திலங்கைகட்டழித்தவன்
மலைத்தலைப்பிறந்திழிந்து வந்துநந்துசந்தனம்
குலைத்தலைத் திறுத்தெறிந்த குங்குமக்குழம்பிலே
அலைத்தொழுகுகாவிரி யரங்கமேயவண்ணலே. (நிசா)

"சாடமெய்தி - இலக்ஷையாய - முக்கணன் - மோடியோடு மக்களோடு - கூடுசேனை - கொண்டு - வெஞ்சமத்து —மண்டி ஓட வாணை யிரங்கரங்கழித்த வாதிமால் - கூடுநீர் - அரங்கமென்றபோதகானை - பீடுகோயில்" என்றன்வயம். ஆக இரண்டுபாட்டாலும் செய்கதாய்த்து—ஆஸ்ரிதர்க்கு விரோதிகளாபித்தனையேவேண்டுவது, எதிர்த்தலை திர்யக்காகவுமாம், ஸர்வாதிகனாகவுமாம், அழியச்செய்கைக்கு. குவலயாபீடம்*கொலையானையாய்த்தோற்றுகையாலேகொன்றருளினனென்;க்ருஷ்ணனைத் தோற்பித்துபாணனை ரக்ஷிக்கக்கடவோமென்று வந்தருத்ரன் தோற்றுப்போம்படி பண்ணினன். (க) "ஹராயஜகிம் ஹரவிஜ்ஞ - பாராயமமகிம்புனர்ஜ்ஞ" என்று தோள்வலிகொண்டு வந்த பாணனுடைய தோள்களைக் கழித்தான். ஆக அவர்களுடைய நினைவு அவர்கள் தலையிலே யாக்குமவனென்கை. (நிசா)

ஐம்பத்துநாலாம்பாட்டு. (இலையித்யாதி)

இலை	இலைபோலிருக்கிற
தலை	நுனியையுடைய
சரம்	திருச்சரங்களை
துரந்து	ஏவி
இலங்கை	லங்கையிலுடைய
கட்டு	அரணை
அழித்தவன்	அழியச்செய்த தபோதனாக்மஜனான
மலை	ஸஹ்யபர்வதத்திலுடைய
தலை	கொடுமுடியிலே, தாழ்வரையிலென்க
	லுமாம்;

(க) வி பு-நிசா-கூ-உ

திருச்சந்தவிருத்தம், நச-பா-இலக்கண வ்யாக்யானம்.

பிறந்து — உத்பந்நமாய்

வர்ஷத்திலேபறியுண்டு அங்ஙோடே

வந்து — திருக்காவேரியிலேவந்து

நுந்து — நள்ளா நின்றுள்ள

சந்தனம் — சந்தநவ்ருக்ஷங்களையுடையதாய்

விஷமவிந்யாஸமாக்கி

விதூ (யதி) தமாக்கி

ஒடிந்து, (ஒடிந்தலைத்தலிறுத்தலென்னக்கடவது,)

எறிந்த — விடப்பட்ட, (விலங்குதலெறிதலென்னகடவது)

குங்கும — குங்குமலதாவிதாநத்தினுடைய

குழம்பிணை — பராக(ம)பங்கத்தோடுகூட

அலைத்தெதா
ழுகு
காவிரி } அலைத்துக்கொண்டு வாராநின்றுள்ள

அரங்கமேய — கோயிலிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற

அண்ணல் — ஸ்வாமி - தசரதாத்மஜன்.

("அரங்கமேயவண்ணல்" என்று உத்தேச்யவஸ்துவை யபாவேந யோஜிக்கக்கடவது. கோயிலுக்கு ஆர்த்தப்ராதாந்யம் விவக்ஷிதம்). (நிச)

அவ;—ஐம்பத்து நான்காம்பாட்டு. ஸாத்விகர்க்கு துஷ்ப்ராபமாம்படியான அரணையுடைய லங்கையை அம்பாலே அழித்த தசரதாத்மஜன், பிற்பாடர்க்கு ஸ்வபோக(ஹோக)விரோதியானஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற அரணையழிக்கைக்கும், லங்கையிலேபண்ணின ஆயாஸத்தாலே வந்தப்ரமந்தீரக்காவேரிஸ்நிரோபசாரம் பண்ணுகைக்காகவும் வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற தேசம் கோயிலென்கிறார். கீழிரண்டுபாட்டால் - பாஹ்யமான ஸவ

கருசு திருச்சந்தவிருத்தம் நிசடபா இலக்தலை வ்யாக்யாநம்.

போக(ஹோம)விரோதிகளையழியச்செய்தபடி சொல்லிற்று; இதில் ஸ்வபோகத்தில் ''உஜ்ஜிஹ்மமேதம்'' என்று வரும் ஆந்தரமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை லங்கையிலரணை அழித்தாபோலே அழிக்கு

வ்யா;—(இலக்தலைச்சரக் தரக் திலங்கைகட்டழித்தவன்) இலபோலேயிருக்கிற தலையையுடைத்தான திருச்சரங்களையெ லங்கையி லரணையழித்த தசரதாத்மஜன். (இலக்தலைச்சரம்)வா யம்பு. (கட்டு) அரண். இவ்வபதாநத்தால் - ராமாவதாரத் தைச் சொல்லிற்று - ஸ்வபோகத்தை ''உஜ்ஜிஹ்ம - மமேதம்'' என்ற சூர்ப்பணகையை அழியச்செய்தவனே அழியச்செய்யவேணு மென்று நினைத்து. (மலத்தலைப் பிறந்திழிந்து வந்து நுங்கு சந்த னம்) ஸஹ்யத்திலேபிறந்து வர்ஷத்திலேவேரோடேபறியுண்டு அங்நீரோடேயிழிந்துவந்து கள்ளாகின்றுற்ற சந்தரம்.

(குலத்தலத்நிறுத் தெறிந்த குங்குமக்குழம்பிலேடலத்து ஒழுகுகாவிரி) குங்குமப்படர்கொடியை நீர்வந்து குலத்துச் சுற் றுமலத்து முறித்தெறிந்த குங்குமரஜஸ்ஸுக்களைக் குழம்பா க்கி அத்தோடேகூட அலத்துக்கொண்டு வராநின்ற காவேரி. (க)ஸ்ரீரங்கநாயகீஜநகராஜநந்தநஹரிஹரஸ்ரீரவரஸ்ரீ ரங்கமஹாரவனதுஷ்டஹரணஜநம் கர்யர்தீவரகரஞ்ச | வந்தஸ்ரீ ரவம்ருதவந்த ஜகந்நாதாணிக்யரங்கதுரந்த காவெரீவஹரீக ரெவிர்ஜயதீவெயர்கிலாலெவ்ய காம-தக்த்தாப்திர்ஜகே ஜகந்யஹநமிஹஸ்ரீரேவபுர்ரீவரஸ்ரீ ரங்கேஸ்வர ஏதத்கர்ஹணம ஹரம் குர்யாமிதீவாகுல | சஞ்சச்சாமரசக்ரசக்கமஹாமாணிக் யழுக்தோதக்காராங்கா வேரீலஹரீகரைர்விதநுதீபர்யதிஸாஸ்வ்

அரு.—ஐம்பத்துநாலாம்பாட்டு.—ஸ்வபோக்த்ருத்வ விரோதிபோக்கு கைக்கு வேறொரு அவதாரமாகாதோ, ராமாவதாரமாகவேணுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வபதாநத்தாலித்யாதி). (குங்குமரஜஸ்ஸு) குங்கு மத்துகளென்றபடி. (நிசா)

(க) ர-ஸ்த-க-உக.

திருச்சந்தவிருத்தம் நூற-பா, மன்னு, வ்யாக்யாநம். கூன

மூ.—மன்னுமாமலர்க்கிழத்தி வையமங்கைமைந்தனுய்ப்
பின்னுமாயர்பின்னைதோள் மணம்புணர்ந்ததன்றியும்
உன்னபாதமென்னசிந்தை மன்னவைத்துநல்கினாய்
பொன்னிசூழரங்கமேய புண்டரீகனல்லையே. (நூற)

தாம்" என்கிறபடியே. இத்தால்-லங்கையையழித்த ப்ரமந்தீரவும் உன் திருமேனியில்ஸௌகுமார்யத்துக்குஸத்ரூபமாகவும், சந்த நகுங்குமங்களாலேப்ரீதிப்ரசாதனையாய்க்கொண்டு காவேரி அடி மைசெய்யும்படியைச் சொல்லிற்று. (அரங்கமேயவண்ணலே) கோ யிலிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்வாமீ. திருக்காவேரிஸ்நாந்த தில் நின்றும் அடிமைசெய்கைக்குவந்ததூரத்தேபாதிபோருமா ய்த்து-க்ஷீராப்தியில்நின்று மடிமைகொள்ளுகைக்கு வந்ததூரம். (அண்ணல்) - ஸ்வாமி. ஸம்ஸாரத்தில்தன்பக்கலில்ருசியில்லா தார்க்கு ருசிஜநகனுகைக்கும், ருசி பிறந்தார்க்கு ஆஸ்ரயணீயனு கைக்கும், ஆஸ்ரிதரை அவஹங்காரஹிதமாக அடிமைகொள்ளு கைக்கு முரியவனென்கை. ... ... (நூச)

ஐம்பத்தைந்தாம்பாட்டு. (மன்னித்யாதி)

"மாமலர்மன்னுகிழத்தி" என்றந்வயம்.

மா	ஸௌத்ய ஸௌகந்த்யஸௌகுமார்ய
	ங்ளாலே மஹாத்தான
மலர்	தாமரைப்பூவிலே
மன்னு	பிறப்பையுடையளாய்
கிழத்தி	ஜகத்ரக்ஷணத்துக்குரியாளான பெரிய
	பிராட்டியாரென்ன, (கிழவருரியோர்
	மூதுவரென்னக்கடவது. பெண்ணைச்
	சொல்லும்போது கிழத்தியுரியாளை
	ன்று கிடக்கிறது)
வையமங்கை	ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியென்ன,

(அன்றிக்கே, "மங்கை" என்று பருவத்தைச் சொல்லிற்றுப், த்வத்வ (ஐ ஔ) ர்த்தஸ்ரூபமானைத்

i அ திருச்சந்தவிருத்தம், நாற்பா, மன்னுவ்யாக்யானம்.

யோகாங்யியாய் பெரிய பிராட்டியாராகிற வாத்ப்ரத்
நித்யயுவதியென்ன, பூமியாகிற நித்யயுவதியென்ன,
இவர்களுக்கென்னவுடாம்)

மைமந்தனைய் நித்யயுவாவான்னகாந்தனாய், (“ஆடவர்
மைமந்தர்காவீல ஆமார்” என்னக்கட

அதுக்குமேலே

ஆயர் கோடலைஞர்தியையாயவதரித்த
பின்னை நீளாதேவியான கப்பின்னைப்பிராட்டி
யுடைய

தோள் டுஜங்களை

மணம் புணர்ந்து } கலந்து,

அதன்றியும் அதுக்குமேலே

உன்னபாதம் உன்னுடைய திருவடிகளை

என்னதிங்தை என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே

மன்னவைத்து விச்லேஷமில்லாமல் வைத்து

கல்கிறாய் மஹாபகாரத்தைப் பண்ணினாய்.(த
ருதல்வழங்குதல் வீசல் நல்குதலென்
ணக்கடவது)

பொன்னி திருக்காவேரியாலே

சூழ சூழப்பட்ட

அரங்கமேய கோயிலிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற

புண்டரீக } புண்டரீகாயனல்லையோ?
னல்லையே

(புண்டரீக ஸ்ருஷ்டாவயவ ப்ராசுர்ய
த்தாலே புண்டரீகனென்னுமொல்லி
ற்று). (நாற்பா)

அவ!—ஐம்பத்தைந்தாம்பாட்டு. இப்படி ஆஸ்ரிதார்த்தமா
கக்கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியைக்காட்டி, லக்ஷ்மீ

திருச்சந்தவிருத்தம் நிறை-டா, மன்னு, வ்யாக்யானம். கதிக்கு பூமி நீளாநாயகனுபிருந்துவைத்தனைக்குமறக்கவொண்ணுதபடி என்னை அங்கீகரித்தருளினனுயென்கிறார்.

வ்யா.—(மன்னுமாமலர்கிழத்தி) மென்மை குளிர்த்தி நாற்றமென்கிற இவற்றால் ஸ்லாக்யமான தாமரைப்பூவில் பிறப்பையுடையளான பெரியபிராட்டியாகிற மஹிஷி. (க) "க்ருதாஸ்ரீவிஷ்ணுஹ்ருதயாபிஷேகாமஹிஷீ" என்கிறபடியே ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு முரியவளென்னை. (கிழத்தி) உரியவள். (வையமங்கைமைந்தனுய்) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு அபிமதனுய். (உ) "யுவதிஸ்ஸுகுமாரிணீ - யுவதிஸ்ச குமாரிணீ" என்கிறவிவள் பருவத்தோடேசேர, (ங) "யுவாகுமாரஃ - யுவாகுமாரஃ" என்கிற பருவத்தையுடையகாந்தனுய். (மைந்தன்) இளையோன். (மின்னும்) அதுக்குமேலே ஸர்வாதிகத்வத்துக்கும்போக (லோக) பௌஷ்கல்யத்துக்கும்இவர்களிருவருமேயமைந்திருக்க, அதுக்குமேலே (ச) "ஸுஸ்வாகா ஜகதோயுஷ்மதீ - அஸ்யேஸாகாஜ்ஞ தோ விஷ்ணுபத்நீ" (ஞ) "ஹ்ரீஸ்ச தே லக்ஷ்மீஸ்சபத்ந்யௌ" (ட) "தேவிமாராவார்திருமகள் பூமி" (ஆயர்பின்னை தோள்மணம்புணர்ந்து) அபிஜாதையான நப்பின்னைப் பிராட்டியோடே கலந்துபோரும் போகபௌஷ்கல்யத்தையுடையையாய்.(அதன்றியும்) உனக்கபிமதவிஷயங்கள் குறைவற்றிருக்கச் செய்தே அதுக்குமேலேயும்.

(உன்னபாதமென்னசிங்கைமன்னவைத்துகல்கினை) (எ) "அமரர் சென்னிப்பூ" என்கிறபடியே ஸ்ரீரிபோக்யமான உன்திருவடிகளை நித்யஸம்ஸாரியா யிருக்கிற என்னுடையஹ்ருதயத்திலே க்ஷணகாலமும் விச்லேஷமில்லாதபடி வைத்து என்

அரு.—ஐம்பத்தஞ்சாம்பாட்டு. (மன்னுமா மலர்க்கிழத்தி) மாமலரிலேமன்னுகிற கிழத்தி. இவர்களிருவரும் ஆதிக்யத்துக்கும் போகத்துக்கும் அமைந்திருப்பார்களென்றதுக்கு ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (அஸ்யேஸாஹேத்யாதி)

(க) அமர-(உ) (ங) ருக்வே-அஷ்ட-உ-அ. (ச) ஸ்ரீஸூக்தம்.
(ஞ) யஜு-அ-ங. (ட) தி-வாய்-அ-க-க. (எ) திருக்குறு-எ.

கசு ஐ திருக்கந்த விருத்தம் நிகழ-பா, இலங்கை வ்யாக்யானம்

மூ:—இலங்கைமன்னனைந்தொடைத்து ணைபத்தலைநிலத்துகக்
கலங்கவன்றுசென்றுகொன்று வென்றிகொண்டவீடினை
விலங்குநூலர்வேதநாவர் நீதியானகேள்வியார்
வலங்கொளக்குடந்தையுட் கிடந்தமாலுமல்லலே. (நிசு)

பக்கலிலே பகழ்படைத்தாய்வாத்ஸல்யம் தங்காழுடையவைலக்ஷ
ண்யத்தையும் எதிர்த்தலையில் தண்மையையும் பார்க்கவொட்டா
தாவதே. (பொன்னிசூழரங்கமேய புண்டரீகனல்லதே) ப்ரமஹர
மான காவேரியாலே சூழப்பட்டகோயிலிலே கிடக்கவாஸம் பண்
ணினை புண்டரீகாவயவனல்லதேயா. புண்டரீகாவயவப்ராசுர்யத்
தாலே புண்டரீகவ்யபதேசம்; (க) சூநருஹாவ்ருஹ - ஆநந்தோ
ப்ரஹ்ம" (உ) "விஜ்ஞாநமவ்ருஹ - விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம" இதிவத்.
திவ்யாவயவங்களுக்குப்ரமஹரமானதேசவாஸத்தால் பிறந்தசெ
வ்விக்குமேலே என்றேட்டை ஸம்ப்ரதிபந்நத்தாலேயும் புதுக்க
ணித்த தென்கை. .... (நிஎ)

ஐம்பத்தாறும்பாட்டு. (இலங்கையித்யாதி)

இலங்கை — லங்கைக்கு

மன்னன் — அத்த்யக்ஷனாராவண னுடைய

ஐந்தொடைந்து } பத்தான

பைந்தலை — பலிஷ்டமானதலைகளை (பிடலேபைம்
மையாற்றல் வீரமென்னக்கடவது)

நிலத்து — பூமியிலே

உக — விழ (உருதல்விழுதலென்னக்கடவது)

சலங்க — சூழ்ப்தும்படி

அன்று — அவனுக்குவர ப்ரதாகாரம் பண்ணினதே
வதைகளை அவன் நகியும் போது

சென்று — ஜநஸ்தாநத்தையு மழித்துத்திரு வ
ணையுமிட்டுலங்காஸமீபத்திலேபோய்

(க) தை-ப்ரு-சூ-க. (உ) தை-ப்ரு-நி.

கொன்று	அவனை வதி(யி)த்து;
வென்றி	விஜயத்தை;
கொண்ட	லபித்த
ஸ்ரீ	ஆண்புலியானவனே,
விலங்கு	ஸரீரத்திலே
நூலர்	யஜ்ஞோபவீதத்தையுடையராய்;
வேத	வேதங்களை
நாவர்	நாக்கிலேயுடையவர்களாய்;
நீதியான	ந்யாயமான
கேள்வியார்	உபதேஸத்தையுடையானப்ராஹ்மண
	ருடைய
வலம்	அநுகூல வ்ருத்தியை
கொள	ஸ்வீகரிக்கைக்காக
குடந்தை யுள்கிடந்த	திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தரு ளுகிற
மாலும்	ஸர்வேஸ்வரன்
அல்லையே	அன்றோ? (நிகூ)

அவ.—ஐம்பத்தாறும்பாட்டு. இனிமேலாறுபாட்டாலே திருக்குடந்தையிலே கண் வளர்ந்தருளுகிறபடியை அநுபவிக்கிறார். இதில் முதற்பாட்டால்—ஆஸ்ரிதவிரோதியான ராவணனை யழியச்செய்த சக்ரவர்த்தித்திருமகன், பின்புள்ளாரான அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு ஸ்வப்ராப்தி விரோதிகளைப்போக்கி அநுகூலவ்ருத்தி கொள்ளுகைக்கு, த்திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை யநுபவிக்கிறார்.

வ்யா.—(இலங்கைமன்னன்) குளவிக்கூடு சேர்த்தாப்போலே ஹிம்ஸகர் சேரா வர்த்திக்கும் லங்கைக்கு நிர்வாஹகனான ராவணன். (க) "ராவணோ - ராக்ஷஸேஸ்வரः - ராவணேராக்ஷஸேஸ்வரः" என்கிறபடியே. அந்தத்தர்வர்க்கத்துக்கடைய நிழலாயிருக்குமவனிறே. (ஐந்தாடைந்து பைந்தலைநிலைத்துக) அநு

(க) ரா-யு-கா-க0.

க்கவரிதான பத்துத்தலையையும் பூமியிலேயுதிர்த்து உருமாய்ந்து (போம்படி. (பைந்தலை) வலியதலை. "ஐந்தாடைத்து" என்று, க) "ஊரோஜியாநநடி - தரோரந்த்ரியாநகம்" என்கிறபடியே அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு பாதகமான சிலவஞ்சகங்களை நினைக்கிறாய்த்து. (கலங்கவன்று சென்றுகொன்று வென்றிகொண்ட வீரனே) பயமிருக்கும்படி அறியாதவன் பயத்தாலே போக்கற்றுக் கலங்கும்படி. இவனுக்கு வரங்கொடுத்த தேவதைகளும் குடியிருப்பிழக்கும்படியான தலையிலே ஜ்வலந்தாவதத்தையும் லேதுபந்தநத்தையும் பண்ணிச்சென்று அவனைக்கொன்று விஜயத்தை லபித்த ஆண்டபியானவனே.

(விலங்குதூலர்). ஸர்வகாலமும் வைதிக கர்மாநுஷ்டாநத்தக்களென்று தோற்றும்படியான யஜ்ஞோபவீதத்தை தரித்து, நிரூபகமாக வுடையராய். (விலங்கு) உடம்பு. (வேதநாவர்) ஸர்வகாலமும் வேதபாராயணம் பண்ணுகையாலே வேதத்தை சரணத்தை நிரூபகமாக வுடையவராய். (நீதியானகேள்வியார்) ஸர்வகர்மஸமாராத்யன் ஸர்வேச்வரனென்று ஸதாசார்யோபதேசமுடைய ப்ராஹ்மணர். (வலங்கொளக்குடந்தையுள் கிடந்தமாலுமல்லியே) அவர்களுடைய அநுகூலவ்ருத்தியை ஸ்வீகரிக்கைக்காகத்திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வாதிகனல்லியோ. (வலம்) அநுகூலம். சக்ரவர்த்திதிருமகனுடைய ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை ஆராவமுதாழ்வார்பக்கலிலே அநுபவித்தபடி சொல்லிற்றாய்விட்டது. .... (நசு)

அசு—ஐம்பத்தாறும்பாட்டு. (சில வஞ்சகங்கள்) மாஸ்ஸா முதலான தோஷத்ருஷ்டிகளை நினைக்கிறரென்றுஸ்வாபதேசம். வலம் - ப்ரதக்ஷிணமாகையாலே, அநுகூலமென்கிறது. (நசு)

திருச்சந்தவிருத்தம் நாள-பா, சங்குசங்குவ்யாக்யானம். ககூஉ

ஆ.—சங்குதங்குமுன்கைகங்கை கொங்கைதங்கலுற்றவன்
அங்கமங்கவன்றுசென் றடர்த்தெறிந்தவாழியான்
கொங்குதங்குவார்குழல் மடந்தைமார்குடைந்தநீர்
பொங்குதண்குடந்தையுட் கிடந்தபுண்டரீகனே. (நள)

ஐம்பத்தேழாம்பாடு. (சங்கித்யாதி)

சங்கு	கைவளை (சங்கும் தொடியும் சூடகமும் சரியும் கன்றும் குருகும் வண்டும் கைவளை யென்னக்கடவது)
தங்கு	நிற்கிற
முன்கை	முன்கையையுடைய
ங்கை	ரூபாத்மகுணங்களாலே பூர்ணையான பிராட்டிபக்கலிலே திருமுலைத்தடத்திலே (கொங்கைகுய
தங்கல்	தொங்குகிற
உற்றவன்	
அங்கம்	ஸரீரம்
மங்க	மங்குகைக்காக
அன்று	வேண்டுதிக்ரதாகனைபிலே
சென்று	கடல்கரையிலே சென்று
அடர்த்து	அடைமதிளபடி
எறிந்த	அவன் தலையை யறுத்த
ஆழியான்	கடல்போலே ப்ரமஹரமான திருமே னியையுடையவன்,
கொங்கு	மலர்தாதுகள் (மகரந்தம் கேசரம்
வார	நீண்டிருக்கிற (வார்தல்போதல்சேண் வதுமென்னக்கடவது)
குழல்	மயிரையுடைய, (கேசமளகம்குழலென் னக்கடவது.

மடந்தைமார் ஸ்த்ரீகள் (மடந்தைகாரிகையென்னக் கடவது)

குடைந்த அந்தர் அவகாஹித்த

நீர் ஜலமானது

பொங்கு பொங்குகையாலே

கண் ப்ரமஹரமான

குடந்தையுள் திருக்குடந்தையிலே

கிடந்த கண்வளர்ந்தருளுகிற

புண்டரீகன் புண்டரீகலோசநமான வநகயகர்ய பரிகரசரணத்தையுடையவன் (நித்ய சூரத்வாதி நித்ய பரிகரஸ)

அல்லியே அன்றே ? (நின)

அவ.—ஐம்பத்தேழாம் பாட்டில் ப்ராப்தி விரோதியைப் போக்கி அநுகூலவ்ருத்தி கொள்ளுமவன் நித்யாகபாயி நியான பிராட்டியோட்டை ஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு இடைச்சுவரான ராவணனை அழியச்செய்தாப்போலே, பிற்பாடரான ஆஸ்ரிதர்க்கு அநுபவ விரோதிகளைப்போக்குகைக்காகத் திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை யநுபவிக்கிறார்.

வ்யா.—(சங்குதங்குமுன்கை) வலை கழலாதேயிருந்துள்ள முன்கையையுடையவள். அவன் கொண்டாடும்வளை முன்கை வளையாகையாலே வ்யதிரேகத்தில் கழலுவதும் அதுவேயிறே. இத்தால் - நித்யாகபாயிநியென்கை. (நங்கை) ரூபகுணத்தாலும் ஆத்மகுணத்தாலும் தூர்ணையானவள். (க) ‘‘தாவுபரீவவியா வுதிரோதிராஜநகுணாழ்- தல்யஸீலவதியாவ்ருத்தாம்து ல்யாபிஜாநலகஷ்ணம்’’ என்கிற பிராட்டி-பக்கலிலே. (கொங்கை தங்கதுற்றவனங்கம் மங்க) திருவடிகளிலே தங்கப்ராப்தமாயிருக்க, மாதருவிஷயமென்று பாராதே அதிக்ரமத்தை நினைத்த

அரு.—ஐம்பத்தேழாம்பாட்டில். தங்கென்றுவிரோதிப்பா னென்னென்னவருளிச் செய்கிறார் (அவன் கொண்டாடுமித்யாதி). (நின)

(க) ரா-ஸு-கஷ்-ந.

மூ.—மரங்கெடகடந்தடர்த்து மத்தயானம்மத்தகத்
தரங்கெடப்புடைத்தோர்கொம் பொசித்தகந்தவுத்தமர்
தரங்கம்வாய்பிளந்து மண்ணளந்தபாத வேதியர்
வரங்கொளக்குடந்தையுட் கிடந்தமாலுமல்லமே. (நற)

ராவணனுடைய ஸரீரமழிகைக்காக. (தங்கல்-தொங்கல்) இந்த தர்ப்புத்திக்கடி தேஹாத்மாபிமானமாகையாலே அதுக் கடியான ஸரீரத்தை யாய்த்து அழிக்கநினைத்தது. (அன்று) உடலையு மூயிரையும் பிரித்தாப்போலே, இருவரையும் கடலுக்கு அக்கரையும் இக்கரையுமாம்படி பண்ணின வன்றென்றுதல்; வேண்யுத்க்ரதந தஸரயிலென்றுதல். (சென்று) (க) "ஸஹியாதர் வ்ரஹதக்ரவ - அபியாதாப்ரஹர்த்தாச" என்கிறபடியே அவனிருந்தவிடத்தே சென்று. (அடர்த்தெறிந்த ஆழியான்) அடைமதிள்படுத்தி அவன்தலையையறுத்து அந்த ஹர்ஷத்தாலேகடல் போலேஸ்ரமஹரமான வடிவையுடையவன்-எறிதல்-அறுத்தல்.

(கொங்குதங்குவார்குழல் மடந்தைமார்) பரிமளம்மாறாத நீண்ட குழலையுடைய ஸ்த்ரீகள். (குடைந்தநீர்பொங்கு தண்குடந்தையுள்) அவகாஹித்தநீரானது இவர்களுடைய நெருக்கத்தாலே ப்ரவ்ருத்தமாய், அத்தாலே ஸ்ரமஹரமான திருக்குடந்தையிலே. இத்தால் - ஆராவமுதாழ்வாரை அநுபவிக்கச் செல்லுமவர்களை, (உ) "ஸுதம்ஸாலாஹவஸ்தாஃ - ஸுதம்மாலாஹவஸ்தாஃ" என்கிறபடியே எதிரேற்றுக் கொள்ளுமவர்களாயும் அங்குத்தைக்குப்பரிசாரிகைகளாயும் நிற்குமவர்களென்கை. (கிடந்தபுண்டரீகமே) தாமரைக்காடு பரப்புமாறப் பூத்தாப்போலே யிருக்கிற; திவ்யாவயவங்களோடே தன்னை அநுபவிப்பிக்கைக்காகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவன். ஆக இரண்டுபாட்டா - லேசக்ரவர்த்தித்திருமகனுடைய ஆண்பிள்ளைத்தனத்தையும் அழகையு மநுபவித்து, மேலிரண்டு பாட்டாலே - க்ருஷ்ணனுடைய வீரசரித்தத்தையும் அழகையும் ஆராவமுதாழ்வார்பக்கலிலே யநுபவிக்கிறார். (நஎ)

பத்தெட்டாம்பாட்டு (மரம்கெடவித்யாதி).

மரம் யமளார்ஜுநங்கள்

(க) ரா-அ-க-உகூ. (உ) கௌஷீ-க-சு.

மிகட	நசிக்கும்படி
கடந்து	தவிழ்ந்து,
மத்த	மதித்த
யானின்	முவலயாபீடத்தை
அடர்த்து	மதம் போய்படி நெருக்கி,
மத்தகத்து	அதின்மஸ்தகத்திலே
உரம்	வலி
கெட	நசிக்கும்படி
புடைத்து	குதித்து
ஓர்	அத்விதீயமான்
கொம்பு	தந்தங்களை
ஒசித்து	முறித்து
உகந்த	ஹருஷ்டனான்
உக்கமர்	புருஷோத்தமனே!
தாரங்கம்	கேசரியிருடையை
வாய்	முகத்தை
பிளந்து	கிழித்து,
மூண்ணளக்க	மஹாபலிபக்கல் நின்றும் பூமியை மூன்று வாமநுருவமதரித்து அளந்து கொண்ட
யுள்ள	திருவடிகளை யுடையவனே! "ஈ" என்று சேஷம்.
வேதியர்	வேதார்த்த காத்பர்யம் கைப்பட்டவர்கள்
வரங்கொள	தந்தாமை பேக்ஷிதங்களை உன்பக்கலிலே அபேக்ஷிக்கலாம்படி
குடந்தையுள்	திருக்குடந்தையிலே
கிடந்த	கண்வளர்ந்தருளுகிற
மால்	வ்யாமுக்தன்
அல்லையே	அன்றோ? (திருக்குடந்தைக்கு அர்த்த ப்ராதான்யம்.) (நிஷ)

திருச்சந்தவிருத்தம், நிஅ-பா, மூரன்கெட வ்யாக்யாநம். கசஞ

அவ.—ஐம்பத்தெட்டாம் பாட்டு. ஆஸ்ரிதார்த்தமாக யமளார்ஜுநங்கள் தொடக்கமான ப்ரதிகூலவர்க்கத்தைப் போக்கின நீ, அக்காலத்துக்குப் பிற்பாடார்க்கு உதவுகைக்காக ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே வந்து கண்வளர்ந் தருளினையல்லோயா என்கிறார்.

வ்யா.—(மரங்கெடநடந்து) மருதுகள் முறிய நடைகற்றும். நடக்கையாவது - தவழுகையும், தளர்நடையிடுகையும். (அடர்த்து மத்தயானை) மதிக்கப்பண்ணிக் கொண்டுவந்தகுவலயாபீடத்தைச் செருக்குப்போம்படி நெருக்கி. (மத்தகத்தரங் கெடப்புடைத்தோர் கொம்பொசித்து) ஆனவீழக் † குத்துமிடத்தில் அத்விதீயமான கொம்பைமுறித்து, அதினுடைய மிடுக்கழியும்படி மஸ்தகத்திலே புடைத்து. மதத்தாலே வந்த செருக்கை அதினுடைய காலுகாலுக்கு முள்ளே புக்கு நின்று உழப்பிக்கெடித்து, அதினுடைய ஹிம்ஸாபரிகரமான கொம்பைமுறித்து; † (கொன்றருளினை னென்றதாய்த்து.) (உகந்தவுத்தமா) ஆஸ்ரிதவிரோதிபோகப் பெற்றதென்று உகந்த புருஷோத்தமனே. இங்குப்புருஷோத்தம னென்கிறது-ஸ்வரூபத்தால் வந்த உத்கர்ஷத் தளவன்றியே ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதத்தால் வந்த உத்கர்ஷத்தைதினைத்து. குணதிக்யமிறே வஸ்துவுக்கு உத்கர்ஷமேறது.

(துரங்கம் வாய்பிளந்து), ஸந்த்யாகாலத்திலே திருவாய்ப்பாடியை அழிக்கவந்த கேசியுடைய வாயைக்கிழித்து. (மண்ணளந்தபாத) ஸ்ரீவாமநனுய் எல்லார் தலையிலும் வைத்த திருவடிகளையுடையவனே. த்ரைவிக்ரமாபதாநம், கேசிவதஸமயத்திலே க்ருஷ்ணனுடைய சேஷ்டிதமாகப் பேசலாம்படியிறே இரண்டவதாரத்துக்கு முண்டான ஸௌப்ராத்ர(ஹ்ராதர)ம். அதாகிறது-எல்லாரையும் வணாயாதே தின்கையும், எதிரிகளை அழகாலே அழிக்கையும். (வேதியர்வரங்கொளக் குடந்தையுட்

ஐம்பத்தெட்டாம்பாட்டு. நடைதிருகையாவதென் னென்னவருளிச்செய்கிறார் (தவழுகையுமித்யாதி). (உழப்பி) தடுமாறப்பண்ணி. (நிஅ).

---

† குத்திக்குமிடத்தில். † குண்டலிதமதிகம்.

மூ.—சாலிவேலிதண்வயல் தடங்கிடங்குழும்பொழில்
கோலமாடநீடுதண் குடந்தைகேமபூகாவலா
காலதூமிலக்கரன் கரன்மூரன்சிரமவை
காலதூணுகூடவிற் குனித்தவிற்றைவீரனே. (நிகழ்)

கிடந்த மாலுமல்லீலையே) வேதார்த்தகாத்பர்யம் ஸைப்பட்டவர்கள் தந்தாமபேசூதிகங்களை உன்பக்கலிலே அபேசூதிக்கலாம்படி திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவ்யாமுக்த(ஜ)னல்லையோ. வஞ்சகராய்வந்த யமளார்ஜுநங்களைத் தன்மனத்தப்தாலே அழித்து, எதிரிகளாகக் கண்முகப்பேதோற்றவக்குவலயாபீடத்தையும் கேசியையும் அநாயாஸேந அழியச்செய்து, தான் வஞ்சகனாய், எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை வைத்தமுறையுணர்த்தின புருஷோத்தமன் - தன்னாதான்லயத்தாலே பிற்பாடர்க்கு உதவவந்துகிடக்கிறதேசம்திருக்குடந்தையென்றது. (நி.அ)

ஐம்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (சாலிபிரியாதி)

சாலி — செந்நெல்
வேலி — சூற்றுமுடையது
தண் — ப்ரமஹரமான
வயல் — கேதகா(ஈ)ரங்களென்ன;
தடம் — அதுக்குள்ளே விஸ்தீர்ணமான
கிடங்கு — அகிழென்ன "அகிழ்கிடங்கு பரிகம்" என்னக்கடவது.
சூழ் — அதுக்குள்ளே புஷ்பிதங்களான
பொழில் — உத்யாநங்களென்ன, இவைகளோடுகூடத்
தாய்
கோல — கர்ப்பநீயமாய்
(மாடநீடு) "நீடுமாட" என்றுகூட்டி
நீடு — உந்நதமான
மாடம் — க்ருஹங்களோடுகூடத்தாய்
தண் — ப்ரமஹரமான

நச்சுத்தலிருத்தம் நிகழ்வது, சாலிவேலி வ்யாக்யானம். கசுகூ

குடந்தைமேய திருக்குடந்தையிலே நித்யவாஸம்பண்
ணுகிற

கோவலா க்ருஷ்ணனே!

காலநேமி காலநேமியென்ன

வக்கரன் தந்த்வக்த்ரனென்ன,

சூரன் க்ரூரனை

மூரன் மூரனென்ன, இவர்களுடைய

சிரமலை ப்ரஸ்துதமான ‘அறுத்து’ என்றுத்
தியாஹாரம்

காலநேடு ம்ருத்யுவோடே

கூட கூடும்படி

வில் ஸ்ரீ ஸார்ங்கத்தை

குனித்த வளைத்த

வில் ப்ரீஸார்ங்கத்தை

கை திருக்கைகளிலே யுடைய

வீரனே ஆண் புலியே. (நிகூ)

அவ.—ஐம்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. பண்டு ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைப்போகின மிடுக்கனுய்வைத்து, அழகாலும் பலத்தாலும் ஆஸ்ரிதனை யெழுதிக்கொள்ளுகைக்காக அவதரித்தக்ருஷ்ணன், பிற்பாடருடைய இழவுதீர ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் புஷ்கலமான திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை யநுபவிக்கி றார்.

வ்வா.—(சாலிவேலிகண்வயல் தடங்கிடங்கு பூம்பொழில்) சென்நெலைச்சுற்று முடைத்தாய், ப்ரமஹரமானவயலையும் அதுக்குள்ளாகப்பெரிய அகழையும் அதுக்குள்ளாகப்பூத்த பொழிலையு முடைத்தாய். இத்தால் - ஆரவமுதாழ்வாருடைய லௌகுமார்யத்துக்கு அநுரூபமாக ஸர்வப்ரகார போக்யதையையுடைய தேசமென்கை. (கோலமாடநீடு தண்குடந்தை மேய கோ

மூ.—செழுங்கொழும்பெரும்பனி பொழிந்திடவுயர்ந்தவேய்
விழுந்துலர்ந்தெழுந்தவீண் புனைடக்கும்வெங்கடத்துள்நின்று
எழுந்திருந்துதேன்பொருந்து பூம்பொழிற்றழைக்கொழும்
செழுந்தடங்குடந்தையுட் கிடந்தமாலுமல்லையே. (சூ0)

வலா) தர்ஶநீயமூமாய், ஓக்கத்தையுமுடையமாடங்களை யுடைத்தாய், ப்ரமஹாமான திருக்குடந்தையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற க்ருஷ்ணனே. இத்தால்-ஆராவமுதாழ்வாருடையாஸிகத்வத்துக்குவகாந்தமான போக(லாஹ)ஸ்தாநமென்கை. "கோவலா"என்கிறது-க்ருஷ்ணனுடைய அழகும் ஸௌலப்யமும்பரீக்ஷிப்பும் ஆராவமுதாழ்வார் பக்கலிலே காணலாம்படியிருக்கையாலே. அவதாராந்தரங்களென்ன வொண்ணாது - ஸர்வதாஸாத்ருஶ்யத்தாலே. (க) "குடந்தையன் கோவலன் குடியடியார்" என்று ஒருதேசவிஶேஷத்திலும் ப்ரஸித்தமிறே.

(காலநேமி வக்கரன் கரன் மூரன் கிரமனவ)காலநேமி, தந்தவக்ரன், க்ரூரனனமூரன் இவர்களுடைய தலைகளையறுத்து. (காலனேடுகூட வில்குனித்த) இவர்கள்போர் கேட்க அஞ்சுங்காலன் இவர்களுக்கு நிர்வாஹகனாய், இவர்களஞ்சிச் சென்றுகூப்பிடும்படியாக, ஸங்கல்பத்தாலன்றியே, வில்லாலே அழியச்செய்தவனே. (விற்கைவீரனே) ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை அழியச்செய்கைக்கு வில்லவளைக்கவும் வேண்டாதே, (உ) "ஸகृதேவாவைநிலஹாவைஶ்ரவாயதாஸ்மீதி-யாசதேதத்விபக்ஷாயதாஹம்" என்னும்படியேயவில்பிடித்தபிடியிலே அவர்கள்முடியும்படியான ஆண்பிள்ளைத்தனத்தையுடையவனே.

அறுபதாம்பாட்டு. (செழுமிதியாதி)

செழும்கொழுஸ்தூலதா(யா)ரைகளாய் விழுகிறம் (செழும்கொழும்ஸப்தங்கள்-ஸப்தி

அரு.—ஐம்பத்தெட்டாம்பாட்டு. அழகுமுதலானவைமற்றை அவதாரங்களுக்கு இல்லையோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவதாராந்தரமித்யாதி). க்ருஷ்ணனே யென்னைக்கு ஜ்ஞாபகமேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (குடந்தையன்கோவலனித்யாதி). (கூ)

(க) திவ்யாய கo கூ-எ. (உ) ஈ-இஷ்-கூ-கூ.

திருச்சந்தவிருத்தம், சுரபா-செழுங்கொழும்வ்யாக்யாநம். கௌ

பீ(ஹீ)த வாசி(வி)களாய், வீப்ஸை
யாலே அதிஸயத்தைக்காட்டிற்று).

பெரும்பனி	மூதிபணி
பொழிந்திட	சொரிய
உயர்ந்தவேய்	உந்தமான மூங்கில்கள்
விழுந்து	அந்தப்பனியின்கனத்தாலேதரையிலே
	சாய்ந்து
உலர்ந்து	அநந்தரம் ஸுர்ய கிரணங்களாலே
	உலர்ந்து
எழுந்து	கிளம்பி
விண்	ஆகாசத்திலே
புடைக்கும்	கிட்டும்

(அன்றிக்கே, "செழுங்கொழு முபர்ந்தவேய் பெரும்பனி பொழிந்திட விழுந்துலர்ந்து எழுந்துவிண்புடைக்கும் வேங்கடம்" என்றுவியித்து)

செழும்	பீநங்களாய்
கொழும்	ஸ்ப்பீதங்களாய்
உயர்ந்த	உந்தங்களான (ததுபரிபூர்வவத்)
வேங்கடத்துள்	திருமலையிலே
நின்று	நின்றுகொண்டு
தேன்	வண்டுகளானவை
எழுந்து	கிளர்ந்து
இருந்து	திரும்பவும் படிந்து
பொருந்து	வர்த்திக்கிற

"தழை கொழும் பூம்பொழில்" என்றுவயம்;

தழை	ஸுகோமளங்களாய்
கொழு	ஸ்ரத்தையை யுடைத்தாய்
பூம்	புஷ்பிதங்களான

பொழில்	உத்யாநங்களையுடைய
செழும்	ஸௌந்தர்யத்தாலே ஸ்ப்ருஹணீயமான
தடம்	தடாகங்களையுடைய
சூடங்ணையுள்	திருக்குடந்ணையிலே
கிடந்த	கண்வளர்ந்தருளுகிற
மால்	ஆஸ்ரிதர் பக்கல் வ்யாமுக்தன்
அல்லலேய	அன்றே ? (சூ0)

அ.—அறுபதாம்பாட்டு. உகந்தருளின நிலங்கள் ஆஸ்ரயணீயஸ்தலம், போகஸ்தாநம் ஒருதேசவிசேஷமென்றிராதே, (க)" நிலையார நின்றான் " என்று - நிலையழகிலே துவக்குண்பார்க்குந்திருமலையில் நின்றருளியும், (உ) " கிடந்தநீர்கிடக்கை " என்னும்படி கிடையழகிலே துவக்குண்பார்க்குத் திருக்குடந்ணையிலே கண்வளர்ந்தருளியும், இப்படிச்செய்தருளின்று - போக்தாக்களான ஆஸ்ரிதர்பக்கலுள்ள வ்யாமோஹமிறே யென்கிறார்.

வ்யா —(செழுங்கொழும் பெரும்பனிபொழிந்திட) பருத்துகர(யா)ரைகளாய்விழுகிற மூடுபனிசாரிய. செழுமை -பெருகொழுப்பு -கொழுமை; இடைவிடாதே தாரைகளாய் விழுகை. செழுமை - வண்மை. பெரும்பனி - மூடுபனி. இப்படி பனியை வர்ணிக்கிறது - ஏதேனுமாகத் திருமலையிலே ஸம்பந்திக்கவைகுமக்கு மதிகாதரமாயிருக்கையாலே. (உயர்ந்தவெய்விழுந்து.) ஓங்கினமூங்கில்கள் பனியால்வந்த கனத்தாலே தரையளவும் சாய்ந்து. (' செழுங்கொழும் - உயர்ந்தவெய் - பெரும்பனிபொழிந்திட - விழுந்து " என்றுமாம். அப்போது - பெருத்த ப்ரகாண்டமையுடைத்தாய் உயர்ந்த மூங்கில்களென்றுகொள்வது. திருவேங்கட முடையானுடைய விசேஷகடாக்ஷமவிஷ்கரிக்கவருகிறபடி யென்கை. (உலர்ந்தகுழுந்து விண்டுபடைக்கும் வேங்கடத்தான் நின்று) ஆதித்யகிரணங்களாலே பனியுலருகையாலே, பனியுலர்ந்தவாறே கலியெடுத்து ஆகாசத்தினல்லியிலே மூட்டுந்திருமலையிலே நின்றருளி இத்தால் - திருவேங்கட

(க) நி-மொ-சூ-கூ-அ. (உ) திருமா-உகூ.

திருச்சுந்தவிருத்தம் சுருக்கம் கடந்த வ்யாக்யானம். சுருக்கம்

மூ.—கடந்தகால்கள் கொந்தேபா நடுங்கஞாலமேனமாய்
இடந்தமெய்குலுங்கவோ விலங்குமால்வரைச்சுரம்
கடந்தகால்பரந்தகா விரிக்கனைக்குடந்தையுள்
கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசுவாழிகேசனே. (சுக)

முடையாலுடையுவிசேஷகடாக்ஷத்திலேதலையெடுக்கையும்வ்யதிரேகத்தில் தரைப்படுகையும் அத்தைஸ்திகமான பதார்த்தங்களுக்கு ஸ்வபாவமென்னுமிடத்துக்கு த்யோதகமென்னுக.

(எழுந்திருந்து தேன்பொருந்து பூம்பொழில் தழைக்கொழும்) வண்டுகள் கிளர்ந்து பரவா, திரியவும்படிந்து வர்த்திக்குமதாய், தழைத்து ஸ்ரத்தையையுடைத்தாய், பரப்புமாறுப்பூத்தபொழிலையுடைய தேசம். இத்தால்—வண்டுகள் பொழிலின்மதுவெள்ளத்தாலே அவகாஹிக்கமாட்டாதே விடவும்மாடாதே அலமாக்குமென்னை(செழும்தடங்குடந்தையுள்) அப்பொழிலுக்குள்வாயில் அழகிய தடாகத்தையுடைத்தான திருக்குடந்தையிலே. இத்தால் - அத்தேசத்தில் திர்யக்குக்களும் போக்யத்தாலேவந்துகளித்து வர்த்திக்குப்படியாயும் தாபத்ரயாதுரர்க்குக் கண்டபோதே ஸ்ரமஹரமாயுமிருக்கும் தேசமென்கிறது. (கிடந்தமாலுமல்லியே) "கிடையழகிலே தூவக்குண்டு அநுபவிப்பாராரோ" என்று அவஸரப்ரதீக்ஷணைக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிற வ்யாமுக்தனல்லியோ. .... (சுo)

அநுபத்தோராம்பாட்டு. (நடந்தவித்யாதி).

நடந்த	உலகளந்த
கால்கள்	திருவடிகள்
நொந்தவோ	நோவுபட்டது மொருமேபோ?
	(அன்றிக்கே)
நடந்த	சக்ரவர்த்திதிருமகனைய் காட்டிலும்
	மலையிலும் நடந்த
கால்கள்	திருவடிகள்

அ திருச்சந்த விருத்தம் சுக-டா, கடைந்த வ்யாக்யாகம்.

ஒளிந்தேவா தேவுபட்ட தன் பொறுமேயோ? என் றுமாம்.

(அன்றிக்கே)

கடுங்கு காவல் சோர்வாலே நீங்குகிற

நிலம் பூமியை

மணமாய் மஹாவராஹமாய்

இடந்த அண்டபித்திபிலே புக்கு இடந்த

மெய் திருமேனியில்

முளுங்கதேவா ஆதிபோதத்தாலே வந்த வாலஸ்யத்தா லேயோ?

விலங்கு தீர்வரவொண்ணாதபடி இருவிலங்கான

மால்வரை பெரியமஹாகளென்ன,

சூரம் அரக்கிகளென்ன, இவைகளை

கடந்த லங்கி (ஜ்வ)த்த

கால்பரந்த பரிந்த ஸாரிணியையுடைத்தான

காவிரி திருக்காவேரியையுடைய

கரை கரையில்

குடந்தையுள் திருக்குடந்தையிலே

கிடந்தவா கண்வளர்ந்தருளுகிற ப்ரகாரத்தை

எழுந்திருந்த உத்தி(தி)கண்டு

பேசு அருளிச்செய்யவேணுமென்று;

வாழி (அப்படி அருளிச்செய்யாமையாலே)

"ஆயுஷ்மான்" என்றுப்தேசாலே மங்க

ளாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

கேசவனே ; (வகாரமில்லாமையாலே

இடைக்குறைத்தலாய்க்கிடக்கிறது;

அன்றிக்கே, "கேசவனே - கெடியராய

வஸுரர்களை கேசரகேசரர்களாக்கி

திருச்சந்தவிருத்தம், சூக-பா, நடந்த வ்யாக்யாநம்

வொவவிவூபூபாவொயாழ்" என்று
ப்க்கிடக்கிறதென்னவுமாப், கேசவ
என்னுமது "கேச" என்றுகிட
க்கிறபோது "வெபாவொநுதா
வுழ்" ஐகி வூபூபாவொயாம் ஐகு
யூய வூதுயாஜமாய்க் கிடக்கி
றது. இரண்டுக்கும் ஸ்ரீஸுகூடினை
கூஜனென்றர்த்தமென றருளிச்
செய்வர்). (சூக)

அவ;—அறுபத்தோராம்பாட்டு. இப்படி போகஸ்தாக மா
கையாலே ஆராவமுதாழ்வார் திருவடிகளிலே காமறுபவிக்க
இழிந்தவிடத்தில், வாய்திறத்தல் அணைத்தல் செய்யாதே ஓரு
படியே கண்வளர்ந்தருளக் காண்கையாலே ஸுகுமாரமான
இவ்வடிவைக்கொண்டு திருமேனிகொந்து த்ரிவிக்ரமாதி சேஷ்
டிதங்களைப்பண்ணுகையாலே, கண்வளர்ந்தருளுகிறாகத் தம்
முடையபரிவாலே, அதிசங்கித்து எப்படியம்கெடும்படி ஒன்றை
நிர்ணயித்து எனக்கருளிச் செய்யவேணுமென்கிறார். இதகா
ழிய, ப்ராக்ந்யாயத்தாலே அர்ச்சாவதார ஸங்கல்ப மென்ன
வொண்ணுதிறே இவர்க்கு.

வ்யா.—(நடந்தகால்கள் நொந்தவோ)(க)"வடிவிணையில்லா
மலர்மகள் மற்றைநிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடி" என்கிறபடியே
ஸுகுமாரமான திருவடிகளைக்கொண்டு திருவுலகளந்தருளின
விதுபொறுமே நொந்துகண்வளர்ந்தருளுகிறதோ.சக்ரவர்த்தி
திருமகளைப், காட்டிலும் மலையிலும் ஸுகுமாரமான திருவடிக
ளைக்கொண்டு திரிந்தவது பொறுமேநொந்து கண்வளர்ந்தருளு
கிறதோ.(உ)"எவ்வாறு நடந்தனை யெம்மிராமாவோ!" என்று-
ளனைகுமார்யத்தை அறியுமவர்கள் கூப்பிடும்படியாயிறே யிரு

அரு.—அறுபத்தோராம்பாட்டு. (ப்ராக்ந்யாயம்) திருவெஃகாவி
லும் அர்ச்சாவதார ஸமாதி குலைந்து கார்யம் செய்கை. ப்ரமத்தாலேகண்

(க) தி-வாய்-கூ-உ-க0, (உ) பெரு-தி-சு-உ,

ப்படது. நடந்ததுபொழுமே சுண்வளர்ந்தருளுகிறதாகில் நான் திருவடிகளைப்பிடிக்க.(நந்த ஞாலமேமனமாயிடந்தமெய் குலுங்க மேவா) அதன்றிக்கே, பூமிக்கபிமானியானவிசாட்டி, பாதாளகதை யாய்த் தன்னுடைய உந்த(ஐ)ரணத்துக்குருவாவழிகாணுதேதி ன்றுநடுங்குகிற தசையிலே, பஞ்சாமத்கோடி விஸ்தீர்ணயான பூமியைமஹாவராஹமாய் அண்டபித்தியிலேபுக்கிடந்தவதுபொ ழுமே திருமேனி†யில் ஆயாஸத்தாலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தோ; அதுவாகில் நான் திருமேனியைப்பிடிக்க.

(விலங்குமால்வரைச்சுரம் கடந்தகால்பரந்த காவிரிக்கரை) நீர்வரிவாண்ணைகடி இருவிலங்கான பெரியமலைகளையும் சுரங் களையும் கடந்த நீர்ராடு கால்பரந்துவருகிற காவேரிக்கரை யிலே. சுரம்-காடும்; அருநெறியும்: இக்கால் - ஆராலமுதாழ் வாருடைய ஸௌகுமார்யத்துக்கு தகுகூலமாக ஸ்ரீரிரோபசாரம் பண்ணுவதாக்கேத்" என்கிறபடியே தொடர்ந்துபோரக்கான் கையாலும், கோயிலிலுட்(க)"உன்னாபாதமென்ன சிந்தைமன்ன

வளர்ந்தருளுகிறுனென்பானென்? அர்ச்சாவதார ஸமாதியாலே கண்வளர் ந்தருளுகிறுனென்னவென்னுதே தாவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (காவே ரிஸ்ரிரோபசாரம் பண்ணவித்யாதி). (சுக)

(க) பரமனம்வதிதை. (உ)

† (பா) ஆழி. ‡ (பா) அலசி அத்தாலே.

திருச்சந்தவிருத்தம் சுஉ-பா, கரண்டம்வ்யாக்யானம். கனை

மூ.—

கரண்ட மாடுபொய்கையுட் கரும்பினைப்பெரும்பழம்
புரண்டுவீழவாளைபாய் நூறுங்குடிநெடுங்காய்
திரண்டதோளிரணியன் சினங்கொளாகமொன்றையும்
இரண்டுகூறுசெய்துகந்த சிங்கமென்பதுன்னினே. (சுஉ)

வைத்து கல்கினெய்" என்று தம்மபிமதம் பெறுகையாலும், திருக்குடந்தையிலும் முகம் தாராதே கண்வளர்ந்தருளுகைக்கு வேறது ஸ்ரமமேமதென் றிருக்கிறார். ஆராவமுதாழ்வாரும் இவருடைய பரிவினெல்லையை அநுபவிக்கைக்காகவும் படிக்கையாய்ப்பாலும் கண்வளர்ந்தருளுகிறார். (எழுந்திருந்துபேசு) இதுக்கு வேறுதலை, கண்வளர்ந்தருளாநிற்க அருளிச்செய்யவொண்ணாது, என்பயங்கெட எழுந்திருந்து அருளிச்செய்யவேணும்; எழுந்திருக்கும்போதைச் சேஷிதத்தாலும், அருளிச்செய்யும்போதை ஸ்வரத்தாலும் எனக்கு பயங்கெடவேணும். (வாழி). அப்படியருளிச்செய்யாமையாலே, "கூயாஷிந - ஆயுஷ்மந்" என்னுமாபோலே ஒரு தீங்கின்றிக்கே கண்வளர்ந்தருளுகிற இவ்வழகு நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார். (கேசவனே) கேஶவசப்தமாய், இடைக்குறைத்தலாய்க்கிடக்கிற தென்னுதல்; கேசத்தையுடையவ னென்னுதல். இரண்டுக்கும்*ஸங்கத ஸ்ரீகுடிலகுந்தள வென்றர்த்தம். இத்தால் - (க) "கேஶவம்கேஶரஶ்மீம்-கேஶவம்க்லேஶஹாரிணம்" என்கிறபடியே-திருக்குழல்பணி என்னுடைய க்லேசத்தைத் தீர்த்தருளவேணுமென்கை. .... (சுக)

அறுபத்திரண்டாம்பாட்டு. (கரண்டமாழ்க்யாதி).

கரண்டம் நீர்க்காக்கைகளினை.

நடையாடாநிற்கிற.

(அன்றிக்கே).

(க)

கை அ திருச்சுக்கவிருத்தம் ஈ உடம்பா, கான்டம் வ்யாக்யாகம்.

ஆடி	நீராடாகிற்கிற; முழுகாகிற்கிறவென்ற படி.
பொய்கையுள்	ஸரஸ்ஸிலே
கருப்பு	கறுத்திருக்கிற
பசுனை	காளவ்ருகஷ்ணகருணைடையு
பெருத	பெருத்திருக்கிற
பழம்	பழங்களாணைவ:
புரண்டு வீழ	கீழ்லே உருண்டு விழ
வாளை	மத்ஸ்யங்களாணைவ
பாய்	(பனம் பழத்தை நீர்க்காக்கையாகக் கருதி) அஞ்சிப்பாயா கின்றுள்ள
குறுங்குடி	திருக்குறுங்குடியிலெழுந்திருளியிருக்-
வெருவ்	தீர்க்கமாரை [கிற
ஹகாய்	இயல்லைபயுடையவனே ; லௌகர்யா
	லௌலுமார்யாதிகளாகிற மஹாரஸ்
	வபாவத்தையுடையவ னென்றபடி.
திரண்ட	திரட்சியையுடைத்தான, ஸ்ப்பீதங்க
	ளான வென்றபடி.
தோள்	புஜங்களையுடைய
இரணியன்	ஹிரண்யனுடைய
நினம்	க்ரோதத்தை
கொள்	கொள்ளா கின்றுள்ள-ஹ்ருத்க்ரோத
	ஸூசகமான வென்றபடி.
ஆகமென் றையும்	ஒரு சரீரத்தையும்
இரண்டு	இரண்டு
கூறுசெய்த	பாக(ஜாக)மாகப்பண்ணி
உகந்த	சிறுக்கனுடைய விரோதி போகப்பண்ண
	ப்ரீதனான வென்றபடி.

திருச்சந்தவிருத்தம் - சுஉபா, கரண்டம் வ்யாக்யாநம் சுஎ

சிக்கமென்பது காஸிம்மறமாக ப்ரமாணங்கள்சொல்லு
வது

உன்னையே உன்னைக்காணே? ("ஏ" என்று வியப்
பில் ஏகாரம்; அதாவதுவிஸ்மயவா
சி ஏவகாரமென்றபடி. (சுஉ)

அவ— அறுபத்திரண்டாம்பாட்டு. திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளினவிதுக்குமேலது நிச்சயிக்கமாட்டாதேதபீ (ஹீ) தானவர்க்கு,ஹிரண்யனை அழியச்செய்த வீரத்தோடே திருக்குறுங்குடியிலே நின்றருளினபடியைக் காட்டக்கண்டு தரித்து, கம்பியுடைய ஸௌகுமார்யத்தை அநுஸந்தித்து "முரட்டுஹிரண்யனை அழியச்செய்தாயென்பது உன்னையே" என்று விஸ்மிதராகிறார்.

வ்யா— (கரண்டமித்யாதி). நீர்க்காக்கை ஸஞ்சரிக்கும் பொய்கையிலே, பனையிலையைடைய கறுத்தபெரும் பழம்அதினின்றும் விழுந்து புரண்டு நீரிலேவிழ, அவற்றை நீர்க்காக்கையாகக் கருதிவாளைகள் அஞ்சிப்பாயாநின்ற திருக்குறுங்குடியிலே, அழகும் ஸௌகுமார்யமும் ஸீலமும்மேன்மையுமாகிற இஸ்ஸ்வபாவங்கள் குறைவற்றிருக்கிற மஹாப்ரபாவனே. கரண்டம் - நீர்க்காக்கை. (ஆநுகை) நடையாடுதலென்னுதல்; முழுகுதலென்னுதல். தகை - இயல்வு. போலியைக்கண்டு வாளையானது அதிஸங்கைபண்ணுகிறவிது, அத்தேசத்தின் பதார்த்தங்கள் நம்பிபக்கல் அஸ்தாநேபயஸங்கை பண்ணுகிறபடிக்கு ஸுசகமாயிருக்

(திரண்டதோளிரணியன்) திரட்சிபெற்ற தோளையுடைய ஹிரண்யன். அவன் வலியைக்கோட்சொல்லித்தருகிற தோளென்னை? அதவா, தேவர்களுடைய வலியடங்கத் திரண்டதோ

கஅo திருச்சந்தவிருத்தம் கூ.நூ-பா, நன்றிருத்து வ்யாக்யாநம்

மூ.—நன்றிருந்துயோகுநீதி நண்ணுவார்கள்சிந்தையுள்
சென்றிருந்துதீவினைகள் தீர்த்தமேதவமேதவனே
குன்றிருந்தமாடமீடு பாடகத்துழாகத்தும்
நின்றிருந்துவெஃகணைக் கிடந்தவெந்தன்னைநீர்மையே. (கூநூ)

ளென்னுமாம். (க) ‘ஜநூகூஃகூவோ வெஃதூஃ - இக்ரத்வ மகரோத்ஸதத்யஃ’’ இத்யாதி. (சினங்காளாகம்) நெஞ்சில் க்ரோதம் வழிவிலே தோற்றியிருக்கிறபடி. சினம்மிக்கவழிவு (ஒன் றையுமிரண்டு கூறுசெய்து) இஸ்ஸுகுமாரமான வழிவைக்கொண் டு அத்விதீயமான ஹிரண்யன் சரீரத்தையும் இரண்டு கூறுகப் பிளந்து (உகந்தசிங்கமென்பதுன்னோயே) சிலுக்கறுவையுடைய விரோ திபோகப் பெற்றேனேமென்று உகந்தரஸியம்ஹமாக ப்ரமாணங்கள் சொல்லுவது அந்யந்த ஸுகுமாரனை உன்னோயே. (உ)‘‘உஜ்ரம் வீரம் ஃபீஷணம் ஃபீதிஜநகம் - உக்ரம்வீரம் மஹாவிஷ்ணும் ஜ்வலந்தம்’’ என்று சொல்லுவது உன்னோயே. (ங) ‘‘க்ஷயளவிகாரவீ ஹதி ஸுகுமாரகாரஹரிஃ। க்ஷஜ்ரகடிநாகிலாமஸரீரநாயம் ஃபீஷணஃ - க்வயளவிகோரமுகீபூகஸுகுமாரகரஹரிஃ। க்வவஜ்ரகடிநாபோக சரீரோயம் மஹாஸுரஃ’’ என்கிறபடியே உன்னைளகுமார்யுங்கண்டபடிக்கு அவ்வபதாகம் அநுபபந்நமென்று கருத்து, ஸர்வாதிகனைப் அந்யந்த ஸுகுமாரனென விவன், விழுகானை ஸம்ஸாரிகள்நடுவே திருக்குறுங்குடியிலே வந்துகாழ்ந்தாக்கு முகங்கொடுக்கநிற்கிலையாய்த்து, அவ்வூரில் பதார்த்தங்களுக்கு அநிஷங்கை மாறாதே செல்லுகைக்கும், இவ்வாழ்வார்க்கு கம்பியுடைய ளைளகுமார்யத்தையே அநுஸந்திக்கைக் கும் ஹேதது. (சூஉ)

அறுபத்து மூன்றாம்பாட்டு. (நன்றிருந்திபாதி)

நன்று நன்றே

அரு.—அறுபத்திரண்டாம்பாட்டு. (இந்த்ரத்வம்) அஸுரர்களெல்லா ரும்கூடி ஹிரண்யனை இந்தரனுக ப்ரதிபத்தி பண்ணினார்கள். (அவ்வப தாநம்) நரஸிம்ஹாவ தாரம். (சூஉ)

(க) (உ) (ங)

திருச்சந்தவிருத்தம் சுருக்கம், நன்றிருந்தீ வ்யாக்யாநம். கதுக்

யோகப்பயாலோசிதமான ஆலோசித்தி

லே யிருந்து

யோக — த்யா(ய)நயோகமாகிற

நீதி — உபாயத்தாலே(நீயஃதுநயேதி நீதிஃ

ணீநு ஸ் வாவினை)

நண்ணுவார்கள் கிட்டவேணு மென்றிருக்கு மவர்களு

டைய; உன்னை லபிக்கவேணு மெ

ன்றிருக்கு மவர்களுடையவென்ற

படி,

சிந்தையுள் — ஹ்ருதயத்திலே

சென்று — அடைந்து

இருந்து — அவர்களுடைய ஹ்ருதயம் அதிகா

லம் விஷயாந்தர ப்ரவணமென்று

த்ஸியாமீத யிருந்து

கள் } க்ரூரங்களான - அநேக
தீர்த்த } ளான பாபங்களைப் போக்கும்

தேவதேவனே நித்யஸூரி நிர்வாஹகனே

குன்று — மலைகள் போலே

இருந்த — இராநின்றுள்ள; ஓங்கியிருந்துள்ளவெ

ன்றபடி

மாடம் — க்ருஹங்களையுடைத்தான

நீடு — இடமுடைத்தான

பாடகத்தும் — திருப்பாடகத்திலும்

ஊரகத்தும் — (கீழ்ச்சொன்ன விசேஷணம் இங்கும்

வரும்) அப்படியிருந்துள்ள ஊரக

த்திலும்

அடை திருச்சந்தவிருத்தம் கூடற்பா, நன்றிருந்து வ்யாக்யானம்

நின்றிருந்து நின்றிருந்து. (இங்குயதாக்ரம மன்றி
க்கே புத்தில்க்ரமத்தாலே திரும்
பாடகத்திலிருத்தும், திருஆ
ரத்தில்நின்றும்)

வெஃகணை திருவெஃகாவிலே

கிடந்து கண்வளர்ந்தருளினவிது

என்ன நீர்மை என்ன ஸௌலப்யம். (கூ)

அவ.—அறுபத்தாமூன்றாம்பாட்டு. தேவரீர் ஸௌகுமார்
யத்தைப்பாராதே, ஸ்ரீப்ரஹ்லாதன்பக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலே
ப்ரேரிதராய், ஹிரண்யனை அழியச்செய்பலாய், விரோசனாஸ
ஸுரிகளுடைய ஆபிமுக்க்யத்தை அபேக்ஷித்து உன்மென்மை
யைப் பாராதே கோயில்கணிலே நிற்பது, இருப்பது, கிடப்ப
தாகிறவிது என்ன நீர்மையென்று தாம் ஈடுபடுகிறார்.

வ்யா.—(நன்றிருந்து) (க) "வெறாஜிநகூரஸ்ரீதாரம் ஸ்ரீ
ராமாவதாரம் ஸ்ரீவளமுஸ்ரீ வ்ருகிஷ்ணாவ்ய சேஷாறிநருஸ்ரீதாத்
தாரம் ஸ்த்திரமாஸநம் ஸ்ரீசளதேதேசு ப்ரதிஷ்டோடாய" என்கி
றபடியே சுத்தமானதேசத்திலே குராஜிநதேசோத்தரமான ஆஸ
நத்தையிட்டு அதிலே எகாக்ரசித்தராயிருந்து. (உ) "கூவீந
ஸுஹிவாதே—ஆவீகஸ்ஸம்பவாத்" இத்யாதி. (யோகதீதிரண்ணவு
வார்கள்) யோகமாகிற உபாயத்தாலேயுண்ணே லபிக்கவிருக்கிற
வர்கள். நீதி - வழி; (சிக்ஷையுட் சென்றிருந்துதீவினைகள்தீர்
த்த தேவதேவனே.)* அயர்வுமமரர்க ளதிபதியான் உன்மென்
மைபாராதே அவர்களுடைய ஹ்ருதயத்திலேசென்று ஸாபாஸ்
ரயமாய்க்கொண்டு, அதிகாலம் விஷபாத்ர ப்ரவணமாய்ப்
போந்த ஹ்ருதயமென்றுதுஸ்ஸியாதே, ஆஸநபலத்தாலே ஜ்யேஷ்
டாரைப்போலே ஸ்த்திரவரப்ரதிஷ்டையாகவிருந்து, ஆந்தரமா
யும் பாஹ்யமாயு மிருந்துள்ள அநுபவவிரோதிகளான தோஷகங்

(க) (உ)

க்சுக்தவிருக்தம், சுங்க-பா, நன்றிருந்து வ்யாக்யாநம். கதாங்க

களைப்போக்கும் ஸ்வபாவத்தை புனைபவனே. அநந்யப்ரயோ

ஜநானவர்கள் ஸாதாரணநிஷ்டரேயாகிலும் அவர்கள் ஹ்ருத

யத்திலே செல்லுகையும், நெடுநாள் விஷயாந்தரப்ரவணமான

ஹ்ருதயமென்று குத்ஸியாதே அதிலே நற்றிக்கவிருக்கையும்,

ஸ்வப்ராப்தி விரோதிகளான அவித்யாகர்ம வாஸநாதிகளைப்

போக்குகையும் தேவரீர்க்கே பாரமிறே. (க) "யொ மொ பொ ம

விஷாவெந்தா - யோகோ யோகவிதாந்தே" என்னக்கடவ தி

றே. ஸாதாரணநிஷ்டரென்றுபாராதே அநந்யப்ரயோஜந

ரென்கிற இவ்வளவேபார்த்து அவர்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே

சென்று, உன்னைப்பெறுகைக்குருஷிபண்ணினை இவ்வௌதார்

யம் பொறுமே உன்பக்கல் த்வேஷம் பண்ணியிருக்கிற ஸம்ஸாரி

கள் திறத்திலே பண்ணினவிலை என்னீர்மை யென்கிறார்மேல்;

(குன்றிருந்தவித்யாதி) மலைகள் சேரவிருந்தாப்போலே

ஓங்கின மாடங்களையுடைய திருப்பாடகத்திலும், அப்படியே

யிருந்துள்ள திருவுக்கத்திலும்; "முகங்காட்டுவாருண்டோ"

என்று திருவூரகத்திலே நின்றருளியும், "ஒருத்தரையும் கண்டி

லோம்" என்று சோம்பாதே திருப்பாடகத்திலே யிருந்தருளி

யும், அவ்விடத்திலும் ஆதரிப்பாரில்லாமையாலே "ருசிபிறந்

வன்று நம்கிடையழகைக்கண்டு ஆதரிக்கிறார்கள்" என்று திருவெ

ஃகாவிலேகண்வளர்ந்தருளியும், இப்படிசெய்தருளின விதுவென்

னீர்மையென்கிறார். உன்னைப் பிரியமாட்டாதனித்யஸூரிகளுக்

கும் நித்யாநுபவவிஷயமாகலாம், உன்வாசியறிந்தார் பக்கலி

அரு;—அறுபத்துமூன்றும்பாட்டு. ஸாதாரணநிஷ்டர் தங்கள்

ஸத்கர்மத்தாலே விரோதியைப் போக்கிக்கொள்ளுகையொழிய அவர்க

ளுக்கு நாம் வேணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அநந்யப்ரயோஜநரித்

யாதி). ஸாதாரணநிஷ்டர்க்கும் அவன் வேணுமென்பதுக்கு ப்ரமாணமரு

ளிச்செய்கிறார் (யோகோயோகயித்யாதி). (கூஉ)

(க) ஸஹஸ்ரநாமம்

கஅச திருச்சந்த விருத்தம், சுசை-பா நின்றது வ்யாக்யாநம்.

மூ.—நின்றதெந்தையூரகத் திருந்தவெந்தைபாடகத்து
அன்றுலகமீரடிக்கணக்கிடந்த தென்னிலாதமுன்னலாம்
அன்றுகான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின்மறந்திலேன்
நின்றதுமிருந்ததங் கிடந்ததுமெனெஞ்சுளே. (சுச)

மேலே மல்விழுந்து அவர்களைத் திருத்தி யநுபவிப்பிக்கைக்கு முகம், "உன்னைநோக்கேகாம்" என்றிருந்த ஸம்ஸாரிகளுடைய உகப்பைபானைசப்பட்டு இவ்வளவுக்கிடக்கிறவிது என்னீர்மையென்கிறார். ... ... (சுசு)

அடையக்காலாம் பாட்டு. (நின்றிப்பாதி)

எந்தை	எனக்கு ஸ்வாமியானவன்
உலகத்து	திருவுலகத்திலே
நின்றது	நின்றருளினதும்,
எந்தை	எனக்கு ஸ்வாமியானவன்
பாடகத்து	திருப்பாடகத்திலே
இருந்து	எழுந்தருளியிருந்ததும்,
அன்று	கீழ்ச்சொன்ன விரண்டு திருப்பதிகளிலும் எனக்கு ருசி பிறவாதவன்று
மெய்ம்கூற	திருமெய்ம்காவிலே
கிடந்து	கண்வளர்ந்தருளினதும்,
என்னிலாத	கான் அபிமுகனாகாத
முன்னலும்	முற்காலமெல்லாம்;
அன்று	அக்காலத்திலே
நான்	நான்
பிறந்திலேன்	ஜ்ஞாநலாபத்தால் பிறக்கப்பெற்றிலேன்"
பிறந்தபின்	ஜ்ஞாநலாபத்தால் பிறந்தபின்
மறந்திலேன்	விஸ்மருதியுடையேனல்லேன்,

(நின்றதுமிருந்ததுங்) கிடந்ததுமெந்தை" என்றநுஸந்தம்.

திருச்சந்தவிருத்தம் சுருக்கம், நின்றதிருவ்யாக்யானம். கஅஞ்

ஸந்ததம் என்னுடைய ஸ்வாமியானவன்
நின்றதும் மிருந்
தீழ்ச்சொன்ன மூன்று திருப்பதிகளி
தனும் கிடந்
ல் செய்த செயல்களெல்லாம்
தானும்
என்நெஞ்சுளே என்னுடைய வ்ருதயத்திலென்றபடி. (சுச)

அவ;—அறுபத்துநான்காம்பாட்டு. கீழ்ச்சொன்ன நீர்மையையுடையவன், எனக்கு ருசிஜநகனைகைக்காகத் திருவூரகந்தொடக்கமான திருப்பதிகளிலேவர்த்திச்து ருசிபிறந்தபின்பு என்பக்கல் அநிவ்யாமோஹத்தைப் பண்ணுகையாலே † கீழ்ச்சொன்ன நீர்மை பலித்தது என்பக்கலில் என்கிறார்.

வ்யா.—(நின்றதிருத்தண்துழாகத்து) த்ரைவிக்ரமம் பண்ணினை தூளிதரந் தோற்றத் திருவூரகத்திலே நின்றருளிற்று, என் ஸ்வாமியென்று நானிசைகைக்காக. நீலியழகைக்காட்டி ருசியைப் பிறப்பித்து, த்ரைவிக்ரமாபதானத்தை ப்ரகாசிப்பித்தது - முறையைப் புணர்த்துணைகைக்காக வென்னை. அதுவா, எனக்கு இசைவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தேயும் வந்து நின்றருளுகிறது உடையவன் உடைமையைப் பிழைக்கமாட்டாமையாலே நின்றருளுகிறானென்றுமாம். (இருந்த திருத்தண்பாடகத்து) அந்தநிலைபழகிலும் எனக்கு ஆபிமுக்யம் பிறக்கக்காணுமையாலே இருப்பழகைக்காட்டி, (க)"மாவினைவாவுவோடாமதம்-குணர்த்தாள்யழுபாகதம்" என்கிறபடியே - "நீ எனக்கு ஸ்வாமி, நான் அடியேன்" என்றும் முறையுணருகைக்காகத் திருப்பாடகத்திலே யிருந்தருளினான். (அன்று வெஃகணைக்கிடந்தது) கீழ்ச்சொன்ன விரண்டு திருப்பதிகளிலும் எனக்கு ருசிபிறவாதவன்றோகத் திருவெஃகாவிலே கண்வளர்ந்தருளினதும். அத்திருப்பதிகளை ஆச்ரயித்த காலத்துக் கவதியென்னில்; (என்னிலாத முன்னிலாம்) காணில்லாத முற்காலமெல்லாம். நான்

(க) மா-அ

† (பா) அது

க அசு திருச்சந்தவிருத்தம் சுசை-பா, நின்றது வ்யாக்யாகம்

அபிமுகீபவிப்பதற்கு முன்பெல்லாம். "என்னுகி - காணுகி" என்னக்கடவதிறே. உபயவிபூதிநாதனுனை தான் ஸம்ஸாரியா னவெனக்கு முகபிறவர்த காலமெல்லாம் முகபிறக்கைக்காகநிற் பது இருப்பது கிடப்பதாவதே! என்னுடை ஸத்தை தன்னு டைய கடாக்ஷாதீநமாயிருக்க, இத்தலையில் கடாக்ஷம் தனக்குத் தேட்டமாவதே!. அக்காலத்தில் நீர்செய்த தென்னென்னில்; - (அன்று நான்பிறந்திலேன்) தன் திருவடிகளிலேதலைசாய்க் கைக்கீ கஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே நாமநுபங்காளத் தந்தருள, விஷ யாந்தர ப்ராவண்யத்தாலே அதுபவிக்கப் பெற்றிலேன். (நா ன்பிறந்திலேன்) ஆத்மாவுக்கு ஜந்மமாகிறது ஜ்ஞாநலாப மாகை யாலே அஜ்ஞாநப்பே போனேன். (க) "சுவ ஊ வெஹதிவெஹ வெத - சுவஹெஹவவஸஹவதி-அஸத்ப்ரஹ்மேதி வேதசேத் - அஸந்கேவஸபவதி" என்னக்கடவதிறே. (உ) "மரீயாநு வூஹ ஊஃவிதா - கரீயாந்ப்ரஹ்மதம்பிதா"! (பிறந்தபின் மறந்திலேன்) அவன் க்ருஷியாக வெனக்கு அறிவுபிறந்தபின்புமறந்தறியேன். (கூ) "உதவ்வு திஜூ ஹாநஜவொஹாநது - மத்தஸ்ஸம்ருதிர்ஜ் ஞாநமபோஹநஞ்ச" அவனடியாகப் பிறந்தஜ்ஞாநம் (சு) "மதிநலம்" என்கிறபடியே - பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநமாகையா லே ஸ்ம்ருதிப்ரஸங்கமில்லை ஆக, தன்னுடைய ஸத்பாவாஸ த்பாவங்களாகிறன - பகவத்விஷயத்திலேருசிபிறக்கையும், அதி ன்றிக்கே யொழிகையும்.

(நின்றது மிருந்ததுங்கிடந்ததுமென்னெஞ்சுளே)எனக்கும் மறக்கவொண்ணுதபடி ருசிபிறந்த பின்பு, அவன், திருப்பதி களில் பண்ணின செயல்களெல்லாவற்றையும், திருப்பதிகளைக்

அருஃ— அறுபத்துநாலாம்பாட்டு. (நின்றதுமித்யாதி) "என்னிலாத" என்றதுக்கு "நானிலாத" என்றவிடமுண்டோவென்ன வருளிச்செய் கிறார் (என்னுகிநாணுகி)என்று. (க்ருஷியாக) க்ருஷிப்படியாக. (சுசை)

(க) புருஷஸ்ய. (உ) (கூ) கீ. (சு) தி வாய்-க-க க

திருச்சந்தவிருத்தம் சூரு-பா, நிற்பதும் வ்யாக்யாநம். கூஎன

மூ.—நிற்பதுமோர்வெற்பகத் திருப்புவிண்கிடப்பதும்
நற்பெருந்திரைக்கடலுள் நானிலாதமுன்னெலாம்
அற்புதனநந்தசயந னதிபூதன்மாதவன்
நிற்பதுமிருப்பதுங் கிடப்பதுமென்னெஞ்சுளே. (சூரு)

காற்கடைக்கொண்டு என் னுடையவற்ருதயத்திலே பண்ணியரு ளாநின்ருன். முதலிலே தான் என்பக்கலிலே அபிநிவிஷ்டனாய் அஸத்ஸமனுயிருந்துள்ள வென்னையும் உளரும்படிபண்ணி, தன் னை மறக்கவொண்ணுதபடியான ப்ரேமத்தைவிளைத்து, அதுக்கு விஷயபூதனுய்த் தன்னுடைய விடாயுத்தீர்ந்தானென்றதாய்த்து "சிந்தையுட் சென்றிருந்து தீவினைகள் தீர்த்த" என்ருர் - கீழ். "நின்றதுமிருந்ததும் கிடந்ததுமென்னெஞ்சுளே" என்று அநு பவத்தைச் சொன்னர் இங்கு; இவையிரண்டாலும் - ஸாதகாந் தரநிஷ்டரிற்காட்டிலும் தம்முடைய அதிகாரத்துக் குண்டான † ஏற்றத்தை அருளிச்செய்து விட்டாராய்த்து. ... (சூச)

அறுபத்தஞ்சாம் பாட்டு. (நிற்பது மித்யாதி).

ஓர்	அக்விதியமான
வெற்பகத்து	மலையிடத்து (அதாவது திருமலையிலே யென்றபடி).
நிற்பதும்	நின்றருளுகிறதும்
விண்	பரமபதமாகிற வாகாசத்திலே
இருப்பு	இருந்தருளுகிறதும்
நல்	நன்ருய்
பெரு	பெருத்திருக்கிற
திரை	அலைகளையுடைய
கடலுள்	திருப்பாற்கடலிலே
கிடப்பதும்	கண்வளர்ந்தருளுகிறதும்
நானிலாதமுன் னெலாம்	நான் முறையறியாதே அஸத்கல்பனை யிற் கிடந்த முற்காலமெல்லாம்

கஅஅ திருச்சந்தவிருத்தம் சுரு-பா, நிற்பதும் வ்யாக்யாநம்

அற்புதன் ஜ்ஞாந ஸக்த்யாதிகளால் ஆச்சர்யபூ

ய,

அநந்தசயனன் அநந்த ஸாயியாய்

ஆதிபூதன் ஜகத்காரணபூதனென

மாதவன் ஸ்ரியஃபதியானவன்

நிற்பது மிருப் பதுங்கிடப் பதும் } கீழ்ச்சொன்ன திருமலை, பரமபதம், திருப்பாற்கடல், இவற்றிலே செய்தருளின செயலைச் செய்வது,

என்நெஞ்சுளே என்னுடைஹ்ருதயத்திலே யென்ற படி (சுரு)

அவ.-அறுபத்தைந்தாம்பாட்டில் தம்திறத்தில் ஸ்வரன்பண்ணின உபகாரமானது தம்திருவுள்ளத்தில் நின்றும் போராமையாலே பின்னும்அதிலே கால்தாழ்ந்து, திருமலையில் நிலையும், பரமபதத்திலிருப்பும், க்ஷீராப்தியில் கண்வளர்ந்தருளின விதமும், எனக்குத் தன் திருவடிகளிலே ருசிபிறவாத காலமிதேயென்கிறார்.

வ்யா,—(நிற்பதுமோர்வெற்பகத்து) அத்விதியமான திருமலையிலே நிற்பதாவும். திருமலைக்கு அத்விதீயத்வம் (க) "கானமும் வாரமும் வேங்கடம்" என்கிறபடியே தாழ்ந்தார்க்கு முகங்கொடுக்கும் நீர்மைக்கு எல்லைநிலமாயிருக்கை. ஸ்தாவரங்களுக்கும் துர்யக்குக்களுக்கும் தத்ப்ராயரான வேடர்க்கும் திருவடிகளிலே ருசியைப்பிறப்பிக்கைக்கு நிற்கிறநிலையிதே. (இருப்பும஬ண்) ருசிபிறந்தாரை அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்த (முக்)தரானநித்யஸூரிகளோபாதி முகங்கொடுத்து அநுபவிப்பிக்கைக்காக எழுந்தருளியிருக்கிற பரமபதத்திலிருப்பும். (கிடப்பதும் நற்பெருந்திரைக் கடலுள்) தெளிந்து குளிர்ந்திருக்கிற திரைகளையுடைத்தாய், (உ) "தாளுந்தோளும் முடிகளுமாயனி லாத படைப்பி" என்கிறபடியே விஸ்தருதமாகக் கண்வளர்ந்த

(க)ஸு-திருவு. (உ) ஸ்ரீ-வாய்-அ-கo-அ.

ருஞானைக்கு வேண்டும் பாப்பையபுனடத்தாய், தினையாகிற கைகளாலே திருவடிகளிலவருட ஸகீராப்தியிலே கண்வளர்ந்தருளுவதும். (நான் இலாத முன்னிலாம்) தன்னேறின்டானை முறையை பறியாதே நான் அஸத்ஸமனையிருந்த காலமில்லாம். இப்படி என்பக்கலிலே அத்யபிநிவேசத்தைப் பண்ணுகிறவன் ஸர்வப்ரகார பரிபூர்ணன் கிடீரென்கிறது மேல்;

(அற்புதனனந்தசயனனுகி பூதன்மாதவன்) ஆச்சர்யமான ஜ்ஞாந ஸக்த்யாதிகுணபரிபூர்ணனுய். அநந்தஸாயியாகையாலே ஸர்வேச்வரனுய், ஜகத்காரணபூதனுய், உபயவிபூதி நாதத்வத்துக்கும் அவ்வருகானஸ்ரீயபதித்வத்தையு முடையவன் கிடீரென்றுதல். (எனைனப்பெற்றபின்பு அவனுக்கு இனைவையெல்லாம் நிறம்பெற்றதென்றுதல். (நிற்பதுமிருப்பதுங் கிடப்பதுமென்னெஞ்சுளே)(க)"கல்லும்கனைகடலும் வைகுந்தவாணடும் புல்லென்றெழிந்தனகொல் ஏபாவம்" என்கிறபடியே அத்திருப்பதிகளைக்காற்கடைக்கொண்டு அவ்விடங்களில் நின்றுமிருந்தும் கிடந்தும் செய்தருளின நன்மை யெல்லாம் யென்னெஞ்சிலேயாய்த்து. (நிஷ்ரீகாக்ரேஸராணனவென்னை ஸ்வயீகரித்தவாறே திருமலையில் நிலையும்மாறி என்னெஞ்சிலே நின்றருளினன்; தன் திருவடிகளில் போக்யதையை எனக்கறிவித்தபின்பு பரமபதத்திலிருப்பைமாறி என்னெஞ்சே போகஸ்தானமாயிருந்தான்; (உ) "தாவாரெழாஜலஸாயிநீ - தாபர்தத்தோஜலஸாயிநம்" என்கிறபடியே திருப்பாற்கடலிலேகண்வளர்ந்தருளினபடியைக் காட்டி என்னுடைய ஸாம்ஸாரிகமான தாபத்தைதத் தீர்த்தபின்பு திருப்பாற்கடலில் கிடையைமாறி என்னெஞ்சிலே கண்வளர்ந்தருளித் தன்னிடாய்த்தீர்ந்தான். இப்படி என்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹம் என்னுல் மறக்கலாயிருக்கிறதில்லை யென்கிறார். (சு)

(க) பெரி-திருவ (உ

ழே.—இன்றுசாதனின்றுசாத லன்றியாரும் வையகத்
தொன்றிநின்றுவாழ்தலின்மை கண்டுநீசரென்கொலோ
அன்றுபாரளந்தபாத போதையொன்றிவானின்மேல்
சென்றுசென்றுதேவரா யிருக்கிலாதவண்ணமே. (கூகூ)

அறுபத்தாறும்பாட்டு. (இன்றித்யாதி)

இன்றுசாதல் கர்ப்பவாஸத்திலே முடிதல்
நின்றுசாதல் ஸதாயுஸ் ஸம்பூர்ணனுய் முடிதல்
அன்றி இவை யிரண்டிடத்திலொன்றல்லாமல்
யாரும் எத்தனையேனு மதிஸயத்தையுடைய
ப்ரஹ்மாதிகளும்,
வையகத்து இந்த பூம்யுபலக்ஷித சதுர்த்தஸபுவந
த்தில்
ஒன்றிநின்று ஒருப்படிப் படநின்று
வாழ்தல் ஜீவிக்குமது
இன்மைகண்டும் இல்லாமையை ஸாக்ஷாத்கரித்துவை
த்தும்
நீசர் அஜ்ஞராயிருக்குமவர்கள், பாபப்ர சு
ரஸன்றுமாம்,
அன்று மஹாபலி அபஹரித்தவன்று
பார் பூம்யுபலக்ஷித ஸகலலோகங்களையும்
அளந்த அளந்துகொண்ட
பாதபோதை திருவடியாகிற தாமரைப்பூவை
உன்னி சிந்தித்து
சென்றுசென்றுன்று } அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே தத்தே
ஸத்திலே சென்று
வானின்மேல் பரமபதத்திலே
தேவராய் நித்யஸூரிகளோடொத்தவராய்

திருச்சந்தவிருத்தம், சுசு-பா, இன்றுசாதல்வ்யாக் யாநம்.கசுக.

இருக்கிலாத வண்ணம் } இராதே ஒழிகிறமேறது
என்கொலோ என்றேறென்றடிடி. (சுசு)

அவ.—அறபத்தாறும்பாட்டு "பகவத்விஷயம் ஸுலபமாயிருக்க, ஸம்ஸாரம் அல்பாஸ்திரத்வாதி தூஷிதமென்னுமிடம் ப்ரத்யக்ஷ விரோதமாயிருக்க, பகவத்ஸமாஸ்ரயணம் அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமான மோக்ஷப்ரதமாயிருக்க, ஸம்ஸாரிகள் பகவத்ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணாதிருக்கிறமேறது என்றே!" என்றுவிஸ்மிதராகிறார்.

வ்யா.—(இன்றுசாதல்) போவதித்புருஷ ஸம்யோகஸமநந்தரம் முடிதல்; பிறந்து தன்னை இன்னானென்று ப்ரதிபத்திபண்ணின ஸமநந்தரத்திலே முடிதல். (க) 'மஹாஷஷ்டிஷு-கர்ப்பாஷ்டமேஷு' என்கையாலே கர்ப்பாதாநஸமயம் உத்பத்திகாலமாய், கர்ப்பவாஸகாலமும் ஆயுஸ்ஸுக்குடலாகக்கடவது. (நின்றுசாதல்) ஸாதாயுஸ்ஸம்பூர்ணனாய்முடிதல்; கல்பாந்தபர்யந்தம் தோற்றி கல்பாந்தத்திலே முடியும் தேவர்களைப்போலேயாதல். (உ) "நாயம் ஜந்துராஹவிதாவாநஜந்யஃ - நாயம்பூத்வாபவிதாவாநபூயஃ" என்னக்கடவதிறே. (அன்றி) இந்த அஸ்தைர்யத்திலும் உள்மானம்புறமானமொழிய நித்யராயிருப்பாரொருவருமில்லை. (ங) "மஹர்விர்யமிதஜந்வியா ஜாயஜாநஃ ஸுதெதிவ|ஜாதஜாதெ ரவநிர்யமித ஜாதவேதவயிளவநஃ

அரு;—அருபத்தாறும்பாட்டு. கர்ப்பத்திலிருப்பதையும் ஆயுஸ்ஸாகச் சொல்லலாமோவென்ன வருளுகிறார் (கர்ப்பாஷ்டமேஷ்வித்யாதி). கல்பாந்தியிலேதோற்றி, கல்பாந்தத்திலே முடியுமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (நாயம்பூத்வாஇத்யாதி). மநுஷ்யஜந்மத்தையும் தேவஜந்மத்தையும் வ்யாவர்த்தித்து அத்மநித்யத்வம் சொல்லிற்றேயாகிலும்நீர்க்ஜீவிகளாயிருக்கிற தேவதேஹத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கையாலே ப்ரமாணமாகக்குறையில்லை. (உள்) "பாதாளலோகம்"

(க) (உ) கீ உ- (ங)

சர்ப்பேபயிலீயதே பூபோஜாயமாநோஸ்தமேதிச । ஜாதமாத்ரே சம்ரியதேதபாலபாவேச யௌவநே'' இத்யாதி. (ஆநும்) எத்தனை யேனும் அதிமயித ஜ்ஞாநாரம்பாத்தர்த்தபு வநத்துக்கும் நிர் வாஹகரான ப்ரஜாபதிகளும். (வையகத்தென்றி நின் றுவாழ் தலின்மை கண்டும்) சதுர்த்தபு வநத்திலும் ஒருபடிப்படின்று ஜீவிக்குமதில்லாமையைக் கண்டிவைத்தும். ''வையகம்'' என்று- சதுர்த்தபு வநத்துக்கும் உபலக்ஷணம். ''வாழ்தல்'' என்று- கேஷபிக்கிறாராதல். ஸம்ஸாரிகள் கருத்தாலேயாதல். (நீசர்) தங் களநுபவத்துக்கு உபதேசம் வேண்டும்படி அஜ்ஞராயிருக்கு மவர்கள். ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களின் தன்மை ப்ரத்யக்ஷத்தா லும்உபதேசத்தாலும்ப்ரகாசியா நிற்கச்செய்தேயிடமாட்டாதே யிருக்கிறபாட ப்ரசுரரென்றுமாம். ''நீசர்'' என்று - அறிவி லாதரும், பறையரும். (அன்று) பூமி மறைபவிபா லே அபஹ்நுதமாய், அத்தாலே தன்னுடைய சேஷித்வமும் சே தருடையசேஷத்வமழிந்துகிடந்தவன்று. (பாரளந்தபாதமோ னை) குணகுண நிரூபணம்பண்ணுகிறபூமிமுதலானவைகளிலோகங் களிலுமுண்டான வைகல சேதநர்தலைகளிலும் வைத்து முறைபட யுணர்த்தின ஸர்வஸ்மாலபமான திருவடித்தாமரைகளை. ''பார்'' என்று - உலர்த்தவிலோகங்களுக்கு முபலக்ஷணம். ''தாமரை'' என்றது - துர்லபமாறுமிடமொன்றுகை போக்யதையாலே (ஒன்றி) ஆச்ரயணம் அநுபாஸமென்கிறது. (க) ''சிந்திப்பேபயனமை யும்'' என்னக்கடவதிறே. ஆச்ரயணத்தில் அபாஸமின்றிக்கே யொழிந்தால் பலமும் கூடாத்மாயிருக்குமேலென்னில், (வா னின்மேல்சென்று சென்று) அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலேபோய், அபுநராவ்ருத்தி லக்ஷணமான பரமபதத்திலேசென்று. (அதுவும், (சென்று சென்று) தேசப்ராப்திபிற் காட்டிலும் வழிப்போக்குதா னே இனிதாயிருக்கிறபடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (தேவரா யிருக்கிலாதவன்னம்-என்கொலோ) நித்யஸூரிகளோடே ஒரு

(க) தி-வாய்.

திருச்சந்தவிருத்தம்சுள-பா, சண்டமண்டலம்வ்யாக்யாநம். ஸகலம்

மூ.—சண்டமண்டலத்தினூடு சென்றுவீடுபெற்றுமேல்
கண்டுவீழலாதகாதலின்பமாருமெய்துவீர்
புண்டரீகபாதபுண்ணிய கீர்த்திநுந்செவிமடுத்
தண்டநும்முறுவினைத் துயருள்நீங்கியுய்ம்மினே. (சுள)

கோவையாயிராம்த ஒழிகிற வேதமிவன்மே நிகளாயி
ருக்கையாவது-ஸர்வதாஸத்ருஶராயிருக்கை. அதாகிறது-ஜ்ஞா
நாஸங்கோசத்தாலும், ரூபத்தாலும், போக(லோம)த்தாலும், அ
வர்களோடுஸமமாயிருக்கை, (என்கொலோ) ப்ரத்யகூஸித்தமான
ஸம்ஸார தோஷத்துக்குக் கண்ணழிவுண்டாயோ?; ஶாஸ்த்ரஸித்
தமான பகவத்ப்ராப்தியில் நன்மைக்குக் கண்ணழிவுண்டாயோ,
ஆஶ்ரயண வஸ்துவினுடைய ஸௌலப்யத்துக்குக் கண்ணழி
வுண்டாயோ; ஆஶ்ரயணத்திலாயாஸமுண்டாயோ, வழிப்போக்கி
லருமையுண்டாயோ, ப்ராக்ருதப்ராக்ருதங்களில்ப்ராவண்யமேஹே து
வானபாபமும் பகவத்வைமுக்யமேஹேதுவானபாபமுமொழிய இப்
டிருஷார்த்தத்தை இழக்கைக்கு ஒரு வேஹேதுவுங் கண்டிலோ
மென்கை. (சுசு)

அறுபத்தேழாம் பாட்டு. (சண்டமண்டலத்திற்யாதி)

சண்ட	முகூர்க்களல்லாதார்க்குதுஷ்ப்ரா
மண்டலத்தின்	பமான ஸூர்யமண்டலத்தினு
	டைய
ஊடுசென்று	நடுவேபோய்
வீடுபெற்று	பரமபதத்தைலபித்து
மேல்	உத்தரகாலத்திலே வரக்கடவதாய்
வீடிலாத	விச்சேதமின்றிக்கே
காதலின்பம்	அநுபவத்தாலேஉண்டாயிருக்கிறகை
	ங்கர்யஸுகத்தை,
கண்டு	ஸாக்ஷாத்கரித்து

பரஸ்பரானுரூபகைங்கர்யயோகம்வேண்டும். (சுசு)

கூகசதிருச்சந்தவிருத்தம்சூள-பா, சண்டமண்டலம்வ்யாக்யாநம்

நாளுமெய்து வீர் } யாவதாத்மபாவி லபிக்கவேண்டியிரு ப்பீர் !

புண்டரீகபாத தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற திரு வடிகளினுடைய

புண்ணியதீர்த்தி புண்யதீர்த்தியிலே, பாவநத்வப்ர

நம் தைதியிலே யென்றபடி;

செவி உங்களுடைய

மடுத்து காதுகளை

உண்டு ப்ரவணமாக்கி

உறு அநுபவித்து,

உற்றிருக்கிற, நீங்கள் சூழ்த்துக்கொ

டிருக்கிறவென்றபடி.

வினத்துயருள் பாபபலமான துஃக்கத்தினுள்ளேவர்

த்திக்கிற

நும் "உங்களை

அதில் நின்றும், நீங்கி, அந்த துஃக்கத்

தில் நின்றும் நீங்கியென்றபடி.

(பஉா)

நும் உங்களாலே

உறு சூழ்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற

வினத்துயருள் பாபபலமான துக்கத்தினுள்ளே வர்த்

நீங்கள் நீங்கள்

நீங்கி அதில்நின்றும் நீங்கினென்று; நீங்களி

ன்கிற வித்தனையும் அத்யாஹரித்

துக்கொண்டு யோஜிக்கவுமாம்.

உய்ம்மினீரே முன்கொன்ன கைங்கர்யத்தைலபித்து

உஜ்ஜீவியுங்கோள். (சூள)

அவ.—அறுபத்தேழாம்பாட்டு. ஸம்ஸாரிகள் தங்களுக்கு

ஹிதமறிந்திலர்களேயாகிலும், இதில் ருசிபிறந்தவன்று இத்தை

திருச்சந்தவிருத்தம்சுள-டா, சண்டமண்டலம்வ்யாக்யாநம்-கசுரி-
யிழக்க வொண்ணுதென்றுபார்த்து, இவர்கள் துர்க்கதியைக்கண்
டு பரோபதேசஞ்செய்திலேப்ரவ்ருத்தராகிறார்-மேலேழுபாட்டாலே.
இதில் முதற்பாட்டு அர்ச்சிராதிகதியிலே போய், நிலைநின்ற புரு
ஷார்த்தத்தை லபிக்கவேண்டியிருப்பீர்! ப்ராப்யமும் ப்ராபக
முமான பகவத்விஷயத்தை ஆஸ்ரயித்து உங்கள் விரோதியைப்
போக்கி உஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார்.

வ்யா.—(சண்டமண்டலத்தினூடுசென்று) கடிதான ஆதித்ய
மண்டலத்தின் நடுவேபோய், (க) "மன்னுங்கடுங்கதிரோன்மண்ட
லத்தினன்னெடுவுள்" என்கிறபடியே முமுக்ஷுக்களல்லாதார்க்கு
துஷ்ப்ராபமான ஆதித்யமண்டலமத்யத்தாலே ராஜபுத்ரர்கள்
ராஜகுலத்தாலே அப்ரதிஹதகதிகளாய்ப் போமாபோலே போய்
(விடுபெற்று) பரமபதத்தைலபித்து. (மேல்கண்டு வீடிலாதகாது
வின்பம்நாளுமெய்துவீர்) [மேல்வீடிலாதகாதவின்பம்-கண்டு-நா
ளுமெய்துவீர்] ப்ராப்திபலமாய், யாவதாத்மபாவிவிச்சேதாதிஸம்
கையின்றியே ஸ்வரூபாநுபந்தியாய், பகவதநுபவஜநித்ரீபக்திகாரி
தமானகைங்கர்ய ஸுகத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து யாவதாத்மபாவி
லபிக்கவேண்டியிருப்பீர்.

(புண்டரீகபாத புண்ணியகீர்த்தி) செவ்வித் தாமரைப்பூப்
போலே நிரதிஸய போக்யமான திருவடிகளில் பாவநத்வப்ராப
கத்வ ப்ரதை(ஆ)யெயிலே. (உ)"யோவநஸ்ஸுவ-ஹ்ரோகாநாம்
யாவந்ஸ்ஸர்வலோகாநாம்" (ங)"யவி தராணாம் ஹரிமோவிஷ்ணு
பவித்ராணாம் ஹரிர்கோவிந்த:" (ச) "லோகாநாம்கூபவெரோயம்
ஜ-ந்:-லோகாநாம்த்வம்பரோதர்ம:" (ஞ) "கரணாயஜ-ம் வரநாத்
நு - க்ருஷ்ணம் தர்மம்ஸநாதநம்" என்று ப்ரஸித்தமிறே. (நும்
செவிமடுத்து) பகவத்விஷயத்தைக்கைக்கொண்டு போந்த உங்

(க) பெரி-திருமட-கசு. (உ) ரா-உத்தர-அ உ-கூ.

(ங) பார-ஆர-அச உன. (ச) (ஞ) பார-ஆர-அச † (பா)ப்ரீ-ஜி.

மூ,—மூத்திறத்துவாணியத் திரண்டிலொன்றுநீசர்கள்
மத்தராய்மயங்குகின்ற திட்டதிலிறங்துபோந்து
எத்திறத்துமூய்வதோ ருபாயமில்லையுய்குறில்
தொத்திறுத்ததண்டுழாய் தன்மாலைவாழ்த்திவாழ்மினே.

கள் செவியை, ஆசார்யோபதேஶத்துக்குப் பாத்ரமாக்கி. ஆப்த வாக்ய ப்ரவணமே பகவத்விஷயீகாரத்துக்கு வேண்டுவதென்கை. (உண்டு) ஸ்மர்த்தவ்யதனையாயே தொடங்கி யினிதாகையாலும், நிரபேக்ஷோபாயமாகையாலும், பகவத்குணங்களையே அநுபவித்து. (நம்முறுவினைத்துயருள் நீங்கியுய்ம்மினே) நீங்கள் சூழ்த்துக்கொண்டதாய், *ஸுவஶுஜிநாஹாவுழு- அவஶ்யமநுபோக்தவ்யமான பாபபலமானதுக்கத்தினுள்ளே வர்த்திக்கிறீங்கள், இதில் நின்றும் நீங்கிமுன்சொன்ன கைங்கர்ய ஸுகத்தை லபித்து, (க)'தொழுதெழு'என்கிறபடியேஉஜ்ஜீவியுங்கோள். (சூன)

அறுபத்தெட்டாம்பாட்டு. (மூத்திறத்தித்யாதி).

மூத்திறத்து — ஸத்வ ரஜஸ் தமோரூப குணபேதத்தாலே மூன்றுவகைப்பட்ட (திறம்-ப்ரகாரம்).

வாணியத்து இரண்டில் — பலத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஸத்வாநுகுணபலத்தையொழிந்தரஜஸ்தமோரூப குணத்வயாநுகுண பலத்வயத்திலே

ஒன்றும் நீசர்கள் — ருசியுடையரான மேலையரானவர்கள்

இட்டு-அதில் — அதிலிட்டு, அந்த லோகத்திலே அந்தப்பலத்தை வைத்து, அதாவது-அந்தகர்மபலத்தை விட்டென்றபடி.

அரு;— அறுபத்தேழாம்பாட்டு. உபதேசம்வேணுமோ, ஸாஸ்த்ரஜ்ஞநமாசார்யோதா வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆப்தவாக்யேத்யாதி). (சூஎ).

(க) தி-வாய்-க-க-க.

திருச்சந்தவிருத்தம், சூ அ-பா, முத்திறத்து வ்யாக்யாநம். ககனர்

ர்ந்து அந்த (ஔரஸ)போகசரீரத்தை முடி

போந்து ஆகாச மேகாதிக்ரமத்திலே இந்தபூமி
யிலே கர்ப்பவாஸத்திலே வந்துபிற
ந்து

மத்தராய் தேஹாத்மாபிமாநத்தாலே ப்ராக்ருத
பதார்த்தங்களில் களித்து

மயங்குகின்றது ஆத்மாரமாத்ம ஜ்ஞாநஹீநமாய் மோஹி
ஹிக்கிறார்களிறே; (ஆகையால்)

எத்திறத்தும் எந்த ப்ரகாரத்தாலும்

உய்குறில் உஜ்ஜீவநத்தை யெண்ணில்

உய்வதோரு பாயமில்லை } வேறொரு உஜ்ஜீவநோபாயமில்லை;

தொத்திறுத்த தொடைதெறிந்த

தண் குளிர்த்திருக்கிற

துழாய் திருத்துழாயை யுடைய

நல் ஸௌலப்யாதிகுணயுக்தனை

மாலை ஸர்வாதிகனை

வாழ்த்தி ஸ்துதித்து

வாழ்மிடை ஆநந்தநிர்ப்பரராகுங்கோள். (சூ அ)

அவ.—அறுபத்தெட்டாம்பாட்டு ஸம்ஸாரிகள்குணத்ரயப்ர
சுரராயிருக்கையாலே குணத்ரயகூலமாக ராஜஸ தாமஸ தேவதை
களை ஆஸ்ரயித்து உபஜீவிக்கப் பார்க்கிறவர்களை நிஷேதியா
நின்றுகொண்டு, ஆத்மோஜ்ஜீவநத்திலே ருசியையுடையராய்
ஸாத்விகரானவர்கள் ஸர்வாதிகனை யாஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கப்
பாருங்கோளென்கிறார்.

வ்யா.—(மூத்திறத்து வாணியத்து) ஸாத்விக ராஜஸதா
மஸதேவதைகளைத்தந்தாமுடைய குணத்ரயகூலமாகப்பற்றி ஆரா
தித்துப்பெறும் மூன்றுவகைப்பட்ட பலங்களிலும். (திறம்) -
ப்ரகாரம். பலங்களை "வாணியம்" என்கிறது - வ்யாபாரம்.

திருச்சந்தவிருத்தம்சூ அ-பா, முத்திறத்துவ்யாக்யாநம்

அல்பமாய், பலம்விஞ்சியிருக்கை. (க) "கமிஹளவாஹவாஹ-
கிஷஜுகு" - அக்நளப்ராஸ்தாஹ-திஸ்ஸம்பக்" (உ) "வ
கரவை-ஷ்மைமந்தாயழி - பத்ரம் டுஷ்பம்பலம்தோயம்"
(ங) "மிதுமூண்யுவிஷியாவெஷாம் - த்னைருண்யவிஷ
யாமீவ்ருதாம்" என்கிறபடியே - வேதங்களும் குணத்ரய வஸ்ய
ரானே சேதநர்க்கு குணநுகூலமாக ஆராத்ய தேவதைகளையும்
ததாராதந ப்ரகாரங்களையும் ஆராதநபலங்களையும் சொல்லி
வைத்தது. (இரண்டிலொன்றும் நீசர்கள்). ஸ்வகுணங்களுக்கு
அநுகூலமாயிருக்கையாலும் ஸாஸ்த்ராநுமதியாலும் நித்யஸத்
வத்தையும் ததாராத்யனான ஈச்வரனையும் ஆராதநபலமான மோ
க்ஷத்தையும் மொழிந்து, ராஜஸ தாமஸபலங்களிலே ருசியைப்
பண்ணும் நீசர். நீசராகிறார் - ஸம்ஸாரத்தைவர்த்தி(சி-ற்)ப்பித்
துக்கொள்ளும் வேறையர்.

(மத்தராய் மயங்குகின்ற திட்டத்திலிறங்துபோந்து)(இட்ட
தில்) கர்மாவஸாநத்திலே அந்த பலத்தை விட்டு. (இறந்து) அவ்
வவதேசங்களில் போக(லோம)சரீரங்களை முடித்து.(போந்து)
அந்தபோக பூமியில் நின்றும் ஆகாச மேக ஸ்யாதிகளிலேகிட
ந்துகர்ப்ப (மஹ-ற்) வாஸார்த்தமாகப்போந்து. (ச) "கூதிணை
வோணைஜதுவொகாவிஷாத்தி- கூதிணைபுண்யேயமர்த்யலோகம்
விஷாந்தி" என்கிறபடியேபூமியிலேபிறந்து.(மத்தராய்)தேஹாத்மா
பிமாநத்தாலேப்ராக்ருதபதார்த்தலாபத்தாலேகளித்து.(மயங்கு
கின்றது)ஆத்மாவையாதல்ஈச்வரனையாதல்உள்ளபடி அறியாமை
யாலே மோஹாந்தகாரப்போலே யிருக்கிறதிறே. ஸ்வர்க்காதிப
லாநுபவங்களை, புண்யம் க்ஷயித்தவளவிலே மத்யேவிட்டு, அந்த
போக(லோம)சரீரங்களையும்முடித்து, கர்ப்பவாஸார்த்தமாக அதி

அரு;—அறுபத்தெட்டாம்பாட்டு. வ்யாபாரம் அல்பமாய் பலம்பெரு
த்திருக்குமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அக்நளப்ராஸ்தேத்யாதி).
(இட்டதில்) அதிலிட்டு. அத்தைவிட்டுடன்றுபடி. (அசு)

(க) (உ)கீ-கூ-உசை.
(ங) கீ-உ-சாந்.
(ச)கீதை-க-உக.

திருச்சந்தவிருத்தம் சுக்ல-பர, காணிலும்வ்யாக்யானம். ககக

ஸ்ரீ.—காணிலுமூருப்பொலார் செவிக்கிணதகீர்த்தியார்
பேணிலும்வரந்தர நிடுக்கிலாததேவனை
ஆணைமன்றடைந்துவாழு மாதர்காளெம்மாதிபால்
பேணிநும்பிறப்பெறும் பிணக்றுக்ககிற்றிரே. (சுக)

க்லேசத்தோடே போந்தபடியை அநுஸந்தியாமையாலேயிறே சேதநர்ப்ராக்ருதபோகங்களிலே களித்துவர்த்திக்கிறதென்னை.

(எத்திறத்துழுய்வதோருபாயமில்லை) ஆகையாலே ஸ்வபெள்ருஷத்தாலும் இதரதேவதைகளை ஆஸ்ரயணீயராகப்பற்றினாலும், ஈஸ்வரன்தன்னையே ஐஸ்வர்யார்த்தமாகப் பற்றினாலும் உஜ்ஜீவிக்கைக்கு வழியில்லை. (உய்குறில்) உஜ்ஜீவிக்கவேண்டியிருந்திகோளாகில். (தொத்திறுத்த தண்டுழாய்ந்ன்மாலைவாழ்த்திவாழ்மினே) ஸர்வேஸ்வரத்வஸ்வாதந்த்ர்யாதிகமாய், தொடைசெறிந்து ப்ரமஹாரமாயிருந்துள்ள திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதனாய், ஸௌலப்யாதி கல்யாணகுணயுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனை யாஸ்ரயித்து வாழுங்கோள். (க) "நிகரில் புகழ் யுலகமூன்றுடையாய்" இத்யாதிகளைச் சொல்லிப் புகழ்ந்து யாவத்தாத்மபாவி ஹர்ஷோத்பாகராயிருந்கோள். (உ) "வஸுதேவஹ்ருதாநகாத்-ஏஷஹ்ருஷீகேஸ்வரோவாகந்தயாத்தி" என்னக்கடவதிறே. .... (சுஅ)

அறுபத்தொன்பதாம்பாட்டு. (காணிலுமித்யாதி).

காணிலும்	கண்டாலும்
உரு	ஸரீரத்திலே
பொலார்	பொல்லாங்குகையுடையவராய்,
செவிக்கு	காதுக்கு
இனித	அமதுரமான, கடிவான வென்றபடி,
கீர்த்தியார்	ப்ரஸித்தியையுடையராய்,
பேணிலும்	ஆஸ்ரயித்தாலும்,
வரம்	ப்ரார்த்திதார்த்தத்தை
நர	கருணைகக்கு
டிடுக்கிலாத	ஸக்தியில்லாத

(க) தி-வா-சு-கo-கo. (உ) நை-ஆ.

தேவரை	ருத்ராதி தாமஸதேவதைகளை
ஆணம்என்று	அரணென்று, அபாஸ்ரயமென்றபடி.
அடைந்து	ஆஸ்ரயித்து
வாழும்	வாழுவென்றுப்ரமிக்கும்
ஆதர்கள்	அறிவுகேடர்கள்!
எம்	முமுக்ஷுக்களான வெங்களுக்கு
ஆதிபால்	காரணபூதனான எம்பெருமான் விஷயத்தில்
பேணி	ஆதரத்தைப்பண்ணி
நம்	உங்களுடைய
பிறப்பெனும்	ஜன்மமென்றுசொல்லத்தக்கதான
பிணக்கு	தூற்றை
அறுக்க	(ஹ) சேதித்துக்கொள்ள
கிற்றிரே	வல்லிதோள். (சுக)

அவ,—அறுபத்தொன்பதாம்பாட்டு. "எத்திறத்து முய்வு தோருபாயமில்லை" என்கிறதென், தேவதாந்தரங்களை ஆஸ்ரயித்தால் உஜ்ஜீவிக்கவொண்ணுமை யென்னென்ன; அந்த தேவதாந்தர ஸமாஸ்ரயணம் துஷ்கரம், அத்தைப்பெற்றாலும் அபிமதப்ரதாநத்தில் அவர்கள் அசக்தர்; ஆனபின்பு ஜகத்காரணபூதனை யாஸ்ரயித்து ஸம்ஸாரதுரிதத்தை அறுத்துக்கொள்ளவல்லிதோ ளென்கிறார்.

வ்யா.—(காணிலும்முருப்பொலார்) தாமஸதேவதைகளா ணையாலே முமுக்ஷுக்களுக்கு அவர்கள் த்ரஷ்டவ்யரல்லர்.

(க) "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரஹேதுர்ஹரிரேவேதி விஜ்ஞாநாத்-ஸ்கந்தருத்ரமஹேந்த்ராத்யாஃ ப்ரதிஷித்தாஸ் துபூஜகே" (உ)"ஸர்வஜ்ஞஸர்வஸக்திர்ஹி ஸேவ்யோ நாந்யஃ-அந்தவத்தாஸ் தேஸமஸ்தாஸ் துதேதவாத்யாஃகர்மதேயாநயஃ"என்னக்கடவதிறே. (ங)" ஸுதுராவாரஸம்ஸாரஷட்வ்யஃ - ஆத்மாவாரத்ரஷ்டவ்யஃ"

(க) (உ) வி-பு-சு-ள-மஎ. (ங) ப்ருஹ-சா-சு-ரு. † (பா) பொறுத்தாலும்.

திருச்சந்தவிருத்தம்-சுசு-பா, காணிலும், வ்யாக்யாநம். உக

என்னுமவனல்லனிறே. இங்ஙனே யிருக்கச்செய்தே உங்கள் குணங்ரூபமான ருசியாலே கண்டாலும் விரூபாக்ஷத்வாதிகளா மேல வடிவு பொல்லாதாயிருப்பர்; திருவுள்ளத்தில் தண்ணனியைக் கோட்சொல்லித்தாராநின்ற புண்டரீகாக்ஷனப்போலே வடிவு ஆகர்ஷகமாயிருக்கிறதன்றே; அவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் க்ரௌர்யமே அவர்கள் வடிவிலே ப்ரகாசிப்பது. (செவிக்கிரை கீர்த்தியார்): த்ரஷ்டவ்யரல்லாதவோபாதி ஸ்ரோதவ்யருமல்லர், கேட்கவேணுமிருந்திகோளையாகிலும், (கீர்த்ருவத்ய)ப்ரஸித்தியன்ன, தத்பலபான பிக்ஷாடநசாரித்ரப்ரதையின்ன, அத்வரத்வம்ஸ (சுயரயாஸ) கதையின்ன, ஸ்வஸ்ரீவதகதைய ன்ன, இத்யாதிஸ்ரவணகடுகமான கீர்த்தியையுடையராயிருப்பர்; "மருதனைபுத்ரனை ஸாந்தீபிநிக்குமீட்டுக்கொடுத்தான்; புராவ்ருத்திபில்லாத தேசத்தில் நின்றும் லைதிகன் புத்ரர்களை மீட்டுக் கொடுத்தான்" என்றியாதிகளாலே. * ஸம்ஸ்ரவே மதுரமானை கீர்த்தியனிறே.

(பேணிலும்) ஆஸ்ரயணீயருமல்லர், ஆஸ்ரயித்தார்திறத்திலே "உன்பாலேயுறுத்து" என்றும், "ஊட்டியிலேதட்டிற்றில்லேகாண்" என்றும் சொல்லுகையாலே, உங்கள் ருசியாலே அவற்றையும் பொறுத்துஸ்ரவணகடுகரமான கீர்த்தியையும்வைரூப்யத்தையும் பொறுத்து ஆஸ்ரயிக்காலும். (க) "வதரஂவைஷ்ணவ லஂவிதாயழு - பத்ரம்புஷ்பம் பலம்தோயம்" என்றும், (உ) "ஸாஸாகஂகூழ்ழு - ஸாளாகம்கர்க்கம்" என்றும் ஆஸ்ரயணம் ஸுககரமுமாய், ஸுகரூபமுமாயிருக்கிறதன்றே. (வாங்கரமிதக் கலாகதேகவரை) பரவ்ரிம்ஸையிலேவந்தால் ஜகதுபஸம்ஹாரக்ஷமமாய், அபிமதபலந்தருகைக்கு ஸந்திபில்லாத தேவதைகளை. ஒரு பிரயாசத்துக்கு மோக்ஷந்தைக்கிறபது, ஒரு பக்ஷிக்கு

அரு;—அறுபத்தொன்பதாம்பாட்டு. (அத்வரத்வம்ஸம்). மாமனுராயிருக்கிற தக்ஷப்ரஜாபதியின் யாகத்தையும் கெடுத்து அவனையும்கொன்றது.

(க) கீ-கூ-உகூ. (உ) கீ-கூ-உ.

உ0ஊ திருச்சுந்தவிருத்தம் சுகூடபா காணினும் வ்யாக்யானம்.

மோவாத்ஸ்தக்கெடுப்பது, (க) ‘உஹாஸாவுவ-ஸ்வனிவெமே-
உதாரஸ்யைர்ய ஸைவமேத’ என்றுதானும், பிறரும் (உ)‘ஸகல
மேவபூதெஹி விஷ்ணோ- ஸகல பலப்ரதோஹிவிஷ்ணோ’ என்
னும் விஷயமன்றிறே. ‘‘நீதந்த நிச்யத்வம் எனக்குக் கழுத்துக்
கட்டியாய்த்து’’ என்று மார்க்கண்டேயன் அவனைவரைக்க, மோ
க்ஷப்ரதனாகையிலே காட்டிக்கொடுத்து கழுவும் ஸ்ரீலமிறே
பிறாது.

(ஆணமென்றடைந்து) இப்படி இவர்கள் ஆஸ்ரயணீயரு
மன்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே தங்கள் ப்ரமத்தாலே ஆஸ்ரயித்து.
(ஆணம்) அரண். (ங)‘‘நத்வஜியழ-ந்த்யஜேயம்’’என்னைபவிஷ
யமன்றிறே. (ச) ‘ஓஸ்ரஸ்வஃமாஸுசஃ’’என்னைமாட்டான் - என்றுண்
டவனுகையாலே. (வாழும் ஆசார்கள்) க்ருதார்த்தராயிருக்கும்
அறிவுகேடர்கள். (ஆசார்) குருடரும், அறிவுகேடரும். (ஞ) ‘‘நா
ஹாரயதிவஸ்தூ ஸம்வாஹரோதிஸ்ஸ்ய தா-நாஹாரயதி
ஸந்த்ராஸம்பாஹரோ மம்யஸ்ஸம்ஸரிதா’’ என்றும், (சு)‘ஸாஹஸ்ர
வாயாஜவஷைவ்யா யஸ்ருவிவாகோஜஹாதி நஃ - பாஹுச்சாயாம,
வஷ்ட ப்தோயஸ்யலோகாமஹாதமஸ’ என்றும், (எ) ‘சுயம்
லொகயம்மதாஹவகி - அதஸ்ஸபயங்கோதாபவதி’’ என்று
மிருக்கிறார்களன்றே.

(எம்மாதிபால்பேணி) எங்களுக்குக்காரண பூதனானவன்
யக்கனிலே ஆதரத்தைப்பண்ணி. ஜகத்காரணவஸ்துவாயிருக்கிற
வனை, ‘‘எம்மாதி’’என்பானென்னென்னில்; ஈச்வரன் ஜகத்ஸ்ருஷ்டி
யைப்பண்ணுகிறது முழுமுசுடஸிஸ்ருக்ஷையாலேயாகையாலே அ
ந்தஸ்ருஷ்டிபலித்தது அநந்யப்ரயோஜநர் பக்கலிலேயென்று ‘‘எம்
மாதி’’என்று விசேஷிக்கிறார். (நும்பிறப்பெனும்பிணக்கறுக்கநின்
றிரே) ஒருத்தராலுமறுக்கப்போகாத உங்களுடையபிறப்பென்

(எறுண்டது) பாணஸுரயுத்தத்திலே. (சுகூ)

(க) கீ-எ-கஅ. உ) விஷ்ணுதர்-சாங. (ங) ரா-யு-கஅ-ஙூ. (ச) கீ-கஅ-சுசு.
(ஞ) ரா-அ-கூ0-உ0 (சு) ரா-ஸ்ப-ஙூ-ஙூ. (எ) தை-ஆ-எ.

திருச்சந்த விருத்தம் எ0-பா, குந்தமோடு வ்யாக்யாநம் உ0ங.

மூ.—குந்தமோடுசூலம்வேல்கள் தோமரங்கள்தண்டுவாள்
பந்தமானதேவர்கள் பரந்துவானகமுற்
வந்தவாணனீரைஞ்ஞு று தோள்களீத்துணித்தநான்
அந்தவந்தவாகுல மமரரேயறிவரே. (எ0)

கிற தூற்றையறுத்துக்கொள்ள வல்லிகோளீ (பிணக்கறுக்க)
ஜ்மத்தை "தூறு" என்கிறது - அகப்பட்டவனுக்குப்புறப்படப்
போகாதொழிகையும், தன்னில் தரிக்கவொண்ணாதொழிகையும்
மூதலுய் முடிவும்காண முடியாதிருக்கையும். .... (கூக)

எழுபதாம்பாட்டு. (குந்தமித்யாதி)

குந்தமோடு சவளமென்கிற வாயுத விசேஷத்தோ
டே கூட

சூலம் சூலமென்ன,
வேல்கள் பலவிதமான வேல்களென்ன,
தோமரங்கள் பலவிதமான தோமரங்களென்ன,
தண்டு கதை (மிஷை) யென்ன,
வாள் கத்தியென்ன, இவைகளோடேகூட
பந்தமான } ருத்ரனிடத்தில் பந்தத்வத்தை யுடைத்
தேவர்கள் } தான தேவர்கள், அன்றிக்கே இவ்
வாயுதங்களீ பலவிதமையிலே
பந்தகங்களாக வுடைய தேவதைக
ளென்றுமாம்;
பரந்து நாநாதிக்குகளிலும் சிதறி
வானகம் ஆகாயகதங்களான தங்கள் தங்கள்
க்ருஹங்களீ
உற அடைகிறபோது
வந்த தன் புஜபலத்தாலே யுத்தார்த்தம் ஸ்
வாணன் பாணனுடைய
ஈரைஞ்ஞூறு த்விபஞ்சஸஹஸ்ரியான, ஆயிரமான ஐ
ன்றபடி;

தோள்களை புஜங்களை

துணித்தகாள் கழித்தவன்று

அந்தவந்த அந்த அந்த வென்றபடி

ஆகுலம் பாரவஸ்யத்தை, தத்தத்பாரவஸ்யத்

தை யென்றபடி

அமரே அப்போது ருத்ரேந்திரகூட வோடின

அறிவர் ப்ரத்யக்ஷமாகக் கண்டிருப்பர். (எவகா

ரத்தாலே இவ்வர்த்தத்தில் என்உப

தேஶம் வேண்டா வென்னுமிடம்

தோற்றுகிறது). (எ0)

அவ,—எழுபதாம்பாட்டு. ‘வரந்தரமிடுக்கிலாததேவர்’ என்று - அவர்களுக்கு ஶக்திவைகல்யம் சொல்லுவானென்? அவர்களை ஆஶ்ரயித்துத்தங்களபிமதம் பெற்றாரில்லையோவென்ன; ருத்ரனையாஶ்ரயித்து அவனுக்கந்தரங்களைப் போந்தபாணன் பட்டபாடும், ருத்ரன் தான்கண்கலங்கினபடியும், அன்றுஸஹகரித்ததேவர்களையறியுமத்தனையிறே பெண்கிறார்.

வ்யா;—(குந்தமோடு சூலம் வேல்கள் தோமரங்கள் தண்டு வாள் பந்தமான தேவர்கள்) குந்தம் முதலான ஆயுதங்களைக் கொண்டு ருத்ரனுக்கு பந்துக்களா யுதவிசெய்யவந்த தேவதைகள், (குந்தம்) சுவளம். (தோமரம்) எறியீட்டி. (பந்தம்) வாயும். இவ்வாயுத வர்க்கத்தைக்கொண்டு வந்து அவைதானே கர்ற்கட்டாய்ப் பொகட்டுப்போன தேவர்களென்றுமாம். அப்போது “பந்தம்” என்று - பந்துகமென்றபடி. (க) ‘விநாஶாயவஜ்ரபாணி - விநாஶாயச துஷ்க்ருதாம்” என்கிறபடியே க்ருஷ்ணனை,

---

அரு;—எழுபதாம்பாட்டு. (குந்தம்) சுவளம். (தோமரம) வேல்விஶேஷம்,

(க) கீ-சா-அ.

தங்களுக்கு விரோதிகளான அஸுரராக்ஷஸர்களை ஸம்ஹரித்து குடியிருப்புத்தர வந்து பிறந்தவனென்று பாரதே, அந்த துர்வர்க்கத்தோடு எதிரம்பு கோத்துவருகையாலே க்ருதக்நருமாய் துர்மாநிகளுமாயிருக்குமவர்களை. ஸாயுதராய் வந்த தேவர்களென்று சுருங்கச்சொல்லாதே, பரக்க ஆயுதங்களைப் பேசிற்று - "உபகாரகனைவன் பக்கலிலே இத்தனை அபகாரத்தை நினைப்பதே"! என்னும்மிங்குசரிவாலேயருளிச்செய்கிறார். (பரந்துவானகமுற) க்ருஷ்ணன் ஸந்நிதியிலே நேர்நிற்கமாட்டார் மீது ஒருவர்போனவழி யொருவர் போகாதே சிதறித் தங்கள் குடியிருப்பிலே புக.

(வந்தவாணன்) தேவதைகள் ஆயுதங்களைப் பொகட்டுப் போன விடத்திலும், தனக்கு நியாமகனை ருத்ரன் ஜ்ரும்பிக்கணவிடத்திலும், தன்தோள்வலியைவிஸ்வஸித்துவந்தபாணனுடைய. (ஈரைஞ்ஞூறு தோள்களைத் தணித்தகார்) ஆயிரந்தோள்களையும் கழித்தவன்று. தோள்வலியைக்கொண்டு வந்தவனுடைய தோள்வலியைக் கழித்தான், ஆயுதங்களை பலமாகக்கொண்டுவந்த தேவர்களை ஆயுதங்களைப் பொகட்டுப் பிற்காலித்துப் போம்படி பண்ணினான், ஸர்வாத்யக்ஷனைவந்த ருத்ரனை நிஸ்சேஷ்டமும்படி பண்ணினான். (அந்தவந்தவாகுலம்) ருத்ரன் கொன்றையும் தும்பையும் ஜடையும் சூலபக்கெட்டுப்போன பாஸுபத்யமும், போக்குற்றவாறே கலங்கி க்ருஷ்ணனுடைய முகம் பெறுகைக்கு ஸ்தோத்ரம்பண்ணின பாரவச்யமும். (க) "வர்ஷுகாயாத ஸுதிஜ்ருத்தி தேஜஸா। வாஜுஜூகுவ வொஷணஸாஜூர்விஷ்டிஜி-ரிநய - டாரவஸ்யம்ஸமாயாதஸ் ஸுதிஜ்ரும்பிதேதஜஸா பாஞ்சஜந்யஸ்யகோஷேணஸார்ங்குனிஷ்ப்பூர்ஜிதேந ச" என்றும், (உ) "கூணகூணஜிஹாவொமிஹாஜாநெ கூரம்வொரு-வெதோதஜிழ்। வெரஸம்வொரஜாகூரநிநாதிநியநம் ஹரிழ் - க்ருஷ்ணக்ருஷ்ணமஹாபாஹோ ஜாநேத்வாம் புருஷோத்தமம் - பரேஸம்பரமாத்மாந மநாதிநிதநம்ஹரிம்" என்னக்கடவதிறே. (அமரேயறிவரே) ஆக இப்படியிரண்டுவகைப்பட்ட ஆகுலத்துக்கும் கெட்டுப்போன தேவர்களைஸாக்ஷி, நான் இன்று சொல்லவேண்டியிருந்ததோ? ... ... (எ0)

(ஜ்ரும்பிதன்) மூர்ச்சித்துபோனவன். (எ0)

(க) (உ) வி-பு-நி-கூ-கூ-ஸ.

உ-o கு கிருக்ஷ்ண விருக்கும், எக்-டா, வண்டுலாவுவ்யாக்யாநம்.

ரூ.—வண்டுலாவுகோணைகுமாகர் காரணத்தினல்வெருண்டு
இண்டவாணன்மீறன்முக்கள் வெப்பு மோடியங்கியோடிடக்
கூன்முதுகாணிவாளனுக்கிரங்கினைவெண்டுமாயனே. (எக)

எடுபக்தேகாமபாட்டு. (வண்டிக்யாதி).

வண்டு	வண்டுகளானவை
உலாவு	மாறுதலில்லாதாயாகிறது
கோணை	மாலையையுடைத்தான
மாகர்காரணத்தினல்	கன்றைப்பெண்ணை உவமையாகிற ஸ்த்ரீயின் நிமித்தம்
வெருண்டு	கோபித்து
இண்ட	நெருங்கிவந்த
வாணன்	பாணாஸுரனுடைய
நாலாஞ்ஞூறு கோள்கள்	ஆயிரந்தோள்கள்
நினைக்காள்	கழற்கவன்று
மூண்டன்மீறன்	மூண்டிதபரஸுரைப்போல, பல்மச்சங்ஞ னருக்ரணனவன்
முக்கள்	ஸ்கந்தாதிபுத்ரர்களென்ன,
வெப்பு	ஜ்வரரோகமென்ன,
மோடி	காளியாதல், மாரியாதலென்ன,
அங்கி	நாற்பத்தினான்பது அக்நிக்கு நிர்வாஹகனன அக்நியென்ன, இவர்களோடேகூட
ஓடி	ஓடிப்போம்போது
கண்டு	பார்த்து
நாணி	"ஒருவன் ஆஸரிதாகஹனம் பண்ணுமிபடி இதுவே" என்றுலஜ்ஜை
வாணனுக்கு	பாணாஸுரன் விஷயத்திலே

திருக்கருத்துவிருத்தம் எகடபா, வண்டிலாவு, வ்யாக்யாகும். உரை

இரங்கிலனென் அவன் துர்க்கருமியே பற்றுகாக் நுலைப
பண்ணி இரண்டுதோள்களையும்
கொடுத்து சுகுனிக்குவன்
எம் ஆபனை கம் முடைய சருஷ்ணனே; (எக)

அவ;—எழுபத்தோராமபாட்டு. பாணனுரு ரகுநிகுக்கட
வேனன் று ப்ரதிஜ்ஞைடபண்ணி பெரிகரணுப்க்கிகாண்டு ரகுநன
த்திலே ஊக்கியாகித்து, எதிர்த்தலபிலே அவனைக்காட்டிக் கொ
டுத்துத் தப்பிப்போனபடியாலும் "ஒருவன் ஆச்ரிதனுக்குத உதவி
னபடியென்" என்று லஜ்ஜித்துக்ருஷ்ணன் க்ருபண்ணரி அவன
ஸ்த்தனைய நோக்கினபடியாலும், அவன் ரகுநகனலென்னை
மிடமும், க்ருஷ்ணனே ரகுநகனென்னுமிடமும்ப்ரத்யகுதமன்றே,
இவ்வர்த்தம் ஒருவர் சொல்லவேண்டியிருந்ததாவென்கிறார்.

வ்யா.—(வண்டிலாவு தேரைதமாகர் கூரிணத்தினால்) வண்
டிமாறுத மாலையாலே அலங்க்ருதையான உரைகளிமித்தமாக.
"ஸ்வப்ரத்ருஷ்டனை அநிருத்தனை சித்ரலேகை கொண்டுவரக்
கூடும்" என்று அவள்வரவுபார்த்துச்சுவப்ரபுவாலே ஒப்பித்த
ருந்தபடியைச்சொல்லுகிறது. (வெகுண்டுண்டவாணன்) எதிர்
த்தலை ஸர்வேச்வரனென்று பாராதே யுத்தக்ருத்தனைய் மேல்
விழுந்த பாணன். (வெகுளி) கோபம். இண்டல் - நெருங்கு
தல். (க) "வீதரோதரம் ஊரூரு - பிதரம்மாதரம்தாரர்"
என்று-ரக்தஸ்பர்சங்களைவிட்டுப் பற்றவேண்டும் விஷயத்திலே
ஸ்நேகநிமித்தமாகப் பகைக்கிறார்களிறே. துஷ்ப்ரக்ருதியாகை
யாலே. காந்தர்வடக்ஷத்தாலே யெம்பெருமானும் பிறந்தபின்பு க்ருஷ்
ணனே ஸம்பந்தியாய்க்கொண்டு ப்ரீதனுக ப்ராப்தமாயிருக்க,
தன் பாஹுபலத்தாலே வந்த துர்மாநத்தாலே, சீறி அந்தரப்
பட்டானென்னை. (ஈரைஞ்ஞூறு தோள்களைத் துணித்தநான்).
இவன் எதிர்முகக்குமேலூறது பாஹுபலமாகையாலே பாஹு
வநத்தைதச் சேதித்தவனாறு. (முன்னிட்ட நீறன் மக்கள் வெப்பு

(க) பூர்வகதிகத்யய.

உ o அ: திருச்சந்தவிருத்தம் எ க-டி, வண்டுலாவு வ்யாக்யாநம்.

மோடி யங்கியோடிடக்கண்டு நாணி). "ரக்ஷிக்கிறேன்" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினவன் செய்ததிதன்னென்னில்; பாணாஸுர க்ருஷ்ணனைகையிலே காட்டிக்கொடுத்து ப்ரதாநனை தன்மேலுபரிக ரத்தை தாடுவாசியற முதுகுகாட்டியோடின விதத்தை. (முண்டன் நீறன்) முண்டியுதனுப் படல்மச்சு (அ)ங்ஙாரீரனை ருத்ரன். இத்தால் க்ருஷ்ணனைக் குறித்துத் தன்†னபிமதஸித்தியைக் குறித்து, ஸாதகனை அவன் தன்னளவும்பாராதே எதிர்த்தலையும் பாராதே ஸாதகவேஷத்தோடே துர்மாநங் கொண்டாடினபடி. தேவலை நாபதி†ான ஸுப்ரஹ்மண்யன் முதலான புத்ரர்கள், ஜ்வரம், மோடிபிடாரி, நாற்பத்தெண்பது அக்நிக்ரும் கூடஸ்தனை அக்நி இவர்களோடு, தன்னேறி வாசியற முதுகிட்டுப் போகக்கண்டு லஜ்ஜித்து. (மோடி). காளிகளென்றுமாம். லஜ்ஜிக்கையாவது - யுத்தோந்முக ‡ணைத் தான்படுதல், எதிர்த்தலையை ஜயிக்கல் செய்ய ப்ராப்தமாயிருக்க, முதுகிடுகையாலே "தர்ம போராக இவற்றின் மேலேயாகாதே தகாம்சிறிற்று" என்று லஜ்ஜித்து. அதவா, (க) "கூரிம்வாணாங்ய வாரிஜ்ய ரக்ஷிதவ்யம் - அரிப்ராணம்பரித்யஜ்யரக்ஷிதவ்யம்" என்கிறபடியே - ஆஸ்ரிதனை ப்ராணாவதியாக ரக்ஷிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, "ஒருவன் ஆஸ்ரிதனுக்குஉதவினபடியென்!" என்று லஜ்ஜித்தென்னவுமாம். (வாணனுக்கிரங்கினனெம்மாயனே) இப்படிப்பட்ட ருத்ரனைத் தனக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருக்கையாலே தயநீய னைபாணனுக்கு ஆபத்தேஹேதுவாக க்ருஷ்ணபண்ணி, இரண்டு கோள்களைக்கொடுத்து ரக்ஷித்தான் என்னையனைக் ருஷ்ணனல் லதே. இத்தால் - தேவதாந்தரங்கள் ரக்ஷகராணலும் ஆபத்துக்கு உதவார்கள்; ஈச்வரன் முனிந்த தசையிலும் ஆபத்ஸகனென்றதாய்த்து. (உ) "கூவியாவையும்வாயுதீ - க்ருபயாபாயாயபாலயத்". .... (எக)

(க)ரா-யு-ச அ-உசு. (உ) ரா-ஸு-கு அ-கு சு. †(பா)தன்னபிஸந்தியை.

‡(பா) மாணல்.

திருச்சந்தவிருத்தம் எஉ-பா போதில் வ்யாக்யாநம்.. உ0கூ

மூ.—போதின்மங்கைபூதலக் கிழத்திதேவியன்றியும்
போதுதங்குநான்முகன் மகனவன்மகன் சொலில்
மாதுதங்குகூறனேற தூர்தியென்றுவேதநூல்
ஓதுகின்றதுண்மையல்ல தில்லைமற்றுரைக்கிலே.. (எஉ)

எழுபத்திரண்டாம்பாட்டு (போதிலித்யாதி)

போது	பத்மமாகிற புஷ்பத்தை
இல்	வாஸஸ்தாநமாகவுடைய
மங்கை	நித்யயுவதியானபெரியபிராட்டியாரும்
	(அன்றிக்கே, போதில்-புஷ்பத்திலி
	ருக்கிற மங்கையென்றுமாம்)
பூதலம்	பூமண்டலத்துக்கு அபிமாநிநியான
கிழத்தி	நாயகியானபூமிப்பிராட்டியும்,
தேவி	மஹிஷிகள்;
அன்றியும்	அதுக்குமேலே
போது	திருநாபீகமலமாகிற புஷ்பத்திலே
தங்கு	நித்யவாஸம் பண்ணுநிற்கிற
நான்முகன்	சதுர்முகனான ப்ரஹ்மாவானவன்
மகன்	புத்ரன்;
சொலில்	ருத்ரன்ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடியேநிர்
	த்தோஷஸ்ருதியாலேசொல்லப்பார்
	த்தால்,
அவன்மகன்	"அந்த நான்முகனுக்குப் புத்ரன்,
மாது	பார்வதியானஸ்த்ரீயானவள்
தங்கு	நித்யவாஸம் பண்ணுநிற்கிற
கூறன்	வாமபாகஸரீரைகபாகத்தையுடைய
	வன்;
ஏறதுஉளர்தி	வ்ருஷபத்தை வாஹநமாகவுடைய
	வன்;" என்றும்
என்று	இத்தப்ரகாரம்

வேத	நிர்த்தோஷஸ்ருதியாகிற
நூல்	ஸாஸ்த்ரமான து
ஓதுகின்றதே	ப்ரதிபாதிக்கிறவர்த்தமே (ஏகாரத்தை இங்கே கூட்டுவது)
உண்மை	ஸத்யம்.
மற்று	கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்துக்குப் புறம்பாக
உரைக்கில்	ஆகமாதிகளிலே சொல்லப்பார்க்கில்
அல்லது	ஸர்வாதிகத்வநியதமான ஸ்ரீ பூமிபதித்வ சதுர்முகபுத்ரகத்வ ருத்ரபௌத்ரகத்வமாகிற கீழ்ச்சொன்ன வர்த்தமல்லாதவர்த்தம்
இல்லை	அஸத்யம். (எஉ)

அவ:—எழுபத்திரண்டாம்பாட்டு. ருத்ரனே லோகத்திலே "மோக்ஷப்ரதன்" என்று ஆஸ்ரயிப்பாரும் ஆகமாதிகளிலே பரத்வத்தை ப்ரதிபாதித்துமன்றே போருகிறதென்னில்; நிர்த்தோஷஸ்ருதியில் அவனே மோக்ஷப்ரஜ்ஞனைச் சொல்லுகையாலே லோகப்ரஸித்தி வடயக்ஷப்ரஸித்திபோலே அயதார்த்தம், ஆகமாதிகள் விப்ரலம்பகவாக்யத்வத்தை அயதார்த்தமென்கிறார்.

வ்யா.—(போதில் மங்கைபூதலக்கிழத்திதவி) தாமரையிலே பிறப்பையுடைய பிராட்டியும், ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியும் மஹிஷிகள், (க) "ஹீரஸுதஸுஷீஸுவதிளவ – ஹ்ரீஸ்துதலக்ஷ்மீஸ்சபத்ன்யௌள" என்றும், (உ) "வெஷ்ணுதாரவதூவண்ணம் – பத்மேஸ்திதாம் பத்மவர்ணம்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. (அன்றியும்) ஸ்ரியஃபதித்வமேபோரும் ஸர்வாதிகன் ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனென்னைக்கு, ஸ்ரியஃபதித்வத்துக்கு மேலில்லையிறே. (அன்றியும்) அதுக்குமேலே.

அந;—எழுபத்திரண்டாம்பாட்டு. இவ்வர்த்தமுண்டாம்பக்கத்திலே மேலுக்கென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதிகனித்யாதி). (எஉ)

(க) யஜு-ஆ. (உ) ஸ்ரீஸூக்தம்.

(போதுதங்குநான்முகன்) மகன் திருநாபீகமலத்திலே பிறக் கையாலேகமலாஸநனைசதுர்முகன் புத்ரன் (க)ஸஜஸ்ரு நாஹாவ யெ கூஜிதம் யஸ்மிந்நிதம்விஸ்வம் ஹ்ரவநஜயிஸ்ரிதம்வபு ஜாவதி ரெகார்வெ-ஷ்ணவெ ணஸ்ஹிலவதி - அஜஸ்யநாபாவத்யேகமர்ப் பிதம் யஸ்மிந்நிதம் விஸ்வம்புவநமதிஸ்ரிதம் ஸப்ரஜாபதிரேகபுத் காபர்ணைஸமபவத்" என்னக்கடவதிறே. (அவன்மகன் சொலில் யாசதத்குகூறனேறதூர்தி)(உ)"ஹகவனவா-ஹ்ரஃவெஸ்ரவெஹ ஷீர-ஹ்ரஃ - எகஎவருத்ரஃ ஸர்வோஹ்ரயேஷருத்ராஃ" என்கிற ப்ர ஸம்ஸாவாக்யங்களையும் ஆகமாதிதந்த்ரங்களையுமொழிய அவன் ஸ்வரூபத்தையுள்ளபடியே(ங)"வைரஹணஃவை-ரோசநாயஜ்ஞஷீய ப்ரஹ்மணஃபுத்ராய ஜ்யேஷ்டாய" இத்யாதி நிர்த்தோஷ ஸ்ரு திப்ரக்ரியையாலே சொல்லப்பார்க்கில், அவன் ப்ரஹ்மபுத்ரன். "மநஸாதங்குகூறன்" என்கிறது - ப்ரஹ்மாவினுடைய மாநஸ ஸ்ருஷ்டியொழிய யோஷித்புருஷஸம்யோகத்தாலே†(பிறக்கும்) ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரதமகண்டனென்று இவனுடைய சேஷதரஜ்ஞாந வம்தோற்றுகைக்காக. (ச) "ஹ்ரஃகஃபீகஃபிலாஃவஸ்ருஃவெராடா கோரயஜீவிதாய" ! வஃஃதநஸுஃராஃவெராஜயாஹ்ராகஃ வஃவெரஹஃ! சுயர்நாரீநரவபஃவெரவர்ணோதிஸ்ரவாஸ் ப்ருகுஃகுடிலாதஸ்யலலாடாத்க்ரோததீபிதாத் ! ஸமுத்பந்நஸ் தநாருத்ரோ மத்யரஹ்நார்க்கஸமப்ரபஃ ! அர்த்தநாரீநரவபுஃ ப்ரசண்டோதிஸரீரவாந்" என்று ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸ்ருஷ்டி ப்ரகரணத்திலே சொல்லக்கடவதிறே. "ஏறதூர்தி" என்று வேதமயனெனபெரியதிருவடிக்கெதிராகவ்ருஷபத்தைவாஹநமா கக்கொண்டிருக்கிற தர்மாநம் தோற்றுகைக்காக. (என்று வே தநூலோதுகின்ற தண்மை) ஸ்ரீபூமிஸஹிதன் ப்ரஹ்மாவுக்கு உத்பாதகன், ப்ரஹ்மோத்பந்நன் ருத்ரனென்று வேதாக்பராண் த்ரமோதுகிற அர்த்தமே ஸத்யம். (அல்லதில்லை மற்றுரைக்கி

---

2 (க (உ)அதர்வஸிரஸ்ஸு. (ங)

(ச)வி-பு-க-ஸ-கஉ.

ழூ.—மரம்பொதச்சரந்துரந்து வாலிவீழமுன்னேர்காள்
உரம்பொதச்சரந்துரந்த வும்பராளியெம்பிரான்
வரங்குறிப்பில்லைவத்தவர்க் கலாதுவானமாளிலும்
நிரம்புநீடுபோகமெத் திறத்தும்யார்க்குமில்லையே, (எங-)

லே). அதுக்குப்புறம்பாக ஓரர்த்தம் சொல்லில் அது அஸத்யம். ஸுபர்ணவைகுண்ட ஸம்வாதே, (க) "யதிதஹிஸுஷ்ருத்வசோ மஹம் யதரஸுரஹாவுஜாயத । ஸுஹுணஸ்ஹாவிஷ ஹுஷ்த ஸ்ரிவ ஜதுவயாரு தாழ்। ஸிவாதஸுஸுஹஸ்ஸுலஷ்வனதஷ்ஸுஷ்டிவத வஷயழ-யத்தத்பதம்மபூத்பூர்வம்யத்ரப்ரஹ்மாவ்யஜாயத।ப்ரஹ்ம ணஸ்சாபிஸம்பூதஸ்ஸிவ இத்யவதார்யதாம்।ஸிவாத்ஸ்கந்தஸ்ஸம் பவூவ ஏகத்ஸ்ருஷ்டி சதுஷ்டயம்" இத்யாதி. .... (எஉ)

எழுபத்து மூன்றும்பாட்டு. (மரமித்யாதி).

முன்னைஞருநாள் முன்புபோன சதுர்யுகங்களில் ஒரு
த்ரே தாயுகத்திலே

மரம்	ஏழுமராமரங்களானவை
பொத	பொத்தும்படியாக, மறுபாடுருவும்படி யாகவென்றபடி.
சரம்	பாணத்தை
துரந்து	ஏவி,
வாலி	வாலியானவன்
வீழ	விழும்படியாக
உரம்	அவனுடையமார்வு
பொத	உருவும்படியாக
சரம்	பாணத்தை
துரந்த	ஏவின
உம்பர்	உபரிவர்த்திகளான நித்யஸூரிகளை

(அன்றிக்கே)

திருச்சந்தவிருத்தம்,-எங்கபா, மரம்பொதச்சாய்ந்து. உகக

உம்பர் ஸ்வர்க்காதியுபரிலோக வர்த்திகளான விந்த்ராதிகளை

ஆனி ஆஸுமவஸுய்

எம்பிரான் நமக்குஸ்வாமியான சக்ரவர்த்தித்திரு மகனுடைய

வரம் ஸ்ரேஷ்டமான

குறிப்பில் திருவுள்ளத்திலே

வைத்தவர்க் கலாது } வைக்கப்படவர்க்கல்லது அவன்திரு வுள்ளத்தாலே விஷயீக்காதர்க்கல் லது வென்றபடி.

வானமாளிலும் ஸத்யலோகாதிகளாகிற உபரிதநலோ கங்களை யாளும் ப்ரஹ்மாதிகளாயி ருந்தாலும்,

யார்க்கும் எப்பேர்ப்பட்டவர்க்கும்

நிரம்பு குறைவற்ற

நீது தீர்க்கமான

போகம் கைங்கர்யஸுகமானது

எத்திறத்தும் எவ்வழியாலும்

இல்லையே இல்லை. (எங)

அவ.—எழுபத்து மூன்றும்பாட்டு. ஸ்ரியஃபதியே ஆச்ரயணீயன், ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் கூத்ரஜ்ஞராகையாலே அநாச்ரயணீயரென்றதாய்நின்றது-கீழ்; இதில் அந்த ஸ்ரியஃபதிதான் தாழ்ந்தார்க்கு முகங்கொடுக்கைக்காக மநுஷ்ய ஸஜாதீயனாய்த்தன்னை த்தாழவிட்டுக்கொண்டு நின்றநிலையிலேட்ப்ரஹ்மருத்ரர்களுடைய அதிகாரத்திலே நின்றார்க்கு மோக்ஷப்ரதனென்றுகொண்டு தேவதாந்தரங்களுக்கும் ஸர்வேச்வரனுக்குமுண்டானெடுவாசியை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா. (மரம்பொதச்சாய்ந்து.) மஹாராஜருடைய விஃப்

அரு;—எழுபத்துமூன்றும்பாட்டு. (அதிகாரத்திலே) அவரவர்களுடைய

வாஸார்த்தமாக மராமரங்களை மறுபாடுருவத்திருச்சரத்தை யேவி. இத்தால் - தன்னுடைய ரக்ஷணத்திலே அதிஸாஹஸகபண் ணினார்க்கும் அவ்வதிஸாஹஸகையைத்தீர்த்துத்தன்பக்கலிலே விஸ் வாஸத்தைப்பிறப்பித்து ரக்ஷிக்கும் சீலவானென்கை. (வாலி வீழமுன்னேர்ந்தாள் உரம்பொதச் சரந்துரந்த) ராவணனை வா லிலே கட்டிக்கொண்டுதிரியும் பெருமிடுக்கனானவாலியை முன்பு போன சதுர்யுகங்களில் ஒருத்ரேதாயுகத்திலே இவன் கரைப்ப டும்படியாக மராமரங்களிலும் திண்ணிய அவன்மார்வமறுபாடு ருவும்படி அம்பைவிட்டே. அதிகாரிகளுமாய் நிவ்ருத்தவிரோத ருமாயிருக்குமவர்களுக்கு ஸ்வாநுபவரூபமான அபிமதத்தைக் கொடுக்கையேயன்றிக்கே, தத்விரோதியான அவித்யாதி ப்ர பல விரோதிகளையும்போக்கி அதுக்கடியான அதிகாரத்தையும் கொடுக்கும் ஸீலவானென்னைக்கும் உதாஹரணமிதுவென்கை. "வரந்தாமிடுக்கிலாததேவர்" என்று அபிமதப்ரதாநத்திலும் அஸக்கரென்றதிறப்ரஹ்மாதிகளை. (உம்பராவி.) நித்யஸூரி களை அடிமைகொள்ளுகிறவன்கிடீர் தாழ்ந்தார்க்குஇப்படி உபக ரிக்கிறானென்கை. ரக்ஷணத்திலே அதிசங்கை பண்ணினவனு டைய அதிஸாஹஸகையைத் தீர்த்து அவன் விரோதியைப்போக் கின அந்தஸீலம்நோக்கியவுரியார் நித்யஸூரிகளிறே. (எம்பிரான்) அச்செயலாலே என்னை யெழுதிக்கொண்டவன். அதவா, "உம் பராவியம்பிரான்" என்று - அச்செயலாலே ப்ரயோஜநாந் தரபரரான தேவர்களையும். அந்நய ப்ரயோஜநரான அஸ்மதா திகளையுமொக்க எழுதிக்கொண்டவனென்றுமாம். "உரம்பொ

அதிஷ்டாநத்திலே நிர்வாஹகராயிருக்குமவர்களுக்கும் (ஸ்வாநுபவரூபமா) தன்னை அநுபவிக்கையாகிற புருஷார்த்தத்திலே அபிமாநத்தையுண்டாக் குகை. ப்ரஹ்மாதிகள் இவன்விரோதியைப் போக்கமாட்டார்களோ வென்ன னவருகிறார் (வரந்தாமிடுக்கிலாதவித்யாதி). ("உம்பராளி" என் றதுக்குத் தாத்பர்யத்வயமருளுகிறார் (நித்யஸூரிகளையித்யாதி வாக்யத்வய த்தாலே). அன்றிக்கே ப்ரஹ்மாதிகளாகவுமாம், இத்தை யருளிச்செய்கி றார் (அதவேத்யாதி). ப்ரயோஜநாந்தரபரர்-உபாஸகர் ப்ரஹ்மாதிகளோ டொக்க அஸ்மதாதிகளையுமென்றபடி.

திருச்சந்தவிருத்தம் எச-பா அறிந்தறிந்துவ்யாக்யாநம். உகரு

மூ.—அறிந்தறிந்துவாமன னடியிணைவணங்கினால்
செறிந்ததழுந்தஞானமோடு செல்வமுஞ்சிறந்திடும்
மறிந்தெழுந்ததெண்டிரையுள் மன்னுமாலிவாழ்த்தினால்
பறிந்தெழுந்துதீவினைகள் பற்றறுத்தல்பான்மையே. (எச)

தச்சரந்தூரந்த - எம்பிரான்'' என்று — மூன்புமஹாராஜர்க்கு உதவினதும் தமக்கு உதவிற்றுக நினைத்திருக்கிறார்.

(வரங்குறிப்பில் வைத்தவர்க்கலாது.) இப்படிப்பட்ட தாரதாத்மஜனுடைய ஸ்ரேஷ்டமான திருவுள்ளத்தாலே விஷயீகரிக்கப்பட்டவர்களுக்கல்லது ஸ்ரேஷ்டமானையாவது-பரஸம்ருத்தியேக ப்ரயோஜநமாயிருக்கை. (வானமாளிலும்.) ஜ்ஞாநாதிகராய் சதுர்த்தஶுவநங்களுக்கும் நிர்வாஹகரான ப்ரஹ்மாதிகளாயிருந்தாலும். (நிரம்பு நீர்தேபோகம்.) குறைவறுநித்யமான போகம். அதாவது-பரமபக்திக்ருதமாய் பரிபூர்ணமாய்விஶதமான நித்யாநுபவம். (எத்திறத்தும் யார்க்கு மில்லையே,) அந்யப்ரயோஜநர்க்குமில்லை. கர்மாத்யுபாயங்களை அநுஷ்டிக்கவுமாம், ஸித்தோபாய பரிக்ரஹம் பண்ணவுமாம், அவன் ப்ரஸாதமொழிய மோக்ஷவஸித்தியில்லை. ஜ்ஞாநாதிகராய் அநந்ய ப்ரயோஜநராகவுமாம்; அகிஞ்சநராய் அநந்யப்ரயோஜநராகவுமாம்; அவன் ப்ரஸாதமே மோக்ஷஸாதநமென்கை. விரோதிநிரஸநஶீலனான தாரதாத்மஜன் ப்ரஸந்நனாய்க்கல்லதுப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய அதிகாரத்திலே நின்றூர்க்கும் நித்யமான மோக்ஷத்தைப்ராபிக்க விரகில்லையென்றதாய்த்து. .... (எக)

எழுபத்துநாலாம்பாட்டு. (அறிந்தறிந்தித்யாதி)

வாமநன்	ஸர்வஸுலபமான வாமநனாய் அவதீர்ணனான வெம்பெருமானுடைய
அடியிணை	ஸ்ரீபாதயுக்மத்தை
அறிந்தறிந்து	உபாயத்வேந உபேயத்வேந இரண்டுவிதமாகவறிந்து. ஶாஸ்த்ரமுகத்தாலும் ஆசார்யோபதேஶத்தாலும் மநநத்தாலுமாம்.

ஐகஅ திருச்சந்தவிருத்தம், எசு-பா அறிந்தறிந்துவ்யாக்யாநம்.

வணங்கிறுல் "நம்ஃ" என்று அத்திருவடிகளிலேங்ய
ஸ்தபராணுல்

தெறிந்து ஸ்ப்பீதமாய்,

எழுந்து ஸாக்ஷாத்காரத்வபர்யந்தமாநுடமான

ஞானமோடு ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநத்தோடே
கூட.

செல்வமும் பரபக்தியாகிறவைஸ்வர்யம்

செறிந்திடும் அபி(ஹி)வ்ருத்தமாம்.

மறிந்து விரிந்து

எழுந்த கிளருகிற

தெள்ள தெளிந்திருக்கிற

திரை அலைகளையுடைத்தான

உள் கூர்ராப்திபியினுடையவுள்ளே

மன்னு நித்யவாஸம் பண்ணுகிற

மாலை ஆஸ்ரிதர்பக்கல்வ்யாமுக்தனவெம்
பெருமானே

வாழ்த்தினுல் வாயாலே சொன்னுல்

எழுந்த தீவி ஆத்மஸ்வரூபத்திலே அபிவ்ருத்தமாய்
னைகள் க்கிடக்கிறக்ரூரமானபாபங்கள்

பறிந்து ஆத்மஸ்வரூபத்தில் நின்றும் விபக்த
மாய்

பற்றறுதல் வாஸனையாகிற ஸங்கமாம்ஸத்தோ
டே (ஹி) சிந்தமாகை

ரான்மையே ஸ்வபாவமே. (எசு)

அ.—எழுபத்துநான்காம்பாட்டு. ஆஸ்ரயணீயனுடைய ப்ர
ஸாதமே மோக்ஷஸாதகமாகில், முமுக்ஷுவான இவ்வதிகாரிக்கு
ப்ரஸாதகமான கர்த்தவ்யமேமிதன்னில்; ஸ்ரீவாமநனுடையதிரு
வடிகளிலே தலைசாய்த்தல், கூர்ராப்திநாதனுடைய ஸீலத்துக்கு

திருச்சந்தவிருத்தம்-எசை-பா, அறிந்தறிந்து, வ்யாக்யாகம். உகள வாசகமான திருநாமத்தை வாயாலே சொல்லுதல் செய்யவே, புருஷார்த்த ஸித்தியுண்டென்கிறார்.

வ்யா.—(அறிந்தறிந்து வாமனனடிபிணை வணங்கிலுல்,) தன்னுடைமையை லபிக்கைக்குத் தான் அர்த்தியாய்வந்தவன் திருவடிகளை, "ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் அதுவே" என்று அத்யவஸித்து, அத்திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபாரனுல். "வாமனனடியிணை" என்று—வரையாலே யெல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வைக்கையாலே ஸர்வஸுலபனவன் திருவடிகளையென்றுமாம். "அறிந்தறிந்து" என்றது-ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணத்தாலும், ஆசார்யோபதேசத்தாலு மென்றுமாம். இது "அன்று பாரளந்த பாதமோதையொன்றி" என்று கீழ்ச்சொன்னதினுடைய விவரணம்.

(சிறந்தெழுந்தஞானமோடு செல்வமும் சிறந்திடும்) ப்ரத்யக்ப்ரவணமாய் ஸாக்ஷாத்காரபர்யந்தமான ஸர்வேஶ்வரனுக்கே அநந்யார்ஹஶேஷபூதன் இவ்வாத்மாவென்கிற ஜ்ஞாநமும், அதடியாக கைங்கர்யோபகரணமான பக்தியும் குறைவறவுண்டாம். (சிறட்பு-மிகுதி.) அதுகைங்கர்யத்துக்கும் விரோதிநிவ்ருத்திக்குமுபலக்ஷணம். நிர்த்தோஷனுக்கிறே கைங்கர்யோபகரணமான பக்தியுண்டாவது. ப்ரீதிகாரிதமிறே கைங்கர்யம். (க)"தனமாயதானே கைகூடும்" என்று வைஷ்ணவனுக்கு ஐஶ்வர்யம் பக்தியாரதையாலே, அந்தபக்தியை இங்கு "செல்வம்" என்கிறது. † அங்ஙனன்றியே.

(மறிந்தெழுந்த தெண்டிரையுள் மன்னுமாலைவாழ்த்திலுல்) பரம்பிக்கிளர்ந்து தெளிந்ததிரைகளையுடைய க்ஷீராப்தியிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஆஶ்ரிதவத்ஸலனுடைய திருநாமத்தை வாயாலே சொன்னுல். (மறிதல் - விரிதல்.)

அரு;—எழுபத்துநாலாம்பாட்டு. (ப்ரத்யக்ப்ரவணம்) ப்ரத்யக்ஷஸ்வரூபாகாரம். (நிர்தோஷனுக்கித்யாதி).

(க) † குண்டலிதம் க்லாஶிதக்கம்.

மூ.—ஒன்றினின்றுநற்றவஞ்செய் தூழியூழிதோறலாம்
நின்றுநின்றவன்குணங்க ளுள்ளியுள்ளந்தூயராய்ச்
சென்றுசென்றுதேவதேவ ரும்பரும்பரும்பராய்
அன்றியெங்கள்செங்கண்மாலையாவர்காணவல்லரே. (எடு)

(பறிந்தெழுந்த தீவினைகள் பற்றறுதல்.)பகவத்ப்ராப்திப்ர திபந்தகங்களாய் ஸ்வாஸ்ரயத்திலே வேர்விழுந்தவை அவற்றை விட்டுப்பறிந்துபோய் மறுவலிடாதபடி வாஸனையோடேபோம் படி பண்ணுகை. (பான்மையே) அவன் ஒருற்றம் செய்தானுக வன்றிக்கே ப்ரக்ருதியாயிருக்கை. இதுவும் (க) "ஸவ-ஹவா வெஹ்யாதோகஷயிஷ்யாமி-ஸர்வபாபேப்யோ மோகஷயிஷ்யாமி" என்கிறபடியே கைங்கர்யத்துக்கும் உபலக்ஷணம். .... (எச)

எழுபதஞ்சாம்பாட்டு, (ஒன்றித்பரதி)

ஒன்றினின்று மநஸ்ஸாடேபகவத்விஷயத்திலே சே
ர்ந்து நின்று
நல் அநபி(ஹி)ஸம்ஹித பலதயாநன்றுனை
தவம் காயமோவாஷ்ணே பலகுஹிதகர்மயோக
த்தை
ஊழியூழிதோ } "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" என்கிறப
றலாம் } டியே அநந்தகாலங்களிலெல்லாம்
நின்றுநின்று க்ரமேண
அவன்குணங்கள் பரமபாவநனை வெம்பெருமா னு
டைய குணங்களை
உள்ளி அப்ப்யவஸித்து
உள்ளம்தூ } பரிபூர்த்தாந்தம் காணராய்,
யராய் }

(ஸ்வாஸ்ரயத்திலே)வினைகளானவைதன்னிருப்பிடத்திலே. (போய்) அங்குமிருக்கமாட்டாமல் அவ்விடத்தையும் ஸவாஸநமாக விட்டுப்போய்.

(க) கீ-கஅ-கஅ.

திருச்சந்த விருத்தம் எ0-பா, ஒன்றிநின்று வ்யாக்யாநம் உகக்

சென்று சென்று } "யத்வாஹ்யதிஃ" ஸ்ருதிஃ" என்றும், "நிதியுவா விதவுஃ" என்றும், ஸ்ம்ருதிக்யாக மென்கிற க்ரமத்திலே தர்மநஸமா நாகாரத்தளவும்போய்,

உம்பரும் பரும் பரா யன்றி } பரபக்தி பரஜ்ஞாநபரமபக்திகளாகிற மேலே மேலே போயல்லது

தேவதேவர் நித்யஸூரி நிர்வாஹகனாய்,

எங்கள் ஸரணகதரான வெங்களுடைய

செங்கண் புண்டரீகாக்ஷனை

மாலை வத்ஸலனை

யாவர்காணவல்லர். } ஆர்காணஸமாத்தர். (எ)

அவ.—எழுபத்தைந்தாம்பாட்டில், இப்படி அவனை ஆஸ்ரயித்து அவனுடைய கடாக்ஷத்தாலே ப்ரதிபந்தகநிரஸந பூர்வகமாக அவனைப் பெறுகையொழிய உபாயாந்தரங்களிலே யிழிந்து ஆஸ்ரயிப்பாருடைய அருமையை யருளிச்செய்கிறார் - மேலேழுபாட்டாலே; இதில் முதற்பாட்டில் - கர்மயோகமேதொடங்கி பரமபக்தி பர்யந்தமாக ஸாதிக்குமவர்களுடைய துஷ்கரணதையை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(ஒன்றிநின்று) (க) "வநுவம்ஹிஃ நஃக்ருஷ்ண - சஞ்சலம்ஹிமநஃக்ருஷ்ண" என்கிறபடியே: விஷயாந்தரங்களிலே மண்டி அவற்றில் நின்றும் மீட்க அரிதான நெஞ்சை பகவத்விஷயத்தில் உத்தேச்ய புத்தியாலே மீட்டு, அம்மநஸ்ஸோடே பகவத்விஷயத்திலே ஒன்றிநின்று. (நல்தவம்செய்து) தபஸ்ஸென்று (உ) "யஜ்ஞேந யஜ்ஞமயஜந்தேவாஃ தாநிதர்மாணி ப்ரதமாந்யாஸந்" என்றும், (ங) "யஜ்ஞேந தாநதபஸாநாகாந ராஜாந

அரு;—எழுபத்தஞ்சாம்பாட்டில். (அநாஸகேந) அநாஸக்தியாலே. (ஸமிகளளவிலே) அவர்களுடைய ஜ்ஞாநத்தையுடையராக்குகை.

(க)கீ-உ- (உ)முண்ட

கார்யவிவேகே - யஜ்ஞோதானம்தபஃ கர்மத்யாஜ்யம் கார்யமேவதத்'' என்றும் சொல்லுகிற கர்மங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் ''நற்றவம்'' என்று ஜீவபரியாதாத்ம்யஞ்ஞான பூர்வகமாகவும் த்ரிவிதபரித்யாக பூர்வகமாகவு மநுஷ்டிக்கும் கர்மயோகத்தைச்சொல்லுகிறது. (ஊழிபூழிதோறிலாம்) பூதப்புடைவையை அழுக்குக் கழற்றுமாபோலே அந்தக்கர்மத்தாலே விரோதிபாபம் போமிடத்தில் (க) ''ஜந்துராவஹவெஷு - ஜம்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு'' இத்யாதிப்படியே காலனைர்க்க்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

(நின்றுநின்றவன் குணங்களுள்ளி) க்ரமத்தாலே பரமபாவனையிருத்துள்ளவனுடைய குணங்களையநுஸந்தித்து. இத்தால் விவேகவிமோகாதி ஸாதநஸப்தகங்களிலப்ப்யாஸத்தைச்சொல்லுகிறது. க்ரமத்தாலே அநவாத பாவனையும் சொல்லுகிறது. (உள்ளம்தூயராய்) உக்தமான கர்மயோகத்தாலும் பகவத்குணப்யாஸத்தாலும் (உ) ''உநவாத-விஸ்ரம்ப-மநஸாதுவிசுத்தேந'' (ங) ''உநவாஹ்ரார்ஹ்ருஃ - மநஸாக்ராஹ்யஃ'' என்றும் சொல்லுகிறபடியேபரிஸ்ரம்தாந்தஃகரணராய், (சென்று சென்று) (ச)''ப்ரவாநவ்ருத்திஃ-த்ருவாநுஸ்ம்ருதிஃ'' என்றும் (ஞ)''நிஷ்யூஹிதவ்ருஃ-நிதித்யாஸித்வ்யஃ'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே க்ரமத்தாலே அநவாதபாவநா பலவும்சென்று, (தேவதேவரும் பரும்பாராயன்றி) பெரிகளவிலேசெல்ல ஸோபாநக்ரமத்தாலே பரிபக்திபர்ஜ்ஞாந பரமபக்திரூபத்தாலே உத்க்ருஷ்டாராய்ப்பெறுவதொழிய (எங்கள்சென்கண்மாலே) ப்ரபந்நகதவத்ஸலனை புண்டரீகாக்ஷனை, ''எங்கள்'' என்று-மற்றுள்ள ஆழ்வார்களையுங் கூட்டிக்கொள்ளுகிறானென்னுதல். தம்மையேபற்றிவர்த்திக்கும் ப்ரபந்நகதஸமூஹத்தைதக்கூட்டிக் கொள்ளுகிறானென்னுதல். ''சென்கண்மால்'' என்றது - (ஸ) ''ஜிதமேவோணரீகாக்ஷ-ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ'' என்கிறபடியே ருசியேதொடங்கி பரமபக்திபர்யந்த

(க) வி-பு (உ) (ங) மை-

(ச) (ஞ) (ஸ) ஜிதந்தா

திருச்சந்தவிருத்தம், எசு-பா, புன்புலவழிவ்யாக்யாநம் உஉக

மூ.—புன்புலவழியடைத் தரக்கிலச்சினை செய்து

நன்புலவழிதிறந் தஞானநற்சுடர்கொளீ இ

எண்பிலெள்கிநெஞ்சுருகி யுள்கனிந்தெழுந்தோர்

அன்பிலன்றியாழியாஜ யாவர்காணவல்லரே. (எசு)

மாக அத்தலையில் விரோஷ கடாக்ஷத்தாலே ஸித்தியென்று தோ
ற்றுகைக்காக. (யாவர்காணவல்லரே). நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்
தாலே எங்களுக்கு அவன்காட்டநாங்கள் கண்டாப்போலே யா
வர்காணவல்லார். "உம்பரும்பரும்பராய் - மேலேமேலே போ
யல்லது, தேவதேவர் – எங்கள் செங்கண்மால்" என்று கூட்டு
வது. .... (எநி)

எழுபத்தாறும்பாட்டு. (புன்புலவித்யாதி)

புல்	புல்லியதான, க்ஷுத்ரங்களான வெ
	ன்றபடி.
புலன்	ஶப்தாதிவிஷயங்களைப்பற்றி நிற்கிற
வழி	இந்திரியங்களாகிற மார்க்கத்தை
அடைத்து	அவ்விஷயங்களிலேபோகாதபடிநிரோ
	தித்து
அரக்கு.	அரங்காநின்றுள்ள, கண்ணுக்குத் தெ
	ரியாமல் போகிற வென்றபடி,
இலச்சினை	லாஞ்சநத்தை யுடைத்தானதாக, வா
	ஸனையை யுடைத்தானதாகவென்ற
	படி.
செய்து	பண்ணி, வாஸனையும் அநுவர்த்தியா
	தபடி பண்ணி யென்றபடி
கல்	நன்றான
புல	எம்பெருமானிகிற விஷயத்தில்
வழி	இந்த்ரியமார்க்கத்தை [ன்றபடி;
திறந்து	ப்ரகாஶிப்பித்து, ப்ரவர்த்திப்பித்தென

(உம்பரும்பர்) என்றது - மேலேமேலே யபிவ்ருத்யாதிகளையுடையவர்
ளென்றது (எஞ)

ஞானம்நல் நன்ஞானஜ்ஞாநமாகிற

சுடர் ப்ரபை(ஹ) யை

கோளீ கொளுத்தி, மிகவுமுண்டாக்கியென்

றபடி. ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபாதி

களை நன்றாகவறிந்திதன்றபடி.

என்பில் அஸ்திமயமான ஶரீரத்திலே

எள்கி இரங்கி, ஶிதிலமாயென்றபடிம்

நெஞ்சு ஹ்ருதயமானது

உருகி த்ரவீபூதமாய்

உள் உள்ளே

கனிந்து பக்வமாய்

எழுந்து பரமபக்திரூபமாக ஆவிர்ப்பூதமான

ஓர் முக்யமான

அன்பிலன்றி ப்ரேமத்தாலல்லது

ஆழியானை "எங்கள் செங்கண்மால்" என்று கீழ்

ச்சொன்னபடியே, எங்களுக்கு வி

ரோதி நிரஸநஹேதுவான திருவா

ழியைத்திருக்கையிலே தரித்தவனை

யாவர்கானை யார்காண்கைக்கு

வல்லர் ஸமர்த்தர். (எசு)

அவ.—எழுபத்தாறும்பாட்டு. த்ரவ்யார்ஜநாதிக்லேஶமென்ன, பரஹிம்ஸாதி துரிதமென்ன, இவற்றையுடைத்தாய், இந்த்ரிய வ்யாபாரரூபமான கர்மயோகத்தில் காட்டிலும் இந்த்ரியோபரதி ரூபமான ஜ்ஞாநயோகத்திலே ப்ரதமத்திலே இழியுமவர்களுடைய துஷ்கரதையை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா. (புன்புலவழியடைத்து) க்ஷுத்ரவிஷயங்களைப் பற்றிப் போருகிற இந்த்ரிய மார்க்கத்தை நிரோதித்து. விஷயங்களுக்குப் புல்லிமையாவது - அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அபோக்யமாயிருக்கையும், வருத்தவிஷயத்திலே வைமுக்யத்தைப் பண்ண

திருச்சந்தவிருத்தம் எசு-பா, புன்புலவழி, வ்யாக்யாநம். உஉங

ணுவிக்கையும். தத்விஷ்யமான இந்த்ரியபத(ழி)த்தைநிரோதிக்கை யாவது-விஷயங்களிலே சாபலத்தைப்பண்ணி, சேதநனைபும்தன் வழியிலே ஆகர்ஷிக்கும் இந்த்ரியங்களை ப்ரத்யாஹாரத்தாலே மீட்கை. (அரக்கிலச்சினைசெய்து) ஸப்தாதிவிஷயங்களிலு டைய கூராத்ரதையைஅநுஸந்தித்து வாஸனையு மநுவர்த்தியாத படி பண்ணி. (க) "வுவுவாநிந்த்ரியமராஜோ விஜாஒஷவிக ஷந்தி-பலவாநிந்த்ரியக்ராமோ வித்வாம்ஸமபிகர்ஷதி" என்று ஜ்ஞாநாதிகர்களையும் வாஸனை நலியுமிறே; அதுவும் பிறவாதபடி பண்ணி,

(நன்புலவழிதிறந்து). விலக்ஷணவிஷயத்தில் இந்த்ரியமா ர்க்கத்தை ப்ரகாசிப்பித்து. இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ராப்தமாய் (உ) "வுவுவுவைகுண்ட-ந்ந்ழ - என்கிறபடியே ஸாதநவேளையிலதாட ங்கி கிஸிக்கும் பகவத்விஷயமே இந்த்ரிங்யகளுக்கு விஷயமாக்கி யென்கை. (ஞானநற்சுடர்கொளீ இ) நன்றுனஜ்ஞாநப்ரபையை மிகவுமுண்டாக்கி. ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதி களை ஸ்வஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாம்படிபண்ணி

(என்பிலெள்கி) எலும்பிலே தட்ட சரீரம் சிதிலமாய். எள் கல் - இறங்கல். (நெஞ்சுருகி) மநஸ்தத்வம்த்ரவீபூதமாய். கீழ்ச் சொன்னஜ்ஞாநம்பரபக்த்யவஸ்தமாம்படிவாஸனைபண்ணி.(உள் கனிந்தெழுந்தோ ரன்பிலன்றி) உள்ளேபக்வமாய், பரமபக்திரூ பேண ஆவிர்ப்பூதமான ப்ரேமத்தாலே யல்லது பெறவிரகில்லை. (ஆழியானையாவர் காணவல்லரே) "எங்கள் செங்கண்மால்" என் று-கீழ்ச்சொன்னஸ்தாநத்திலே "ஆழியான்"என்கிறார்.(உ)"கை கழலாதேயியான் நம்மேல் வினைகடிவான்" என்கிறபடியே விஷ யாந்தரப்ராவண்யு ஹேதுவான பாபத்தையும் பகவத்வைமுக்ய ஹேதுவாயிருந்துள்ள பாபத்தையும் கையில் திருவாழியாலே இருதுண்டமாகவெட்டி, கையும் திருவாழியும் சேர்ந்த சேர்த்தி

அரு;—எழுபத்தாறும்பாட்டு. (பகவத்ஞாநம்). "பகவாந்—ஸரீரி. ஜகத்து - ஸரீரம்" என்கிறஜ்ஞாநம். (எசு)

(க) (உ) திருவ.

உட்ச திருச்சந்தவிருத்தம்எ-பா, எட்டுமெட்டும் வ்யாக்யாநம்.

மூ.—எட்டுமெட்டுமெட்டுமா யொரேழுமேழுமேழுமாய்
எட்டுமூன்றுமொன்றுமாகி நின்றவாதிதேவனை
எட்டினையபேதமோடிறைஞ்சிநின்றவன்பெயர்
எட்டெழுத்துமோதுவார்கள்வல்லர்வானமாளவே. (எ)

யைக்காட்டி ஸ்வவிஷயமான பக்தியை வர்த்திப்பித்தவனை நான் கண்டாப்போலே யாவர்காணவல்லார். இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தைத்தவிர்த்து, பகவத்விஷயமேவிஷயமாக்கிதத்விஷயஜ்ஞாநம் பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநமாய், அதுபரபக்தியாதிகளாய்ப் பழுத்தாலல்லது ஸர்வேச்வரனை லபிக்கவிராகில்லையாய்த்து. ... ... (எசு)

எழுபத்தேழாம்பாட்டு, (எட்டுமித்யாதி)

எட்டுமெட்டு மெட்டுமாய் } மூவெட்டு இருபத்துநாலாய், சதுர்விம்ஶதிதத்வஶரீரகனெயென்றபடி.

(ஓரேழுமேழுமேழுமாய்)

ஓர் முக்யமான
ஏழும் ஸப்தத்வீபங்களுமாய்,
ஏழும் ஸப்தகுலபர்வதங்களுமாய்,
ஏழும் ஸப்தஸமுத்ரங்களுமாய், இவற்றுக்கு ஶரீரியாயென்றபடி.

எட்டு மூன்று மொன்றுமாகி } இத்தைக்கூட்டிப் பன்னிரண்டாக்கி, த்வாதஶாதித்யர்களுக்கு அந்தராத்மாவாயென்றபடி.

நின்ற இப்படியிருக்கிற
ஆதி காரணபூதனை
தேவனை ஆஶ்ரயணீயனை வெம்பெருமானை

எட்டினைய பேதமோடு } அஷ்டாங்கப்ரணமமாகிற ப்ரணம விஶேஷத்தோடே

இறைஞ்சிநின்று ஆஶ்ரயித்து நின்று,

அவன் அந்தர்யாமியாய் காரணபூதனாய் ஆஶ்ரயணீயனான வெம்பெருமானுடைய

திருச்சந்தவிருத்தம் எ-ப எட்டுமட்டும் வ்யாக்யாநம். உரை:

பெயர் நாமங்களிலே வைத்துக்கொண்டு எட்டெழுத்தும் கீழ்ச்சொன்னவந்தர்யாமித்வாதிகளுக்கு வாசகமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை.

ஓதுவார்கள் வாயாலே உச்சரிக்குமவர்கள்

வானம் பரமபதமாகிறவாகாசத்தை

ஆள் ஆளுகைக்கு

வல்லரோ ஸமர்த்தரே. "எட்டிலையேதம்" என்கிறவிடத்தில், "நாவைப்பிடுங்கி நரகிலே தள்ளுவேனாகில் உள்வருத்தாமே வாசுதேவனென்னும் தெய்வமெழு" என்கிறதைக் கண்டுகொள்வது. (எ எ)

அவ.—எழுபத்தேழாம்பாட்டில் கர்மஜ்ஞாநங்களை ஸஹகாரமாகக்கொண்டு ப்ரவ்ருத்தமான பக்தியாலே பகவல்லாபத்தைச்சொல்லிற்று - கீழ்; ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஜகத்காரணபூதனை ஸர்வேச்வரனை அஷ்டாங்க ப்ரணமம்முன்னாகத் திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டு பஜிக்குமவர்களிட்டவழக்கு பரமபதமென்கிறார். இப்பாட்டுமுதலாக இதிஹாஸபுராணப்ரக்ரியையாலே பகவத்பஜநத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(எட்டுமெட்டுமெட்டுமாய்) சதுர்விம்ஶதி தத்வங்களுக்கு யாதிஷ்டாவாய்நின்று ஸத்ஸ்வரூபியை நோக்குமவன். இந்த ஸாமாந்யாதிகரண்யம் ஶரீராத்ம பாவத்தாலே சொல்லுகிறது. இத்தால்—அண்டகாரணமான ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகிறது. (ஓரேழுமேழுமேழுமாய்.) ஸப்தத்வீபங்களும், அவற்றுக்கு காரகமான ஸப்தகுலபர்வதங்களும், அந்தத்வீபங்களுக்கு அவச்சேதங்களான ஸப்தஸமுத்ரங்களுமாய். அண்டாந்தர்வர்த்திகளான ஸகல லோகங்களுக்கு முபலக்ஷணம். ஸ்தலசரராயும் ஜலசரராயும் பார்வதேயருமான சேதநரை நினைக்கிறது.

உஉசு திருச்சந்தவிருத்தம்ள எ-பா, எட்டுமெட்டும்வ்யாக்யாகம்.

(எட்டுமூன்று மொன்றுமாகிநின்ற.) த்வாதசாதித்யர்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய் நின்ற. இது - ஆராத்ய தேவதைகளுக்கு முபலக்ஷணம். (க) "சுமுளவூாஹூாஹூதிஷுஷ்ணுகூ - அக்நௌப்ராஸ்தாஹூதிஸ்ஸம்யக்." (ஆதிதேவனை) ஸூக்ஷ்ம சிதசித்வஸ்துஸரீரனையும் ஸ்தூலசிதசித்வஸ்துஸரீரனையும் கார்ய காரண மிரண்டுமாய்க்கொண்டுஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனானவனை.

(எட்டினையபேதமோடிறைஞ்சிநின்று.) அஷ்டாங்க ப்ரணமத்தைப்பண்ணி, அம்முகத்தாலே ஆஸ்ரயித்து நின்று. ப்ரணமத்துக்கு அஷ்டாங்கதையாவது - பக்தாபிமானத்தைப் விழுங்கையும், மனோபுத்திகளுக்கு ஈஸ்வரனே விஷயமாகையும், பதத்வயகரத்வயங்களும் ஸிரஸ்ஸும் கூர்மவத்பூமியிலே பொருந்துகையும். (க) "ஜநாவைஷ்ணவாஜிஹ்ம! நநவலஹந்யஹ்யஜயாதவெ!கூ ஓம்வஜ்ஜதாஸ்வோஹாந ஸிரஷ்ணுவெதுவவஜ்ஜே - மனோபுத்தியபிமானேநஸஹந்யஸ்யதராதலே! கூர்மவச்சதுரம்போதாந் சிரஸ்தத்ரைவபஞ்சமம்" என்னக்கடவதிறே. (அவன்பெயரெட்டெழுத்துமோதுவார்கள்) தீழ்ச்சொன்ன ஜகதந்தராத்மபாவத்துக்கு வாசகமான மந்த்ரங்களிற்காட்டிலும் திருவஷ்டாக்ஷரத்தை வாயாலே உச்சரிக்குமவர்கள். (வல்லர்வானமாளவே) அர்த்தத்தை மநஸ்ஸாலே அநுஸந்தித்தும் வாயாலே சப்தத்தைஉச்சரித்தும், ஸாரீரமான ப்ரணமத்தைப்பண்ணியும், இப்படிமனோவாக்காயங்களிணுலே பஜிக்குமவர்கள் இட்டவழக்கு பரமபதமென்ன. (உ) "சுவொநாஸா ஜதிவெஹாகூாஃ - ஆபோநாரா இதிப்ரோக்தாஃ" என்றும், (ஈ) "நாராஜ்ஜாதாநிதத்வாநி. - நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி" என்றும் - ஜகத்காரணவஸ்துவை நாராயணனென்னக்கடவதிறே. ... ... (எ)

(க) (உ) (ஈ) (ஊ)

திருச்சந்தவிருத்தம்-எ அ-பா, சோர்விலாத வ்யாக்யாநம். உஉள

மூ.—சோர்விலாதகாதலால் தொடக்கறுமனத்தராய்
நீரராவணைக்கிடந்த நின்மலனலங்கழல்
ஆர்வமோடுறைஞ்சிநின் றவன்பெயரெட்டெழுத்தும்
வாரமாகவோதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே. (எஅ)

எழுபதெட்டாம்பாட்டு. (சோர்விலாத வித்யாத்

நீர் கூஷீராப்தியாகிற ஜலத்திலே
அரவு திருவநந்தாழ்வானாகிற
அணை படுக்கையிலே
கண்வளர்ந்தருளுகிற
நின்மலன் ஹேயப்ரத்யநீகனான வெம்பெருமானு
டைய
நலங்கழல் ஸுகரூபமான திருவடிகளை
ஆர்வமோடு ப்ரேமத்தோடேகூட
இறைஞ்சிநின்று ஆஸ்ரயித்திருந்து
சோர்வு அந்யவிஷயகத்வமாகிற ஹாநி
இலாத இல்லாத
காதலால் ப்ரேமவிஶேஷத்தாலே
தொடக்கு ஸம்ருதிஸம்ருதிரூபமான ஸம்பந்தமா
னது
அறு விச்சேதியாமலிருக்கிற
மனத்தராய் நெஞ்சையுடையவராய்
அவன் அந்தகூஷீராப்திநாதனுடைய
பெயர் திருநாமமான
எட்டெழுத்து திருவஷ்டாக்ஷரத்தை
வாரமாக ஆஸ்ரயமாக
ஓதுவார்கள் தேதகநிஷ்டராய்க்கொண்டு சொல்
லுமவர்கள்
வானமாள பரமபதத்தை யாளுகைக்கு
வல்லரே ஸமர்த்தர்களே. (எஅ)

உஉஅ திருச்சந்தவிருத்தம் எ அ-பா, சோர்விலாத வ்யாக்யாநம்.

அவ!—எழுபத்திதட்டாம்பாட்டு. உபாஸநத்துக்கு ஸுபாஸ்ரயம் வேண்டவோ வென்ன; கார்யரூபமான ஜகத்திலே ஆஸ்ரிதார்த்தமாக வந்துகண்வளர்ந்தருளுகிறகூரீராப்திநாதனை ஸுபாஸ்ரயமாகப்பற்றி மந்த்ர ரஹஸ்யத்தாலே முறையறிந்து ஆஸ்ரயித்து இடைவிடாத ப்ரேமத்தை யுடையராயிருக்குமவர்கள் பரமபதத்தை யாளுகை நிஸ்சிதமென்கிறார்.

வ்யா.—(சோர்விலாதகாதலால்) ஸர்வகாலமும் விஷயாந்தரங்களால் அபஹ்ருதமாகாதப்ரேமத்தை யுடையராகையாலே. அதாவது - ப்ரேமாதிஸயத்தாலே தத்ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷைக ஸுகதுஃக்கராகை, (தொடக்கழுமனத்தராய்) பகவத்ஸம்ருதி ஸந்ததிருமீபணசெல்லாநின்றுல் விச்சேதமில்லாத நெஞ்சையுடையராய். (ச) "ஸத்ஸுஸ்ருஷயாவாஷ்ப்ரதி-ஸத்வஸுத்தளத்ருவாஸம்ருதிஃ" (ரு) "ஷ்ப்ரதிலதி ஹ்ருஷுஹ்ருஷ்டநாமவிஷ்ரொகஷுஃ-ஸம்ருதிலம்பேபஸர்வக்ரந்தீநாம் விப்ரமோக்ஷுஃ" என்கிற வளைவைச் சொல்லுகிறது.

(நீராவணைக்கிடந்தநின்மலன்நலங்கழல்) இப்படிப்ரேமத்தை விளக்கும் விலக்ஷணவிஷயமான ஸுபாஸ்ரயத்தைச்சொல்லுகிறது(நீராவணைக்கிடந்து) கூரீராப்திபிலேதிருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிற. இத்தால் - நீருறுத்தாமைக்கு அதின் மேலே திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாக உடையணுகையாலே ஸௌகுமார்யமும், ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷைக ஸ்வபாவத்வமும், அர்த்திவ்ரதபேக்ஷமாக ஆஸ்ரிதாநுக்ரஹத்தாலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே ஸௌலப்யாதிகளையும் சொல்லுகிறது. (நின்மலன் நலங்கழல்) பஞ்சவிதோபாதிபாபங்களைப்போக்கும்ஹேயப்ரத்ய நீகனுடைய ருசிஜநகமான திருவடிகளை.

(ஆர்வமோடிணைறஞ்சிநின்று)ப்ரேமபுக்தனையக்கொண்டு ஆஸ்ரயித்துநின்று. இத்தால். (க) "நாவஸுகூதஃகூதந - நாஸ்த்யக்ருதஃக்ருதந" என்கிறபடியே "ஸம்ஸாரம அநித்யம், ஈஸ்வரன் நித்யன்" என்றுஆஸ்ரயிக்குமளவன்றியே, நிரதிசயபோக்யனென்கிறப்ரேமத்தாலே ஆஸ்ரயிக்கை. (அவன்பெய ரெட்டெ

(க) (உ) (ரு)

திருச்சந்தவிருத்தம்,-எகூபா, பத்திரேடு வ்யாக்யாநம். உஉகூ

மூ.—பத்திரேடுபத்துமா யொரேழிரேடொரொன்பதாய்ப்

பத்திரண்றிசைக்கணின் றநாடுபெற்றநன்மையாய்ப்

பதிரையதோற்றமோ டொராறாற்றண்மிக்கவாதியால்

பத்தராமவர்க்கலாது முத்திமுற்றலாகுமே. (எக)

மூத்தும்) க்ஷீராப்திநாதன் திருநாமமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை யும். (உ) "வஷநாராயணஸ்ரீரஜாநு ஈ- ஏஷநாராயணஸ் ஸ்ரீ மாந்" என்றும், "நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்" என் றும், (கூ)"ஸ்வாநுநாராயணோவஸ்-பவாந்நாராயணோதவஃ" என்றும் - தர்மிபுக்கவிடமெங்கும் இத்திருநாமம் ப்ரதமாபிதா (ஹியா) நமாயிருக்கு மென்கை,

(வாரமாக ஓதுவார்கள் வல்லர் வானமாளவே). (ச) "ந ஒநாராயணாயெதிஒஎஜெ ரகுஸாரணாவயம் - நமோநாரா யணாயேதிமந்த்ரைக ஸரணவயம்" என்கிறபடியேதந்நிஷ்டாராய்க் கொண்டு சொல்லுமவர்கள். பரமத்துக்கு நிர்வாஹகராக வல்லாரென்கிறார்.

"நீரராவணைக்கிடந்த நின்மலன் நலங்கழல் ஆர்வ மோடிறைஞ்சிநின்று - சோர்விலாத காதலால் துடக்கறுமனத் தராய் - அவன் பெயரெட்டெழுத்தும் வாரமாக ஓதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே" என்றந்வயம். ... ... (எஅ)

எழுபத்தொன்பதாம்பாட்டு. (பத்திரேடித்யாதி).

பத்திரேடு தஸாதிக்குக்களுக்கு அத்யக்ஷரான

அரு;—எழுபத்தெட்டாம்பாட்டு. நாராயணனென்கிற திருநாமம் பரத் வத்திலேயன்றே க்ஷீராப்திநாதனுக்கு வாசகமாமோவென்ன வருளினார் (எஷநாராயண இத்யாதி). (எஅ)

(க) (உ)

திருச்சந்தவிருத்தமென்க-பா, பத்திரண்டு வ்யாக்யாநம்

இந்த்ராதிகள் பதின் மருக்கும் அந்
தர்யாமியாய், (இந்த்ராதிஸஹாநாந்
தம் எட்டுப்பேரும், ஸத்யலோகாதி
பதியான ப்ரஹ்மாவும், அதோலோ
காதிபதியான அநந்தனும், ஆகிய
பதின்மர்)

ஓரேழினோடு முக்கியமான ஸப்தஸ்வரங்களோடே
கூட

ஓரொன்பதாய் அத்விதீயமான ப்ருங்கார ராதிநவநாட்
யரஸங்களுக்கு நிர்வாஹகனாய்,

பத்துநால் பத்தும் நாலுமென்றபடி.

திசை ப்ரகாரம், "ஏஷாதிக்" என்கிறபடியே,
திக்ஸப்தம் ப்ரகாரவாசி.

கண் இடம்.

பத்து நால் திசைக்கண் நின்ற } பதிநாலுவகைப்பட்ட

நாடு லோகங்களாலே

பெற்ற லபிக்கப்பட்ட

கண்ணையாய் ப்ரயோஜநமாகைக்காக "ஸர்வரஸ:"
என்கிறதானே சேதநர்க்கு போக்ய
மாகைக்காகவென்றபடி.

பத்தினைய தஸவிதமான

தோற்றமோடு ப்ரதுர்ப்பாவத்தோடுவந்து

ஓர் அத்விதீயமான

திருச்சந்தவிருத்தம் எ-கூபாபத்திரேதி வ்யாக்யாநம். உகூக.

ஆற்றல்	கூணையோலே
பிக்க	பூர்ணனை
ஆதிபால்	ஆஸ்ரயணீயணைக்காக முற்பாடனை யிருக்கிற வெம்பெருமான் விஷயத்தில்
பத்தராமவர்க்கலாது	ஸக்தராயிருக்குமவர்களுக்கல்லது
முத்தி	மோகூபலம்
முற்றல்	பக்வமாகைக்கு
ஆகுமே	விரகுண்டோ "ஏ" என்கிறது காகு வாய், ஓவென்றபடி. (எகூ)

அவ.—எழுபத்தொன்பதாம்பாட்டு. ஸ்வேதத்வீபவாஸிகளை யொழிந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கு அதுநிலமோவென்ன; அவதாரகந்தமான கூீராப்தியில்நின்றும் தன்மேன்மைபாராதே தஸ்ப்ராதர்ப்பாவத்தைப் பண்ணி ஸுலபனாவன்திருவடிகளிலே அவதாரஹஸ்யஜ்ஞாநமடியான பக்தியையுடைவர்களுக்கல்லதுமுக்தரா கவிரகுண்டோ வென்கிறார்.

வ்யா.—(பத்தியேடுபத்துமாய்) முக்திக்குக்களுக்கும், அந்திக்குக்களிலே வ்யவஸ்திதரான தபராத்யகூருக்கும் நிர்வாஹகனாய், அவர்களாகிறார் — இந்த்ராதி திக்பாலகர்களெண்மரும், ஊர்த்வலோகங்களுக்கு மேலில்லையான ஸத்யலோகத்துக்கு நிர்வாஹகனான ப்ரஹ்மாவும், அதோலோகத்துக்குக் கீழில்லையிலே தாரகனான அநந்தனும். (ஒரேழியேடொன்பதாய்) அத்விதீயமான ஸப்தஸ்வரமும், நாட்யரஸமொன்பதும். அவையாகிறன — இதைகளேழும், (க) "நிஷாதஷ்ஷட்ஜமா ஸ்ரா ஷட்ஜ்ஜயு ருஷெவதாः। வஷ்டஜஷ்சதுர்ஷபகாந்தாரஷட் ஜமத்யமதைவதாः। பஞ்சமஸ்சேத்யமீஸப்த" என்கிறபடியே

(க)

(உ) "ஸ்ரீஹாரஹாஸ்வகாரகுணாவீரரௌத்ரயாநகாஃ । ஸீஹ-ஸ்ரீஹாதிஸாஹஸ்ரா நவநாடீரஸாஸ்ரயாஃ-ஸ்ருங்காரஹாஸ்யகருணவீரரௌத்ரபயாநகாஃ । பீபத்ஸாத்புதஸாந்தாஸ்ச நவநாட்யரஸாஸ்ஸ்ம்ருதாஃ" என்கிறபடியே காட்யரஸங்களும் இவை சப்தாதிவிஷயங்களுக்கு முபலக்ஷணம். இத்தால்-கீழ்ச் சொன்ன தசாத்யக்ஷரோடு அவர்களுக்கு நிர்வாஹகரான சேதநரோடு வாசியுற எல்லார்க்கும் போக்யமான சப்தாதிகளுக்கும் நிர்வாஹகனென்கை.

(பத்திரைன் திசைக்கண்நின்ற நாடுபெற்ற நன்மையாய்). பதிநாலுவகைப்பட்டிருந்துள்ள லோகங்களுக்கு ப்ரயோஜநமான சப்தாதிவிஷயங்களெல்லாம் அவர்களுக்குத் தானேயாகைக்காக, (கூ) "ஸவ-ர்ஸவஃவஸ்ஸ்ரீக-ஸர்வரஸஃ-ஸர்வாதிக்" என்கிறபடியே, "திசை" என்று-ப்ரகாரவாசி. "பத்திரைன் திசைக்கண்நின்றநாடு" என்று-"பத்திரேடுபத்துமாய்" என்கிறவிடத்தை அநுபாஷிக்கிறார். "பெற்றநன்மை" என்று-"ஏழிரேடொரொன்பதாய்" என்றவிடத்தை அநுபாஷிக்கிறார், "ஆய்" என்று-ஆகைக்காகவென்றபடி. "உயிர்முதலாமுற்றுமாய்" என்னக்கடவதிறே. (சு) "ஸவ-ர்ஸவஃ - ஸர்வரஸஃ" என்கிற தானே சேதநர்க்கு போக்யதைக்காக வென்கை.

(பத்திரையதேதாற்றமோ டொராற்றல்மிக்க வாதிபால்). தசப்ராதுர்ப்பாவத்தாலே ஆவிர்ப்பவித்து, ஸம்ஸாரிகள் பண்ணும் பரிபவத்தைப் பொறுத்து ரக்ஷிக்கும் பூர்வஜன்பக்கலிலே. தோற்றமாவது - அதீந்த்ரியனான தன்னை சக்ஷுர்விஷயமாக்கு

அரு;—எழுபத்தொன்பதாம்பாட்டு. (ப்ரகாரவாசி) என்றது - பத்திரிக்கோடேகூடியிருக்கையாலே பத்துவகைப்பட்ட லோகமென்றபடி. பதிநாலுலோகமும் பத்துதிக்கிலே அந்தர்ப்பூத மாகயாலே அநுபாஷிக்கிறது. (முற்றலாகும்) முற்றல்பலமாய், ஆகுமென்கிறஸ்வரத்தாலே பலியாதென்றபடி.

(எகூ

திருச்சந்த விருத்தம் அ0-பா, வாசியாகி வ்யாக்யாநம் உகூக

மூ.—வாசியாகிநேசமின்றி வந்ததிர்ந்த தேனுகன்
நாசமாகிநாளுலப்ப நன்மைசேர் பனங்கனிக்கு
வீசுமேல்நிமிர்ந்தகோளினில்லையாக்கிணைக்ழற்கு
ஆசையாமவர்க்கலா லமராகலாகுமே. (அ0)

கை. (ஆற்றல்) பொறை. பூர்வஜுணகையாவது - ஸம்ஸாரிக ருக்கு ருசிபிறந்தவன்று ஆஸ்ரயணீயரான நாம் தாரஸ்தராக வொண்ணுதென்று ஏற்கவே அவதரித்து நிற்கை.

(பத்தராமவர்க்கலாது) (க) "ஜந்துஜ்வநிஜீவுஜவம் யொவெ ீதகூதீ-ஜ்மகர்மசமேதிவ்யமேவம் யோவேத்திதத் வதீ" என்கிறபடியே அவன்பண்ணின உபகாரத்தை உள்ளபடி அறிந்து அதிலே ஐக்தராயிருக்கு மவர்களுக்கல்லது, (முத் திழற்றலாகுமே) மோகூபலம் பக்வமாகைக்கு விரகில்லை. (க) "தூகூாவெஹம் வாநஜ்நுவெநதிசாவெதி - த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜ்மநைதிமாமேதி" என்கிறபடியே விரோதிநிவ்ரு த்தி பூர்வகமான பகவல்லாபமுண்டாகவிரகில்லையென்றூர் (எக)

எண்பதாம்பாட்டு. (வாசிபித்யாதி)

வாசியாகி	வாஜிரூபேணவந்தென்றபடி;
நேசமின்றி வந்து	ஸ்நேஹலேஸமில்லாதவனாய்வந்து
எதிர்ந்த	எதிரிட்ட
தேநுகன்	தேநுகாஸுரனை
நாசமாகி	நாசமாக்குகைக்காக
நாளுலப்ப	ஆயுஸ்ஸை முடிக்கைக்காக
நன்மைசேர்	அழகுகாடேகூடின
பனங்கனிக்கு	தாளபலத்தின் மேலே
வீசி	எறிந்து
மேல்நிமிர்ந்த	ஸத்ருவினளவுக்குமேலே அபிவ்ருத்தமான

(க) கீதை-அ-கூ.

தோளில் தோளாலே

இல்லையாக் கிணைய் } அந்தேதநுகனை அஸத்கல்பனைக்கின

வுன்னுடைய

கழற்கு திருவடிகளிலே

ஆசையாமவ } ப்ரேமத்தையுடையவர்க்கல்லது
ர்க்கலால் }

அமராகல் நித்யஸூரிகளோடே அத்யந்தஸத்ரு

ஸர்களாகை

ஆகுமே ஆகுமோ ?. (அ0)

அவ.—எண்பதாம்பாட்டு. அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞராக மடி
யான ப்ரேமம் மோக்ஷஸாதகமென்றது - கீழ்; இதில் - அவதார
விஷயமான க்ருஷ்ணனுடைய ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநஸீல
த்தை அநுஸந்தித்து, அவன் திருவடிகளிலே ஆசையுடையார்க்க
ல்லது நித்யஸூரிகளோடு ஒரு கோவையாய் அநுபவிக்கைக்கு
விரகில்லையென்கிறார்.

வ்யா.—(வாசியாகி நேசமின்றி வந்ததிர்ந்த தேனுகன்)
காலையவநாதிகளைப்போலே ஸ்வரூபேண வந்து தோற்றுமே
வாஜீவேஷத்திலேவந்துதோற்றினைய்த்து-க்ருஷ்ணன் அவதா
(யா)நம்பண்ணுதேமேல் விழுகைக்காக நேசமின்றி வருகையாவ
து-(க)"மருண்டு மான்கணங்கள் மேய்கை மறந்து மேய்ந்த புல்
லும்கடைவாய்வழி சோர"என்று-க்ருஷ்ண சேஷ்டிதங்களாலே
திர்யக்குக்களும் ப்ரேமபரவஶமாய்ச் செல்லாநிற்க, துஷ்ப்ரக்ரு
தியாகையாலே அத்துறையில் விழியாதொழிகை, எதிர்த்துவரு
கையாவது - ஆதாமில்லையாளலு முபேக்ஷிகளாலாமிறே; அது
வுமின்றிக்கே பாத(வாய)கனைய் வருகை.

(நாசமாகி நாளுலப்ப) இப்படிப்பட்ட தேனுகனை ம்ருத்
ப்ராயமாக்கி ஆயுஸ்ஸை முடிக்கைக்காக. (நாசம்) துன்பம்.
(கன்மைசேர் பனங்கனிக்குவீசி) தர்மநியமமாய்ப் பழுத்து நின்ற

(க) பெரி-திரு-கூ-சு-கூ.

திருச்சந்தவிருத்தம், அக-பா, கடைந்த வ்யாக்யாநம், உகரு

மூ.—கடைந்தபாற்கடற்கிடந்து காலநேமியைக்கடிந்
துடைந்தவாலிதந்தனுக் குதவவந்திராமனாய்
மிடைந்தவேழ்மரங்களு மடங்கவெய்துவேங்கடம்
அடைந்தமாலபாதமே யடைந்துநாளுமுய்ம்மினே. (அக)

யனம்பழ முதிரும்படி, பனைத்தலைபிலே சுழற்றி யெறிந்து. (க)
“ஹ்ருஹீகூர்ஹ்ருஷிணெவெநவ வொஷ்டொமதஜீவிதிஷ்டதவ்ஷி
ஹெவவஹிகேஷவ யெந-கேஷ்ணாராஜ்ஞி ॥ தத்ஸமாநுநெந
காநிதாஸாஹ்ருந்நிவெதநுஃ। வ்யயிவுர்ஹ்ருதயாசாவஸிஹ்ரீவா
தொவநாநிவ- க்ருஹீத்வாப்ராமணைநவஸோம்பரேத தஜ்ஞி
தம் । தஸ்மிந்நேவஸசிகேஷபதேதநுகந்த்ருணராஜ்ஞி। தத்பலாங்ய
நேகாநிதாலாக்ராந்நிபதந்கரஃ । ப்ருதிவ்யாம்பாதயாமாஸமஹா
வாதோகநாநிவ” என்னக்கடவதிறே. (மேல்நிமிர்ந்தநோளிலில்லை
யாக்கிணைக்கழற்கு)எதிரியளவன்றி க்கேவிஞ்சினைதாள்வலியாலே
அவனையழியச்செய்தஉன்திருவடிகளுக்கு.ஸங்கல்பத்தாலே யழி
த்தல், ஆயுதத்தாலேயழித்தலன்றிக்கே, தன்கைதொட்டுத்†தாள்
வலியாலே அழியச்செய்தபடி. (ஆசையாமவர்க்கலாலமராகலாகுமே) உன்னுடைய விரோதிநிரஸந ஶீலதையை அநுஸந்
தித்து உன்பக்கலிலே ப்ரேமமுடையார்க் கல்லது நித்யஸூரி
களோடு ஸத்ருஶராய் தேவரீரை அநுபவிக்கப்போமோ வென்
கிறார். ... . (அ0)

எண்பத்தோராம்பாட்டு. (கடைந்தவித்யாதி)

கடைந்த	அம்ருதார்த்தம் மதி(யி)க்கப்பட்ட
பாற்கடல்	க்ஷீராப்தியிலே
இடந்து	கண்வளர்ந்தருளி
காலநேமியை	காலநேமியென்கிறவளவரனை
கடிந்து	வென்று
உடைந்தவாலி	தேவதாந்காஸ்பர்ஶக்காலே ஸ்வரூப
	மழிந்திருக்கிற வாலியினுடைய

(க) வி-பு-ரு-அ-கூ. † தான். † (பர) ஹ்ராஶயாசாவஸ.

உகசு திருச்சந்தவிருத்தம், அக-பா, கடைந்த வ்யாக்யாநம்

தந்தனுக்கு தம்பிதனக்கு, மஹாராஜர்க்கென்ற

படி.

(அன்றிக்கே)

உடைந்த வாலிபயத்தாலே பிதிலனன

வாலிதன்தன க்கு } மஹாராஜர்க்கு என்னவுமாம், (தம்பி யெனகிறதிலே மவ்வுக்கு‘‘ன’’ என் று ஆதேசமாய், தம்பியென்கிற தில் கடைக்குறைத்தலாய்க் கிடக் கிறதென்று ஒரு தமிழன்).

உதவ உபகரிக்கைக்கு

இராமனுய்வந் து } சக்ரவர்த்திக் திருமகனையவதரித்து

மிடைந்த கிபிடமான்

ஏழ்மரங்களும் ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களும், ஸப்தகி(மி) ரிகளும், (உம்-அநுக்த ஸமுச்சயப ரம்)

மடங்க மடங்கும்படியாக

எய்து பாணத்தாலேதுளைத்து

வேங்கடம் திருமலையை

அடைந்த ப்ராப்தனை

மாலை ஆஸ்ரிதவ்யாமுக்த(ஜ்ஞ)னனெம்பெரு மானை

பாதமே திருவடிகளிலே

அடைந்து ஆஸ்ரயித்து

நாளும் நித்யமாக

உய்ம்மினே உஜ்ஜீவியுங்கோள். (‘‘நாளும்’’ என் கிறது - மத்யமணிந்யாயத்தாலே ‘‘நாளுமடைந்து நாளுமுய்ம்மினே’’ என்றந்வயிக்கக்கடவது). (அக)

திருச்சந்தவிருத்தம் அகடபா கடைந்த வ்யாக்யாநம். உருவ

அவ.—எண்பத்தோராம்பாட்டு. வ்யூஹவிபவங்கள் தேஶ காலவிப்ரகர்ஷத்தாலே நிலமன்றென்னவேண்டாதபடி பிறபா டுநிழவாமைக்குத்திருமலையிலேவந்து நின்றருளினான், அவன்தி ருவடிகளையாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கப் பாருங்கோளென்று உப தேஶத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(கடைந்தபாற்கடல்கிடந்து) துர்வாஸஶ்ஶாபத்தா லே இந்த்ராதிகளுக்குவந்த ஆபத்தை, கடலைக்கடைந்து பரிஹரி த்து, இன்னம் ஆபத்துக்களிலே ப்ரஹ்மாதிகள் வந்த பேக்ஷித் தலாம்படி அதிலே கண்வளர்ந்தருளி. (காலநேமியைக்கடிந்து) அத்தேவதைகளை புஜபலத்தாலே நலிந்தகாலநேமியாகிற அஸு ராஜனென்று. கடத்தல் - வெற்றி. (உடைந்தவாலி தந்தனுக்கு தவவத் திராமனுய்) வாலியாலேயுடைந்த தம்பி தனக்கு. ப்ரஹ்ம ாதிகளாலவல்லாததிர்யக்குக்களுடைய ராக்ஷணத்துக்காக சக்ர வர்த்தித்திருமகனுய் வந்தவதரித்து. தேவதாந்தர ஸ்பர்ஶத்தா லே ஸ்வரூபமழிந்தவாலிக்கு, (க) "ராஜவோணாவஸ நக்ஷிதீஶவ ஹதீ வராஶாம திதி-ராமபாணஸகக்ஷிப்தமாஹரீப்பாமரங்கதிம்" என்கிறபடியே ஸ்வஹஸ்தவதத்தாலே மோக்ஷப்ரதனுகைக்காக தரரதாத்மஜனுய்வந்து. (உடைதல்-அழிதல்) அதவா, தன க்கு துஷ்ப்ராபமான ரூப்யமூகத்திலேபகையானமஹாராஜரிருக் கையாலே, "பகைமீளப்பெறுதல் நாம் என்னராஜ்யம் பண்ணுகி றோம்" என்று நெஞ்சழிந்தவாலியாலே மஹாராஜர்க்குப் பிறந் த ஆபத்தைத் தீர்க்கைக்காக வந்தென்றுமாம்.

(உடைந்தவாலிதந்தனுக்கு) தம்பி தனக்கு. மவ்வுக்கு னை ஆதேசமாய், 'தம்பி' என்றதை 'தன்' என்று கடைக்கு றைத்தல்நாய்க்கிடக்கிறது" என்று ஒரு தமிழ்ன். (மிடைந்த

அரு;—எண்பத்தோராம்பாட்டு. வாலிதன்தனக்கென்று முழுச்சொ ல்லாய் வாலிபரமாதல், வாலியுடையதன்தனக்கு - தம்பிதனக்கென்றாய் மஹாராஜர்பரமாதல். (அக)

உடஅ திருச்சந்தவிருத்தம், அஉ-பா எத்திறத்துவ்யாகம்

மூ.—எத்திறத்துமொத்துநின்றுயர்ந்துயர்ந்தபெற்றியோய்
முத்திறத்துமூரிநீ ராரர்வணைத்துயின்றநின்
பத்துறுத்தசிந்தையோடு நின்றுபாசம்விட்டவர்க்
கெத்திறத்துமின்பமிங்குமங்குமெங்குமாகுமே. (அஉ

வேழ்மாங்கனுமடங்கவெய்து) ஆபத்திலே ரக்ஷிக்கவரக்கொண்டு ரக்ஷணத்திலே அதிஶங்கைபண்ணினமஹாராஜர்விஶ்வஸிக்கைக்காக இலக்குக்குறிக்கவொண்ணுதபடி மிடைந்துநிற்கிறமராமரங்களேழையும். அறுத்தமான கிரிரஸாதலங்களேழையு மடங்கத்துளைத்து. வாலி, ஸ்வபலபரீக்ஷைபண்ணுவது ஒரு மராமரத்தளவிலேயாயிருக்க, மஹாராஜருடைய அதிஶங்கையை ஸவாஸநமாகப் போக்குகைக்காக ஏழென்று பேர்பெற்றதடைய எய்தாராய்த்து.

(வேங்கடமடைந்த மாலபாதமே யடைந்து) ப்ராயோஜநாந்தரபரர்க்கு முகங்கொடுத்தஶீலமும், அவதாரத்தில்தாழ்ந்தார்க்கு முகங்கொடுத்த ஶீலமும், பிற்பாடரானவர்க ளிழவாமைக்குத் திருமலையை யாஶ்ரயித்துநிற்கிற வ்யாமுக்த(ஶ்ரீ)ன் திருவடிகளே அநந்யப்ரயோஜநரா யாஶ்ரயித்து நாளுமுய்மினே. "நாளும்-அடைந்துய்மின்" என்றுமாம். கைங்கர்யமென்றும் - உஜ்ஜீவநமென்றும்-பர்யாயம். (க) "சுடராழிதானுருதழு" என்னக்கடவதிறே. ஆஶ்ரிதர்க்குத் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஆஶ்ரயணீயஸ்த்தலம், திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஆஶ்ரணீயஸ்த்தலம் திருமலை. ... ... (அக)

எண்பத்திரண்டாம் பாட்டு. (எத்திறத்துமித்யாதி).

எத்திறத்தும் | எவ்வகைப்பட்ட ப்ரகாரத்திலும்; தேவதிர்யக்மநுஷ்யஸ்த்தாவராதிகளாகிற நாலு ப்ரகாரத்திலுமென்றபடி.

(க) தி-வாய்-க-தி-க.

திருச்சந்தவிருத்தம் அஉ-பா, எத்திறத்து வ்யாக்யாநம். உநக

ஓத்துநின்று தத்தஜ்ஜாதியதோடேஜஜாதியநுயவ

உயர்ந்துயர்ந்த அஜஹத்ஸ்வபாவநுகையால் வந்தஉத்
கர்ஷமென்ன, ஸௌஶீல்யாதிகளா
ல் வந்த உத்கர்ஷமென்ன, இவற்
றை யுடையன

பெற்றியோய் ஸ்வபாவத்தையுடையவனே;

மூத்திறத்து ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலமென்
று மூன்றுவகைப்பட்ட

மூரிநீர் நீராகிற மூரியிலே, க்ஷீராப்திபோகிற
விடத்திலே யென்றபடி;

அராவு அநந்தனாகிற

அணை படுக்கையிலே

துயின்ற கண்வளர்ந்தருளின

நின் தேவரீர் விஷயமான

பத்து பரபக்தியாலே

உறுத்த அழுத்தின, மிகுத்தவென்றபடி

சிந்தையோடு மநஸ்ஸோடேகூட

நின்று இருந்து

பாசம்விட்ட இதரவிஷயஸங்கத்தை த்யஜித்தவர்

வர்க்கு கணுக்கு

எத்திறத்து ஸர்வவிதஸுகமே,

மின்பமே

இங்கும் } ஶரீரத்தோடேயிருக்குமிருப்பிலும்
அங்கும் } பரமபதத்திலிருக்குமிருப்பிலும்
எங்கும் } உத்க்ரமணாதஸு, அர்ச்சிராதிமார்க்க
மென்கிற விவற்றிலும்

ஆகும் உண்டாம்.

"எ" என்கிறதை "இன்பம்" என்கிறதோடு
கூட்டுவதும். (அஉ)

ஒன்ம திருச்சுந்தவிருத்தம் அடை-பா, எத்திறத்து வ்யாக்யானம்.

அவ. எண்பத்திரண்டாம்பாட்டில். இதுக்கு முன்பு பரோபதேசம் பண்ணினாராய், மேல் ஈச்வரனைக்குறித்து தேவரீர்திரு வடிகளிலே ப்ரேமயுக்தர் நித்யஸூரிகளென்கிறார். இதுக்கடி பிறர்க்கு ஸாதனமாகத் தாமுபதேசித்தபக்தி தமக்கு ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாகையாலே, தமக்கு ஸித்தபடியைப் பேசுகிறார். இப்ரபத்திதான் ஸாதகனுக்கு உபாயத்தில் மேலல்லியாய்ப் ப்ரபந்நனுக்கு ப்ராப்யத்திலே முதலடியாயிருக்குமிறே. இதில் முதற்பாட்டில் - மநுஷ்யத்வே பரத்வத்தையும் அவதாரகந்தமான கூரநாப்தியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நீர்மையையும் அநுஸந்தித்து, தேவரீர் திருவடிகளிலே ப்ரபன்னார்க்கு ஸர்வதேசத்திலும் ஸுகமேயாமென்கிறார்.

வ்யா. (எத்திறத்துமொத்தநின்றுயர்ந்தபெற்றியோய்) தேவஜாதியிலும் மநுஷ்யஜாதியிலும்திர்யக்ஜாதியிலும் ஸ்தாவரஜாதியிலுமல்லாதியனையவதரித்து, அஜ்ஜாதியிற்காட்டில் அஹங்ஸ்வபாவ ஞையாலேவந்த உத்கர்ஷத்தையும், (க) "ஸஉ ரெயாந் ஹவதிஜாயதாநஃ-ஸஉஶ்ரேயாந்பவதிஜாயமாநஃ"என் கிறபடியே குணதிக்யத்தால்வந்த வுத்கர்ஷத்தையும் ஸ்வபாவமாக வுடையவனே. (பெற்றி) இயல்வு. (திறம்) திரள். ப்ரஹ்மருத்ரமத்யா (ஶ்யா) வதாரத்தோடு மத்ஸ்யாவதாரத்தோடு வாசியற ஸஜாதீயபாவத்தில் புரையறுகையும், அநிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலே ஸர்வாதிகத்வம் தோற்றுகையும், தார்ய ஸாதர்யாதிகளாலே குணதிக்யம் தோற்றியிருக்கையும்.

(மூத்திறத்துமூரி நீராவணைத் துயின்ற) அவதாரத்தில் சொன்னமேன்மைக்கும் நீர்மைக்கும் ஊற்றாய், மூன்றுவகைப்பட்ட நீரையுடைத்தான கடலிலேயிடமாகக்கொண்டு அந்நீருறுத்தாமைக்குத் திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளின (மூத்திறத்துநீர்) ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலம் இவை. மூரி-இடம். (நின்பத்துறுத்தநின்றதேயாடு நின்றுபார்த்தம் விட்டவர்

(க) யஜ்ஞ-

நச்சுக்கவிருத்தம்-அந-பா, மட்டிலாவு, வ்யாக்யாகம். உசாக

மூ.— மட்டிலாவுகண்டுழா யலங்கலாய் புலன்கழல்
விட்டுவீள்விலாதடோகம் விண்ணெய்கண்ணிமேயறினும்
எட்டிடேனடாண்டெனுங் கயிற்றினுன் மனக்கினைக்
கட்டிவீடிலாதுவைத்த காதலின்பமாகுமே. (அந)

க்கு) உன்திருவடிகளிலே பக்திபிக்க மநோரதத்தோடே நின்று இதரவிஷயத்தில் ஸங்கத்தைதவிட்டவர்களுக்கு. "பத்து" என்று - பக்தி. உறுதல்—அழுந்தல். அதாவது - மிகுதி. ஆர்ஷித்ரிக்ராணர்த்தமாக அவதரித்த அவதாரத்தின் மேன்மையையும் நீர்மையையும், அதுக்கூற்றுனகூடீராப்திபில் கண்வளர்ந்தருளுகிறநீர்மையையும்அநுஸந்தித்துப் ப்ரபக்தியுக்தராய், அப்பக்திபாரவஸ்யத்தாலே இதரவிஷயங்களிலே வைராக்யத்தையுடையராயிருக்கிறவர்களுக்கென் ன க. (எத்திறத்தும்பயிங்குமங்குமெங்குமாகுமே) ஸரீரத்தோடேயிருக்குமிருப்பிலும், பரமபதத்திலிருக்கு மிருப்பிலும், உத்க்ரமணதசையிலும், அர்ச்சிராதிமார்க்கமென்கிற அவஸ்தாவிசேஷங்களிலும் ஸுகமேயாயிருக்கும். எத்திறத்து மின்பமான ஸர்வேஸ்வரனை உன்னுடைய ஸ்வரூபருபகுண விபூதிகளை யநுபவித்து, ப்ரகாரபேதங்களிலும் த்வதநுபவத்தில்வந்த ஸுகமேயல்லதில்லை. விஷயாந்தரப்ராவண்யம் எங்ஙனுமாகிலும் துக்கமேயானாலோபாதி பகவத்ப்ராவண்யம் எங்ஙனுமாகிலும் ஸுகமேயாயிருக்குமென்கை.

எண்பத்து மூன்றும்பாட்டு (மட்டித்யாதி)

மட்டி	தேனைது
உலாவு	வர்த்திதுக்கொண்டிருக்கிற
தண்	குளிர்ந்திருக்கிற
திழாய்	திருத்துழாய் மயபான

அரு:--எண்பத்திரண்டாம்பாட்டு. "இங்குமங்குமெங்குமான வெத்திறத்தும்" என்றுய், முழுஜகத்ஸரீரம், முக்தஸரீரம், ஸம்ஸாரிஸரீரம் இவையெல்லாவற்றிலும் ஸுகமாயிருக்குமென்கை. திறம் - ப்ரகாரமாய், அத்தால் ஸரீரத்தைச் சொல்லுகிறது. எத்திறத்தும் எல்லாவவஸ்தையிலுமென்றபடி. (அஉ)

அலங்கலாய்	மாலையையுடையவனே !
புலன்	புலப்பட்டிருக்கிற, தர்ஶநீயமான வென்றபடி;
கழல்	தேவரீர்திருவடிகளை
விட்டு	த்யஜித்து
வீள்வு	வேறுபோக்கு
இலாத	இல்லாத
போகம்	போகத்தை
விண்ணில்	பரமபதத்தை
நண்ணினறி ஞும்	எறிநண்ணினும், பரமபதத்தை யேறி போகத்தைக்கிட்டினுமென்றபடி;
எட்டிரண்டினி ண்டெனும்	எட்டுமிரண்டும் பத்தாய், பக்தியென்னப்படுமென்றபடி;
கயிற்றினால்	பக்தியாகிற கயிற்றினாலென்றபடி, (கயிறுகையாவது - பந்தகமாயிருக்கை)
மனத்தினை	ப்ரதாநேந்த்ரியமான மநஸ்ஸை
கட்டி	விஷயாந்தரத்தில் போகாதபடி பந்தித்து,
வீடிலாத	விடுகையில்லாத, விச்சேதத(வ்யுஷ்)மில்லாதவென்றபடி;
வைத்த	தேவர்திருவடிகளிலே வைக்கப்பட்ட
காதலே	ப்ரேமமே
இன்பமாகும்	ஸுகஸாதந மாத்ரமன்றிக்கே ஸுகமாகும். (எயென்கிறதை காதலென்கிறதோடு கூட்டுவது. "பத்து" என்கிற ஶப்தம் தஶஸங்க்யையும் பக்தியையும் சொல்லும். பத்தியென்கிறது கடைக் குறைத்தலாய், "பத்து" என்றுகையாலே; "எட்

திருச்சந்தவிருத்தம் அந-பா மட்டிலாவு வ்யாக்யாநம். உசந்

ழிணைடரண்டு" என்கிறஸப்தம்ஸ்
வபர்யாயமான பத்து ஸஜ்வவாசு
கூர-விவஸம்வைந்தாலேஹத்தியை
லக்ஷிக்கிறது. இப்படி சொல்லிற்
று பக்திபிணிடத்தில் கௌரவா
திஸயத்தாலே) (அந)

அவ.—எண்பத்துமூன்றும்பாட்டு. (க) "கூநதெகுஸஹர் ஜநழி-அநந்தக்லேஸபாஜநம்" என்கிறபடியே துஃக்கப்ரசுரமான இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே ஸுகமுண்டாகக் கூடுமோவென்னில்; ப்ராப்திதசையில் ஸுகமும், ஸம்ஸாரத்தே பிருந்துவைத்து தேவரீர் திருவடிகளில் விச்சேதமில்லாத ப்ரேமத்தால் பிறக்கும் ஸுகத்துக்குப் போராதென்கிறார்.

வ்யா.—(மட்டிலாவு தண்டுழாயலங்கலாய்) தேன்மாறாத செவ்வித்திருத்துழாய் மாலையாலே யலங்க்ருதனனவனே, இத்தால்-திருத்துழாயோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே ஸர்வாதிகவஸ்து வென்னுமிடமும், உபயவிபூதி நிர்வஹணத்துக்கிட்ட தனிமாலை யென்னுமிடமும், ஒப்பனையழகும் சொல்லிற்றாய்த்து. (புலன் கழல்விட்டுவீள்விலாத போகம்) தர்ஸநீயமாய் நித்யஸூரிகளுக்கு ஸதாதர்ஸநீயமுமான தேவரீர் திருவடிகளைவிட்டு, வேறு போக்கில்லாதபோக (ஹோம) த்தை. (புலன்கழல்) புலப்படும் திருவடிகளை. (விண்ணில்நண்ணியேறினும்) பரமபதத்தேயேறிக் கிட்டினும்.

(எட்டிணைடரண்டெனுங்கயிற்றினால்) எட்டுமிரண்டும்கூடி-பத்தாய், அத்தை பக்தியென்கிறது. பகவத்பக்தியில் தமக்குள்ள கௌரவாதிஸயத்தாலே மறைத்துச்சொல்லுகிறார். "கயிறு" என்று - பந்தகமென்றபடி. (மனந்தனைக்கட்டி) ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் ப்ரதாநமான மநஸ்ஸை விஷயாந்தரங்களில் போகாதபடி பந்தித்து. (வீடிலாதுவைத்தகாதலின்பமாகுமே) விச்சேதமில்லாதபடி தேவரீர் திருவடிகளிலே வைத்த ப்ரேமம்,

(க) ஜிந்தை-க-சூ.

உசசு திருச்சந்தவிருத்தம் அசு-பாபின்பிறக்க வ்யாக்யாநம்.

மூ.—பின்பிறக்கவைத்தனன்கொ லன்றிநின் றுதன்கழற்
கன்புறைக்கவைத்தநா ளறிந்தனன்கொலாழியான்
தன்றிறமேகாண்பிலா வறிவிலாதநாயினேனன்
என்றிறத்தி லென்கொலெம்பிரான் குறிப்பில்வைத்ததே.

லோகத்துக்கு ஸாதநமாயிருக்கை யன்றிக்கே தானேலோகமா
யிருக்கும். ... ... (அநு)

எண்பத்தநாலாம் பாட்டு. (பின்பிறக்க விந்யாதி)

எம்பிரான்	என்நாதன்
பின்	இந்த ஸரீரா வஸாநத்துக்குப் பின்பு
பிறக்க	இன்னும் சிலஸரீரபரிக்ரஹம்பண்ண
நிறுப்பில்	ஹ்ருதயத்திலே
வைத்தனன்	வைத்தாலே? ஸங்கல்பித்தாலே வெ
கொல்	ன்றபடி;
அன்றி	அதன்றிக்கே,
தன்கழற்கு	தன்னுடைய திருவடிகளிலே
நின்று	ஏகாந்தமாக
அன்பு	ப்ரேமமான து
உறைக்க	பரமபக்திரூபேண பரிணமிக்கையா
	கிற உறப்பையுடையதாம்படியாக,
வைத்த	ஸங்கல்பித்து
அநாள்	அங்கொருதேஹவிஸேஷத்திலே போய்
	அநுபவிக்கும்நாளை
அறிந்தனன்	நினைத்திருக்கிறாலே ?
கொல்	
ஆழியான்	பரத்வஸுலபமான திருவாழியாழ்வா
	னை(ய)நித்திருக்கிற
தன்	தன்னுடைய
திறத்து	இடையாட்டத்து
ஓரன்பிலா	ஸ்வரூபரூப குணதிவ்யமான வொ
	ருப்ரேமமில்லாத

திருச்சந்தவிருத்தம்,-அசபா, பின்பிறக்க வ்யாக்பாகம் உசநி

அறிவிலாத ப்ரேமமின்றிக்கேயிருக்கிற தென்கிற ஜ்ஞாநமுமில்லாத

காயிலேனன் காய்ப்போலே அதிநீசனான

என்திறத்து என்னிடையாட்டத்து

எம்பிரான் என்காதன்

குறிப்பில்லை திரு வுள்ளத்தில் கொண்டிருக்கிறது

த்தது

என்கொலோ என்றே? ('எம்பிரான், குறிப்பில்'' என்கிற பதங்களுக்கு ஆவ்ருத்தியா லேத்விதா அந்வயம்.) (அச)

அவ.—என்பத்து நான்காம்பாட்டு. "கீழிலாதுனைத்த காதலின்பமாகும்" என்று - கீழ்ப்பல்துநமானபக்தி தம்பக்கல் காணுமையாலும், தம்மை ப்ரக்ருதிமேயாடேயிருக்கக் காண்கை யாலும், ஈச்வரன் ஸ்வதந்த்ரனாகையாலும், அவன் நினைவாலே பேறுகையாலும், "என்திறத்தில் என்னுகன், தன் திருவடிகளி லே பரமபக்தியுக்தனம்படிபண்ண நினைத்திருக்கிறமே, நித்ய ஸம்ஸாரியாய்ப்போக நினைத்திருக்கிறமே, திருவுள்ளத்தில் நினைத்திருக்கிற தென்மே" என்கிறார்.

வ்யா;-(பின்பிறக்கவைத்தனன்கொலென்றி) இந்தசரீராவஸா நத்துக்குமேலே இன்னமும்சிலசரீரபரிக்ரஹம் பண்ணுவம்படியாக என்னை நினைத்திருக்கிறமே. அன்றிக்கே, (பின்பு இறக்கவைத் தனன்கொல்) தன்பக்கலிலே ஜ்ஞாநம்பிறந்தபின்பும் தன்னைவிஸ் மரிப்பித்து நசிப்பிக்க நினைத்திருக்கிறமே. நித்யமான ஆத்மாவு க்கு பகவத் ஜ்ஞாநலாபாலாபங்களேயிறே ஸத(உ)ஸத்பாவஹே துக்கள்: (க)"சுவஸ்ரூஹேதிவெஷவெத-சுவஸ்ரவஸ்ரவதி சுவஸ்ரூ ஹேதிவெவெஷ வஜ்ஜெநதாவிஷ்டரி - அஸத் ப்ரஹ்மேதிவேதசேத் - அஸந்தேவஸபவதி, அஸ்திப்ரஹ்மேதி சேத்வேத, ஸந்தமேநந்ததோவிதுரிது" என்னக்கடவதிறே.

(க) தை ஆ-சு-க.

உசசு திருச்சந்தவிருத்தம் அச-பா, பின்பிறக்க வ்யாக்யாநம்.

(அன்றி) அன்றிக்கே. (நின்று தன்கழற்கன்புறைக்கவைத்த ஞாளறிந்தனன்) விச்சேதமில்லாதபடி தன்திருவடிகளுக்கு அன்பையுறைக்கவைத்து அநுபவிக்கும் நாள் எனக்கு முண்டாம்படி நினைத்திருக்கிறேனே. அன்புறைக்கையாவது-பரமபக்தியுக்தனாகை. "வைத்தநுபவிக்கும் நாள்" என்கிறது - ஒருதேஹாவஸாநத்திலநுபவத்தை. இத்தால். இச்சேதநனுக்கு ஜந்மமும், விஸ்ம்ருதியும், விநாசமும் - பக்தியில்லாமையாலே; உஜ்ஜீவநம் - பரமபக்தியுக்தனாகையே யென்றதாய்த்து. ஜந்மமாகிறது-விஷயாந்தரப்ராவண்யமேயது. விஸ்ம்ருதியாகிறது விஷயாந்தர ப்ராவண்யகார்யமாகையாலே ஆத்மாவுக்கு உபயமும்விநாசமிறே.

(ஆழியான்றன்திறத்து) ஸ்வாதிகுணனதன்னிலடையாட்டத்து. (ஓன்பிலாவறிவிலாதநாயினேன்) அவன் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளில் ப்ரேமகந்த(மஸு)மின்றிக்கே. அதுக்கடியான ஜ்ஞாநலேசமுமின்றிக்கே, ஹேயனைநான். ப்ரேமகந்தமின்றிக்கே, அதில்லையென்கிற அறிவுமில்லாதவென்றுமாம். "நாயினேன்" என்கிறது-திறந்துகிடந்த வாசல்கள்தோறும்நுழைந்துதிரிகையும், எல்லாராலும்பரிபூ(ஹே)தனையும், உகந்துதொட்டார்க்கும் ஸ்நாநம்பண்ணவேண்டும்படி அமேத்யபதார்த்தமாகையும் (என்திறத்தில்) ஸம்ஸாரிசஜந்துப் போலே விழுகணுதல், முக்தரைப்போலேபோக(ஹோ)ப்ரவணனுதலன்றிக்கேயிருக்கிற என்னிடையாட்டத்தில். (எம்பிரான் குறிப்பில்லைத்தது என்கொல்) என்நாதன் திருவுள்ளத்தில் கொண்டிருக்கிறதென்னே. "பிறந்தபின்மறந்திலேன்" என்கிறஜ்ஞாநத்தையும், "நடந்தகாலுகள்நொந்தவோ" என்கிற ப்ரேமத்தையும், உபாயமென்றிருக்கிறிலர், ஈச்வரன்நினைவே தமக்கு உபாயமென்றிருக்கிறார். "வரந்தரும் திருக்குறிப்பில் வைத்ததாகில்" என்று-ஸா

அரு;--எண்பத்துநாலாம்பாட்டு. பின்பிறக்கவென்னுதல், பின்புபிறக்கவென்னுதல். அவன்நினைவேஸாதநமென்பானென்ன, தன்னுடையஜ்ஞாநம் ஸாதநமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(பிறந்தபின்னித்யாதி).

திருச்சந்தவிருத்தம்-அரு-பா, நச்சராவணைய்யாகம். உரை

மூ.—நச்சராவணைக்கிடந்த நாதபாதபோதினில்
வைத்தசிந்தைவாங்குவித்து நீங்குவிக்க நீயினம்
மெய்த்தன்வல்லையாதலா லறிந்தனன் நின்மாயமே
உய்த்துநின்மயக்கினில் மயக்கலென்னைமாயனே. (அரு)

மாந்யேநவுபாயமாகச்சொல்லுவதுமதுவே, தமக்கு உபாயமாக விசேஷித்துச்சொல்லுவதுமதுவே. இப்பாட்டால்-என்னுடையபூர்வவ்ருத்தத்தைப்பார்த்துஉபேக்ஷிக்கநினைத்திருக்கிறாயே, இத்தலையில் விரஹம் தன்னிழவாம்படியானகுடல்துடக்கைநினைத்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கநினைத்திருக்கிறாயேனைவென்றதாய்த்து. (அசு)

எண்பத்தஞ்சாம் பாட்டு.(நச்சித்யாதி)

நச்சு	உகவாதார்க்கு விஷத்தையுமிழாநின்றுள்ள
அராவணை கிடந்த	திருவநந்தாழ்வானிறபடுக்கையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற
நாத	ஸர்வேச்வரனே !
பாத	திருவடிகளாகிற
போதினில்	புஷ்பத்திலே
வைத்த	ந்யஸ்தமான
சிந்தை	என்மநஸ்ஸை
வாங்குவித்து	அதில்நின்றும்மீளும்படிபண்ணி
நீங்குவிக்க	அகலும்படிபண்ண
நீ	ஸ்வதந்த்ரனான நீ
இனம்	இன்னமும்
மெய்த்தன் வல்லை	மெய்யேயெமர்த்தன்;
ஆதலால்	ஆகையால், ஒருவஸ்துவைவஸ்த்வந்தரமாக்கவல்லபக்தியையுடையுவனாகையாலே
அறிந்தனன்	உன்னைஸ்வதந்த்ரனென்றறிந்துகொண்டேன்,

உசஅ திருச்சந்தவிருத்தம் அநி-ம.ா, நச்சராவணை வ்யாக்யாகம்

மாயனே ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதத்தையுடையவனே!

என்னை உன்பக்கவிலேலங்யஸ்தபரனைவென்னை

நின்மாயமே } த்வதீயையானமாயையேயாடே சேரு
உய்த்து } ம்படி பண்ணி

நின்மயக்கினில் உன்க்குப்பரிகரமாயும், சேதகர்க்கு

புத்திப்ரம்ஸஹேதுவுமானஸப்தாதி

, விஷயங்களிலேலூட்டி

மயக்கல் புத்திகெடப்பண்ணுதல்கொள். (அநு)

அவ.—என்பத்தைகந்தாம்பாட்டு. /னைன்னை இப்ப்ரக்ருதி
யோடனைவைத்தபோதேகேதவரீர்நிலைவுஇன்னதென்றறிகிறிலேன்,
முந்துறமுன்னம் உன்ப்ரஸாதத்தாலே திருவடிகளில் பிறந்த
ருசியைமாற்றி இதர விஷயப்ரவணருக்காதொழிய வேணுமெ
ன்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

வ்யா. (நச்சராவணைக்கிடந்தாற்) உகவாதார்க்குக்
கிட்டவொண்ணுதபடி விஷத்தைத உமிழுகிற திருவநந்தாழ்வான்
மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வேஸ்வரனே. நீ உகந்தாரை
நித்யகைங்கர்யமகொள்ளுதம் ஸ்வதந்த்ரனென்றபடி. /(பாதபே
தினில் வைத்தசிந்தை) உன் திருவடிகளாகிற தெவ்விப்பூவி
லே வ்யவஸ்திதமான மநஸ்ஸை ப்ராப்தமுமாய் நிரதிஸய
போக்யமுமாயிருந்துள்ள திருவடிகளிலே விடாருந்தின மநஸ்
ஸை யெனைக. (வாங்குவித்து) திருவடிகளில்நின்றும் மீளும்
படிபண்ணி. (க) "நிவர்த்தாதாரகாயஸ்நுத்தி" என்று மநஸ்ஸையும் விழுகுமாம்படி
பண்ணி. (நீங்குவிக்கநீயின்னம் மெய்த்தன்வல்லே.) நெடுங்காலம்
அகன்றதுபோராதேமேயின்னமகலும்படிபண்ணவல்ல ஸர்வஸக்தி
யானநீமெய்யேயவல்லே. (ஆதலாலறிந்தனன்) ஒருத்தனைத்தேடி
விகொண்டு கார்யம் செய்யவேண்டாதபடி வல்துணைவஸ்துவ்
தாமாக்கவல்ல ஸாக்ஷியையுடையையாகையாலே உன்னை ஸ்வத.

(க) ஸ்தோத்ரரத்நம்-உள.

திருச்சந்தவிருத்தம்-அசு-பா, சாடுசாடு வ்யாக்யானம். உசுஙூ

மூ;—சாடுசாடுபாதனே சலங்கலந்தபொய்கைவாய்
ஆடரவின்வண்பிடர் நடம்பயின்றநாதனே
கோடுதீண்டையசெய்ய பாதகாரவிந்தமுள்ளிலுல்
வீடுகைமய்செயாதவண்ணமென்கொல்கண்ணனே (அசு)

ந்த்ரனென் றறிந்துகொண்டேன். (நின்மாயமேயுய்த்து நின்மய
க்கினில்மயக்கல்.) உமக்குச் செய்யவேண்டுவ தென்னென்ன;
(க) "ஜஜாயா-மமமாயா" என்கிறபடியே தேவரீரிட்டவழக்கான
ப்ரக்ருதியோடே நித்யஸம்ஸ்ருஷ்டனும்படி பண்ணினுய்; உன
க்குப்பரிகரமான ஸப்தாதிவிஷயங்களிலே மூட்டினனன்னை யறிவு
கெடுக்கப் பாராதொழியவேணும். சேதநரையறிவுகெடுக்கும
வையாகையாலே "மயக்கு" என்று - ஸப்தாதிவிஷயங்களைச்
சொல்லுகிறது. (என்னை) உன்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனுய் உன்கை
பார்த்திருக்கிற வென்னை. (கூயனே) "நம்மை யொழியச் செல்
லாதாரை ஸப்தாதிகளிலேமூட்டி யறிவுகெடுப்புதேதாமோ, ஸ்வத
ந்த்ரரையன்றே நாம் அங்ஙன் செய்வது" என்ன; ஆஸ்சர்யமான
சேஷ்டிதங்களை யுடையவனே. (உ) "உவோநஜிஹ்ரஷாணாம
ஸாயுதி நாடி-உபமாநமோஹாணம்ஸா தூநாம்" என்கிறபடியே
ப்ரஹ்லாதனை எதிரம்புகோக்கப்பண்ணவல்லை, ப்ராதிகூல்யத்தில்
வ்யவஸ்த்திதனை ஸிஸுபாலனுக்கு ஸாயுஜ்யப்ரதனுகவும் வல்
லை, இதுவன்றே தேவரீருடையஸ்வாதந்த்ர்ய மென்கிறார். (அசு)

எண்பத்தாறும்பாட்டு. (சாடித்யாதி)

சாடு	ஸகடாஸுரனை
சாடு	சாடாநின்றுள்ள, நிரஸியாநிற்கிறவை
	னறபடி
பாதனே	திருவடிகளையுடையவனே!
சலங்கலந்த	விஷப்ரசுரமாகையாலே ஜலத்தோடு
	மிஸ்ரமான
பொய்கைவாய்	யமுநாஸரஸ்ஸினுடைய விடத்திலே

(க) கீ-எ-கசு. (உ) வி-பு-க-கநி-கநிசு.

ஆடரவின் க்ரோதத்தாலே ஆட நின்றுள்ள
காளியனுகிறஸர்ப்பத்தினுடைய
வன்பிடர் வலியதானபிடரியிலே
நடம்பயின்ற நர்த்தநத்தையுண்டாக்கின
நாதனே வகுத்தஸ்வாமியானவனே;
கோடு ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமாகிறசங்கத்தி
நீடு நித்யஸம்யுக்தமான [னுலே
கைய திருக்கையையுடையவனே!
செய்யபாதம் சிவந்திருக்கிற வுன்னுடையதிருவடி
களை
நாளுமுள்ளி ஸர்வகாலமும் அநுஸந்தித்தால்
னுல்
கண்ணனே ஆஸ்ரிதஸுலபனானவனே!
வீடனுக நான் மோக்ஷத்தனுக
மெய்செய்யாத மெய்யாகச்செய்யாத ப்ரகாரம்
வண்ணம்
என்கொல் என்னே?(மெய்செய்கையாவது-ஜ்ஞா
நலாபத்தாலே "யாவர்நிகரகல்வானை
த்தே" என்னுமாப்வாஸநமாத்ரமன்
றிக்கே தேஹ ஸம்பந்தத்தையறுக்
கையும், நித்யஸூரிகள் போக (லோ
ம) த்தைத்தருகையும்). (ஆசா)

அவ;—என்பத்தாறும்பர்ட்டு[உம்மை நம்பக்கல்நின்றுமக
கற்றி ப்ரக்ருதிவ்யாக்குவாமாக நம்பக்கலிலே அதிசங்கை
பண்ணுவானென்னென்னை; விரோதிநிரஸநஸமர்த்தனனீ என்
ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையறுத்துஎன்நினைவைத்தலைக்கட்டாதொழி
ந்தால் அதிசங்கை பண்ணுதே செய்வதென் னென்கிறார்.

வ்யா.—[(சாடுசாடுபாதமே) ஸகடாஸுரன் முடியும்படி
திருவடிகளை நிமிர்த்தவனே! அநுகூலர்க்கு உத்தேச்யமான திரு
வடிகளேயாய்த்து ப்ரதிகூலர்க்கு நாஸகரமாய்த்து. இதிலே

திருச்சந்தவிருத்தம், - அசுபா, சாடுசாடு வ்யாக்யானம். உநிக வஸ்துஸ்வபாவம். (க) "விடமுமமுதமுமாய்" என்னக்கடவதிறே. இத்தால் — விரோதிநிரஸநத்தில் உனக்கு வருத்தமுண்டாய்த் தானிழக்கிறேனே வென்கை. (சலங்கலந்த பொய்கையாய்) விஷமேப்ரசுரமாய் அத்தோடே யமுநாஜலமும் மிஸ்ரமாயிருக்துள்ள பொய்கையிலே. (உ) "க்ஷுராஸ்ராதிஜிஹ்மாஜிஹ்மவிஷாஸ்ரி
ஸ்ரிதவாரிணே। ஹ்ரஉம்காமிய நாமவ்ருஉஸ்ரார்ஸ்ரதி விஜீஷ
ணே - தஸ்யாப்ஸ்ராதிமஹாபீமம் விஷாக்நிப்ரிதவாரிணம்। ஹ்ர
ாதம்காளியநாகஸ்யத தர்ஸ்ராதிவிபீஷணம்" என்னக்கடவதிறே.

(ஆடரவின் வன்பிடர் நடம்பயின்ற) அப்பொய்கையிலே வர்த்திக்கிற காளியனுடைய திண்ணிய பிடரியிலே நின்று ஸஞ்சரிக்கிறஸஞ்சாரம் வல்லாராடுகூத்தைப்போலே யிருக்கை. "ஆடரவு" என்று - க்ரோதத்தாலே யாடுகிற அரவென்றுமாம். "ஆடல்" என்று - நடையாட்டமும், கூத்தும். (நாதனே) வருத்த ஸ்வாமியானவனே. விரோதிநிரஸநம் உகப்பாகைக்கடியான ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் - என்விரோதியைப் போக்குகை† உனக்குத்தகவல்லாமேயிழக்கிறேனே, ஸம்பந்தமில்லாமே யிழக்கிறேனேவென்கை.

பகவத் ஸமாஸ்ரயணத்துக்கும் அநுபவத்துக்குமாக ஸ்ருஷ்டமான ஸரீரத்திலே அஹங்காரலேஸமுண்டானால் அதுநிரஸநீயமென்று தோற்றுகைக்காக, ஸகடாஸுரநிரஸநத்தை யருளிச்செய்தார். தனக்கு போக்யமான ஆத்மாவுக்கு, விஷ ஸம்ஸர்க்கம் போலே நிரஸநீயம்தேஹஸம்பந்தமென்றுதோற்றுகைக்காகக்காளியமர்த்தநத்தை யருளிச்செய்தார். அநுகூலமாகவைத்தேதான்றிறே ஸகடம், உபஜீவ்யமாயிருப்பதான்றிறேயமுநாஜலம்.

(கோடிநீடுகைய) ஸர்வகாலமும் திருக்கைக்கு நிரூபகமென்னும்படி அத்தைப்பிரியாத ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையவனே. என்விரோதியைப் போக்குகைக்கு உன்கையில் பரிகரமில்லாமே யிழக்கிறேனே; என்கையில் பரிகரமுண்டாயிழக்கிறேனே

அரு;—என்பதற்காரும் பாட்டு. (ஆடரவு) ஆடல் - ஸஞ்சாரமாய், அத்தால்வர்த்திக்கிற அரவென்றுதல். மெய்செய்கை - ஸரீரமிருக்கச்செய்தே ஒருஜ்ஞாநவிபரீதத்தாலே மெய்போலே தோற்றியிருக்கை, ஸரீ

(க) தி-வாய்-சு-கூ-க. (உ) வி-பு-(11)-எ-கூ. † (பா) உனக்கு உகப்பில்லாமே

உருஉ திருச்சந்தவிருத்தம் அ எ-ப, நெற்றிபெற்றவ்யாக்யாநம்.

மூ.—நெற்றிபெற்றகண்ணான்விண்ணி ணைதேறுதேபோதின்மேல்
நற்றவத்தநாதனேறு மற்றுமுள்ளவானவர்
கற்றபெற்றியால் வணங்கு பாதகாத வேதனின்
பற்றலாலோர்பற்று மற்ற துற்றிலேனைரக்கிலே. (அ எ).

வென்கை.(செய்யபாதம் நாளுமுள்ளிலை) உன்திருமேனிக்குப் பரபாக(ஹ்ருத)மாய் ஆகர்ஷகமான திருவடிகளை யிர்வகாலமும் அபாஸ்ரயமாக அநுஸந்திதகால். இத்தால் — நான் அக்யபரஞ்சானிழக்கிறேனே வென்கை.

(வீடணகமெய்செயாத வண்ணமென்கால்.) இப்படிபரக்கணயிருக்க, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமற்றுத்திருவடிகளைப் பெறுமவுணகமெய்செய்பா தொழிகிற ப்ரகாரமென்னே. [மெய்செய்கையாவது-விஷயீகாரமாத்ரத்திலே, (க) "முடியாதென்னைக்கேவினி" என்னப்பண்ணுதல், ஜ்ஞாநலாபத்காலே (உ) "யாவர்திகரகல்வானத்தே" என்னப்பண்ணுதல்செய்யுமிவ்வளவுகளாலேயவ்கரணாதிகளுக்கு ஆஸ்வாஸமொழியதேதவ ஸம்பந்தத்தை அநுக்ஞையும், நிக்யஸூரிகள்பரிமாற்றத்தைப்பண்ணிக் தருகையும் (கண்ணனே) ஸம்ஸாரிகளுக்கு இக்ஷணமே தொடங்கி பரமபக்தி பர்யந்தமாக எல்லாவஸ்தைகளையுமுண்டாக்கி முக்தராக்குகையன்றோ அவதாரத்துக்கு(ஹ) பலம், அநுபாவ்யமாயிருப்பாரொரு கர்மவிசேஷமுண்டாயோ அவதரித்தது; ஆக, நீர்கம்பக்கலிலே அதிஸங்கைபண்ணுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன; நீரபக்தரல்லைக்கு என்னபிமதந் செய்யாமைக்கு ஹேதுவைச் சொல்லலாகாதோ, நான் இப்ஸங்கைக்கு ஹேதுவைச்சொல்லாதபடி யென்கிறார். (அ ஹ).

எண்பத்தேழாம்பாட்டு. (நெற்றியித்யாதி).

நெற்றி — லலாடத்திலே
பெற்ற — லபிக்கப்பட்டிருக்கிற
கண்ணன் — கண்ணை யுடைத்தான (ருத்ரனிலேயும்

நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக யதாஸ்வான பகவதநுபவத்தைத்செய்கை. நான் இப்ஸங்கைக்கு ஹேதுசொல்வாதபடி என்னபிமதம் செய்யாமைக்கு ஹேதுவைச்சொல்லலாகாதோ வென்கிறானென்று வாக்யத்தை அந்வயித்துக்கொள்க.

... ... (அ ஹ).

(க) நி-வாய்-உ-சூ-ன. (உ) நிவாய்-சு-(ந)-அ.

திருச்சந்தவிருத்தம்-அன-டா, நெற்றிபெற்றவ்யாக்யாநம். உருக

(அன்றிக்கே)

நெற்றி — நெற்றியிலே

கண்ண — கண்ணை

பெற்றவன் — பெற்றிருக்கிற ருத்ரனுக்கேயும்

விண்ணினின் — ஸ்வர்க்கத்துக்கு

நாதனே — நாதனாயிருக்கிற விந்த்ரனுக்கும்

மேதினில்மேல் — திருநாபீ கமலமாகிற புஷ்பத்தின்

நல் — நன்றான [மேலிருப்பானாய்,

தவத்த — தபஸ்ஸையுடையவனாய், ('தவத்து'

என்று பாடமானால்போது - தபஸ்

ஸாலே யென்றபடி,

நாதனே — சதுர்த்தசபுவந நிர்வாஹகனான ப்ர

ஜாபதிக்கும் கூடியிருக்கிற

மற்றுமுள்ள வானவர் கற்றவெற்றியால் — ஓன்னிர்ப்பாக புக்குகளான ஸகலதேவ

தைகளாலும்

அவரவர் கற்ற ப்ரகாரங்களாலே

வணங்கு — ஆஸ்ரயிக்கப்பட்டிருக்கிற,

பாத — திருவடிகளையுடையவனே!

நாத — நாதனே

வேத — வேதப்ரதிபாத்யனானவனே!

உரைக்கில் — சொல்லில்

நின்பற்றலால் — உன்னுடைய திருவடிகளாகிற, அபா

ஸ்ரயத்தை யொழிய

மற்றோர்பற்றது வேறொரு அபாஸ்ரயத்தை

உற்றிலேன் — நிண்டிலேன். (அன).

அவ. எண்பத்தேழாம்பாட்டு. "செய்யபாதம் நாலுமுன்னினால்" என்று நீசிய னெனக்கு அபாஸ்ரயமென்கையாலே நம்மையொழியவுனக்கு வேறொரு பற்றில்லை யோவென்ன, அபாஸ்ரயமாக ஸம்பாவநையுள்ள ப்ரதமமருத்விக்கள் ஸ்வா(யி)தகாய

உருசு திருச்சந்தவிருத்தம் அளபா நெற்றிபற்ற வ்யாக்யானம்.

ஸித்திக்குதேவரீர் கைபார்த்திருக்கும்படியாய்விழுந்தபின்பு, ஸர்வாதிகாரான தேவரீரையொழிய வேறொரு பற்றையுடையேனல்லேனென்று தம்முடைய அதிகாரத்துக்கு அபேக்ஷிதமான அநந்யகதித்வக்யாபகம் பண்ணுகிறார் மேல்.

வ்யா;—(நெற்றிபற்றநண்ணன்.) நெற்றியிலே கண்ணையுடைய ருத்ரன். தன்னுடைய ஸக்த்யதிஸயத்துக்கு ப்ரகாசகமான கையாலே லலாடநேத்ரத்தைத் தனக்குப்பேராக நினைத்திருக்கிறானென்கை. (விண்ணின்நாதனேனும் போதின்மேல் நான்முகன்தன நாதனேனும் மற்றுமுள்ளவானவர்) ஸ்வர்க்கத்துக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரனேயேடே, திருநாபீகமலத்தைப் பிறப்பாகவும் ஸ்த்தானமாகவுமுடையனாய் தக்ஷிகரமான தபஸ்ஸாலே சதுர்த்தஸபுவநஸ்ரஷ்டாவுமாய். அதுக்கும்நிர்வாஹகனுமான ப்ரஹ்மாவேயேடே, ஹவிர்ப்பாகபுக்குக்களான ஸகலதேவதைகள். ஸம்ப்ரதிபந்நரான ருத்ரர்களைச் சொல்லிற்று - அவர்களோபாதி இவர்களும் சேஷத்வஜ்ஞரென்று தோற்றுகைக்காக.

(கற்றபெற்றியால வணங்குபாதன்) தான்தானங்கற்ற ப்ரகாரங்களாலே ஆஸ்ரயிக்கும் திருவடிகளையுடையவனே. கற்றப்ரகாரங்களென்கையாலும், ஆஸ்ரயணத்தைச் சொல்லுகையாலும் - இவர்களுடைய ஸாஸ்த்ரவஸ்யதையும் ஜ்ஞாநஸக்திகளுடைய வைஷம்யங்களையும் சொல்லுகிறது. (நாதனேவந) நாதனுக்க வேதப்ரதிபாத்யனானவனே. தேவர்களுடைய ஆராதனத்துக்குயான ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. (க) "தஜ்ஜுராணாமபி ஸஜ ஜிஹ்ரஷு - தமீஸ்வராணம்பரமம் மஹேஸ்வரம்" (உ) "வேதிம்விஹ்வலு - பதிம்விஸ்வஸ்ய" என்னக்கடவதன்றோ. (நின்றபற்றலாலேலோர்பற்று மற்றதுற்றிலேன்) உன்திருவடிகளே அபாஸ்ரயமாக விருக்குமதாழிய எனக்குவேறொரு அபாஸ்ரயம்பார்க்கையில்லை. (உறுதல் - தீண்டுதல். (உரைக்கிலே) தேவதாந்தரஸ்பர்ஸமில்லையென்று சொல்லுகையும் எனக்கவத்யமில்லை. (அன)

(க) ஸ்வேதாஸ்வ-சு-வ. (உ) தை-நா-கக.

திருச்சுந்தவிருத்தம் அ அ-பா வெள்ளேவேலை வ்பாச்யாம். உரை

மூ.—வெள்ளேவேலைவெற்புநாட்டி வெள்ளெயிற்றாவளாய்
அள்ளலாய்க்கடைந்தவன் றருவரைக்கோராமையாய்
உள்ளநோய்கள்தீர்மருந்து வானவர்க்களித்தவர்
வள்ளலாரையன்றிமற்றோர் தெய்வமுள்ளதெப்பதே.

எண்பதிதட்டாம்பாட்டு. (வெள்ளையித்யாதி).

வெள்ளை	வெண்ணமையையுடைய
வேலை	ஸமுத்ரத்திலே, க்ஷீராப்தியிலே யென் றபடி;
வெற்பு	மந்தரமாகிற பர்வதத்தை
நாட்டி	நட்டு
வெள்	வெளுத்திருக்கிற
எயிற்று	தந்தங்களையுடைத்தான
அராவு	வாஸுகியாகிற பாம்பை
அளாய்	அளாவி, சுற்றியென்றபடி,
அள்ளலா	நிபிடமாகும்படி ("அள்ளேகாதும்தெறிவும் கூர்மையும்" என்னக்கடவதிறே)
கடைந்தவன்று	மதி(யி)த்தவன்று,
அரு	துர்த்த(உ-யர்)ரமான
வரைக்கு	மந்தரபர்வதத்துக்கு
ஓராமையாய்	தா(யா)ரகமான அத்விதீயகூர்மமாய்; (அன்றிக்கே, தாரணைர்த்தமாகக் கூர்மஜாதியிலே அந்யதமனென்றுமாம்)
உள்ளநோய்கள்	துர்வாஸஶ்ராபத்தாலே யுண்டான அப்ரீப்ரவேஶ ஸத்வஜ்ஞாநபலஹாநி அஸுரபரிபவாதிகளாலுண்டான துக்கங்களாகிற நோய்களை
தீர்	நிவர்த்திப்பிக்கிற
மருந்து	லக்ஷ்மீகடாக்ஷமும், அம்ருதமுமாகிற

வானவர்க்கு	தேவதைகளுக்கு
அளித்த	கொடுத்த
எம்வள்ளலா ரையன்றி	எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்த அவ்வளதா ர்யதனை யுடையவனையன்றி
மற்றோர்தெய்	வேறொரு தேவதையை
வம்	
நான்	அநந்யப்ரயோஜநனாய் அநந்யசரண
	னையுள்ள நானும்
மதிப்பனே	ஆச்ரயணீயமாகநினைப்பேனே. (அஅ)

அவ; — எண்பத்தெட்டாம்பாட்டு. ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய அதிகாரம் ஈச்வரனிலேயென்றும் — கீழ், இதில் - அவர்கள் தங்களாபந்நிவ்ருத்திக்கு தேவரீர் கையார்த்திருக்குமபடிபரமோதாரரான தேவரீரைபொழிய வேறொருவரைதேவதையாகமதிப்பனேனென்கிறார்.

வ்யா;—(வெள்ளைவேலைவெற்புநாட்டி) வெளுத்தகுடவிலே மந்தரபர்வதத்தைநாட்டி. காளமேக நிபச்யாமனைதான் க்ஷீராப்திபிலே கண்வளர்ந்தருளும்போதை அந்தப்பரபாக(ஸாம)ரஸம் அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு அநுபாவ்யமாயிருக்க, அத்தைதக்குலைத்து ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்காக அக்கடலிலேகொடுபுக்கு மந்தரத்தைநாட்டி. (வெள்ளெயிற்றராவளாய்) வெளுத்த தந்தபங்க்தியைக்காட்டுகிற வாஸுகியை அதிலேசுற்றி. தன்னை மந்தரபர்வதத்திலேசுற்றி வலிக்கப்புக்கவளவிலே தன்பலஹாநிதோற்றப்பல்காட்டுகிற வாஸுகிக்கு பலாதா(ஜ்ஞாயா)நத்தைப்பண்ணிஅந்த மந்தரத்திலேசுற்றி. (க) "தெஜஸாநாமராஜாநம் தயாஸுவாயிதவாநுவாஸ" - தேஜஸாகராஜாநம் தாதாப்யாயிதவாந்ப்ரபு" என்னக்கடவதிறே. (எயிறு)பல்லு. (அரவு) பாம்பு. (அளாய்) அளாவி—சுற்றி.

(அள்ளலாய்க்கடைந்தவன்று) (உ) "ஸுவாஜெவியோஜெஹா

(க) வி-பு-க-க்ரு -கூ க. (உ)ரா-யு-க்ரு -ங்க.

திருச்சந்தவிருத்தம் அ அ-பா, வெள்ளோவலெய்யாக்யாகம். உருள

ஆயிஃ - அப்ரமேயோமமேஹாததிஂ " என்கிறபடியே அம்மஹார்

ணவத்தை, (க) "கடல்மாலுசுழன்றனைழக்கின்றவெ ஙி" என்னும்

படி திசைகள் எதிரேஷந்து செறியும்படி கடைந்தவன்று. (அள்

ளல்) செறிவு. " அன்று " என்கிறது — ஈச்வராபிமானிகளான

ஸகலதேவதைகளும் தங்களாபந்திவ்ருத்திக்கு அவன் கைபார்த்தி

ருந்தவன்றென்னை. (அருவரைக்கோரமையாய்) அம்மந்தரம்

ஆழங்காற்படாமே தன்முதுகிலேநின்று சுழலும்படி அத்விதீய

மான ஆமையாய்த(ய)ரித்து. அஜ்ஜாதிபிலே அங்யதமனுயென்று

மாம். (உ) " கூதிரஃஉதியூஹமவாலு கூதிஃரஙிவீஹயம

ஹரிஃ! ஜஹாஎரயிஷாநம் ஹரிதா ஹரிந்ஹாஃரிந-

கூதிரோதமத்யேபகவாந் கூர்மருபீஸ்வரயம்ஹரிஃ! மந்தராத்ரி

திஷ்டாநம் ப்ரமதேதாபூர்மஹர்முதே " என்னக்கடவதிறே.

(உள்ளோரோய்கள்) " ஈச்வரோஹம் " என்றிருக்கிறவர்களு

க்கு ஒருப்ராஹ்மணரூப மாத்ரத்தாலே தன்னையும் தன்விபூதி

யையும் அழிப்ரவேசிக்கையும், அத்தாலே ஸத்வம் குடிபோ

கையும், அத்தாலே ஜ்ஞாநாஹ்நியும் பலஹாநியும், அத்தாலேஹா

நியாலே வந்த அஸுரபாபவழமும், இவற்றால்வந்த துக்கபரம்ப

ரைகளும் நோய்களிறே. (தீர்மருத்துவனைவர்க்களிகத) இவர்

கள் துரிதங்களேபோக அம்ருதத்தையும் பிராட்டியுடையவிரூஷி

கடாக்ஷித்தையும் கொடுத்த. அம்ருதப்ரதாநத்தாலே(வை)லக்ஷண

யும், பிராட்டியுடைய விசேஷகடாக்ஷத்தாலே ஐச்வர்யத்தை

யும் கொடுத்தானென்னை. (ங) "வீதஜ்ரதவஜ்ரவிஜிதஃ

விவிதஃதுவஜ்ருஷ்டிவயுஜாநாதிதா ஷவாஹரிவக்ஷ

ஸ்ஸுஷ்யுஷ்யபா ! வுஷ்ராவிதிதி தூயவஸஹஸ்ரவராம்நிவர்ஜ்ரீராம

தாஃ-பீதம்ருதிதசபவிபிர்த்தேதைவர்க்ஷதக்ய சுழல்ததாவத்ய

மாநாதிதாதேவா ஹரிவ ஹூஸ்தலஸ்தபா ! லக்ஷ்ம்யாஷைதீரய

ஸஹஸபா பராங்நிர்ம்ருதிமாகதாஃ" என்னக்கடவதிறே. (எம்வள்

ளலானையன்றி மற்றோரிதயம் நன்மதிப்பதோ) (சு) " உரு

(க) ஜி-வாய்-எ-சு-உ. (உ) வி-பு-த-கூ-அ அ. (ஙூ) வி-பு-த-ங. (ச) தி-எ-த அ

உருஅ திருச்சந்த விருத்தம்-அகூ-பா, பார்மிருத்த் வ்யாக்யாநம்

மூ.—பார்மிருத்தபாரமுன் னெழிச்சுவானருச்சுனன்
தேர்மிருத்துமாயமாக்கி நின்றுகொன்றுவென்றிசேர்
மாரதர்க்குவான்கொடுத்து வையமைவர்பாலதாம்
சீர்மிருத்தநின்னலாலோர் தெய்வமான்மதிப்பனே. (அகூ)

ராஜராஜவிவிதே - உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே" என்கிறவிவை தார்யத்தை எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனே யொழிய அந்யப்ர யோஜநனய் அந்யஶாஸனனையிருந்துள்ள நான் வேறொருவை த்தை ஆஶ்ரயணீயமாக நினைப்பனே. (அஅ)

எண்பத்தொன்பதாம் பாட்டு. (பாரிக்யாதி)

பார்	பூமிக்கு
மிருத்த	அதிகமாகத்தோற்றியிருந்த
பாரம்	பாரத்தை
முன்	முற்பாடனய்க்கொண்டு
ஏழிச்சுவான்	ஏழிச்சுகைக்காக
அருச்சுனன்	அர்ஜுநனுடைய
தேர்	
	மிகவும் நடத்தியென்னுதல், உத்க்ருஷ்டபரிகாமாகத்தோற்றுவித்தென்னுதல்,
மாயம	பகலிரவாக்குகை முதலான வாஶ்சர்யங்களை
நின்று	முகம் தோற்றுமே நின்று
கொன்று	எதிரிகளைக்கொன்று
வென்றிசேர்	தங்களை ஜயபாகி(லாபி)க்களாக அபிமாநித்துக் கொண்டிருக்கிற
மாரதர்க்கு	தர்யோதநாதி மஹாரதர்க்கு
வான்கொடுத்து	வீரஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுத்து

திருச்சந்தவிருத்தம், அகo-பா, பார்மிகுத்த வ்யாக்யாநம், உரை

வையம்	பூமியானது
ஐவர்	பஞ்சபாண்டவர்களுடைய
பாலதாம்	பக்கத்தகாம்படி
சீர்	புகழை
மிகுத்த	அதிகமாகப்பண்ணின
நின்னலால்	உன்னையொழிந்த
ஓர் தெய்வம்	ஒரு தேவதையை
நான்	"ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதீ" என்றறிந்தான்
மதிப்பனே	ஆஶ்ரயணீயமாகநினைப்பேனே? (அகo)

அவ;—எண்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. ப்ரஹ்மாதிகளையும் மேன்மைகுலையாதபடி நின்று ரக்ஷித்தவளவன்றிக்கே, (க) "கூர ஷாஶ்ரயாஃ கூரஜ்ஞைலாஃகூரஜநாஶ்ரயாவாஃ- க்ருஷ்ணப்ரயாஃ க்ருஷ்ணபலாஃ க்ருஷ்ணநாதாஃபாண்டவாஃ" என்கிறபடியே பாண்டவர்களுக்கு தூதப்ரஸாரத்யங்களைப் பண்ணித்தாழநின்று ஸத்யஸங்கல்பஞ்ஞர்க்கொண்டு அவர்கள் விரோதிவர்க்கத்தை அழியச்செய்து ராஜ்யத்தைக் கொடுத்த உன்னையொழிய வேறொருதெய்வமுண்டென்று நான் நினைத்திருப்பனே வென்கிறார்.

வ்யா.— (பார்மிகுத்தபாரம்) ஸர்வம்ஸஹமான பூமி தன்னால் பொறுக்கவொண்ணாதென்று சொன்னமிக்கபாரத்தை. (உ)"காஶ்யபநீஹ-ஶ்ரீகாயாவிஸ்ர - காலநேமிர்ஹதோயோஸ்ர" என்று தொடங்கி, (க) "தயாநிதயே மஹாவீர்யாஃ நரயாணாமஹம்நரஷபஃ | ஸஜ-தூஸ்ராஶ-ராஜ்ஞாம்தாஸ்ய ஸ்வாஸ்மம்வ்யாதஶ-தி-தவ - தகாங்யேசமஹாவீர்யா க்ருபாணம்பவநேஷ-மீத - ஸமுத்பந்நாதராத்மாநஸ்தாந்ஸங்க்யாதுந்ஸைதேஸ்ர" என்றுளிறு(முன்னெழுதிச்சுவரைநுச்சுனன் கர்மிஷ்ட) தான்முற்பாடனுப்; அத்தைதத்தவிர்ப்பிக்கைக்காகஅர்ஜுநனைடயதேரைப்பார்த்தப்பார்த்தவிடமெல்லாம்நடத்தி, அர்ஜுந

(க) பார-த்தோ-கஅங். (உ) வி-பு;-நி-க-உங. (ங) வி-பு;-நி-க-உங.

நனுக்குத் தான் முற்பாடனுகையாவது - (க) "விஸ்ரஜ்ஜவஸரா
ரஜ்ஜாவழி-விஸ்ருஜ்யவஸரராஞ்சாடம்" என்று இரண்டாக அர்ஜு
நன (உ) 'கரிஷ்யேவசனமஜ்ஞவ - கரிஷ்யேயவசநாந்தவ" என்ன
ப்பண்ணுகையும், யுத்தமத்யத்தில் விஜயபரிகரங்களில் உத்க்ருஷ்
டபரிகரம் தேரென்று எதிரிகள் மதிக்கும்படி தேரைநடத்து
கையும், ஆயுதமெடுக்கக் கடவதன்றாக ப்ரதிஜ்ஞைசெய்த பண்ணுகை
யாலே ஸாரத்யவேஷத்திலே அதிகரித்துத் தேரைக்கொண்டே
விஜயவ்யாபாரங்களைடயப் பண்ணிவைத்து. (மாயமாக்கி)
ஆச்சர்யங்களை யுண்டாக்கி. அதாவது - பகலே இரவாக்குகை
யும், "ஆயுதமெடேன்" என்று ஆயுதமெடுக்கையும். ஆப்ரிதார்த்
தமாகக் காலவ்யவஸ்தையையும் தன்ஸ்வபாவ வ்யவஸ்த்தையை
யும் அழித்தானென்கை. (நின்றுகொன்று) அர்ஜுநன் செய்
தானென்று இப்படி முகந்தோற்றுமே நின்று எதிரிகளைக்கொன்று,
(வென்றிசேர்மாருதர்க்குவான்கொடுத்து) "நாம்யுத்தோற்முக
தானவன்று விஜயமும் நம்மது, அத்தாலே பூமியும் நம்மதாகக்
கடவது" என்றிருந்த மஹாரதரான துர்யோதநாதிகளென்ன,
அவர்களுக்குத் துணையாய்வந்த க்ரோணாதிகளென்ன, இவர்க
ளுக்கு வீரஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுத்து, (வையமைவர்பாலதாம்
சீர்மிகுத்த நின்னலால்) அவர்களுக்கு "ஒருபகல்யாஸமுங்கொ
டோம், ஸாகல்யோ எங்களது" என்ற பூமியைப் பாண்டவர்கள்
பக்கலிலேயாம்படி புகழ்மிகுத்தவுன்னுடையபுகழ். (சீர்) புகழ்.
பாண்டவர்கள் விஜயிகளாய்ப் பூமியை ஸாகல்யமனுபவித்தார்க
ளென்னும்படி புகழ்மிகுத்தவென்னுதல்; 'ஆப்ரிதபக்ஷபாதி"
என்னும் தன்புகழ்மிகுத்தானென்னுதல். (ஓர்தெய்வம் தான்
மதிப்பனே) ஆப்ரிதபக்ஷபாதி யென்றறிந்த நான் வேறொருவனை
வத்தை ஆச்ரணீயமாக நினைப்பேனே. ... (புக)

(க) கீ-க-சன. (உ) கீதை-க-அ-ஸ்ரு.

திருச்சந்தவிருத்தம், கூ0-பா, குலங்களாய வ்யாக்யாநம் உரை

மூ.—குலங்களாயவீரிரண்டி லொன்றி லும்பிறந்திலேன்
நலங்களாயகற்கலைகள் நாவி லும்நவின்றிலேன்
புலன்களைந்தும்வென்றிலேன் பொறியிலேன்புனிதனின்
இலங்குபாதமன்றிமற்றோர் பற்றிலேனெம்மீசனே. (கூ0)

தொண்ணூறும்பாட்டு. (குலங்களாயவித்யாதி)

(இப்பாட்டிலே "பொறியிலேன்" என்கிற பகம் துடங்கிக் கீழ்நோக்கிக் காரணபரம்பரையைச் சொல்லுகிறதென்றும், "குலங்களாய" என்று துடங்கி-பாடகத்தாலே கார்யபரம்பரையைச் சொல்லுகிறதென்றும் இரண்டு நிர்வாஹம்)

அதில் முந்தினது-

பொறியிலேன் ஸப்தாதிவிஷயங்களிலே அகப்பட்டு நின்றேன்; (பொறியென்று- யந்த்ரமாய், மநுஷ்யாதி க்ரஹணயந்த்ரஸ்த்ருஷ்மான ஸப்தாதிவிஷயங்களைக் காட்டுகிறது. "இல்" என்று-ஓடமாய், அதிலே அகப்பட்டேனென்கிறது.)

புலன்களைந்தும் (அதுக்கடியாக) பஞ்சேந்த்ரியங்களாயும்

வென்றிலேன் ஜயித்திலேன்;

நலங்களாய (அதுக்கடியாக) சேதநருடைய குணநாகுணமாக நல்வழிநடத்துகிற

நல் நன்றான

கலைகள் வேதங்கள்

நாவிலும் நாவிலும்

நவின்றிலேன் ஸேவிக்கப்பெற்றிலேன். (நவிலுகையாவது ஸேவிக்கை.)

ஈரிரண்டாய (அதுக்குடியாக) நாலுவகைப்பட்டிரு
க்கிற
குலங்கள் வர்ணங்களில் வைத்துக்கொண்டு
ஒன்றிலும் ஒரு வர்ணத்திலும்
பிறந்திலேன் பிறக்கப்பெற்றிலேன்;
இது முந்தின நிர்வாஹம்.

(இனி யதாபாட நிர்வாஹம்;-ஸப்தார்த்தம் அதுவாயி
ருக்கச்செய்தே, ஒன்றிலும் பிறந்தி
லேன், பிறவாமையிருலே நாலிலும்ந.
ன்றிலேன்; நவிலாமையாலே டுலு
ன்கஜை வென்றிலேன், வெல்லாமை
யிருலே பொறியிலகப்பட்டேனெ
ன்று கண்டு கொள்வது).

தூணீ கை விஷயப்ராவண்யத்காலே ஆஸுரத்தரா
யிருக்குமவரையும் ஸுரத்தராக்கு
வல்ல ஸுரத்தி யுடையவனே:

தின் உன்னுடைய
இலங்கு ப்ரகாஸிக்கிற
பாதமின்றி திருவடிகளையொழிய
மற்றோர்பற்று வேறொரு ஜீவநோபாயம்
நிலேன் உடையவனல்லேன்;
னம் அகிஞ்சநராயும் அகதிளாயுமிருக்கிற
வெங்களுக்கு
நசினை நிர்வாஹகனெவனே

[எமீசினை! குலங்களாயவென்று தொடங்கி அந்வயம்]

திருச்சந்தவிருத்தம், கூ0-பா குலங்களாய வ்பாக்யாகம் உகூக

அவ.—தொண்ணூறும்பாட்டு. உன்னையொழிந்தாரொரு வர் ஆஸ்ரயணீயரல்லரென்று தம்முடைய அநந்யகதித்வம் சொன்னார் - கீழ்; இப்பாட்டில் - ஆஸ்ரயணீயர் தேவரீரே யாகிலும் தேவரீர்விதிக்கைக்கு தேவரீர்திருவடிகளையொழிய என்பக்கல் உபாயமென்று சொல்லலாவது தில்லையென்று தம்மு டைய ஆகிஞ்சந்யத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

வ்யா.—(குலங்களாயவித்யாதி) இப்பாட்டு "பொறியி லேன்" என்கிற பதந்தொடங்கிக் கீழ்நோக்கிக் காரணபரம்பரை யாலேயும், பாடக்ரமத்தாலே கார்யபரம்பரையாலேயும் இர ண்டுமுகமாக நிர்வஹித்துப்போரும். நம்மை லபிக்கைக்கு உம் முடைய பக்கலுள்ளதென்னென்ன; ஸம்ஸாரபீஜமான ஸப்தாதி விஷயங்களிலே அகப்பட்டு நின்றேன், இதிறேனென்பக்கலுள்ளது. "பொறி" என்று - ஸப்தாதிவிஷயங்களைச் சொல்லுகிறது. வேறு காற்றத்தைக்காட்டி அகப்படுத்திக் கொள்ளுமதானையாலும், அகப்பட்டால் பின்பு புறப்பட விரகற்றிருக்கையாலும், விஷ யத்தோடே தலைக்கட்டுகையாலும். ஸப்தாதிவிஷயங்களே புரு ஷார்த்தமென்று ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிற ஸம்ஸாரத்தி லே இது அகப்படத்தகாதென்றறிந்த நீர் அவ்விஷயங்களிலே இந்த்ரியங்கள் போகாமே நோக்கமாட்டிற்றிலீரோ வென்ன; (புலன்களைந்தும் வென்றிலேன்) இந்த்ரியங்கள் ஸ்வவிஷயத்திலே யெண்ணெக்கொடுபோக அவையிட்ட வழக்காய்த்திரிந்தே னித் தனைபோக்கி, அவற்றிலே ஒரிந்த்ரியத்தை நியமிக்க க்ஷமனல்லேன். (க) "ஹந்யாணி வ்ருஜாயீந்ரி ஹராந்ரிவ்ருஷலாம்ஜநை: இந்த்ரியாணிப்ரமாதீநி ஹராந்திப்ரஸபம்மந:" என்னக்கடவதிறே.

அரு;—தொண்ணூறும் பாட்டு. (பாடக்ரமம்) பொறியிலேன்தொட ங்கி பதம்பெறியாமல் கீழ்நோக்கி அவரோஹணமாகவருகை. (கார்யபரம் பரையாவது) ஒன்றிலுடையகார்யம் ஒன்றிலுக்காகக்கொண்டு ஆடிதொட ங்கி மேல்நோக்கி ஆரோஹணமாகப்போருகை.

(க) கீதை-உ-கூ0.

உசுச திருச்சந்தவிருத்தம் கூ-பா, சூலங்களாயவ்யாக்யாநம்.

(க) "யவெஉஃணவாவ்வநஃஉதி - தர்மேணபாபமபநுததி" என்றும், (உ) "ஸாவெஸ்ரஃஸாஜ உவாசதஃ - ஸாந்தோதாதாந்த உபரதஃ" என்றுமித்யாதிகளாலே லோகங்கள் இந்த்ரியஜயத்துக்கு வழிசொல்லாநின்றன, அவ்வோகங்களிலே யிழியமாட்டிற்றிலே னோ வென்ன;

(சூலங்களாய நற்கலைகள் காலிலும் நவின்றிலேன்) சூலங்களாய கலைகளாவது - (கூ) "மெதுமாணவிஷயாவெஃாஃ-த்ரைகுண்யவிஷயாவேதாஃ" என்கிறபடியே சேதநருடைய குணதுகூலமாக நின்றநின்ற நிலைகளிலே நல்வழிபோக்கும்படி மாதாபித்ருபதங்களிற்காட்டிலும் வத்ஸலதரங்களாலை. நற்கலைகளாவது - மோக்ஷதத்வாதங்களிலே நோக்கையுடைத்தாகை. இப்படிப்பட்ட காலுவேதங்களிலும் ஸீலிக்கப் பெற்றிலேன். கவிலுதல்-பயிலுதல். (கலை) வேதம். ப்ரகமநத்திலே அத்யயநம் பண்ணிநோக்கிறே தத்பலமான அநுஷ்டாநம், அதிறே இந்த்ரியஜயத்துக்கு ஸாதநம். ஆக இப்படி இந்த்ரியஜயத்தில் காண் தாரஸ்தத்வனென்னை.

இந்த இந்த்ரியஜயத்துக்கு ப்ரதமாநமான அத்யயநாதிகளில் இழியாதொழியாவனென்னில்; (குலங்களாயவீரிரண்டு லொன்றிலும் பிறந்திலேன்) உபநயநக்ரியாலே இழியாதொழிந்தேனல்லேன், அயோக்யனாகையாலே யிழியப் பெற்றிலேன். அத்யயநம் த்ரைவர்ணிகாதிகாரமிறே. சதுர்த்தவர்ணத்திலேஜநித்தவனுக்கும் பாகயஜ்ஞாதிகாரமுண்டு; த்ரைவர்ணிக ஸாஸ்த்ரஸ்ரவணத்திலே அதிகாரமுண்டு, அத்தாலே விரோதிபாபம் போகையாலே இந்த்ரியஜயத்துக்கு ஸாதநமாகலாம்; அந்காலுவர்ணத்திலும் பிறக்கப்பெற்றிலேன்; இவ்வுதக்ருஷ்ட வர்ணத்திலே ரிஷிபுத்ரராய்த்திருவவதரித்து விவர்காலுவர்ணத்திலும் பிறந்திலே னென்பானென்னென்னில்; யதுகுலத்

(அதிகாரமிறே) "நாலுவர்ணத்திலுமென்பானென்னென்ன" என்றநுரிப்பது. (பாகயஜ்ஞாம்) யாகத்துக்கு ப(வி) சிக்ஷைக்கு காஷ்டாரதி

(க) தை-நா-எசு. (உ) ப்ருஹ-சுசா-உசு. (கூ) கீதை-உ-சாரு.

திருச்சந்தவிருத்தம்-கூ0-பா, குலங்களாயவ்யாக்யாகம்- உகூ(

ிலவந்தவதரித்தக்ருஷ்ணன், வளர்ந்தருளின கோபகுலத்தை யே தனக்குக்குலமாக நிஜனைத்திருந்தாப்போலே இவரும், வளர்ந் தருளினபடியைநிஜனைத்தருளிச் செய்கிறார். (க) ''மொவொவொ யாஉவஂவஂஶஂஜுஜுஹூஷஸரிஷ்யதி - கோபாலோயாதவம் வம் ஶம் மக்நமப்யுத்தரிஷ்யதி'' என்று அவதரித்தகுலம் † கோப குலம், ரக்ஷயகுலம் யதுகுலமாகச் சொல்லாநின்றதிறே. (உ) 'ஸவிதாயஷு-மவொஷிகூ:- ஸபிதாயஸ்துபோஷகஃ'' என்னக் கடவதிறே.

அதவா, நாலுவர்ணத்திலும் எனக்கந்வயமில்லாதபடி யாலேத்ரைவர்ணிகர்க்கே விஹிதமான அத்யயநத்துக்கு அயோ க்யனானேன், அத்யயநம் பண்ணப்பெறுமையாலே வேதார்த் தஜ்ஞநாமில்லையாய், அதின்பலமான வேதார்த்தாநுஷ்டாந மில்லாமையாலே இந்த்ரியஜயம் பண்ணப்பெற்றிலேன், அஜிதேந் த்ரியனைகையாலே விஷயங்களின்கையிலே அகப்பட்டுநின்றே னென்கிறேனென்னவுமாம்.

ஸம்ஸாரபீஜமான விஷயாத்யாஸப்ராவண்யமொழிய உம்மு டைய பக்கலொரு முதலில்லையாகில், உமக்கு உஜ்ஜீவந மேறதாவதாக நீர்நிஜனைத்திருந்த தென்னென்னில்; (பூர்வ) விஷயாத்யாஸ ப்ராவண்யத்தாலே † (அநுஷ்டாந காரண மாகத்) தந்தாம்பக்கல் அஸாதாரணராய்த் தந்தாம்பக்கல்ஸாதாரண மேறதாவின்றிக்கே யிருக்கும் குறைவாளரையும் ஸ்வஸ்பர்ஶத் தாலேஸாதாரணஸ்வரூபத்தினையுடையவனல்லேயோ, அதா வது-உத்தாரகனுமிவனென்ன, வேதஸ்பர்ஶமென்ன, வேதார்த் தாநுஷ்டாநமென்ன, இவற்றினுடையஸ்தாநத்திலேபகவதநுக்ர ஹம் நின்றுவிஷயாத்யாஸ ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்தருளுகை. (இப்படிஸாதாரணனான பரமன்றி மற்றோரும் பற்றிலேன்) - இருட்டு மிக்க தினையும் விளக்கெரிய விரும்பறுமாறேபோலே குறைவாளர்க்கு முதல்நிகரான உபகரணமாலேயினாலுண்டான நின்றுவிஷயாத்யாஸ

(க) வி-பு-நி உ0-ச கூ. (உ)

† கோபாலகுலமாகச் சொல்லாநின்றதிறே. † குண்டவித மதிகபாடம்.

உன் திருச்சந்நிதிக்கு ஆபரணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹமாகிய நின்றனக்கு அணைக்கலம் புகுந்த வென்னை அஞ்சலென்ன வேண்டுமே] என்றவாறு.

மூன் — ஆதிகாலத்திலே

வேலை — எல்லையான, அன்றிக்கே - திரைக்கின்

ற்ற திரையையுடைய

நீர் — ஏகார்ணவஜலத்தை

பணைத்து — ஸ்ருஷ்டித்து

அதில்கிடந்து — தேகதேபமானகூர்மாப்திபிலே கண்

வளர்ந்தருளி

கடைந்து — தேவர்களுக்காக அந்தகூர்மாப்தி

யைமதநம்பண்ணி

அடைத்து — ((அந்தத்தேவர்களுக்கு விரோதியான

ராவணநிரஸநார்த்தமாக) லங்கை

பந்தத்தாலே அந்தகூர்மாப்திஸஜ்ஜா

தியமான கடலை அடைத்து

விடை — எருதுகளுடைய

குலங்கள் — நாநாவர்ணங்களான

எழுடர்த்து — எழுபரிநிரித்து

வென்றி — ஜயசீலமான

வேல் — வேல்போலேயிருக்கிற

கண் — கண்களையுடையளாய்

மாதரார் — யௌவநாரம்பத்தை யுடையளானநம்

பின்னைப் பிராட்டியுடைய

கடி — செவ்விதியாரும் பரிமளத்தேனும்

கலந்த — சேர்ந்த

தேன் — தேன்கலை

புணர்ந்த — ஸம்ச்லேஷித்த

காவியாய — பசுக்களுக்கு நிர்வாஹகனான விடை

யனேவமோ;

திருச்சந்தவிருத்தம்கூ உ-பா, விடைக்குலங்கள்வ்யாக்யாநம்.உளகு.

நின்றனக்கு உனக்கு
அடைக்கலம்புகுந் } ரக்ஷணீயத்வே பரமென்றுபற்றினை
—தை
என்னை அநந்யபோஜனனிவன்னை
அஞ்சுவென்ன வே } "பயப்படாதேதிகாள்" என்றிரு
ண்டுமே } வார்த்தை யருளிச் செய்யவே.
ணும். (கூ உ)

அவ;—தொண்ணூற்றிரண்டாம்பாட்டு "'நின்னையென்னுள்ளீக்கல்'' "என்றீர், நாம் உம்மையகலாதாழிகைக்குநம்மனவிலே. நீர்செய்ததென்ன, நாம் உமக்குச் செய்யவேண்டுவதென்?" என்ன; நிருடாதிகபரண்யரான தேவரீர்திருவடிகளிலே ப்ரபந்நனை என்னை "உன்னுடையகார்யம் எனக்கு ப(ஜ)ரம், நீ பயப்பட வேண்டா" என்று என்பயந்தீர (க)"ஶரஸ்வம்-மாஸுச:" என்னை வேணுமென்கிறார்.

வ்யா.—(விடைக்குலமித்யாதி) "முன் - வேலைநீர்படைத்து, அதிற்கிடந்து - கடைந்து - அடைத்து - விடைக்குலங்களேழு டர்த்து வென்றிவேல்கண் மாதராள் கூடிக்கலந்தேள்புணர்ந்து, காலியாய-நின்றனக்கடைக்கலம் புகுந்தவென்னை அஞ்சுவென்ன வேண்டும்" என்றந்வயம். (முன்வேலைநீர்படைத்து) (உ)"கவ, வனவஸவஜ-ரஉள-அப, ஏவஸஸர்ஜாதௌள" என்கிறபடியே ஏகார்ணவ ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி. "வேலைநீர்" என்று - எல்லை யான கடலென்னுதல்; திரைக்கிளர்த்திரையுடைத்தான கடலென் னுதல். "வேலை" என்று - எல்லையும், திரையும். "நீர்" என்று - கடல். (அதில்கிடந்து) அதிலே கிடந்து; "ஸ்ருஷ்ட மான ஜகத்திலே சேதநர்க்கு ஆஶ்ரயணஞ்சிறந்தவன் ஶரண்யரான நாம் தூரஸ்தராக வொண்ணாது" என்றுகருணாப்திபிலே கண்வளர்ந்தருளி. (கடைந்து) அக்கிடை பலித்து தேவர்கள் ஐஶ்வர்யத்தைப்பிழைத்து, (கூ) "ஶரணமஜாநதாமவராவதா வஜ

(க) கீ-க-அ-கூஉ (உ) மநு-க-அ. (கூ) வி-பு-க-கூ.

உளஉ திருத்சுந்தரிருத்தும்கஉ - பாவிடைக்குலங்கள்வ்யாச்யாகும்
வ்ய। ஒவதாமணாஃ - ஸரணம்த்வாமநுப்ராப்தாஸ்மைஸ்தாதே
வ்தாகணஃ" என்கிறபடியே ஸரணம்புகுர; அவர்கள் இழந்தவற்
றை, கடலைக்கடைந்து அக்கடலிலே யுண்டாக்கிக்கொடுத்த
வனென்னுகை, (அவைடத்து); அந்த தேவதைகள் குடியிருப்பழி
யும்படி அதிக்ரமத்திலே நடந்த ராவணதி கண்டக நிரஸநார்த்.
தமாக, தஸரதாத்மஜனுய் வந்தவதரித்து லவணாஸ்ரவத்தை
யுடைத்து.

(விடைக்குலமித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸரண்யனுய்
அவர்களாபத்திலே உதவினவளவன்றிகே, தாழ்ந்தார்க்கு
ழுகம்கொடுக்கைக்காக கோபலஜாதியனுய் வந்தவதரித்து ராகவ
த்தபடி சொல்லுகிறது மேல்; (விடைக்குலங்களேழுடர்த்து)
விடையேழுடர்த்தென்னுதல், விடைக்குலமடர்த்தென்னுதல்
செய்யாதே, இப்படி சொல்லுகிறது - (க) "ஜாதரூபவர்ணாயை
வஜுஷ்டி - சாதுர்வர்ண்யம்மயாஸ்ருஷ்டம்" என்கிறபடியே தே
ஜாதியிலும் வர்ணபேதமுண்டாகையாலே நாநாவர்ணமான
ரிஷபங்களேழையுமடர்த்து. நப்பின்னைப் பிராட்டியாட்டை
போகத்துக்கு இடைச்சுவராகையாலே நாநாரஸ்வபாவங்களான
விடையேழையு மூட்டியாக கொரித்து. (குலம்) வர்ணம். "கு
லங்களாய வீரரண்டிலொன்றிலும் பிறந்திலேன்" என்றுநிறே.

(வென்றிவேல்கண் மாதரார் கடிக்கலந்த தேன்புணர்ந்த
காலியாய) (உ) "ஜிதஸ்தவோணரீகாக்ஷ - ஜிதந்தே புண்டரீ
டஉ
காக்ஷ" என்றும், (ங) "தூதூதெய்கண்கள்" என்றும்சொல்லுகிறப
டியே ஸர்வரையும் கண்களாலே தோற்பிக்கும் தவரீரையும்
தோற்பிக்கவல்ல நோக்கையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய
பரிமளிதமான தேஹளாயநுபவித்து: அவளுக்குபரியமாக ரக்ஷ
காபேக்ஷையுடைய பசுக்களுடையும் ரக்ஷணமே ப்ரயோஜநமாகி
ருக்குமவனே. (சு) "ஸவ-ம்ஹயஃ - ஸர்வகந்தஃ" என்கிற அவன்
தி நுமேனியையும் பரிமளிதமாக்கும தேஹளண்ணை (ஙு) "யா
வதிஷ்டகுஷாரிணீ - யுவதிஸ்தகுமாரிணீ" என்கிறபடியே ஸ்வ

(க) கீ-. (உ) ஜித-க-க. (ங) தி-வாய்-கூ-கூ. (சு) சாந்தோ-ங-க-க-

திருச்சந்தவிருத்தம், கூ-பா, விடைக்குலம்வ்யாக்யாநம் உளந-

ஸத்ருஶமான பருவத்தை யுடையவளாகையாலே செவ்வியையு

டைய தோளென்னவுமாம். (வென்றிவேல்கண்) வென்றியைவி

ளைக்கும் வேல்போலே நோக்கையுடைய கண். "கடி" என்று-

செவ்வியும், நாற்றமும்.

(இன்றனைக்கடைக்கலம்புகுந்தவென்னை) (க) "யொவ்ஹ

ணம் விஷயாதிவைலக்ஷண்யே - யோப்ரஹ்மாணம் விதாதாரம்பூர்வம் -

ஜநயதி-வைதிகாந் ப்ரஹ்மணஜநம் ப்ரவேதாந்ச - முமுக்ஷுர்

வைஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" என்று ஜகத்காரணவஸ்து ஶரண்

யமென்னுமிடம் ஸ்ருதிஸித்தம். (உ) "ஶரணஞ்ஜநவ்ரஜ-

-ஶரணந்த்வாமநுப்ராப்தாஃ" என்றும். (ங) "லோகநாம

கூவைரோயஜ்ஞ-லோகநாதம் த்வம்பரோதர்மம்" என்றும் வ்யூ

ஹவிபவங்களில் ஶரண்யதை ஆப்தவாக்ய ஸித்தம். (அந்ன

ன்றிக்கே, (சு) "ஶரஜகம்ஶரணம்வ்ரஜ-மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ"

என்று தேவரீர் திருவடிகளிலே ப்ரவணனை என்ன. (எனினை)

அந்யஶரணனை என்ன. அடைக்கலம் புகுந்தவனை-

என்கார்யம் தேவரீர்க்கே பரமென்று பற்றினை. (ரு) "தவைவ

வாஸ்மிஹிஶாஃ-தவைவாம்மிஹிபராஃ" என்னக்கடவதிறே. (அந்

சலென்னவேண்டுமே) தேவரீர் பூர்த்தியையும் என்நிறுமையை

யும் இடைச்சுவரான் விரோதியின் கநத்தையும் பார்த்து நானந்

சாதகபடி (ஞ) "ஶாஶ்வதீ-மாஶாஃ" என்று ஒருவார்த்தை அரு

ளிச்செய்ய வேணும். (ட) "ஶரஜகம்ஶரணவ்ரஜ-மாமேக

கம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்றதேவரீர்க்கு, (ண) "ஸர்வதர்மாந்பரித்யை

வாகஹம்த்வாஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யா

மி") ஶாஶ்வதீ - மாஶாஃ" என்னைகுறிதேகா? ... (கூஉ)

அரு'—தொண்ணூற்றிரண்டாம் பாட்டு. (இழந்தவற்றை) இழந்த

பதார்த்தத்தை. (கழிக்கலந்த) கலக்கை - எங்கும்வ்யாபிக்கையாய், அத்தா

ல்மிகுதிசொல்லுகிறது, "நின்றனக்கு" என்கையாலே வ்யூஹவிபவாந்தர

ங்களைவ்யாவர்த்திக்கிறது. ... ... (கூஉ)

(க) ஸ்வே-சு-கவ. (உ) வி-பு-க. (ங)

(ச) கீ கவ-சுசு. (ஞ) ஸ்தோ-ரத்-

உனது திருச்சந்தவிருத்தம், கூக-பா சுரம்பரங்கு வ்யாக்யாநம்

மூ.—சுரம்பரங்கு கண்டுழாய் துணைத்தல்ர்ந்த பாதமே
விரும்பிநின்றிறைஞ்சுவேற் கிரங்கரங்கவாணனே
கரும்பிருந்தகட்டியே கடற்கிடந்த கண்ணனே
இரும்பரங்கவெஞ்சரந் துரந்தவில்விராமனே. (கூக)

தொண்ணூற்றுமூன்றும் பாட்டு. (சுரும்பிக்யாதி).

சுரும்பு	ஸ்வதேதாமதுரமாய்
இருந்த	ஸ்வாபாவிகமானரஸ்யதையையுடைய
கட்டியே	ஸர்க்கரைபோலே போக்யனென்வனே;
கடல்	க்ஷீராப்திபிலே [(கட்டி-கன்னல்)
கிடந்த	கண்வளர்ந்தருளுகிற
கண்ணனே	ஸுலபனானவனே;
இரும்பு	இரும்புபோலே க்ருடமானஎதிரிகள்
அரங்க	அழுந்தும்படி [ஸரீரத்திலே
வெஞ்சரம்	அக்நிபோன்ற பாணங்களை
துரந்த	நடத்தின
வில்	தநுஸ்ஸையுடைத்தான
இராமனே	தபோதாத்மஜனானவனே;
அரங்கவா ணனே	} கோயிலுக்கு நிர்வாஹகனானவனே!
சுரும்பு	வண்டுகள்
அரற்று	படிந்திருக்கிற
கண்	குளிர்ந்திருக்கிற
துழாய்	திருத்துழாயானது
துணைத்து	ஸ்பர்ஸித்து
அலர்ந்த	விகஸித்துவருகிற
பாதமே	உன்னுடைய திருவடிகளையே
விரும்பி	ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாகவருசித்து
நின்று	ஆத்மாந்தமாக நின்று
இறைஞ்சு வேற்கு	} அநுபவிக்கையிலே யிழிந்த வெனக்கு
இரங்கு	க்ருபைபண்ணியருள வேணும் (கூக)

திருச்சந்தவிருத்தம், கூடா, சுரம்பரங்கு வ்யாக்யாநம். உளரி

அவ;—தொண்ணூற்றுமூன்றாம்பாட்டு. "அடைக்கலம்
புகுந்தவென்னை யஞ்சலென்னவேண்டுமே" என்று - என்பயங்
கெட (க) "ஶாஸ்வத-மாஸ்தாந்" என்னவேணுமென்றார்-கீழ்; "அ
வ்வளவே அமையுமே" என்ன "உபாயாந்தரங்களைக்காட்டி என்னை
அகற்றுதாழிகைக்காகச்சொன்ன வார்த்தையன்றோ அது; தே
வரீருடையநிரதிஶயபோக்யதையைக்கண்டு அநுபவிக்க ஆசை
ப்படுகிற வெனக்குவிஷபாந்தரநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக தேவரீரை
யே தான் அநுபவிக்கும்படி என் பக்கலிலே இரங்கியருளவேணு
ம்" என்று பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே, அநுபவத்தையபே
க்ஷர்.

வ்யா. (சுரும்பரங்குதண்டுழாய்) தூதைத்தலர்ந்தபாதமே)
வண்டுபடிந்து ஸ்ரமஹரமான திருத்துழாய்க்காரானது அலர்ந்
தவருகிற திருவடிகளேபே. இத்தால் - திருத்துழாயோட்டை
ஸம்பந்தத்தாலே ஸ்வாதிக வஸ்துவென்று மிடத்தையும், திரு
வடிகளோட்டைச்சேர்த்தியாலே திருத்துழாய்க்குச் செவ்வியும்
விகாஸமும் முண்டாகையாலே, திருவடிகளோடே சேர்ந்தா
ர்க்கு செவ்வியும் விகாஸமுமுண்டாமென்று மிடத்தையும்,
திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதமாயிருக்கையாலே நிரதிஶயபோ
க்யமென்று மிடதனைதையும் சொல்லிற்று.

(விரும்பிநின்றிணைந்து வேற்கிரங்கு) அநுபவருசிபிறந்து
அநுபவிக்கையிலே யிழிந்த வெனக்கு இரங்கு. "இவன் நாபகர
மானவிஷயாந்தரத்தில்நின்றும் மீளுவான், நிரதிஶயபோக்யமா
னதம்மையநுபவிப்பான்" என்றுக்ருணைபண்ணியருளவேணும்.
தேவரீர்க்கு ஒருஇரக்கமாத்ரம், அது இவ்வாத்மாவுக்கு உஜ்ஜீ
வநம்; ஆனபின்பு இத்தனையும் செய்தருளவேணும். (அரங்கவ
ணரே) கோயிலுக்கு நிர்வாஹரைப்போலே காண்பாரிக்கருந்

அரு;—தொண்ணூற்றுமூன்றாம் பாட்டில். (துலங்கு) செம்மையாய்;
(இரக்கமாத்ரம்) எனக்குஜ்ஜீவநமென்று பூரிப்பது. ஆழிக்கட்டியாலையிலை

(க) ஸ்வேதத-க்ஷி ஸ்ரு.

உளசு திருச்சந்தவிருத்தம் கூடபா சுரம்பரங்கு வ்யாக்யாகம்.

ருகிறவனே.. தந்தாம்பக்கல் முதலின்றிக்கேயிருக்க அநுபவத்
திலேயிழிந்தவர்களுக்கும், தேவரீரழகாலே விஷயாந்தரப்ராவண்
யத்தைத் தவிர்த்து, தேவரீர்பக்கல் ஆதரத்தைப்பிறப்பித்து
அநுபவிப்பிக்கைக்காகவன்றோ கோயிலிலே வந்து கண்வளர்ந்த
ருளுகிறது (க)"போததே யென்று சொல்லிப்புருந்து
தன்பாலாதரம் பெருகவைத்த வழகன்" என்னக்கடவதிறே.

(கரும்பிருந்தகட்டியே) இவர்க்குருசிபிறப்பித்த வபாத்யா
யரைச் சொல்லுகிறது. கோதுண்டாதல், கழிக்குமம்ரு முண்
டாதலின்றிக்கே ஸ்வதோரமுகமாய் ஸாரஸ்யத்தையுடைத்தாய்
பாகவிஶேஷத்தால் வந்த ஸாரஸ்யமின்றிக்கே ஸ்வாபாவிகமான
ஸாரஸ்யத்தை யுடைத்தா யிருப்பதொரு கண்ணல்போலே
நிரதிஶய போக்யனானவனே. (கடல்கிடந்தகண்ணனே).
பெரியபெருமாளுடைய அவதாரகந்த (கூ) த்தைச்சொல்லு
கிறது. திருப்பாற்கடலிலே அசேஷ நிரவதிகமாகக்
கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸௌலப்யத்தை யுடையவனே. [ப்ரஹ்ம
ருத்ராதிகளுக்காக க்ஷீராப்திநாதனின் உகந்தருளினபடியாலே அங்குத்தை
ஸௌலப்யமும் வடிவழகும் பெரியபெருமாள் பக்கலிலே ப்ரத்ய
பிஜ்ஞை பண்ணலாம் படியிறே யிருப்பது.

(இரும்பரங்க வெஞ்சரத்தரக்க வில்லிராமனே) எதிரிகள்
ஶரீரத்திலே அழுந்தம்படி*தீ(ஈ)ப்தபாவக ஸங்காஶமான அம்பு
களைவிட்ட வில்லையுடைய தஶரதாத்மஜனே. இத்தால்-(உ)"நஞ்
சேவகனார் மருவியபெரியகோயில்" என்கிறபடியே தாடகாதிநி
ரசனமாகவுடைய வீரமும் அபிராமனையும் பெரியபெருமாள் பக்
கலிலே அநுபவிக்கலாயிருக்கை. (கூ) "ஜீவயாகஶ ஜீவாவோ

க்கே, "இருந்தகட்டி" என்று இருந்தபடியே கட்டியென்று விவக்ஷி
த்தருளிச்செய்கிறார் (கோதுண்டாகி லித்யாதி). (கந்தம்) அவதாரமும்
லம். ... ... (கூகூ)

(க) திருமாலை-கசு. (உ) திருமாலை-கக. (கூ)ரா-அயோ-அகூ.

திருச்சந்தவிருத்தம், கூச-பா ஊனின்மேய வ்யாக்யானம் உளவ்

ழே. —ஊனின்மேயவாவிநீ யுறக்கமோடுணர்ச்சி நீ
ஆனின்மேயவைவ்துநீ யவற்றுள் நின்றதூய்மை நீ
வானிமேலுமண்ணுநீ வளங்கடற்பயனுநீ
யானுநீயுதன்றி யெம்பிரானும் நீயிராமனே. (கூச)

ஹரிம் வவ-ஹவகூஜிநாஹரழே- மேகஶ்யாமம் மஹராபாஹரிம் ஸர்வஸத்வமநோஹரம்" என்னக்கடவதிறே. ப்ராப்தராய் ஸங்கி ஹிதராய் நிரதிஶய போக்யபூதராய் விரோதிநிரஸநஶீல ராய் தேவரீரிருக்க, இத்தலையில்குறையுண்டாயிருக்க, நான் இழக்க வேண்டுகிறதென்? இரங்கி யருளவேணுமன்னை. "கரும்பிரு ந்தகட்டியே - கடல் கிடந்தகண்ணனே - இருப்பரங்க வெஞ்ச ரந்துரந்த வில்லிராமனே - அரங்கவாணனே - சுரும்பரங்குதண் டுழாய் துணைதந்தலர்ந்த பாதமேவிரும்பி நின்று இறைஞ்சுவேற் கிரங்கு" என்றருள்வயம். ... . (கூந)

தொண்ணூற்றுநாலாம் பாட்டு. (ஊனித்யாதி)

உறக்கமோடு	நித்ரையோடு
உணர்ச்சி	ப்ரபோத (வைய) மானது
நீ	உன்னதீநம்;
வளம்	அழகியதான
கடல்	ஸமுத்ரத்தினுடைய
பயனும்	ப்ரயோஜநபூதமான வம்ருதமும் ரத்நராஶிகளும்
நீ	உன்னதீநம்;
ஆனின்மேய	பசுக்களிலுண்டான
ஐந்தும்	பஞ்சகவ்யமும்
நீ	உன்னதீநம்;
அவற்றுள்	அந்தபஞ்சகவ்யங்களிலே
நின்ற	வர்த்திக்கிற
தூய்மை	ஶுத்தியும்

உனை திருச்சந்த விருத்தம்-கூசு-பா, ஊனின்மேய வ்யாக்யாநம்

நீ	உனைதேநம்;
ஊனிற்மேய	ஶரீரத்தில்வர்த்திக்கிற
ஆவி	படுசுவருத்திப்ராணனும்
நீ	உன்னைதேநம்
வானிடைறு	ஆகாஶத்தேகாடு கூடின
மண்ணுறும்	பூமியும்
நீ	உன்னைதேநம்;

(அதவா)

வானிடைறு	பரமாகாஶத்தேகாடு
மண்ணுறும்	ஸம்ஸாரமும்
நீ	உன்னைதேநமென்னுமாட்;
யாவும்	பத்த (வெசு) னைகாவும்
நீ	உனக்குப்ரகாரபூதன்;!
அதன்றி	அதிகாழிய
இராமனே	சக்ரவர்த்திதிருமகனே;
எம்பிரானும் நீ	அகிஞ்சநரான வெங்களுக்குநிர்வாஹ
	கனும் நீ. (கூசு)

அவ—தான்னுற்றுநான்காம்பாட்டு. த்வதநுபவ விரோதி நிகளைப் போக்கவும், அதுக்கநுகூலங்களானவற்றை யுண்டாக்கவும், அநுபவந்தன்னை அவிச்சி(ஹி)ந்நமாக்கவும் வேணுமென்று பேக்ஷிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, "இரங்கு" என்று—இவ்வளவுமேபேக்ஷிக்கவமையுமோவென்ன; உனக்குப்ரகாரமாயிருக்குமிதாழிய ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்பதொரு பதார்த்தமில்லாமையாலே என்னபிமதஸித்திக்கு உன்னிரக்கமேயமையுமென்கிறார்.

வ்யா.—"உறக்கமோடுணர்ச்சி நீ - வளங்கடல் பயனும் நீ; - ஆனில்மேயனைவுந்தும் நீ, அவற்றுள் நின்ற தூய்மைநீ - ஊனில்மேயவாவிநீ - வானிடைறு மண்ணுறும் நீ - யாவும்நீ, அதன்றி யெம்பிரானும்நீ இராமனே" என்றந்வயம். (உறக்கமோடுணர்ச்

ருச்சுந்தவிருத்தம் கூ-பா, ஊனின்மேய வ்பாக்யாகம். உ-ஈ

தமோகுணபிபவத்தால் வந்த நிக்ரையும், ஸத்வ குணகார்ய மான உணர்த்தியும்உன்னதீகம். இத்தால் - மோக்ஷகர்க்ரு விஷயப் ராவண்ய ஹேதுவான அஜ்ஞாநமும், பகவத்ப்ராவண்ய ஹேதுவான ஜ்ஞாநமும் நீயிட்டவழக்கென்கை. (க) "ஸுராஜிஹாயயர் வஸ்துநி - அஸுராதிமாயயாஸம்ப்ரக்ஷ" என்று அஜ்ஞாநக்ரைகநிக்ரையாகச் சொல்லக்கடவதிறே. (வளங்கடல்பயவும் நீ) சுண்டார்க்கு ஆகர்ஷகமான கடலில் அம்ருதமும் ரத்நாதிகளும் உன்ஸங்கல்பாதீநம். இது - ப்ரயோஜநாந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். இத்தால் - உன்பக்கல் ப்ராவண்யத்துக்கு விரோதியாய் அஜ்ஞாநகார்யமான பக்தபதார்த்தங்களெல்லாம் நீயிட்டவழக்கென்கை.

(ஆனில்மேயவைத்துமன்நீ) பசுக்களில் ப்ரீத்திகரமாகச்சொல்லுகிற பஞ்சகவ்யமும் உன்னதீகம். (அவற்றுள் நின்ற தூய்மை நீ) அந்த பஞ்சகவ்யங்களுக்குண்டான ப்ரீதியும் உன்ஸங்கல்பாதீநம். பரமபாவநரான தேவரீரோட்டை ப்ரக்யாஸத்தியிறே பதார்த்தங்களுக்கு ப்ரீதிஹேதுத்வம். கோப்ராஹ்மணர்க்கு பகவத்ஸமாராதந சேஷபரணங்களாகையாலேயிறே ப்ரீதிஹேதுத்வம். (உ) "ஸுராஹுணாநாமுவிஜ்ஞேயகுலகோத்ரயோநிதா | கருதுராஜ்ஞாவிஷ்டி ஹவிராநுதர்தீஷிதி - ப்ராஹ்மணாநாம்கவாஞ்சைவ குலமேகந்விதாக்ருதம் | அங்யத்ராமந்த்ராஸ்திஷ்டந்தி ஹவிராங்யந்ரதிஷ்டதி" என்னக்கடவதிறே. கருமத்துக்கு ப்ரீதிஹேதுத்வம் பகவத்ஸமாராதநமாகையாலே; ஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரீதிஹேதுத்வம் பகவத்விஷயமாகையாலே. (ங) "கேஷாத்ரஜ்ஞுவெ ஸுரஜ்ஞாநாஜ்ஞு ப்ரீஃ வொரோஜதா - கேஷாத்ரஞ்ஞஸ்யேப்வரஜ்ஞாநாத் விஸ்ருஷ்டத்திரோமாமதா" என்னக்கடவதிறே. (சு) "வொவநவ்ஸ்வ-மிலோகாநாம்திதிவ்-பாவநஸ்வர்வலோகாகாம் த்வமேவ" (ஞ) "வவிதராணாம்ஹிமாவிநஃ வவிதரம்வொரஜ-மயிதி - பவித்ராணம்ஹிதேகாவிக்ஃ பவித்ரம்பா

(க) மாண்டூ-உ-உக. (உ) (ங)

(சு) ரா-உத்தர-அஉ-சு. (ஞ) பார-ஆரண்ய-அஅ-உஎ.

உஅo திருச்சந்தவிருத்தம் கூசை-டார், ஊனின்மேய வ்யாக்யாகம்.

மூச்யதே'' இத்தால் -அநாதிகாலம்விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தால்வந்த அஜ்ஞாநத்திடாரிஹாரமான பாவநபகார்த்தங்களும் நீயிட்ட வழக்கென்னை (ஊனில்மேய ஆவிநீ) ஸரீரத்திலேதா(ய்யா)ரகமாகத்திக்கிற டங்சவ்ருத்திப்ராணனும் நீயிட்டவழக்கு. இத்தால்-ஸரீரனேத்திரியும் ஸரீரவிஷயாகமும் நீயிட்டவழக்கென்னை.

(வானிலேறு மண்ணும்நீ) நிராலம்பநமான ஆகாஸத்திலே வாய்வாதிகள் ஸஞ்சரிக்கிறதும், நீரிலே கிடக்கிற பூமி கரையாதே ஸகலாதா(ய்யா)ரபூதையாகிறதும் உன்னாலே. அதவா, பந்தகமான ஸம்ஸாரமும்†முக்தப்ராப்யமான நித்யவிபூதியும் நீயிட்ட வழக்கென்றுமாம். (யாணும்நீ பத்த(வஜ)னை நாணுமுனக்கு ப்ரகாரபூதன். இத்தால் - எனக்கு ருசியில்லாதவன்றும், (க) "ஹாதிவ-ஹ்யியொமஜ்ஞே - ததாமிபுத்தியோகந்தம்" என்கிறபடியே என்னுடைய ருசி நீயிட்டவழக்கு. (அதன்றி) அதிதாழிய. (எம்பிராணும் நீபிராமனே) நிஜனத்தார்க்கு நிஜனத்தனைக்கொடுக்கவல்லவ னென்னைக்கு உதாஹரணம் சொல்லுகிறது. சக்ரவர்த்திதிருமகனை நீயே அகிஞ்சநரான எங்களுக்கு ஸ்வாமி. (உ) "கவிவ்ருக்ஷாதிரோஹாஸ் - அபிவ்ருக்ஷாதிரோஹிண்யஸ்தாஸ்" என்கிறபடியே - ஸ்தாவரபர்யந்தமாகவுழகாலும் சிலத்காலும் பிரிந்தால் தரிக்கமாட்டாதபடி பண்ணின நீயேயெங்களுக்கு நிர்வாஹகன். (ஊ) "கலஜ்ஜலஹிலஹிதநவாரஜாவிஜ்ரும்பலஜ்ஜாஸ் பயோராஜிநிராஜம் ராஜஸம்ராஜ்யலக்ஷ்மீதழீ - அலமத்யஹிபுக்தேந பாமர்த்தைரலஞ்சஸ்ஸியதாபய்யாமிநிர்யாந்தம் ராமம்ராஜ்யேப்ரதிஷ்டிதம்" (சு)[புற்பாழுதலாவித்யாதி](ரு) "யாமதிராஜ்ஜ ஸீலாநாழீ - யாகதியர்ஜ்ஜுஸீலாநாம்" என்று ஒருபகஷிக்கு மோகஷங்கொடுத்தவனே எங்களுக்கு நிர்வாஹகன்.* அன்று சரா சரங்களை வைரூப்யத்தைநற்றினவனே எங்களுக்கு நிர்வாஹகன்

அரு;—தொண்ணூற்றுநாலாம் பாட்டு. "ராம" என்கையாலே நிஜனத்தார்க்கு நிஜனத்தனைக்கொடுக்குமென்கிறது. அழகாலும் ஸீலத்தாலும் மோகஷ பர்யந்தம் வேண்டினார்க்கு வேண்டினது கொடுப்பானென்னுமிது முதலான ப்ரமாணங்கள்பலவும் மருளிச்செய்கிறார் (அலமத்யஹிபுக்தேந) என்று தொடங்கி. ... ... (கூசு)

(க) கீ-கo-கo. (உ) ரா-அ-ருகூ-அ. (ஊ) ரா-அ. (சு) தி-வாய்-எ-ரு-கூ.
(ரு) ரா-ஆர-

† (பா) நித்ய.

திருச்சந்தவிருத்தம்-கூரி-பா, அடக்கரும் வ்யாக்யாநம் உஅக

ழே.—அடக்கரும்புலன்களைந் தடக்கியாசையாமலை
துடக்கறுத்துவந்து நின் றொழிற்கண்நின் றவிவன்னைநீ
விடக்கருதிமெய்செயாது மிக்கோராசையாக்கிலும்
கடற்கிடந்தநின்னலாலோர்கண்ணிலெனம்மண்ணலே. ()

தொண்ணூற்றைந்தாம் பாட்டு. (அடக்கருமித்யாதி)

அடக்கரும் நியமிக்கவரிதான
புலன்களைந்து பஞ்சேந்த்ரியங்களை
அடக்கி நீயேஉன்விஷயமாக்கி
ஆசையாமலை விஷயாந்தரங்களிலாசையென்று பேர்
பெற்றலையை
துடக்கு வாஸனையாகிற ஸம்பந்தத்தோடுகூட
அறுத்துவந்து கவிர்த்துப்புருஷார்த்தத்தின்மேலெல்
லையிலேவந்து
நின் உன்னுடைய
தொழில்கண் கைங்கர்யமாகிற தொழிலிடத்து
நின்றவென்னை நிலைநின்றவென்னை
நீ இந்த்ரியஜயமே துடங்கி இவ்வளவும்
புகுராகிறுத்தினீ,
விடக்கருதி விடநினைத்து,
மெய்செயாது அந்யதாஸங்கல்ப்ய, அந்யதாசாரத்தை
ப்பண்ணி
மிக்கோராசை விஷயாந்தரங்களிலேருசியைப் பிறப்
யாக்கிலும் பித்தாயாகிலும்,
எம்மண்ணலே எனக்குநிருபாதிகஸ்வாமியானவனே;
கடல் திருப்பாற்கடல்
கிடந்த என்னுடையவறிதார்த்தமாகக் கண்
வளர்ந்தருளின
நின்னலால் உன்னையொழிய

ஓர்கண்ணி வேறொருநிர்வாஹகரையுடையேனல்
லேன் லேன். (கூரு)

அவ;—தொண்ணூற்றைந்தாம்பாட்டு. "எம்பிராணும் நீயி
ராமனே" என்று - நினைத்தார்க்கு நினைத்தத்தைக் கொடு க
ல்ல ஸக்தனுமாய்,ஸ்வதந்த்ரனுமான சக்ரவர்த்திதிருமகனே
டபாயமென்றார் -கீழ்;இதில் - அவ்வுபாயத்தில் தமக்குண்டான
அத்யவஸாயத்தை யருளிச் செய்கிறார். பாஹ்ய விஷயருசி
யைத் தவிர்த்து, உன்பக்கலிலே ருசியைப்பிறப்பித்து, கைங்
கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கும்படி புகுர நிறுத்தினை நீ, என்னை உபே
க்ஷித்துவிஷயாந்தரப்ரவணனும்படி கைவிட்டாலும் உன்னையொ
ழிய வேறொருகதியில்லையென்று தம்முடைய அத்யவஸாயத்தை
யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(அடக்கரும்புலன்களைந்தடக்கி) ஆசார்யோபதே
ஸத்தாலும் ஸாஸ்த்ர வாஸனையாலும் இந்த்ரியங்களை நியமிக்க
விழிந்தால் நியமிக்கவரிய ஸ்ரோத்ராதிகளைத்தை
யும் ஆகர்ஷகமான தன்திருவடிவைக்காட்டி விஷயங்களில்
போகாதபடி மீட்டு, அவற்றுக்குத் தானே விஷயமாம்படி நிய
மித்து. ஈச்வரன் வடிவழகைக்காட்டி மீட்டானென்னைக்கு
இங்கு ஸப்தமுண்டோ வென்னில், கீழே-"புலன்களைந்தும் வெ
ன்றிலேன் பொறியிலேன்" என்றவராகையாலே இங்குச்சொன்
ன இந்த்ரியநியமநம் ஈச்வரனாலே யென்னுமிடம் அர்த்தாக்ஷித்
தம். தபோப(ஜ)நம் பண்ணவந்தவூர்வசியை மாத்ருபுத்தியா
லே நமஸ்கரித்துநின்ற அர்ஜுநனும், (க)"தவ்வாஹம்நிக்ரஹம
தேந வாயோரிவஸுதுஷ்கரம் - தஸ்யாஹம நிக்ரஹம் மந்
யே வாயோரிவ ஸுதுஷ்கரம்" என்னும்படியிறே இந்த்ரிய
நியமநத்தினருமையிருப்பது. (ஆசையாமலை தூடக்குமுத்து)
அவ்வடிவில் பாவநத்வத்தாலே விஷயங்களில் ருசியை வாஸனை
யோடே தவிர்த்து. விஷயாந்தரருசிக்கடி பாபமேயிறே.(வ்க்ர

(க) கீதை-அ-கூ

மூ.—வரம்பிலாதமாயமாய வையமேழும்மெய்ம்மையே
வரம்பிலூழியேத்திலும் வரம்பிலாதகீர்த்தியாய்
வரம்பிலாதபல்பிறப் பறுத்துவந்துநின்கழல்
பொருந்துமாதிருந்தநீ வரஞ்செய்புண்டரீகனே. (கசு)

நின்றெதாழில்கண்நின்றவென்னை) புருஷார்த்தத்தின் மேலெல்லை யிலேவந்து உன் திருவடிகளிலே கைங்கர்யத்தை அர்த்தித்து நின்றவென்னை.

(நீஷிடக்கருதி) இந்த்ரியஜயமேதொடங்கி இவ்வளவும் புகுராநிறுத்தின நீ உபேக்ஷிப்பாயாக நினைத்து. (மெய்செயாது) ஆரம்பித்தகார்யத்தை முடியநடத்தாதே, மெய்செய்யாதொழிகையாவது—ஆத்மோஜ்ஜீவநத்தை ஆரம்பித்து தத்விபரீதமாக ஆசரிக்குமது-மித்யா(யூர)வ்யாபாரம். (க) 'கூரயாவஜ்ஜீவ கூவ கூரயாவாரதீதியூராவாரஷ்ஷஉவுதெ -அய்யதாஸங்கல்ப்யாய்ய காசாதீதிமித்யாசாரஸ்ஸ உச்யதே'' என்னக்கடவதிறே. (மிக் கோரணையாக்கிலும்) விஷயாந்தரங்களிலருசியைப் பிறப்பித் தாயாகிலும், ஸ்வவிஷயத்தில் ருசிக்குக் குருஷிபண்ணினவன் மாப் தாதிவிஷயங்களில்ருசிக்குஉத்பாதகனாகக்கூடாது, அப்படிக்கூடி

(கடல்கிடந்தநின்னலாலோர் கண்ணிலேன்) நான் அபே க்ஷிபாதிருக்க என்னுடைய ஹிதார்த்தமாக த்ரிபாத்விபூதியின் ருப்பரவிட்டுவிஸ்தருமானஸம்ஸாரத்திலேநிருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற வுன்னையொழிய வேறொருநிர்வாஹகனை யுடையேனலிலேன். (எம் அண்ணலே) அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக என்னுடைய ஹிதத்தை ப்ரவர்த்திப்பிக்கைக்கடி எனக்கு நிரு பாதிகஸ்வாமியாலையாலே யென்கிறார். உபேக்ஷியாதொழிந்தாலும் விடமாட்டாமைக்கடி நிருபாதிகஸ்வாமித்வம். (அண்ணலே) ஸ்வாமி. .... (கூநு)

தொண்ணூற்றாறும் பாட்டு. (வரம்பிலாத)

வரம்பு வரம்பிலாபரிச்சேதம்
இலாத இன்,

(க)

உஅச திருச்சந்தவிருத்தம்-கசு-பாவரம்பிலாதவ்யாக்யாகம்

மாய மூலப்ரக்ருதியை ஸ்வாதீநமாக வுடை
யவனே!

மாய ஆஸ்சர்யமானஜ்ஞாநசக்த்யாதி குண
ங்களையுடையவனே

வையமேழும் ஸப்தலோகஸ்த்த ஜநங்களும்

மெய்ம்மையே மெய்யாகவே

வரம்பிலாழி அளவுக்கியாதமானகல்பங்கள்

ஏத்திலும் ஸ்தோத்ரம் பண்ணினாலும்

வரம்பிலாத எல்லைகாணவொண்ணாத

கீர்த்தியாய் ரக்ஷகத்வப்ரதையையுடையவனே;

வரம்பிலாத ஓரொன்றேலங்க்யாபரிச்சேதரஹிதங்
யமான

பல் தேவாதிதேவாத பலவிதமான

மப்பு ஜந்மா

அறுத்து ஒழிச்

வந்து அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே ஒருதேசவி
விஶேஷத்திலேவந்து

நின்கழல் ஸ்ரீபராக்யமான உன்திருவடிக
ளிலே

பொருந்துமா ப்ருதக்ஸ்த்திதிக்யாரூபமாகப் பொருந்
தும்படியாக

திருந்த ஸரிகூடிதமாம்படியாக

நீ என்னுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாகஅவ
ஸரப்ரதீக்ஷணை நீ

ளாம் ப்ரஸாதத்தை

செய் பண்ணியருளவேணும்.

புண்டரீகனே புண்டரீகாக்ஷனே; (கசு)

அவ;—தொண்ணூற்றுரும்பாட்டு. தம்முடைய வ்யவஸா
யத்தையருளிச்செய்தார் - கீழில்பாட்டில்; இதில் - "அந்தலை
ன்னைவேண்டுமே" என்றும், "இரங்கரங்கவாணனே" என்றும்

திருச்சந்தவிருத்தம்-கூசு-டா, வரம்பிலாதகவ்யாக்யாநம்.

பலபடியாக அபேகூதியாநின்றீர், உம்முடைய ப்ராப்யத்தை நிர்ணயித்துச்சொல்லீரென்ன; ஸம்ஸாரத்தையறுத்து உன் திருவடிகளிலே பொருந்தும்படியாக ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணியருளவேணுமென்று தம்முடைய ப்ராப்யத்தைப்ரார்த்திக்கிறார். வ்யா.—(வரம்பிலாதமாய) அளவிறந்த ஸ்வரூபத்தையும் அளவிறந்த மஹதாதிபரிணாமங்களையு முடைத்தான ப்ரக்ருதி தத்வத்தை ஸ்வாதீநமாகவுடையவனே. (மாயை) ப்ரக்ருதி. (க) "ஸுநஷ்வஸ்ய நத்வஸ்ய ஜந்தோ ஜீர்ணாவாவிவிஷ்யதே - அநந்தஸ்யாநந்தம்ஸங்க்யாநாம்வாபிவித்யதே" என்னக்கடவதிறே. இத்தால் — பந்தகமான ப்ரக்ருதி நீயிட்டவழக்கென்கை. (மாய) ஆஸ்சர்யமான ஜ்ஞாநஸங்கத்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடையவனே. (மாயம்) ஆஸ்சர்யம். இத்தால் - கீழ்ச்சொன்ன ப்ரக்ருதியிலே பத்த(வெசூ)ராய் தங்கிவ்ருத்யர்த்தமாக தேவரீரை ஆஸ்ரயித்த சேதநர்க்குதந்ஸம்பந்தத்தை யறுத்துக்கொடுக்கைக்கடியான ஜ்ஞாநஸங்கத்யாதி குணங்களையுடையவனென்கை. (வையமேழும் மெய்ம்மைமேய வரம்பிலாழியேத்தி லும் வரம்பிலாத கீர்த்தியாய்) ஸப்தலோகங்களும் ஸ்தேதாதாக்களாக, தந்தாமுடையமேஷத்வத்தை யுணர்ந்து ஸ்வரூபாநுரூபமாக அநந்யபாராய்க்கொண்டு அஸங்க்யாதமான கல்பங்களெல்லாமேத்தினாலும் எல்லைகாணவொண்ணாத ரக்ஷகத்வப்ரகாசகத்வங்களையுடையவனே. இத்தால் - அநிதம்ஸம்ஸர்க்கத்தை யறுத்துத் திருவடிகளோடுசேர்த்து ரக்ஷித்துப்போந்த ரக்ஷகத்வப்ரகாசகத்வங்களைப் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதென்கை. (உ) "வஷ்ட்யாமிதே யஷ்வஸ்ய ஸகுராவக்ராம்வஜிவிதராவி வஷ்மிவா விகஃ1மதக்ஷி-வோயக்ஷ்ரஜீவிகோடிவக்ஷ்ர-வர்ஷாயுஷர்யஸ்ய குணஸங்க்யா வக்தும்ஸோமேகராபிவர்வலோகஃ1சதுர்முகாயுர்யதிகோடிவக்த்ரஃ"

(வரம்பிலாதபரப்பிறப்பறுத்து) கர்மைப்புகழாதே அபேகூதிதந்தைக்சொல்லீரென்ன; அவங்க்யபயாவ பலவைகப்பட்ட

(க) (உ) பாரத-கர்ணம்.

உஅசு திருச்சந்தவிருத்தம்-கூஎ-பா, வெய்யவாழி வ்யாக்யாநம்

மூ;—வெய்யவாழிசங்கூதண்டு வில்லும்வாளுமேந்துசீர்க்

கையீ! செய்யபோதில்மாது சேருமார்பீ! கோதினை!

ஐயிலாயவாக்கைகோ யறுத்துவந்துநின்னைடைந்

துய்வதோருபாயம்நீ யெனக்குநல்கவேண்டுமே. (கூஎ)

பிறப்பைப் யறுத்து. பலவகையாவது — தேவதிர்யங்மநுஷ்ய ஸ்தாவரங்கள். அஸங்க்யாதமாவது - ஒருஜாதியிலே பிறக்கும் ஜந்மத்துக்குத் தொகையற்றிருக்கை. காலம் அநாதி. ஆத்மாதியன். பண்ணிவைக்கவல்லகர்மங்களுக்கு அவதியில் லாமையாலே சர்மாநுகுணமாகப் பிறக்கவிருக்கிற பிறவிக்குத்தகை யில்லீ; ஜந்மங்களை அறுத்து. (வந்துநின்கழல்பொருந்துமா) அர்ச்சிராதியார்க்கத்தாலே ஒருதேசவிசேஷத்திலேவந்து, ஸரி ரிரோக்யமான திருவடிகளிலே, (க) "ஹாயாவாஸகுஹாநாமந் வேஷு - சாயாவாஸந்வமநுகச்சேத்" என்கிறபடியே ப்ருதக்ஸ்த் திதிபர்வமாகப் பொருந்தும்படியாக. (திருந்து)(உ) "நாடை ஜநம்வ்யபநிஷம்ஸரீரம்-நோபஜநம்ஸ்மரந்திகம்சரீரம்" என்கிற படியே திருவடிகளுக்குப் புறம்பானவற்றை ஸ்மரியாதே கைங்கர்யஸ்வரூபமே ஸ்வரூபமாம்படி. (நீவரஞ்செய்) என்னுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக * ஆள்பார்த்தழிதருகிற நீப்ரஸாதத்தைப் பண்ணியருளவேணுமென். (புண்டரீகனே) புண்டரீகாவயவனே. புண்டரீகாக்ஷனே!. திருக்கண்களே ப்ரகாசமாயிருக்கையாலே புண்டரீகனெனகிறார். (ங) "விஜ்ஞாநமயஜ்ஞம்தந்வதே" எனைக்கடவதிறே. இத்தால் - ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணுகையாவது - ஒருவிரோதமுங் கடாக்ஷமென்கை. .... (கூஅ)

தொண்ணூற்றேழாம்பாட்டு. (வெய்யவினையாதி).

சீர்	வாக்மல்யகுணத்தாலே,
வெய்ய	ப்ரதிபக்ஷத்துக்கு துஸ்ஸஹமான
ஆழீ	திருவாழியென்ன,
சங்கு	ப்ரீபாஞ்சஜந்யமென்ன,

(க) பாமனம்ஹிதக (உ) சாந்தோ-அ-கஉ-ங, (ங) தை-ஆரு.

திருச்சந்தவிருத்தம்-கள-ப., வெய்யவாழி வ்யாக்யாநம். உஅள

தண்டு — ஸ்ரீகௌமோதகி யென்ன
வில்லும் — ஸ்ரீஸார்ங்கமென்ன
வாளும் — ஸ்ரீநந்தமென்ன (இவற்றை)

ஏந்து — தாங்குகையாகிற
கைய — திருக்கைகளையுடையவனே;
(அன்றிக்கே)
வெய்யவாழி
சங்கு தண் வ — ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை தரித்திருக்கு மை யாய,
ஸுமுகதும

சீர் — வெறுமம்புறத்திலே அழகியனவாயுமி
ருக்கிற
கைய — திருக்கைகளையுடையவனே யென்றுமாம்;
செய்ய — சிவந்திருக்கிற
போதில் — பத்மமாகிற புஷ்பத்திலிருக்கிற
மாது — ஸுகுமாரையான பெரிய பிராட்டியார்
சேரும் — நித்யவாஸம் பண்ணுகிற
மார்ப — திருமார்பையுடையவ
நாதனே — ஸர்வஸ்வாமியானவனே.

நீ — உண்டான

நோய் — வ்யாதியை
ஒழித்து
வந்து — ஒரு தீங்கும்வாராதபடி வந்து
நின்றுடைந்து — ப்ராப்யனானவனுடைய ப்ராப்தியை.
உய்வதோரு பாயம் } அடிமை செய்து உஜ்ஜீவிப்ப தொருவழியை
நீ — ஸ்ரியஃபதியாய் ஸர்வதிவ்யாயுதா

எனக்கு உன்னைபார்த்திருக்கிறவெனக்கு
கல்கவேண்டும் தந்தருளவேணும். (ஐயவென்பது -
ஸ்லேஷ்மம். "ஐயே - அழகும்
இடைச்சொலும் கோழையும் இரும
லும், பதியும், நாதனும், சுவாமியும்
மந்தாரமும்" என்னக்கடவது)(கூள)

அவ,—தொண்ணூற்றேழாம்பாட்டு. "வரஞ்செய் புண்ட
ரீகனே" என்றுநின்றீர், நம்முடையவிஷயீகடாகத்துக்கு
உம்முடையபக்கலிலே ஒரு முதல் வேண்டாவோவென்ன; திரு
மார்விலே பிராட்டியெழுந்தருளியிருக்கத் திருக்கையிலே திவ்
யாயுதங்களிருக்க ஒருமுதல்வேணுமோ, அங்ஙனேயொருநிர்
ப்பந்தம் தேவரீர்க்குண்டாகில் என் விரோதியைப்போக்கி உன்
னைக்கிட்டியடிமை செய்கைக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு உபா
யத்தை தேவரீரே தந்தருளவேணுமென்கிறார். அகிஞ்சநனைப்
தேவரீர்கைபார்த்திருக்கிற எனக்கு ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்
தோடு தத்துபாயத்தோடு வாசியற தேவரீரே தந்தருளவே
மத்தனையன்றே வென்கிறார்.

வ்யா.—(வெய்யவாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளுமேந்து
சீர்க்கையே) காணவே யெதிரிகள் தளைப்படும்படியான ஸ்ரீ
பஞ்சாயுதங்களையும், அநவரதம் வாத்ஸல்யத்தாலே திருக்கையி
லே யேந்தினவனே. வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்கவேண்
டும்படி யிருக்கிற கையிலே திவ்யாயுங்களை யேந்தினவனேயென்
றுமாம். திவ்யாயுதங்களை யேந்தினபடியே யிருக்கிறது தேவ
ரீர்க்கு ஒரு விரோதியுண்டாகீயா, என்விரோதியைப் போக்கு
கைக்காக வன்றேயென்னை. (க)" எப்போதுங்கைகழலா நே
மியான் நம்மேல்வினைகடிவான்" என்னக்கடவதிறே.

(செய்யபோதில்மா துசேருமார்ப) சிவந்த தாமரைப்பூவைப்
பிறந்தகமாகவுடையளாயிருக்கையாலே லக்ஷ்மியாய்த்திரு
மேனிக்குப் பரபாக(லாபம்)ரூபதாலே ஆபரணபூதையான பிரா

(க) பெரியதிருவ-அள

திருச்சந்தவிருத்தம், கஅ-பா, மறந்துறந்துவ்யாக்யாநம் உஅசூ

மூ.—மறந்துறந்துவஞ்சமாற்றி யையம்புலன்களாசையும்
துறந்துநின்கணைசையே தொடர்ந்துநின்றநாயினேன்
பிறந்திறந்துபேரிடர் சுழிக்கணின்றுநீங்குமா
மறந்திடாதுமற்றெனக்கு மாயநல்கவேண்டுமே. (கஅ)

ட்டி (க)''அகலகில்லேனிறையும்''என்றுசொல்லப்படும் திருமார்வையுடையவனே. இத்தால்-ஆஸ்ரயணவிரோதிபாபத்தைப் பொறுப்பிக்கைக்குப் பிராட்டி ஸந்நிதியுண்டாயிருக்க, அநுபவவிரோதியமான பகவத்ப்ராப்தி விரோதிகளை அழியச்செய்கைக்குப் பரிகரமுண்டாயிருக்க, மாத்ருபித்ருஸந்நிதியிலேநோவுபடுவாரைப்போலே, ஶரீரஸம்பந்தத்தாலே நோவுபடக்கடவேனே வென்கை. (நாதனே) ஸர்வஸ்வாமியானவனே. இத்தால் — இவன் புருஷகாரமாகாதே கையிலே பரிகரமுமின்றிக்கே யொழிந்தவன்றுதான் ஆருடைமை நோவுபடுகிறது. இப்படியிருக்க, புருஷார்த்தஸித்திக்கு என்தலையிலேயுமோருபாயம் வேணுமென்றுதேவரீர்க்குநிர்ப்பந்தமுண்டாகில் அத்தை தேவரீரேதந்தருளவேணுமென்கிறார் மேல்;

(ஐயிலாயவாக்கை நோயறுத்து) ஶ்லேஷ்மத்தை ப்ரக்ருதியாகவுடைய ஶரீரமாகிற நோயையறுத்து. தேஹாத்மாபிமானிகளுக்கு ப்ரார்த்தநீயமானஶரீரம்ஜ்ஞாநம்பிறந்தால்வ்யாதியாயிறேயிருப்பது. (உ)''எய்ந்ததம்மெய்குந்தமாக விரும்புவர்'' என்னக்கடவதிறே.

(வந்துநின்னடைந்து) ஒரு தேஶவிஶேஷத்திலேவந்து நிரதிஶயபோக்யனை உன்னைப்ராபித்து. (உய்வதோருபாயம்) அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிப்பதோருவழியை, (நீயெனக்கு நல்கவேண்டுமே) ஶ்ரியஃபதியாய் திவ்யாயுதாதிபதனாய் எனக்கில்லாதவையெல்லாம் தரக்கடவநீயே, எல்லாவற்றுக்கு முன்கைபார்த்திருக்கிற வெனக்குத் தந்தருளவேணும். நல்குதல்-கொடுத்தல். அதாகிறது - தருதல். (கூஎ)

தொண்ணூற்றெட்டாம்பாட்டு. (மறமிகுத்யாதி).

மறம் கோபத்தை

(க) தி-வாய்-சூ-கo-கo. (உ) சு-திருவ-எகூ.

துற்ந்து விட்டு

வஞ்சம் க்ருத்ரிமத்தை

மாற்றி தவிர்த்து

ஐம்புலன்கள் பஞ்சேந்த்ரியங்களுடைய

ஆசையும் இதரவிஷயத்திலுண்டான ஸங்கத்தை யும்

துறந்து விட்டு

நின்கண் உன்பக்கல்

ஆசையை ப்ரேமத்தையே

துடர்ந்து உறவுபண்ணி; ஆதரித்தென்றபடி.

நின்றநாயினேன் இப்படியிருந்துள்ள வநந்யகதியான வடியேன்

பிறந்து ஜந்மாதிஷட்விகாரத்தையு மடைந்து

இறந்து மரணாதிகளையுமடைந்துபடுகிற

பேரிடர் மஹாதுக்கமாகிற

சுழிக்கணின்றும் } சுழியிடத்தில் நின்றும் (சுழி-சக்ரம்)

நீங்குமா நீங்குமப் ப்ரகாரத்தை

மறந்திடாது ஸம்ஸாரத்திலே நான் பட்டதுக்கத்தை விஸ்மரியாதே

மற்று துக்கநிவ்ருத்திக்கு மேற்பட்ட புருஷார்த்தத்தையும்

எனக்கு அஸக்தனெனக்கு

மாய ஆஸ்சர்யஶக்தியுக்தனே

கல்கவேண்டும் தந்தருளவேணும். (கூஅ)

அவ;—தொண்ணூற்றெட்டாம்பாட்டில் "நம்முடையவிடுமு ஷகடாக்ஷத்துக்கு உம்முடையதலையிலே ஒரு கைம்முதல்வேணு மே" என்ன; "நீயே தரவேணுமென்னக்கடவீரோ" என்று பகவ தபிப்ராயமாக; புருஷார்த்தருசியாலே வந்த ப்ராதிகூல்யநிவ்ரு த்தியும் புருஷார்த்தருசியுமே ஆலம்பநமாகநான்ஸம்ஸாரதுரிதத் தைத்தப்பும்படி நீயே பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

திருச்சந்தவிருத்தம்-கூ அ-பா, மறந்துறந்து வ்யாக்யாநம் உகூக

வ்யா;—(மறம்துறந்து) மறமாகிறது - கோபம். அதினை ல்லை - பரஸம்ருத்திபொறாதாழ்மையும், பராநர்த்தஸஹிஷ்ணையும். அத்தைதவிட்டு. (வஞ்சம்மாற்றி) க்ருத்ரிமத்தைத் தவிர்த்து. அதாகிறது - அநுகூலஞ்ஞாத்தோற்றி ப்ராதிகூல்யத்தோடே தலைக்கட்டுகை. வஞ்சம் - பொய். (ஐம்புலன்களாசையும் துறந்து) இந்த்ரியங்களுக்கு இதரவிஷயங்களி லுண்டான ஸங்கத்தையும் விட்டு. தீழ் - "பொறியிலேன்" என்று இத்தை அகப்பாடாகச் சொன்னர்; இதிலே - கீழ்ச்சொன்ன கோப க்ருத்ரிமங்களுக்கு ஹேதுவான விஷயாந்தர ஸங்கத்தையும்விட்டு. அவைதான் புருஷார்த்தருசி பிறந்தார்க்குத் அஸம்பாவிதங்கள். (நின் கணைசையே தொடர்ந்துநின்ற) உன்பக்கலொன்றையேயே ஆதரித்துநின்ற. அதாகிறது - பகவத்ப்ரேமம் வேணுமென்றிருக்கிற ஆதரம். தொடர்வு - உறவு. (காயினேன்) ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தியும் புருஷார்த்தருசியுமொழிய; புருஷார்த்தஸித்திக்கு முதலொன்று மின்றிக்கே யிருக்கிற அகிஞ்சநதை. (பிறந்திறந்து பேரிடர் சுழிக்கண் நின்று நீங்குமா) பிறப்பது சாவதான மஹாதுக்க சக்ரத்தில்நின்றும்நீங்கும்படி. "பிறந்து" என்கிறவிது-ஷ்ட்பாவஷிகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். "இறந்து" என்கிறது-நரகாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம்.

(மறந்திடாது மற்றெனக்கு மாயநல்கவேண்டுமே.) ஸம்ஸாரத்திலே நான்பட்ட துக்கத்தையும் என்னுடைய பூர்வவ்ருத்தத்தையும் தேவரீருடையஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும்பார்த்து விஸ்மரியாதே, அபேக்ஷாமாத்ரத்தையும் ஸம்பந்தத்தையும் பார்த்து, விரோதிநிரஸநத்திலே அழுக்கணை எனக்குத்தந்நிவ்ருத்தி பூர்வகமாகப்புருஷார்த்தத்தைத் தந்தருளவேணும். "மற்று" என்கிறது விரோதி நிவ்ருத்தி ஸமநந்தரத்திலே லபிக்குமதாகையா

அரு;—தொண்ணூற்றெட்டாம் பாட்டு. (விட்டு) அவன்விடவிட்டபடி சொல்லுகிறுரென்று பூரித்து. (அவைதான்) ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்திதான், (மற்று) விரோதிக்கு மற்றுணைபுருஷார்த்தம். .... (கூடி).

† (ப) ஸம்பாவிதங்கள்.

மூ—காட்டிதான் செய்வல்வினைப் பயன்றனுல் மனந்தினை
நாட்டிவைத்துநல்லவல்ல செய்யவெண்ணினரென்க்
கேட்டதன்றியென்னதாவி பின்னைகேள்வநின்றேறும்
பூட்டிவைத்தவென்னைநின்னுள் நீக்கல்பூ.

லே. (மாய) (க) "ஜஜராயா-மமமாயா" என்கிறபடியே ஸம்ஸார சக்ரத்தையறுத்துநித்யஸூரிகளோடே ஒருகோவையாக்கவல்ல ஆஸ்சர்யமுக்தியுக்தனே. .... (கூஅ)

தொண்ணூற்றொன்பதாம்பாட்டு. (காட்டியித்யாதி)

பின்னைகேள்வ நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனான
க்ருஷ்ணனே;

என்னதாவி நின்றேறும் பூட்டிவைத்த வென்னை	என்னுடைய ஆத்மாவை உன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்தவென்னை
நான்செய் வல் வினை காட்டி பயன்றனுல் மனந்தினை	என்னுலே செய்யப்பட்ட ப்ரபலமான பாபங்களை என்நெஞ்சிலேபதித்து அந்தப்பாபபலத்தாலே என்னுடையநெஞ்சை
நாட்டிவைத்து	"இது அநுபவிக்கப்ராப்தம்" என்கிற துணிவிலே நிறுத்திவைத்து,
நல்லவல்ல செய்யவெண் ணினர்	நல்லதன்றிக்கே யிருக்கிற கொடியசெயல் (யமபடர்) செய்யக்கோலினர்.

[கூஎன

எனக்கேட்டது என்று கேட்டுப்போந்தவற்றை

பூவைவண்ண னே — பூவைப்பூபோலே நிறத்தையுடையவனே!

நின்னுள்நீக்கல் உன்பகல்நின்றும் அகற்று தொழிய

(கூக)

திருச்சந்தவிருத்தம், கூசை-பா காட்டிநான் வ்யாக்யாநம் உசூந

அ,—தொண்ணூற்றொன்பதாம்பாட்டு. புருஷார்த்தருசி பிறந்தபின்பு அத்தால்வந்த ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தியை உம்முடைய பக்கல் முதலாகச் சொல்லாநின்றீர்; அநாதிகாலம் நரக ஹேதுவாகப் பண்ணின ப்ராதிகூல்யங்களுக்குப் போக்கடியாகநீர் நினைத்திருந்ததன்னென்ன; நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாக, (க) "ஸர்வலோகைகஹ்ருதயயிஷ்யாமி" என்ற உன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரனை இதாழிய வேறுபோக்கடியுண்டோ, ஆனபின்பு கீழ்ச் சொன்ன கர்மமடியாக வருகிற யமவஸ்யதையைத் தவிர்த்து, எனக்கு உன் திருவடிகளிலே அவிச்சிந்நமான போக(லோப)த்தைதத் தந்தருளவேணுமென்கிறார்.

வ்யா,—(காட்டிநான்செய்வல்வினை) நான்செய்த ப்ரபலமான பாபங்களை யமபடர் எனக்குக்காட்டி. வாசிகமாயும் மாநஸமாயுமுள்ள பாபங்களை யொழிய, செய்தவையாய், நரகப்ராவேசம்பண்ணி அநுபவிக்கவேண்டின ப்ரபலபாபங்களை. இத்தால் - இவர்கள் என்னை நலிகிறார்களென்று நான் நினையாதபடி பண்ணுமவர்களென்கை. (பயன்றனில் மனந்தனை நாட்டினவை

இந்த பாபபலம் நமக்குஇவ்வளவும் அநுபவிக்கப்ராப்தமென்று பலத்திலேயும் என்மநஸ்ஸைப்பூட்டிவைத்து. (நல்லவல்லசெய்யவெண்ணினர்) கொடிய செயல்களைச்செய்யவெண்ணினர். இவனுக்கு முதலிலேபண்ணின பாபத்தை யறிவித்து இப்பாபபலம் நாம்இவ்வளவு மநுபவிக்கவேணுமாகாதேயென்னும் நெஞ்சைப்பிறப்பித்துப் பின்னையாய்த்து க்ரூரமான செயல்களை அவர்கள்செய்ய நினைப்பது. (எனக்கேகட்டதன்றி.) என்று கேட்டுப்போந்தவற்றையகற்றி, இப்படி ஸாஸ்த்ரத்திலே கேட்டுப்போந்த யமவஸ்யதைதையைத் தவிர்த்து.

அருஞ்—தொண்ணூற்றொன்பதாம் பாட்டு. பாபத்தைக்காட்டி நலிகையாலே நான் நினையாதபடி - நான்வெறுக்காதபடி பண்ணுவர்களென்கை. "நல்லவல்லசெய்யவெண்ணினர்" என்றபதத்தையும் கூட்டி அருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்பாப பலமித்யாதி). ... ... (கஙக)

(க) கீதை-கஅ-சுசு.

ஸு,—பிறப்பிணைடுபேரிடர்ச் சுழிக்கணின் றுநீங்குமம்ம்
திறப்பவைத்தருளானீச ரைக்கரைக்கொடேற்றுமா
பெறற்கரியதின்னபாத பத்தியானபாசனம்
பெறற்கரியமாயனே யெனக்குரல்கவேண்டுமே. (க00)

(என்னதாவி பின்னைகேள்வ நின்னெடும்பூட்டி வைத்தவென்னை) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லடாணுகையால் வந்த நீர்மையையுடைய க்ருஷ்ணனே! பாபப்ரசுரணுய் அகிஞ்சனனென்னுடைய ஆத்மாவை உன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்தவென்னை. "காவியாய - நின்றனக்கடைக்கலம் புகுந்தவென்னை" என்றதை ஸ்மரிக்கிறார். பூட்டி வைக்கையாவது - "நீவிடக்கருதிலுமெய்செயாது மிக்கோராசையாக்கிலும் - நின்னலாலோர்கண்ணினிலேன்" என்றதை ஸ்மரிக்கிறார். (நின்னுள்நீக்கல்பூவைவண்ணனே) பூவைப்பூப்போலே நிறத்தையும் ஸௌகுமார்யத்தையுமுடைய வடிவையுடையவனே! நின்பக்கல்நின்றும் அகற்றாதொழியவேணும். புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமான வடிவழகை ஸர்வகாலமும் விச்சேதியாதே அநுபவிக்கும்படி பண்ணியருள

"பின்னைகேள்வ - என்னதாவி நின்னெடும் பூட்டிவைத்தவென்னை - காட்டி நான் செய்வல்விணைப்பயன்றனல் மனந்தனை காட்டிவைத்து நல்லவல்ல செய்ய வெண்ணிலெனக்கே கன்றி - பூவைவண்ணனே - நின்னுள்நீக்கல்" என்றர்வயம்.

நாறும்பாட்டு. (பிறப்பித்யாதி)

பிறப்பிணைடு	ஜம்மத்தோடேகூடினை
பேரிடர்	தாபத்ரய ரூபமஹாதுக்கத்தைதவி
சுழிக்கள்நின்றும்	ஸம்ஸாரசக்ரத்தினின்றும்
ம	நீங்குகைக்குறுப்பான

திருச்சந்தவிருத்தம் கஂ-ஆ, பிறப்பிலேழு. வ்யாக்யானம்.

அஂது ப்ரஸித்தமான தத்வஹிதங்களை

இறப்பவைத்த இறக்கும்படியாக வைத்த, மறக்கும்படியாகவைத்த வென்றபடி;

ஞானநீச்சை ஸர்வோத்தமராகத்தங்களை அபிமாநித்திருக்கும்வேதவாதராகிறநீசரை

கைக்கொடு கையிலேகொண்டு

ஏற்றுமா ஏற்றுகைக்குபாயமாகவேதாந்தங்களிலேசொல்லியிருக்கிற

பெறற்கரிய பெறுதற்கரிதான

நின்னபாத உன் திருவடிகள் விஷயமான

பத்தியான பக்தியாகிற

பாசனம் மரக்கலத்தை

பெறற்கறியமா யனே உன் கேவலக்ருபையொழியவேறொன்றால் பெறுவார்க்கரிய வாஶ்சர்யபூதனே.

எனக்கு எல்லாவற்றுக்கும் உன் க்ருபையல்லதறியாதவெனக்கு

நல்கவேண்டும் தந்தருளவேணும். (கஂ)

அவ;—நூறும்பாட்டு. இப்படி அவிச்சிந்நமான அநுபவத்துக்கு ப்ரபபக்தி யுக்தனுக வேண்டாவோவென்ன; அப்பரபக்தியைத் தந்தருளவேணுமென்கிறார்.

வ்யா;—(பிறப்பிலேழுபேரிடர் சுழிக்கண்ணின்று நீங்குமஂ திறப்பவைத்த) ஜந்மத்தோடேகூடினதாபத்ரயரூபமான மஹாதுஃக்கத்தை விளைக்கக்கடவதான ஸம்ஸாரசக்ரத்தில் நின்றும் நீங்குகைக்குறுப்பான தத்வஹிதங்களைமறைத்துவைத்தவர்கள். (தத்வஹிதங்களை "அஂது" என்றது - ப்ருதிப்ரஸித்தியாலே. அதாவது — ஸ்வர்க்கதத்ஸாதநங்களை வேதார்த்தமென்றிருக்கை. (க) 'ஸெஷவாஶுதாஃவாயஂ நாநுஷ்டீதிவாதிநஃ-வேதவாதரதாஃ பார்த்தநாந்யத ஸ்தீதிவாதிநஃ" என்றிறே அவர்

(க) கீதை-உசாஶு-

கள்நிர்ணயம். இறக்கையாவது-நபிக்கை. அதாகிறது-(க)"ணஶ-
ஸுஶஶ்ரேந-ணஶ . அதர்ஶநே" என்கிறபடியே மறைக்கை.
(ஞானநீசனை.) ஸர்வஜ்ஞராகத் தங்களை அபிமாநித்திருக்கும்
நீசனை. "யாரும் வையகத்தென்றிநின்றுவாழ்தலின்மைகண்டு
நீசர்" என்றவர்கள் கேவலநீசர்; இவர்கள் ஜ்ஞாநநீசர். (கைக்
கொடேற்றுமா) இவர்களைக்கரையிலே கொண்டேற்றுகைக்
குஉபாயமாக.(உ) "வொயுநஃவாஶாஉவொரதீ தஶிவிஷ்ணஃவெ
ஶஶ்வெஷு - ஸொத்வநஃ பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோஃ பரமம்
பதம்" என்கிறபடியே - ஸம்ஸாராத்வா(யா)வுக்குக் கரையாவ
து - பகவத்விஷயமிறே. அத்தை லபிக்கைக்கு உபாயமாகவே
தாந்தங்களில் சொல்லிவைத்த.

(பெறற்கரியநின்னபாத பத்தியானபாசனம்) பெறுதற்கரி
யவுன் திருவடிகளை விஷயமாகவுடைத்தான பரமபக்தியாகிற
பாசனத்தை. ப்ராப்யஸாதநவிஷயத்தில் தத்விஷயபக்தி துர்
லபமிறே. (ங) "யாவீ தீரவிவெகாநாழி- யாப்ரீதிரவிவேகா
காம்" என்றும், [சு] "உக்திவ்ருவ்ருகுரஸ்ரிதா - முக்திஸ்தஸ்
யகரேஸத்திதா" என்றும், (சு) "வாஶுஸுஜமதாஃஶி லெயவ்ரு
ஜுக்திஃ ஸ்ரிராகுயி - ஸமஸ்தஜுகதாம்மூ லேயஸ்யபக்திஃ ஸ்திரா
த்வயி" என்றும்சொல்லக்கடவதிறே. (பாசனம்) மரக்கலம்;
அத்தாலே-தகத்தைலகூஷிக்கிறது. (ஞ)'தனமாயதாணைகூடும்'
என்னக்கடவதிறே. (கூ) "யஶஶிவெஷவ்ருணுதேதேதநலப்யஃ" என்றும், (எ) "ஹ்ருஷீஶ
நீஷாஶநவாஹிகூ ஸுதஃ" ஹ்ருதாமநீஷா மநஸாபி க்லுப்தஃ
என்றும் வேதாந்தங்கள் உன் திருவடிகளைப்பெறுகைக்குஸா
தநமாகபக்தியை உபதேஶித்து வைத்ததிறே; அந்தபக்தியை.
(பெறற்கரியமாயனே.) உன் கேவலக்ருபையை யொழிய வே
றொருவழியாலே உன்னைப்பெற விருப்பார்க்குஸித்தியாத ஆஶ்ச
ர்யபூதனே.(எனக்கு நல்கவேண்டுமே:ம) பெறவேண்டுமவைவெல்லா

(க) பா-தாதுபாடம். (உ) கடவல்லி-க-நா-கூ. (ங) வி-பு-க-உo-ககூ.
(சு) வி-பு-க-உ.o-உஎ. (ஞ) க திருவ-சாநா. (சு) கடவ-க-உ-உங.
(எ) தை-நா-

திருச்சந்தவிருத்தம், கக-பா, இரண்டாவ்யாக்யானம் உரை

ழு,—இரண்டுரைப்பதுண்டுவாழியேமநீர்நிறத்தமா

வரந்தருந்திருக்குறிப்பில் வைத்ததாகில் மன்னுசீர்ப்

பரந்தசிந்தை யொன்றிநின்று நின்னபாதபங்கயம்

நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்கவேண்டுமே. (கக)

லாவற்றுக்கும் உன்க்ருபையை யல்லதறியாத எனக்கு அந்த

பக்தியை தேவரீர் தந்தருளவேணும். ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு

மோக்ஷருசியைப்பிறப்பித்து தத்ஸாதநமானபக்தியைக்கொடுத்த

ருளக்கடவ தேவரீர், அநந்யப்ரயோஜநரய் அநந்யஸாதநரா

யிருந்துள்ள எனக்கு த்வதநுபவபரிகரமாக அந்தபக்தியைத்

தந்தருளுகை தேவரீர்க்கு அபிமதமன்றே, அத்தைத்தந்தரு

ளவேணுமென்றதாய்த்து. .... (கஉ)

நூற்றோராம்பாட்டு. (இரண்டாந்திருவந்தாதி)

ஏம வலிதாயிருக்கிற, மஹத்தாயிருக்கிற

வென்றபடி.

நீர் கடல்போன்ற

நிறத்து நிறத்தையுடைத்தான

அமா நிரதிசயபந்துவானவனே!

உரைப்பது உண்டு } விண்ணப்பம் செய்யவேண்டுவது ஒன்றுண்டு;

வாழி மங்களாசாஸநம்,

வரந்தரும் இவ்வாத்மாவுக்கு நன்மைகளைக்கொடுப்பதே ஸ்வபாவமான

திருக்குறிப்பில் திருவுள்ளத்தில்

வைத்ததாகில் எனக்குத்தரநினைத்ததாகில்

மன்னுசீர் ஸ்திரமான

நன்மையை, ("திருக்குறிப்பில் வைத்ததாகில்" என்ற பூர்வார்த்த அர்த்தம்)

பாங்க	விஷயங்களிலே விஸ்த்ருதமான
சிந்தை	என் மநஸ்ஸை
ஒன்றிநின்று	மற்றொன்றில் போகாதே ஒருமைப்ப ட்டு நின்று
நின்னபாத	உன்னுடைய பத்மம் போன்ற திருவ
பங்கயம்	டிகளை
நிரந்தரம்	விச்சேத(வ்ருத்)மில்லாதபடி
நினைப்பதாக	நினைக்கும்படி
நீ நினைக்கவே	நீ திருவுள்ளமாகவேணும்.
ண்டும்	(கஅக)

அ,—நூற்றோராம்பாட்டு. நீர் நம்மை ப்ரார்த்திக்கிற பரம பக்தி - விஷயாந்தரங்களினின்றும் நிவ்ருத்தமான இந்த்ரியங்களைக்கொண்டு நம்மை அநவரதபா(ஹா)வனைபண்ணுமத்தாலே ஸாத்யமன்றோவென்ன; அங்ஙனேயாகில், ஜிதேந்த்ரியனுய்க்கொண்டு அநவரதபாவனை பண்ணுவேனுக தேவரீர் திருவுள்ளமாக வேணுமென்கிறார்.

வ்யா.—(இரண்டுரைப்படுத்தி). (சு) "ஸிராவஸாயாவதஸ்ய வ்ய-ஸ்ரவணாயாசதஸ்தஸ்ய" என்கிறபடியே திருவடிகளிலே பக்நாபி(ஹ்ருத்)மாநஞ்செய்க்கொண்டு விழுந்து, தலையாலே தேவரீரையிரந்துவிண்ணப்பம் செய்யப்புகுகிற தொருகார்யமுண்டு. வகுத்தவிஷயத்திலே ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான அநவரதபாவனையை அர்த்திக்கிறோகில், இப்படிக்கூசிச்சொல்லுகிறதென்னென்னில், தம்முடையபூர்வ வ்ருத்தத்தைப்பார்த்தும், தத்வத்திலுடையவுத்துங்கதையைப்பார்த்து மருளிச்செய்கிறார். பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பார்த்தால்கிட்டக்கூசவேணும், கிட்டினாலும் உன் உத்துங்கதை யைப்பார்த்தால் 'ஆதரிக்கிறதே' என்றுகூசவேணும். (வாழி)

(க)ரா-யு-கஉஅ-உ0.

திருச்சந்தவிருத்தம், கo௧-பா, இரண்டாம் வ்யாக்யானம். உ௧௧

அவனுடைய பார்க்கைக்காக மங்களாசாஸனமடணுகிறானென்

றதல்; அநவரதபாவனைக்கு விஷயமான அவனழகை யநுஸந்

மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறானென்றதல்.

(ஏமசீர்கிறத்தமா) (க) "சுவ்ரஜெயொஜிஹ்வாஉயிஃ-அப்ர

மேயோமமேஹ்வாதிதிஃ" என்கிறபடியே - அபரிச்சிந்நமான கட்

ல்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடையனென்றபாதிகபத்தவே.

(ஏமம்) உறவு; (உ) "ஸுநாவைஷ்ணுஃ - ஸுதோமபாந்துஃ" என்றும்

(ங) "சுஹம்வொவாவோஷ்டுவொஜாதாஃ-அஹம்வோபாந்தவோஜ்ஞாதாஃ"

என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. இத்தால் — இராந்தல்லது நிற்க

வொண்ணுதபடியையும், மங்களாசாஸனம்பண்ணியல்லது நிற்க

வொண்ணுதபடியான வழிவழுகையும், ப்ராப்தியையும் சொல்லு

கிறது.

(வாந்தருந்திருக்குறிப்பில்வைத்ததாகில் மன்னுசீர்) இவ்

வாத்மாவுக்குஸ்வரூபாநுரூபமான நன்மைகளை, அபேக்ஷித்தார்

அபேக்ஷித்த வரங்களைத்தந்தல்லது நிற்கமாட்டாத திருவுள்ளத்

திலேவைத்ததாகில். எனக்குத்தாநினைத்தாகில். (சீர்) நன்மை.

அதாகிறது-கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யம்.

இத்தக்கைங்கர்யத்துக்கடியாயிருக்துள்ள அநவரத

பாவனையை அபேக்ஷிக்கிறார்மேல்; (பரந்தசிந்தையொன்றி

நின்று) ஸப்தாதி விஷயங்களிலேபாய்ந்த என்னுடைய

மநஸ்ஸை, மற்றொன்றில்போகாதே உன்பக்கலிலே ஒன்றிநின்று,

(நின்னடைபதபங்கயம்) ப்ராப்தமாய், நிரதிஸய போக்யமாகையா

லே ஆகர்ஷகமுமான உன்திருவடிகளை. (நிரந்தரம் நினைப்பதாக

நினைக்கவேண்டுமே) அம்மநஸ்ஸை நிரந்தரமாகநினைக்கவற்றும்

படி நீ திருவுள்ளமாகவேணும். என்னினைவும் என்செயலும்

†அகிஞ்சித்கரம். உன்னினைவுக்கே பலப்ராப்தியுள்ளதென்கை. ()

அரு;— நூற்றேழாமபாட்டு. (ஏமசீர்) ஏமம் - நெடுமை. (க()க)

---

* (பா) விபரீதம் (க) ரா-யு ஙகூ-ஙக. (உ) (ங) வி-பு-று ஙகூ-ஙக.

மூ.—விள்விலா தகாதலால் விளங்குபா தமேபோதில்வைத்
துள்ளுமேவன தூனைமோ யொழிக்குமாகெழிக்கு நீர்
பள்விமா யபன்றியாய வென்றிவீரகுன்றிலல்
துள்ளுநீர்வரம்புசெய்த தோன்றலொன்று சொல்விடே. ()

நூற்றிரண்டாம்பாட்டு. (விள்வித்யாதி).

கெழிக்கும்	கோ(வொ)வதிக்கிற
நீர்	கடலில
பள்ளி	படுக்கையாகவுடைத்தாயிருக்கிற
மாய	ஆச்சர்யமான லௌஹீல்யாதி குணயுக்தனே !
பன்றியாய	வராஹமஹாஜாதியனுயவதரித்த
வென்றிவீர	ஹிரண்யாதிகளை ஜயித்த வீரத்தையுடையவனே!
குன்றினல்	மலைகளாலே, (ஜாதாவேகவசனம்)
துள்ளுநீர்	துள்ளுகிற ஸமுத்ரத்திலே
வரம்புசெய்த	ஸேதுபந்தத்தைப் பண்ணின
தோன்றல்	ராஜாவான சக்ரவர்த்திக்திருமகனே!!
விள்வு	ப்ரயோஜநாந்தரங்களைப்பற்றிவருகிற்தல்ல
இலாத	இல்லாமலிருக்கிற
காதலால்	ப்ரேமத்தாலே
விளங்கு	உஜ்ஜ்வலமான
பாதமேபோதில்	திருவடித்தாமரைகளிலே
வைத்து	நெஞ்சைவைத்து
உள்ளுமேவன தூனை	அத்திருவடிகளையே தஞ்சமென்றுநினைத்திருக்கிற வெண்ணுடையதான
மோயொழிக்குமா	ஊனத்தை - ஜ்ஞாநஸங்கோசத்தை விலக்கக்கடவதான ஸரீரஸம்பந்தமாகிற வ்யாதியை
கெழிக்கு நீர்	ஒழிக்கும் ப்ரகாரத்தை
ஒன்றுசொல்	ஒருவார்த்தையருளிச்செய்யவேணும்.

(க०உ)